

Περιεχόμενα

I Νομοθετικές πράξεις

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

- * Κανονισμός (ΕΕ) 2015/847 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί στοιχείων που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών και περί κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 ⁽¹⁾ 1
- * Κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας 19

ΟΔΗΓΙΕΣ

- * Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής ⁽¹⁾ 73

Διορθωτικά

- * Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών (ΕΕ L 199 της 31.7.2007) 118

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2015/847 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Μαΐου 2015

περί στοιχείων που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών και περί κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ροές παράνομου χρήματος μέσω μεταφορών χρηματικών ποσών μπορούν να βλάψουν την ακεραιότητα, τη σταθερότητα και το κύρος του χρηματοπιστωτικού τομέα και να απειλήσουν την εσωτερική αγορά της Ένωσης όπως και τη διεθνή ανάπτυξη. Η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (ξέπλυμα χρήματος), η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας και το οργανωμένο έγκλημα παραμένουν σημαντικά προβλήματα τα οποία θα πρέπει να αντιμετωπιστούν σε επίπεδο Ένωσης. Η υγεία, η ακεραιότητα και η σταθερότητα του συστήματος μεταφοράς χρηματικών ποσών και η εμπιστοσύνη στο χρηματοπιστωτικό σύστημα εν γένει θα μπορούσαν να απειληθούν σοβαρά από τις προσπάθειες εγκληματιών και συνεργατών τους είτε να συγκαλύψουν την προέλευση προϊόντων εγκλήματος, είτε να μεταφέρουν χρηματικά ποσά για εγκληματικές δραστηριότητες ή για τρομοκρατικούς σκοπούς.
- (2) Προκειμένου να διευκολύνουν τις εγκληματικές τους δραστηριότητες, οι μετερχόμενοι τη νομιμοποίηση των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και όσοι χρηματοδοτούν την τρομοκρατία ενδέχεται να επωφελούνται από την ελευθερία κίνησης κεφαλαίων εντός του ενοποιημένου χρηματοπιστωτικού χώρου της Ένωσης, αν δεν εγκριθούν ορισμένα συντονιστικά μέτρα σε επίπεδο Ένωσης. Η διεθνής συνεργασία στο πλαίσιο της Ομάδας Χρηματοπιστωτικής Δράσης (FATF) και η παγκόσμια υλοποίηση των συστάσεων της αποβλέπουν στην πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας κατά τη μεταφορά χρηματικών ποσών.
- (3) Λόγω της κλίμακας της δράσης που πρέπει να αναληφθεί, η Ένωση θα πρέπει να διασφαλίσει ότι τα διεθνή πρότυπα για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της

⁽¹⁾ ΕΕ C 166 της 12.6.2013, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ C 271 της 19.9.2013, σ. 31.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Μαρτίου 2014 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 20ής Απριλίου 2015 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Μαΐου 2015 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

τρομοκρατίας και της διάδοσης όπλων μαζικής καταστροφής που εγκρίθηκαν στις 16 Φεβρουαρίου 2012 από την FATF («οι αναθεωρημένες συστάσεις της FATF») και συγκεκριμένα η σύσταση 16 της FATF περί ηλεκτρονικής μεταφοράς εμβασμάτων («η σύσταση 16 της FATF») και το αναθεωρημένο ερμηνευτικό σημείωμα εφαρμογής της, θα εφαρμόζονται ομοιόμορφα σε ολόκληρη την Ένωση και, ειδικότερα, ότι δεν θα γίνεται διάκριση ούτε θα υπάρχει διαφορά μεταξύ αφενός εθνικών πληρωμών στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους και αφετέρου διασυνοριακών πληρωμών μεταξύ κρατών μελών. Η ασυντόνιστη δράση εκ μέρους των επιμέρους κρατών μελών στον τομέα των διασυνοριακών μεταφορών χρηματικών ποσών θα μπορούσε να έχει σημαντικό αντίκτυπο στην εύρυθμη λειτουργία των συστημάτων πληρωμών σε επίπεδο Ένωσης, και κατά συνέπεια να βλάψει την εσωτερική αγορά στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

- (4) Προκειμένου να αναπτυχθεί συνεκτική προσέγγιση σε διεθνή βάση και να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα της καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, οποιαδήποτε περαιτέρω δράση της Ένωσης θα πρέπει να λάβει υπόψη τις εξελίξεις σε διεθνές επίπεδο, ιδίως τις αναθεωρημένες συστάσεις της FATF.
- (5) Η εφαρμογή και η επιβολή του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της σύστασης 16 της FATF, αποτελούν κατάλληλα και αποτελεσματικά μέσα για την πρόληψη και την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.
- (6) Ο παρών κανονισμός δεν αποσκοπεί να επιβάλλει περιττά εμπόδια ή κόστος στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών ή στα πρόσωπα που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες τους. Στο πλαίσιο αυτό, η προληπτική προσέγγιση θα πρέπει να είναι στοχοθετημένη και αναλογική και σε απόλυτη συμμόρφωση με την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων που διασφαλίζεται σε ολόκληρη την Ένωση.
- (7) Στην αναθεωρημένη στρατηγική της Ένωσης για την καταπολέμηση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας της 17ης Ιουλίου 2008 («η αναθεωρημένη στρατηγική») επισημάνθηκε ότι πρέπει να συνεχισθούν οι προσπάθειες για να εμποδίζεται η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας και να ελέγχεται η χρήση από τους φερόμενους ως τρομοκράτες των δικών τους χρηματοδοτικών πόρων. Αναγνωρίζεται ότι η FATF επιδιώκει διαρκώς τη βελτίωση των συστάσεών της και τον από κοινού καθορισμό των τρόπων εφαρμογής τους. Στην αναθεωρημένη στρατηγική σημειώνεται ότι η εφαρμογή των αναθεωρημένων συστάσεων της FATF από όλα τα μέλη της FATF και τα μέλη των παρεμφερών τύπου περιφερειακών φορέων αξιολογείται τακτικά και ότι έχει σημασία μια κοινή προσέγγιση όσον αφορά την εφαρμογή από τα κράτη μέλη.
- (8) Προκειμένου να προληφθεί η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, ελήφθησαν μέτρα για το πάγωμα των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων ορισμένων προσώπων, ομάδων και οντοτήτων, περιλαμβανομένων των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2580/2001⁽¹⁾, (ΕΚ) αριθ. 881/2002⁽²⁾ και (ΕΕ) αριθ. 356/2010⁽³⁾. Για τον ίδιο σκοπό ελήφθησαν επίσης μέτρα που αποβλέπουν στην προστασία του χρηματοπιστωτικού συστήματος από τη διακίνηση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων για τρομοκρατικούς σκοπούς. Η οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁴⁾ περιλαμβάνει διάφορα μέτρα τέτοιου είδους. Ωστόσο, τα μέτρα αυτά δεν αποκλείουν εντελώς την πρόσβαση τρομοκρατών ή άλλων εγκληματιών σε συστήματα πληρωμών για τη μεταφορά των κεφαλαίων τους.
- (9) Η πλήρης ιχνηλασιμότητα των μεταφορών χρηματικών ποσών μπορεί να αποτελέσει ιδιαίτερα σημαντικό και πολύτιμο εργαλείο για την πρόληψη, τον εντοπισμό και τη διερεύνηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, καθώς και την υλοποίηση περιοριστικών μέτρων, ιδίως όσων επιβάλλουν οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 2580/2001, (ΕΚ) αριθ. 881/2002 και (ΕΕ) αριθ. 356/2010 και σε πλήρη συμμόρφωση προς τους κανονισμούς της Ένωσης που εφαρμόζουν τέτοια μέτρα. Ως εκ τούτου, προκειμένου να διασφαλισθεί η διαβίβαση πληροφοριών σε όλο το μήκος της αλυσίδας πληρωμών, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ένα σύστημα με το οποίο θα επιβάλλεται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών με στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου.
- (10) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ισχύει υπό την επιφύλαξη των περιοριστικών μέτρων που επιβάλλουν όσοι κανονισμοί βασίζονται στο άρθρο 215 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), όπως οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 2580/2001, (ΕΚ) αριθ. 881/2002 και (ΕΕ) αριθ. 356/2010, τα οποία μπορεί να επιβάλουν όπως οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών των πληρωτών και των δικαιούχων, καθώς και των ενδιάμεσων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, προβαίνουν στις δέουσες ενέργειες ώστε να παγώνουν κεφάλαια ή να συμμορφώνονται προς ορισμένους περιορισμούς σχετικούς με ορισμένες μεταφορές χρηματικών ποσών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σ. 70).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με το δίκτυο της Αλ Κάιντα (ΕΕ L 139 της 29.5.2002, σ. 9).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 356/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2010, για την επιβολή ορισμένων συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων φυσικών ή νομικών προσώπων, οντοτήτων ή φορέων λόγω της κατάστασης στη Σομαλία (ΕΕ L 105 της 27.4.2010, σ. 1).

⁽⁴⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες χρήματος ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (βλέπε σελίδα 73 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

- (11) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να ισχύει με την επιφύλαξη της εθνικής νομοθεσίας για τη μεταφορά της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾. Για παράδειγμα, προσωπικά δεδομένα που συλλέγονται με σκοπό τη συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό δεν θα πρέπει να υποβάλλονται σε περαιτέρω επεξεργασία κατά τρόπο που δεν συνάδει με την οδηγία 95/46/ΕΚ. Πιο συγκεκριμένα, θα πρέπει να απαγορεύεται αυστηρώς η περαιτέρω επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για εμπορικούς σκοπούς. Η καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας αναγνωρίζεται από όλα τα κράτη μέλη ως ζήτημα σημαντικού δημοσίου συμφέροντος. Ως εκ τούτου, στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς τρίτη χώρα, η οποία δεν εξασφαλίζει ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 25 της οδηγίας 95/46/ΕΚ, θα πρέπει να επιτρέπεται σύμφωνα με το άρθρο 26 της εν λόγω οδηγίας. Είναι σημαντικό οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που λειτουργούν σε πολλαπλές περιοχές δικαιοδοσίας με υποκαταστήματα ή θυγατρικές που βρίσκονται εκτός της Ένωσης, να μην παρεμποδίζονται από τη μεταβίβαση δεδομένων σχετικά με ύποπτες συναλλαγές εντός του ίδιου οργανισμού, υπό τον όρο ότι εφαρμόζονται επαρκείς διασφαλίσεις. Επιπλέον, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και του δικαιούχου και οι ενδιάμεσοι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να εφαρμόζουν κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τυχαία απώλεια, αλλοίωση, ή μη εξουσιοδοτημένη κοινοποίηση ή πρόσβαση.
- (12) Πρόσωπα που απλώς μετατρέπουν έντυπα έγγραφα σε ηλεκτρονικά δεδομένα και ενεργούν στο πλαίσιο συμβολαίου με πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και πρόσωπα που παρέχουν σε παρόχους υπηρεσιών πληρωμών μόνο συστήματα μηνυμάτων ή άλλα συστήματα υποστήριξης για τη μεταφορά χρηματικών ποσών ή συστήματα εκκαθάρισης και διακανονισμού δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (13) Οι μεταφορές χρηματικών ποσών που αντιστοιχούν σε υπηρεσίες των στοιχείων α) έως ιγ) και ιε) του άρθρου 3 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾ δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Είναι επίσης σκόπιμο να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού μεταφορές χρηματικών ποσών που δεν εμφανίζουν σημαντικό κίνδυνο για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Οι εξαιρέσεις αυτές θα πρέπει να καλύπτουν κάρτες πληρωμής, εργαλεία ηλεκτρονικού χρήματος, κινητά τηλέφωνα ή άλλες συσκευές ψηφιακής ή πληροφορικής τεχνολογίας (ΤΠ) για την εκ των προτέρων ή εκ των υστέρων πληρωμή με παρόμοια χαρακτηριστικά, όταν χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών και όταν ο αριθμός της κάρτας, του εργαλείου ή της συσκευής συνοδεύει όλες τις μεταφορές. Ωστόσο, η χρήση μιας κάρτας πληρωμής, ενός εργαλείου ηλεκτρονικού χρήματος, ενός κινητού τηλεφώνου ή κάθε άλλης ψηφιακής ή πληροφορικής τεχνολογίας συσκευής εκ των προτέρων ή εκ των υστέρων πληρωμής με παρόμοια χαρακτηριστικά για την πραγματοποίηση μεταφοράς κεφαλαίων μεταξύ προσώπων, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Επιπλέον, αναλήψεις από αυτόματες ταμειακές μηχανές, πληρωμές φόρων, προστίμων ή άλλων επιβαρύνσεων, μεταφορές κεφαλαίων που πραγματοποιούνται με τη μεταφορά ηλεκτρονικών εικόνων των επιταγών, συμπεριλαμβανομένων επιταγών με ηλεκτρονική επεξεργασία ή με συναλλαγματικές, και μεταφορές κεφαλαίων όπου τόσο ο πληρωτής, όσο και ο δικαιούχος είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που ενεργούν για ίδιο λογαριασμό θα πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (14) Προκειμένου να αντικατοπτρίζονται τα χαρακτηριστικά των εθνικών συστημάτων πληρωμών και υπό τον όρο ότι ανά πάσα στιγμή θα είναι δυνατός ο εντοπισμός του πληρωτή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού ορισμένες εγχώριες μεταφορές χρηματικών ποσών μικρής αξίας, συμπεριλαμβανομένων διατραπεζικών ηλεκτρονικών πληρωμών, που χρησιμοποιούνται για την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών.
- (15) Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τα στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου δεν απουσιάζουν ούτε είναι ελλιπή.
- (16) Προκειμένου να μη μειωθεί η αποδοτικότητα των συστημάτων πληρωμών, και προκειμένου να εξισορροπηθεί ο κίνδυνος να εξωθηθούν οι συναλλαγές στην παρανομία εξατίας υπερβολικά αυστηρών υποχρεώσεων ταυτοποίησης κατά της ενδεχόμενης τρομοκρατικής απειλής από μεταφορές μικρών χρηματικών ποσών, η υποχρέωση να ελέγχεται εάν τα στοιχεία του πληρωτή ή του δικαιούχου είναι ακριβή, σε περίπτωση που οι μεταφορές χρηματικών ποσών στις οποίες δεν έχει ακόμη πραγματοποιηθεί επαλήθευση, θα πρέπει να επιβάλλεται μόνο σε μεμονωμένες μεταφορές χρηματικών ποσών που υπερβαίνουν τα 1 000 EUR, εκτός αν η μεταβίβαση αυτή φαίνεται να συνδέεται με άλλες μεταφορές ποσών, τα οποία μαζί να υπερβαίνουν τα 1 000 EUR, τα χρηματικά ποσά έχουν εισπραχθεί ή καταβληθεί σε χρήμα ή σε ανώνυμο ηλεκτρονικό χρήμα, ή όταν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι υποψίας για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.
- (17) Για μεταφορές ποσών όπου λογίζεται ότι έχει πραγματοποιηθεί επαλήθευση, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δεν θα πρέπει να είναι υποχρεωμένοι να ελέγχουν τα στοιχεία του πληρωτή ή του δικαιούχου για κάθε μεταφορά ποσών, αρκεί να έχουν πληρωθεί οι υποχρεώσεις που ορίζονται στην οδηγία (ΕΕ) 2015/849.

⁽¹⁾ Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31).

⁽²⁾ Οδηγία 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ, 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/ΕΚ (ΕΕ L 319 της 5.12.2007, σ. 1).

- (18) Στο πλαίσιο των νομοθετικών πράξεων της Ένωσης περί υπηρεσιών πληρωμών, ήτοι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾ και της οδηγίας 2007/64/ΕΚ, θα πρέπει να αρκεί να προβλέπεται απλουστευμένη και μόνο πληροφόρηση για τις μεταφορές χρηματικών ποσών εντός της Ένωσης, όπως ο αριθμός (οι αριθμοί) λογαριασμού πληρωμών ή ο αποκλειστικός αναγνωριστικός κωδικός συναλλαγής.
- (19) Προκειμένου οι αρχές τρίτων χωρών που είναι αρμόδιες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, να μπορούν να εντοπίζουν την πηγή των χρηματικών ποσών που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς αυτούς, οι μεταφορές ποσών από την Ένωση εκτός Ένωσης θα πρέπει να φέρουν πλήρη στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου. Πρόσβαση σε πλήρη στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου θα πρέπει να χορηγείται στις εν λόγω αρχές μόνον για λόγους πρόληψης, εντοπισμού και διερεύνησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.
- (20) Οι αρχές των κρατών μελών που είναι υπεύθυνες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και οι συναφείς δικαστικές υπηρεσίες και υπηρεσίες επιβολής του νόμου στα κράτη μέλη θα πρέπει να εντείνουν τη μεταξύ τους συνεργασία και τη συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών, περιλαμβανομένων εκείνων στις αναπτυσσόμενες χώρες, για την περαιτέρω ενίσχυση της διαφάνειας και της ανταλλαγής πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών.
- (21) Όσον αφορά τις μεταφορές χρηματικών ποσών από έναν πληρωτή προς πλείονες δικαιούχους που αποστέλλονται με ομαδικούς φακέλους που περιλαμβάνουν μεμονωμένες μεταφορές ποσών από την Ένωση προς το εξωτερικό της Ένωσης, θα πρέπει να προβλεφθεί για κάθε τέτοια μεμονωμένη μεταφορά ότι θα φέρει μόνο τον αριθμό λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή ή τον αποκλειστικό αναγνωριστικό κωδικό συναλλαγής, καθώς και πλήρη στοιχεία του δικαιούχου, αρκεί ο ομαδικός φάκελος να περιλαμβάνει πλήρη στοιχεία επαληθευμένης ακρίβειας του πληρωτή και πλήρη στοιχεία του δικαιούχου που να είναι απολύτως ιχνηλάσιμα.
- (22) Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου και ο ενδιαμέσος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να διαθέτουν αποτελεσματικές διαδικασίες ώστε να διαπιστώνουν κατά πόσον υπάρχουν ελλείψεις στα στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου, προκειμένου να ελέγχουν αν οι μεταφορές χρηματικών ποσών συνοδεύονται από όλα τα απαιτούμενα στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου και να συμβάλλουν στον εντοπισμό ύποπτων συναλλαγών. Οι εν λόγω διαδικασίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν εκ των υστέρων έλεγχο ή παρακολούθηση σε πραγματικό χρόνο όπου αυτό είναι σκόπιμο. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μεριμνούν ώστε οι ηλεκτρονικές μεταφορές χρηματικών ποσών ή τα σχετικά μηνύματα να συνοδεύονται από τις απαιτούμενες πληροφορίες συναλλαγής σε όλο το μήκος της αλυσίδας πληρωμών.
- (23) Δεδομένου ότι οι ανώνυμες μεταφορές χρηματικών ποσών συνιστούν δυνητική απειλή από άποψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, είναι σκόπιμο να απαιτείται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να ζητούν στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου. Σύμφωνα με την προσέγγιση βάσει κινδύνου που ανέπτυξε η FATF, κρίνεται σκόπιμο να καθοριστούν τομείς υψηλότερου και χαμηλότερου κινδύνου με σκοπό την καλύτερη στόχευση στους κινδύνους νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Αντίστοιχα, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου και ο ενδιαμέσος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να διαθέτουν αποτελεσματικές διαδικασίες βάσει κινδύνου για τις περιπτώσεις όπου κατά τη μεταφορά των χρηματικών ποσών δεν παρέχονται τα απαιτούμενα στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου, ώστε να δύναται να αποφασίσουν αν θα εκτελέσουν, θα απορρίψουν ή θα αναστείλουν την εν λόγω μεταφορά και να καθορίσουν τα ενδεδειγμένα μέτρα παρακολούθησης.
- (24) Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου και ο ενδιαμέσος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να προσέχουν ιδιαίτερος, αναλόγως του εκτιμώμενου βαθμού κινδύνου, όταν διαπιστώνουν ότι τα στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου είτε απουσιάζουν είτε είναι ελλιπή και να αναφέρουν ύποπτες συναλλαγές στις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με τις υποχρεώσεις αναφοράς που περιλαμβάνονται στην οδηγία (ΕΕ) 2015/849 και με τα εθνικά μέτρα μεταφοράς της εν λόγω οδηγίας.
- (25) Οι διατάξεις περί μεταφορών χρηματικών ποσών χωρίς στοιχεία, ή με ελλιπή στοιχεία, του πληρωτή ή του δικαιούχου, εφαρμόζονται χωρίς να θίγονται οι τυχόν υποχρεώσεις των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και των ενδιαμέσων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να αναστέλλουν και/ή να απορρίπτουν μεταφορές ποσών που παραβιάζουν μια διάταξη του αστικού, διοικητικού ή ποινικού δικαίου.
- (26) Με σκοπό να συνδράμουν τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να θεσπίσουν αποτελεσματικές διαδικασίες προκειμένου να εντοπίζουν περιπτώσεις, στις οποίες δέχονται μεταφορές χρηματικών ποσών χωρίς ή με ελλιπή στοιχεία πληρωτή ή

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για τις διασυνοριακές πληρωμές στην Κοινότητα και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 (ΕΕ L 266 της 9.10.2009, σ. 11).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, σχετικά με την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων και επιχειρηματικών κανόνων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 (ΕΕ L 94 της 30.3.2012, σ. 22).

δικαιούχου και να αναλαμβάνουν δράσεις παρακολούθησης, η Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών) (EAT), που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, η Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων) (ΕΑΑΕΣ), που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾ και η Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών) (ΕΑΚΑΑ), η οποία έχει συσταθεί με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾, θα πρέπει να εκδίδουν κατευθυντήριες γραμμές.

- (27) Προκειμένου να υπάρχει δυνατότητα ταχείας δράσης στο πλαίσιο της καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να ανταποκρίνονται γρήγορα σε αιτήσεις παροχής πληροφοριών για τον πληρωτή και το δικαιούχο εκ μέρους των αρχών που είναι αρμόδιες να καταπολεμούν τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας στο κράτος μέλος όπου οι εν λόγω πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών είναι εγκατεστημένοι.
- (28) Ο αριθμός των εργασιμών ημερών στο κράτος μέλος του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή καθορίζει τον αριθμό των ημερών μέσα στις οποίες πρέπει να δοθεί απάντηση σε αίτηση στοιχείων του πληρωτή.
- (29) Επειδή σε ποινικές υποθέσεις ίσως να μην είναι δυνατό να εντοπιστούν τα απαιτούμενα δεδομένα ή τα άτομα που συμμετέχουν σε μια συναλλαγή, για πολλούς μήνες, ή και χρόνια, μετά την αρχική μεταφορά των ποσών, και προκειμένου να είναι δυνατή η πρόσβαση σε ουσιώδη αποδεικτικά στοιχεία στο πλαίσιο των ερευνών, είναι σκόπιμο οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να τηρούν αρχεία με τα στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου για ορισμένο χρονικό διάστημα, για λόγους πρόληψης, εντοπισμού και διερεύνησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Η εν λόγω περίοδος θα πρέπει να είναι περιορισμένη στα πέντε έτη, περίοδο μετά την οποία όλα τα προσωπικά δεδομένα θα πρέπει να διαγράφονται, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στο εθνικό δίκαιο. Εφόσον είναι αναγκαίο για λόγους πρόληψης, εντοπισμού και διερεύνησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, και μετά από αξιολόγηση της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας του μέτρου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιτρέπουν ή να απαιτούν τη διατήρηση των αρχείων, για μία πρόσθετη περίοδο που δεν θα υπερβαίνει τα πέντε έτη, με την επιφύλαξη των εθνικών διατάξεων ποινικού δικαίου για στοιχεία που εφαρμόζονται στις τρέχουσες ποινικές έρευνες και δικαστικές διαδικασίες.
- (30) Προκειμένου να βελτιωθεί η συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό και σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής της 9ης Δεκεμβρίου 2010 με τίτλο «Ενίσχυση των καθεστώτων επιβολής κυρώσεων στον τομέα χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών», η εξουσία έγκρισης μέτρων εποπτείας και οι εξουσίες επιβολής κυρώσεων των αρμόδιων αρχών θα πρέπει να ενισχυθούν. Θα πρέπει να προβλεφθούν διοικητικές κυρώσεις και μέτρα και, δεδομένης της σπουδαιότητας της καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις και μέτρα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή καθώς και τη μεικτή επιτροπή της EAT, της EAAΕΣ και της EAKAA (στο εξής «ΕΕΑ»).
- (31) Για να εξασφαλιστούν ομοιόμορφοι όροι εφαρμογής του κεφαλαίου V του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται κατ'εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾.
- (32) Ορισμένες χώρες και εδάφη που δεν αποτελούν μέρος του εδάφους της Ένωσης τελούν υπό καθεστώς νομισματικής ένωσης με ένα κράτος μέλος, αποτελούν μέρος της νομισματικής ζώνης κράτους μέλους, ή έχουν υπογράψει νομισματική συμφωνία με την Ένωση εκπροσωπούμενες από κράτος μέλος, και διαθέτουν παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχουν αμέσως ή εμμέσως στα συστήματα πληρωμών και συμψηφισμού του εν λόγω κράτους μέλους. Προκειμένου να αποτραπεί η εμφάνιση σημαντικών αρνητικών συνεπειών στις οικονομίες των χωρών και εδαφών αυτών εξαιτίας της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού στις μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ των συγκεκριμένων κρατών μελών και των εν λόγω χωρών και εδαφών, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η δυνατότητα μεταχείρισης των μεταφορών αυτών ως πραγματοποιούμενων στο εσωτερικό του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/79/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 48).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/77/ΕΚ (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 84).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- (33) Δεδομένου του αριθμού των τροποποιήσεων που θα πρέπει να επέλθουν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹), δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ο εν λόγω κανονισμός θα πρέπει να καταργηθεί για λόγους σαφήνειας.
- (34) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, αλλά μπορούν, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων του κανονισμού, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει όσα είναι αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (35) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής (άρθρο 7), το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 8), το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου (άρθρο 47) και την αρχή «ne bis in idem».
- (36) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ομαλή καθιέρωση του νέου πλαισίου για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, κρίνεται σκόπιμο να συμπίπτει η ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού με την προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849.
- (37) Ζητήθηκε η γνώμη του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (²), την οποία και διατύπωσε στις 4 Ιουλίου 2013 (³),

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει κανόνες σχετικά με τα στοιχεία των πληρωτών και των δικαιούχων που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών, σε οποιοδήποτε νόμισμα, για λόγους πρόληψης, εντοπισμού και διερεύνησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, όταν τουλάχιστον ένας από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που εμπλέκεται στη μεταφορά ποσών είναι εγκατεστημένος στην Ένωση.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για τις μεταφορές χρηματικών ποσών σε οποιοδήποτε νόμισμα, οι οποίες αποστέλλονται ή παραλαμβάνονται από πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή από ενδιάμεσο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εγκατεστημένο στην Ένωση.
2. Ο παρών κανονισμός δεν ισχύει για τις υπηρεσίες που απαριθμούνται στα στοιχεία α) έως ιγ) και ιε) του άρθρου 3 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ.
3. Ο παρών κανονισμός δεν ισχύει για κάθε μεταφορά ποσών που εκτελείται μέσω κάρτας πληρωμής, εργαλείου ηλεκτρονικού χρήματος, κινητού τηλεφώνου ή κάθε άλλης ψηφιακής ή πληροφορικής τεχνολογίας συσκευής εκ των προτέρων ή εκ των υστέρων πληρωμής με παρόμοια χαρακτηριστικά, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) η κάρτα αυτή, το εργαλείο ή η συσκευή χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την πληρωμή αγαθών ή υπηρεσιών· και
 - β) ο αριθμός της κάρτας αυτής, εργαλείου ή συσκευής συνοδεύει όλες τις μεταφορές που απορρέουν από τη συναλλαγή.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2006, περί των πληροφοριών για τον πληρωτή που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών (ΕΕ L 345 της 8.12.2006, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

(³) ΕΕ C 32 της 4.2.2014, σ. 9.

Ωστόσο, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται όταν κάρτα πληρωμής, εργαλείο ηλεκτρονικού χρήματος, κινητό τηλέφωνο ή κάθε άλλη ψηφιακής ή πληροφορικής τεχνολογίας συσκευή εκ των προτέρων ή εκ των υστέρων πληρωμής με παρόμοια χαρακτηριστικά χρησιμοποιείται για την πραγματοποίηση μεταφοράς κεφαλαίων μεταξύ προσώπων.

4. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε πρόσωπα η μόνη δραστηριότητα των οποίων είναι να μετατρέπουν έντυπα έγγραφα σε ηλεκτρονικά δεδομένα και που ασκούν αυτή τη δραστηριότητα βάσει σύμβασης με πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, ή σε πρόσωπα η μόνη δραστηριότητα των οποίων είναι να παρέχουν σε παρόχους υπηρεσιών πληρωμών συστήματα αποστολής μηνυμάτων ή άλλα συστήματα για μεταφορά ποσών ή συστήματα συμψηφισμού και διακανονισμού.

Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις μεταφορές ποσών:

- a) που συνεπάγονται ότι ο πληρωτής προβαίνει σε ανάληψη μετρητών από τον δικό του λογαριασμό πληρωμών·
 - β) προς δημόσια αρχή για πληρωμή φόρων, προστίμων ή άλλων επιβαρύνσεων στο εσωτερικό κράτους μέλους·
 - γ) κατά την οποία τόσο ο πληρωτής όσο και ο δικαιούχος πληρωμής είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που ενεργούν για ίδιο λογαριασμό·
 - δ) που πραγματοποιούνται με επιταγές με ηλεκτρονική επεξεργασία εικόνας, συμπεριλαμβανομένων ηλεκτρονικά μεταβιβαζόμενων επιταγών.
5. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να μην εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό στις μεταφορές ποσών εντός του εδάφους τους σε λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου που επιτρέπει πληρωμή αποκλειστικά για την παροχή αγαθών ή υπηρεσιών όταν πληρούνται όλες οι παρακάτω προϋποθέσεις:
- a) ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου υπόκειται στην οδηγία (ΕΕ) 2015/849·
 - β) ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου της πληρωμής είναι σε θέση να ανιχνεύει, μέσω του δικαιούχου, με αποκλειστικό αναγνωριστικό κωδικό συναλλαγής, τη μεταφορά ποσών από το πρόσωπο που έχει συνάψει συμφωνία με τον δικαιούχο της πληρωμής για την παροχή αγαθών ή υπηρεσιών·
 - γ) το ποσό που μεταφέρεται δεν υπερβαίνει τα 1 000 EUR.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «χρηματοδότηση της τρομοκρατίας»: η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 5 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849·
- 2) «νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (ξέπλυμα χρήματος)»: οι δραστηριότητες νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (ξέπλυματος χρήματος) που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφοι 3 και 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849·
- 3) «πληρωτής»: πρόσωπο που διατηρεί λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει μεταφορά ποσών από τον εν λόγω λογαριασμό ή, εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών, πρόσωπο που δίνει εντολή μεταφοράς ποσών·
- 4) «δικαιούχος πληρωμής»: πρόσωπο προς το οποίο προορίζονται τα μεταφερόμενα ποσά·
- 5) «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: οι κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ, φυσικά ή νομικά πρόσωπα που τυγχάνουν εξαιρέσης δυνάμει του άρθρου 26 της ίδιας οδηγίας και, νομικά πρόσωπα που τυγχάνουν εξαιρέσης δυνάμει του άρθρου 9 της οδηγίας 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, τα οποία παρέχουν υπηρεσίες μεταφοράς χρηματικών ποσών·
- 6) «ενδιάμεσος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ο οποίος δεν είναι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ή του δικαιούχου της πληρωμής και ο οποίος λαμβάνει και διαβιβάζει μεταφορές χρηματικών ποσών για λογαριασμό του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ή του δικαιούχου ή άλλου ενδιάμεσου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών·
- 7) «λογαριασμός πληρωμής»: λογαριασμός πληρωμών κατά την έννοια του άρθρου 4 σημείο 14 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ·
- 8) «χρηματικά ποσά»: χρηματικά ποσά κατά την έννοια του άρθρου 4 σημείο 15 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ·

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/ΕΚ (ΕΕ L 267 της 10.10.2009, σ. 7).

- 9) «μεταφορά χρηματικών ποσών»: οποιαδήποτε συναλλαγή εκτελείται τουλάχιστον εν μέρει ηλεκτρονικά για λογαριασμό ενός πληρωτή μέσω ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών με σκοπό να τεθεί χρηματικό ποσό στη διάθεση κάποιου δικαιούχου μέσω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ασχέτως εάν πληρωτής και δικαιούχος είναι ένα και το αυτό πρόσωπο και ασχέτως εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και αυτός του δικαιούχου είναι ο ίδιος, συμπεριλαμβανομένων:
- α) μεταφορές πιστώσεων κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012·
 - β) άμεσης χρέωσης κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012·
 - γ) εμβασμάτων κατά την έννοια του άρθρου 4 σημείο 13 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ, εθνικών ή διασυνοριακών·
 - δ) μεταφοράς που πραγματοποιείται μέσω κάρτας πληρωμής, εργαλείου ηλεκτρονικού χρήματος, κινητού τηλεφώνου ή κάθε άλλης ψηφιακής ή πληροφορικής τεχνολογίας συσκευής εκ των προτέρων ή εκ των υστέρων πληρωμής με παρόμοια χαρακτηριστικά·
- 10) «ομαδοποιημένη μεταφορά χρηματικών ποσών»: δέσμη περισσότερων μεμονωμένων μεταφορών χρηματικών ποσών που ομαδοποιούνται με σκοπό τη μεταφορά τους·
- 11) «αποκλειστικός αναγνωριστικός κωδικός συναλλαγής»: ο συνδυασμός γραμμάτων, αριθμών ή συμβόλων που καθορίζεται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με τα πρωτόκολλα των συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού ή των συστημάτων αποστολής μηνυμάτων που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά χρηματικών ποσών, και ο οποίος καθιστά δυνατή την παρακολούθηση των ιχνών της συναλλαγής έως τον πληρωτή και τον δικαιούχο·
- 12) «μεταφορά κεφαλαίων μεταξύ προσώπων»: συναλλαγή μεταξύ φυσικών προσώπων, ως καταναλωτών, για άλλους σκοπούς εκτός της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

Υποχρεώσεις του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή

Άρθρο 4

Στοιχεία που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή εξασφαλίζει ότι οι μεταφορές χρηματικών ποσών συνοδεύονται από τα ακόλουθα στοιχεία του πληρωτή:
- α) το όνομα του πληρωτή·
 - β) τον αριθμό λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή· και
 - γ) τη διεύθυνση, τον επίσημο αριθμό προσωπικού εγγράφου του πληρωτή, τον αναγνωριστικό αριθμό πελάτη ή την ημερομηνία και τον τόπο γέννησής του.
2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή εξασφαλίζει ότι οι μεταφορές χρηματικών ποσών συνοδεύονται από τα ακόλουθα στοιχεία του δικαιούχου της πληρωμής:
- α) το όνομα του δικαιούχου· και
 - β) τον αριθμό λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου.
3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 στοιχείο β) και της παραγράφου 2 στοιχείο β), σε περίπτωση μεταφοράς που δεν γίνεται ούτε από ούτε προς λογαριασμό πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή εξασφαλίζει ότι η μεταφορά χρηματικών ποσών συνοδεύεται από αποκλειστικό αναγνωριστικό κωδικό συναλλαγής αντί του αριθμού(-ών) λογαριασμού πληρωμών.
4. Πριν μεταφέρει χρηματικά ποσά, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή επαληθεύει την ακρίβεια των στοιχείων της παραγράφου 1 βάσει εγγράφων, δεδομένων ή πληροφοριών προερχόμενων από αξιόπιστη και ανεξάρτητη πηγή.
5. Η επαλήθευση της παραγράφου 4 λογίζεται ότι έχει διενεργηθεί όταν:
- α) η ταυτότητα του πληρωτή έχει επαληθευθεί κατά το άνοιγμα του λογαριασμού σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 και τα στοιχεία που προέκυψαν από την επαλήθευση αυτή έχουν αποθηκευθεί σύμφωνα με το άρθρο 40 της εν λόγω οδηγίας· ή
 - β) το άρθρο 14 παράγραφος 5 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 ισχύει για τον πληρωτή.

6. Με την επιφύλαξη των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 6, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή απαγορεύεται να διενεργεί μεταφορές ποσών πριν βεβαιωθεί για την πλήρη συμμόρφωση προς το παρόν άρθρο.

Άρθρο 5

Μεταφορές ποσών εντός της Ένωσης

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2, όταν όλοι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμής που εμπλέκονται στην αλυσίδα πληρωμής είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση, οι μεταφορές ποσών συνοδεύονται τουλάχιστον από τον αριθμό λογαριασμού πληρωμών τόσο του πληρωτή όσο και του δικαιούχου ή, όταν εφαρμόζεται το άρθρο 4 παράγραφος 3, τον αποκλειστικό αναγνωριστικό κωδικό συναλλαγής, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων περί πληροφοριών που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 260/2012, εφόσον εφαρμόζεται.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, κατόπιν αιτήματος του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή του ενδιάμεσου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για στοιχεία, εντός τριών εργάσιμων ημερών από τη λήψη του σχετικού αιτήματος, διαβιβάζει τα ακόλουθα:

- α) για μεταφορές ποσών που υπερβαίνουν τα 1 000 EUR, είτε οι εν λόγω μεταφορές πραγματοποιούνται σε μία συναλλαγή ή σε περισσότερες συναλλαγές που φαίνεται να συνδέονται, τα στοιχεία του πληρωτή ή του δικαιούχου σύμφωνα με το άρθρο 4·
- β) για μεταφορές ποσών που δεν υπερβαίνουν τα 1 000 EUR, οι οποίες δεν φαίνεται να συνδέονται με άλλες μεταφορές που, μαζί με την επίδικη μεταφορά, υπερβαίνουν τα 1 000 EUR, τουλάχιστον:
 - i) τα ονόματα του πληρωτή και του δικαιούχου· και
 - ii) τους αριθμούς λογαριασμών πληρωμών τόσο του πληρωτή όσο και του δικαιούχου ή, όταν εφαρμόζεται το άρθρο 4 παράγραφος 3, τον αποκλειστικό αναγνωριστικό κωδικό συναλλαγής.

3. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 4 παράγραφος 4, στην περίπτωση μεταφοράς ποσών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν απαιτείται να επαληθεύει τα στοιχεία του πληρωτή, εκτός εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή:

- α) έχει λάβει τα προς μεταφορά ποσά σε μετρητά ή ανώνυμα με ηλεκτρονικό χρήμα· ή
- β) έχει βάσιμες υπόνοιες για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

Άρθρο 6

Μεταφορές χρηματικών ποσών εκτός της Ένωσης

1. Στην περίπτωση ομαδοποιημένης μεταφοράς χρηματικών ποσών από τον ίδιο πληρωτή όταν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών των δικαιούχων είναι εγκατεστημένοι εκτός Ένωσης, το άρθρο 4 παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται για μεμονωμένες μεταφορές που έχουν ομαδοποιηθεί, υπό τον όρο ότι ο ομαδικός φάκελος περιλαμβάνει τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1, 2 και 3, ότι τα στοιχεία αυτά έχουν επαληθευτεί σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 4 και 5 και ότι οι μεμονωμένες μεταφορές φέρουν τον αριθμό λογαριασμού πληρωμών ή, όταν εφαρμόζεται το άρθρο 4 παράγραφος 3, τον αποκλειστικό αναγνωριστικό κωδικό συναλλαγής του πληρωτή.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4 παράγραφος 1 και, κατά περίπτωση, με την επιφύλαξη των στοιχείων που απαιτούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 260/2012 όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι εγκατεστημένος εκτός Ένωσης, οι μεταφορές χρηματικών ποσών που δεν υπερβαίνουν τα 1 000 EUR, οι οποίες δεν φαίνεται να συνδέονται με άλλες μεταφορές χρηματικών ποσών και, μαζί με την εν λόγω μεταφορά, υπερβαίνουν τα 1 000 EUR, συνοδεύονται τουλάχιστον από τα εξής στοιχεία:

- α) τα ονόματα του πληρωτή και του δικαιούχου· και
- β) τους αριθμούς λογαριασμών πληρωμών τόσο του πληρωτή όσο και του δικαιούχου ή, όταν εφαρμόζεται το άρθρο 4 παράγραφος 3, τον αποκλειστικό αναγνωριστικό κωδικό συναλλαγής.

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 4 παράγραφος 4, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν απαιτείται να επαληθεύει τα στοιχεία του πληρωτή που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, εκτός εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή:

- α) έχει λάβει τα προς μεταφορά ποσά σε μετρητά ή ανώνυμα με ηλεκτρονικό χρήμα· ή
- β) έχει βάσιμες υπόνοιες για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

ΤΜΗΜΑ 2

Υποχρεώσεις του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου

Άρθρο 7

Διαπίστωση της έλλειψης στοιχείων του πληρωτή ή του δικαιούχου

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου εφαρμόζει αποτελεσματικές διαδικασίες για να διαπιστώνει αν τα πεδία του χρησιμοποιούμενου για την πραγματοποίηση της μεταφοράς συστήματος αποστολής μηνυμάτων ή συστήματος πληρωμών και διακανονισμού, τα οποία περιέχουν τα στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου, έχουν συμπληρωθεί με χρήση χαρακτήρων ή εισαγόμενων δεδομένων που γίνονται δεκτά σύμφωνα με τις συμβάσεις του εν λόγω συστήματος.
2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου εφαρμόζει αποτελεσματικές διαδικασίες —μεταξύ άλλων, όπου απαιτείται, τον εκ των υστέρων έλεγχο ή την παρακολούθηση σε πραγματικό χρόνο— για να διαπιστώνει αν λείπουν τα ακόλουθα στοιχεία του πληρωτή ή του δικαιούχου:
 - α) για μεταφορές χρηματικών ποσών στις οποίες ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι εγκατεστημένος εντός Ένωσης, τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 5·
 - β) για μεταφορές χρηματικών ποσών στις οποίες ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι εγκατεστημένος εκτός της Ένωσης, τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2·
 - γ) για ομαδοποιημένες μεταφορές χρηματικών ποσών, όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι εγκατεστημένος εκτός Ένωσης, τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2, σε σχέση με την ομαδοποιημένη μεταφορά.
3. Στην περίπτωση μεταφορών χρηματικών ποσών που υπερβαίνουν τα 1 000 EUR, είτε οι εν λόγω μεταφορές πραγματοποιούνται σε μία συναλλαγή ή σε περισσότερες συναλλαγές που φαίνεται να συνδέονται, προτού πιστώσει το λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου ή αποδεσμεύσει το ποσό προς όφελός του, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου επαληθεύει την ακρίβεια των στοιχείων του δικαιούχου που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου βάσει εγγράφων, δεδομένων ή πληροφοριών προερχόμενων από αξιόπιστη και ανεξάρτητη πηγή, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων που ορίζονται στα άρθρα 69 και 70 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ.
4. Στην περίπτωση μεταφορών χρηματικών ποσών που δεν υπερβαίνουν τα 1 000 EUR, και οι οποίες δεν φαίνεται να συνδέονται με άλλες μεταφορές χρηματικών ποσών οι οποίες, μαζί με την εν λόγω μεταφορά, υπερβαίνουν τα 1 000 EUR, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου δεν απαιτείται να επαληθεύσει την ακρίβεια των στοιχείων του δικαιούχου, εκτός εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου:
 - α) καταβάλει τα ποσά σε μετρητά ή ανώνυμα με ηλεκτρονικό χρήμα· ή
 - β) έχει βάσιμες υπόνοιες για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.
5. Η επαλήθευση βάσει των παραγράφων 3 και 4 θεωρείται ότι έχει διενεργηθεί όταν:
 - α) η ταυτότητα του δικαιούχου έχει επαληθευθεί σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 και τα στοιχεία που προέκυψαν από την επαλήθευση αυτή έχουν αποθηκευθεί σύμφωνα με το άρθρο 40 της εν λόγω οδηγίας· ή
 - β) το άρθρο 14 παράγραφος 5 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 ισχύει για τον δικαιούχο.

Άρθρο 8

Μεταφορές χρηματικών ποσών χωρίς ή με ελλιπή στοιχεία πληρωτή ή δικαιούχου

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου εφαρμόζει αποτελεσματικές διαδικασίες βάσει κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων και διαδικασιών που βασίζονται στο βαθμό του κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 13 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849, για τον προσδιορισμό του αν θα εκτελείται, θα απορρίπτεται ή θα αναστέλλεται η μεταφορά χρηματικών ποσών που δεν συνοδεύεται από τις απαιτούμενες πλήρεις πληροφορίες για τον πληρωτή και τον δικαιούχο και για τη λήψη των ενδεδειγμένων μέτρων παρακολούθησης.

Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου διαπιστώνει, τη στιγμή που παραλαμβάνει τα μεταφερθέντα χρηματικά ποσά, ότι ελλείπουν εν μέρει ή εν όλω τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 ή 2, στο άρθρο 5 παράγραφος 1 ή στο άρθρο 6 ή δεν έχουν συμπληρωθεί με χρήση των χαρακτήρων ή των εισαγόμενων δεδομένων που είναι αποδεκτά σύμφωνα με τις συμβάσεις του συστήματος αποστολής μηνυμάτων ή του συστήματος πληρωμής και διακανονισμού, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, είτε απορρίπτει τη μεταφορά είτε ζητεί τα απαιτούμενα στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου πριν ή μετά την πίστωση του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου ή την αποδέσμευση των ποσών προς όφελος του δικαιούχου, βάσει κινδύνου.

2. Όταν πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παραλείπει κατ' επανάληψη να παράσχει οιοδήποτε από τα απαιτούμενα στοιχεία του πληρωτή ή του δικαιούχου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου λαμβάνει μέτρα τα οποία μπορεί αρχικά να περιλαμβάνουν την έκδοση προειδοποιήσεων και τον καθορισμό προθεσμίας, προτού είτε απορρίψουν τη μεταφορά χρηματικών ποσών στο μέλλον από τον συγκεκριμένο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή περιορίσουν ή τερματίσουν τις επιχειρηματικές σχέσεις με το συγκεκριμένο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου αναφέρει την εν λόγω παράλειψη και τα μέτρα που ελήφθησαν στην αρχή που είναι αρμόδια για την εξακρίβωση της συμμόρφωσης προς τις διατάξεις που απαγορεύουν τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

Άρθρο 9

Αξιολόγηση και υποβολή αναφορών

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου λαμβάνει υπόψη την πλήρη ή μερική απουσία πληροφοριών για τον πληρωτή ή τον δικαιούχο όταν αξιολογεί αν η μεταφορά χρημάτων ή οποιαδήποτε άλλη σχετική συναλλαγή είναι ύποπτη και αν πρέπει να την αναφέρει στη Μονάδα Χρηματοοικονομικών Πληροφοριών (ΜΧΠ), σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/849.

ΤΜΗΜΑ 3

Υποχρεώσεις των ενδιάμεσων παροχών υπηρεσιών πληρωμών

Άρθρο 10

Διατήρηση στοιχείων του πληρωτή και του δικαιούχου μαζί με τη μεταφορά

Οι ενδιάμεσοι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μεριμνούν ώστε μαζί με τη μεταφορά χρημάτων να διατηρούνται και όλα τα ληφθέντα στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου.

Άρθρο 11

Διαπίστωση της έλλειψης στοιχείων του πληρωτή ή του δικαιούχου

1. Ο ενδιάμεσος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εφαρμόζει αποτελεσματικές διαδικασίες προκειμένου να εντοπίζει αν τα πεδία του χρησιμοποιούμενου για την πραγματοποίηση της μεταφοράς συστήματος αποστολής μηνυμάτων ή συστήματος πληρωμών και διακανονισμού, τα οποία περιέχουν τα στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου, έχουν συμπληρωθεί σύμφωνα με τους χαρακτήρες ή τα εισαγόμενα δεδομένα που γίνονται δεκτά σύμφωνα με τις συμβάσεις του εν λόγω συστήματος.
2. Ο ενδιάμεσος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εφαρμόζει αποτελεσματικές διαδικασίες, μεταξύ άλλων, όπου απαιτείται, τον εκ των υστέρων έλεγχο ή την παρακολούθηση σε πραγματικό χρόνο, με σκοπό να διαπιστώνει αν λείπουν τα ακόλουθα στοιχεία του πληρωτή ή του δικαιούχου:
 - α) για μεταφορές χρηματικών ποσών στις οποίες οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και του δικαιούχου είναι εγκατεστημένοι εντός της Ένωσης, τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 5·
 - β) για μεταφορές χρηματικών ποσών στις οποίες ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ή του δικαιούχου είναι εγκατεστημένος εκτός Ένωσης, τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2·
 - γ) για τις ομαδοποιημένες μεταφορές χρηματικών ποσών, όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ή του δικαιούχου είναι εγκατεστημένος εκτός Ένωσης, τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2, σε σχέση με την εν λόγω ομαδοποιημένη μεταφορά.

Άρθρο 12

Μεταφορές χρηματικών ποσών χωρίς στοιχεία του πληρωτή ή του δικαιούχου

1. Ο ενδιάμεσος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θεσπίζει αποτελεσματικές διαδικασίες βάσει κινδύνου για να προσδιορίζει αν θα εκτελεί, θα απορρίπτει ή θα αναστέλλει τη μεταφορά χρηματικών ποσών που δεν συνοδεύεται από τα απαιτούμενα στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου, και να αποφασίζει τα ενδεδειγμένα επακόλουθα μέτρα.

Όταν ο ενδιάμεσος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαπιστώνει, τη στιγμή που παραλαμβάνει τα μεταφερθέντα χρηματικά ποσά, ότι ελλείπουν τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 ή 2, στο άρθρο 5 παράγραφος 1 ή στο άρθρο 6 ή δεν έχουν συμπληρωθεί με χρήση των χαρακτήρων ή των εισαγόμενων δεδομένων που είναι αποδεκτά σύμφωνα με τις συμβάσεις του συστήματος αποστολής μηνυμάτων ή του συστήματος πληρωμής και διακανονισμού, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, είτε απορρίπτει τη μεταφορά είτε ζητεί τα απαιτούμενα στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου πριν ή μετά τη διαβίβαση της μεταφοράς χρηματικών ποσών, βάσει κινδύνου.

2. Όταν πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παραλείπει κατ'επανάληψη να παράσχει τα απαιτούμενα στοιχεία του πληρωτή ή του δικαιούχου, ο ενδιάμεσος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών λαμβάνει μέτρα τα οποία μπορεί αρχικά να περιλαμβάνουν την έκδοση προειδοποιήσεων και τον καθορισμό προθεσμίας, πριν απορρίψει κάθε μελλοντική μεταφορά ποσών από τον συγκεκριμένο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή περιορίσει ή τερματίσει των επιχειρηματικών σχέσεων με αυτόν τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Ο ενδιάμεσος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αναφέρει την εν λόγω παράλειψη και τα μέτρα που ελήφθησαν στην αρχή που είναι αρμόδια για την εξακρίβωση της συμμόρφωσης προς τις διατάξεις που απαγορεύουν τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

Άρθρο 13

Αξιολόγηση και υποβολή αναφορών

Ο ενδιάμεσος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών λαμβάνει υπόψη την απουσία πληροφοριών για τον πληρωτή ή τον δικαιούχο όταν αξιολογεί αν η μεταφορά χρημάτων ή οποιαδήποτε άλλη σχετική συναλλαγή είναι ύποπτη και αν πρέπει να την αναφέρει στη ΜΧΠ σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/849.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ, ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΡΗΣΗ ΑΡΧΕΙΩΝ

Άρθρο 14

Παροχή πληροφόρησης

Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών ανταποκρίνονται πλήρως και χωρίς καθυστέρηση, μεταξύ άλλων μέσω κεντρικού σημείου επαφών του άρθρου 45 παράγραφος 9 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849, όπου έχουν συσταθεί τέτοια σημεία επαφών και σύμφωνα με τις διαδικαστικές απαιτήσεις που ορίζει η εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένοι, στις έρευνες που διεξάγουν αποκλειστικά οι αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την πρόληψη και καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας του εν λόγω κράτους μέλους, όσον αφορά τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 15

Προστασία των δεδομένων

1. Η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων βάσει του παρόντος κανονισμού υπόκειται στην οδηγία 95/46/ΕΚ, όπως αυτή μεταφέρθηκε στο εθνικό δίκαιο. Προσωπικά δεδομένα που τυγχάνουν επεξεργασίας, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, από την Επιτροπή ή τις ΕΕΑ υπόκεινται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001.

2. Τα προσωπικά δεδομένα υπόκεινται σε επεξεργασία από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών βάσει του παρόντος κανονισμού μόνον για τους σκοπούς της πρόληψης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και δεν υποβάλλονται σε περαιτέρω επεξεργασία κατά τρόπο μη συμβατό προς τους σκοπούς αυτούς. Η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων βάσει του παρόντος κανονισμού για εμπορικούς σκοπούς απαγορεύεται.

3. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να παρέχουν στους νέους πελάτες τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας 95/46/ΕΚ πριν από τη σύσταση μιας επιχειρηματικής σχέσης ή την πραγματοποίηση μιας περιστασιακής συναλλαγής. Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει ιδίως μια γενική προειδοποίηση ως προς τις νομικές υποχρεώσεις των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών βάσει του παρόντος κανονισμού κατά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς της πρόληψης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

4. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών εξασφαλίζουν την τήρηση της εμπιστευτικότητας των δεδομένων που υποβάλλονται σε επεξεργασία.

Άρθρο 16

Τήρηση αρχείων

1. Τα στοιχεία του πληρωτή και του δικαιούχου δεν πρέπει να φυλάσσονται πέραν του απολύτως αναγκαίου χρονικού διαστήματος. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και του δικαιούχου τηρούν σε αρχείο για χρονικό διάστημα πέντε ετών τις πληροφορίες που αναφέρονται στα άρθρα 4 έως 7.
2. Μετά την εκπνοή της προθεσμίας διατήρησης δεδομένων που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών διασφαλίζουν ότι τα προσωπικά δεδομένα διαγράφονται, εκτός αν το εθνικό δίκαιο ορίζει διαφορετικά και καθορίζει τις συνθήκες υπό τις οποίες οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν ή πρέπει να συνεχίσουν να διατηρούν τα δεδομένα. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν ή να απαιτούν την περαιτέρω διατήρηση των δεδομένων μόνον εφόσον έχουν πραγματοποιήσει διεξοδική αξιολόγηση της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας της περαιτέρω αυτής διατήρησης και όταν αυτή έχει αιτιολογηθεί ως αναγκαία για την πρόληψη, τον εντοπισμό ή τη διερεύνηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Η περίοδος της εν λόγω περαιτέρω διατήρησης δεδομένων δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη.
3. Εφόσον στις 25 Ιουνίου 2015 εκκρεμούν σε ένα κράτος μέλος νομικές υποθέσεις που αφορούν πρόληψη, εντοπισμό, διερεύνηση ή δίωξη υπόπτων για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, και ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών κατέχει πληροφορίες ή έγγραφα που αφορούν τις εν λόγω εκκρεμείς διαδικασίες, οι εν λόγω πληροφορίες ή τα εν λόγω έγγραφα μπορούν να φυλάσσονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, για περίοδο πέντε ετών από τις 25 Ιουνίου 2015. Τα κράτη μέλη μπορούν, με την επιφύλαξη των εθνικών διατάξεων ποινικού δικαίου περί αποδεικτικών στοιχείων που εφαρμόζονται στις τρέχουσες ποινικές έρευνες και δικαστικές διαδικασίες, να επιτρέπουν ή να απαιτούν τη διατήρηση αυτών των πληροφοριών ή εγγράφων για περαιτέρω περίοδο πέντε ετών, όταν έχει διαπιστωθεί η ανάγκη και η αναλογικότητα αυτής της περαιτέρω διατήρησης για πρόληψη, εντοπισμό, διερεύνηση ή δίωξη υπόπτων για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 17

Διοικητικές κυρώσεις και μέτρα

1. Χωρίς να θίγεται το δικαίωμα πρόβλεψης και επιβολής ποινικών κυρώσεων, τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους κανόνες σχετικά με τις διοικητικές κυρώσεις και τα μέτρα που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο προκειμένου η εφαρμογή τους. Οι κυρώσεις και τα μέτρα αυτά είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά και συνάδουν με αυτά που προβλέπονται σύμφωνα με το κεφάλαιο VI τμήμα 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849.

Τα κράτη μέλη αποφασίζουν να μη θεσπίσουν κανόνες για διοικητικές κυρώσεις ή μέτρα που εφαρμόζονται σε κάθε παράβαση των προβλέψεων του παρόντος κανονισμού που υπόκεινται σε ποινικές κυρώσεις στο εθνικό τους δίκαιο. Σε αυτή την περίπτωση, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις σχετικές διατάξεις του ποινικού τους δικαίου.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όπου ισχύουν υποχρεώσεις για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού μπορούν να εφαρμόζονται κυρώσεις ή μέτρα, βάσει του εθνικού δικαίου, στα μέλη του διοικητικού οργάνου και σε οποιαδήποτε άλλο φυσικό πρόσωπο φέρει ευθύνη για την παράβαση βάσει του εθνικού δικαίου.

3. Από τις 26 Ιουνίου 2017 τα κράτη μέλη κοινοποιούν τους αναφερόμενους στην παράγραφο 1 κανόνες στην Επιτροπή και στη μεικτή επιτροπή των ΕΕΑ. Κοινοποιούν, χωρίς καθυστέρηση, στην Επιτροπή και στη μεικτή επιτροπή των ΕΕΑ, οποιεδήποτε μεταγενέστερες τροποποιήσεις τους.

4. Σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849, οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν όλες τις απαραίτητες εξουσίες εποπτείας και έρευνας για την άσκηση των καθηκόντων τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Κατά την άσκηση των εξουσιών τους για την επιβολή διοικητικών κυρώσεων και μέτρων, οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται στενά ώστε να διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω διοικητικές κυρώσεις ή μέτρα έχουν τα επιθυμητά αποτελέσματα και συντονίζουν τη δράση τους όταν ασχολούνται με διασυνοριακές υποθέσεις.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα νομικά πρόσωπα δύνανται να υπέχουν ευθύνη για τις παραβάσεις του άρθρου 18 που έχουν διαπραχθεί προς όφελός τους από οιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου και κατέχει ιθύνουσα θέση εντός του νομικού προσώπου βασιζόμενη σε μια από τις ακόλουθες εξουσίες:

- α) εξουσία εκπροσώπησης του νομικού προσώπου·
- β) εξουσία λήψης αποφάσεων για λογαριασμό του νομικού προσώπου· ή
- γ) εξουσία άσκησης ελέγχου εντός του νομικού προσώπου.

6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι νομικά πρόσωπα είναι δυνατό να θεωρηθούν υπεύθυνα και στην περίπτωση που η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου από πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου έχει καταστήσει δυνατή τη διάπραξη παραβάσεων του άρθρου 18 επ' ωφελεία του εν λόγω νομικού προσώπου από πρόσωπο το οποίο τελεί υπό την εξουσία του.

7. Οι αρμόδιες αρχές ασκούν τις εξουσίες τους όσον αφορά την επιβολή διοικητικών κυρώσεων και μέτρων σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, με οποιοδήποτε από τους ακόλουθους τρόπους:

- α) άμεσα·
- β) σε συνεργασία με άλλες αρχές·
- γ) υπό την ευθύνη τους με ανάθεση καθηκόντων στις εν λόγω αρχές·
- δ) κατόπιν αιτήσεως προς τις αρμόδιες δικαστικές αρχές.

Κατά την άσκηση των εξουσιών τους για την επιβολή διοικητικών κυρώσεων και μέτρων, οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται στενά, ώστε να διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω διοικητικές κυρώσεις ή μέτρα παράγουν τα επιθυμητά αποτελέσματα, και συντονίζουν τη δράση τους όταν ασχολούνται με διασυνοριακές υποθέσεις.

Άρθρο 18

Ειδικές διατάξεις

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διοικητικές τους κυρώσεις και τα μέτρα που επιβάλλουν περιλαμβάνουν τουλάχιστον τις αναφερόμενες στο άρθρο 59 παράγραφοι 2 και 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 στις εξής περιπτώσεις παραβάσεων του παρόντος κανονισμού:

- α) επανειλημμένη ή συστηματική παράλειψη διαβίβασης από πάροχο υπηρεσιών πληρωμών των απαιτούμενων στοιχείων του πληρωτή ή του δικαιούχου, κατά παράβαση των άρθρων 4, 5 ή 6·
- β) επανειλημμένη, συστηματική ή σοβαρή παράβαση της υποχρέωσης παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να τηρεί αρχεία, κατά παράβαση του άρθρου 16·
- γ) παράλειψη παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να εφαρμόσει αποτελεσματικές διαδικασίες βάσει κινδύνου, κατά παράβαση των άρθρων 8 ή 12·
- δ) σοβαρή αδυναμία ενδιάμεσου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να συμμορφωθεί με το άρθρο 11 ή 12.

Άρθρο 19

Δημοσιοποίηση κυρώσεων και μέτρων

Σύμφωνα με το άρθρο 60 παράγραφοι 1, 2 και 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849, οι αρμόδιες αρχές δημοσιεύουν τις διοικητικές κυρώσεις και τα μέτρα που επιβάλλονται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 17 και 18 του παρόντος κανονισμού χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με το είδος και τη φύση της παράβασης και την ταυτότητα των προσώπων που ευθύνονται για αυτήν, εάν αυτό θεωρείται αναγκαίο και αναλογικό μετά από αξιολόγηση ανά περίπτωση.

Άρθρο 20

Επιβολή κυρώσεων και μέτρων από τις αρμόδιες αρχές

1. Κατά τον καθορισμό του είδους των διοικητικών κυρώσεων ή μέτρων και του ύψους των διοικητικών χρηματικών προστίμων, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη όλες τις σχετικές περιστάσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται όσες απαριθμούνται στο άρθρο 60 παράγραφος 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849.

2. Όσον αφορά τις διοικητικές κυρώσεις και τα μέτρα που επιβάλλονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, εφαρμόζεται το άρθρο 62 της οδηγίας (ΕΕ) αριθ. 2015/849.

Άρθρο 21

Καταγγελία παραβάσεων

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν αποτελεσματικούς μηχανισμούς για την ενθάρρυνση των καταγγελιών στις αρμόδιες αρχές παραβάσεων του παρόντος κανονισμού.

Οι εν λόγω μηχανισμοί περιλαμβάνουν τουλάχιστον εκείνους που αναφέρονται στο άρθρο 61 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849.

2. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν κατάλληλες εσωτερικές διαδικασίες για την καταγγελία, εκ μέρους των υπαλλήλων ή ατόμων σε ανάλογη θέση, παραβάσεων των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, εσωτερικά μέσω ασφαλούς, ανεξάρτητου, ειδικού και ανώνυμου φορέα, ανάλογα με το είδος και το μέγεθος του εν λόγω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 22

Παρακολούθηση

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις αρμόδιες αρχές να παρακολουθούν αποτελεσματικά και να λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό και τις ενθαρρύνουν, μέσω αποτελεσματικών μηχανισμών, να καταγγέλλουν τις παραβάσεις των διατάξεων του παρόντος κανονισμού στις αρμόδιες αρχές.

2. Μετά την κοινοποίηση από τα κράτη μέλη των κανόνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου στην Επιτροπή και στη μεικτή επιτροπή των ΕΕΑ, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 3, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή του κεφαλαίου IV με ιδιαίτερη έμφαση στις διασυννοιακές υποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΕΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 23

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή για την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας («η επιτροπή»). Η τελευταία αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΙΣ

Άρθρο 24

Συμφωνίες με χώρες και εδάφη που δεν αποτελούν τμήμα του εδάφους της Ένωσης

1. Η Επιτροπή δύναται να επιτρέψει σε κράτος μέλος να συνάψει συμφωνία με τρίτη χώρα ή έδαφος εκτός του πεδίου εδαφικής εφαρμογής της ΣΕΕ και της ΣΛΕΕ όπως αναφέρεται στο άρθρο 355 ΣΛΕΕ («η εν λόγω χώρα ή έδαφος»), η οποία προβλέπει παρεκκλίσεις από τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να καταστεί δυνατή η μεταχείριση των μεταφορών χρηματικών ποσών μεταξύ των χωρών ή των εδαφών αυτών και του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ως μεταφορών χρηματικών ποσών πραγματοποιούμενων στο εσωτερικό του εν λόγω κράτους μέλους.

Οι συμφωνίες αυτές αναγνωρίζονται μόνον όταν πληρούνται όλες οι παρακάτω προϋποθέσεις:

- α) η εν λόγω χώρα ή έδαφος τελεί υπό καθεστώς νομισματικής ένωσης με το συγκεκριμένο κράτος μέλος, αποτελεί μέρος της νομισματικής επικράτειας αυτού του κράτους μέλους ή έχει υπογράψει νομισματική σύμβαση με την Ένωση εκπροσωπούμενη από κράτος μέλος·
- β) οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών στην εν λόγω χώρα ή έδαφος συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στα συστήματα πληρωμών και διακανονισμού του συγκεκριμένου κράτους μέλους·
- γ) η εν λόγω χώρα ή το έδαφος υποχρεώνει τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους να εφαρμόζουν τους ίδιους κανόνες με αυτούς που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Κάθε κράτος μέλος που επιθυμεί να συνάψει συμφωνία κατά την έννοια της παραγράφου 1 υποβάλλει σχετικό αίτημα στην Επιτροπή και της παρέχει όλες τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την εκτίμηση του αιτήματος.

3. Από τη στιγμή που η Επιτροπή λάβει σχετικό αίτημα από κράτος μέλος, οι μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ του εν λόγω κράτους μέλους και των υπόψη χωρών και εδαφών θεωρούνται προσωρινά ως μεταφορές χρηματικών ποσών πραγματοποιούμενες στο εσωτερικό του κράτους μέλους αυτού έως ότου εκδοθεί απόφαση βάσει του παρόντος άρθρου.

4. Αν, εντός δύο μηνών από τη λήψη του αιτήματος, η Επιτροπή κρίνει ότι δεν διαθέτει όλες τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την εκτίμηση του αιτήματος, επικοινωνεί με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και προσδιορίζει τις απαιτούμενες πρόσθετες πληροφορίες.

5. Εντός ενός μηνός αφότου η Επιτροπή αποκτήσει όλες τις πληροφορίες τις οποίες θεωρεί απαραίτητες για την αξιολόγηση του αιτήματος, ενημερώνει σχετικά το αιτούν κράτος μέλος και διαβιβάζει αντίγραφα του αιτήματος στα λοιπά κράτη μέλη.

6. Εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση κατά την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή αποφασίζει, βάσει του άρθρου 23 παράγραφος 2, αν θα επιτρέψει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να συνάψει τη συμφωνία που αναφέρεται στο αίτημα.

Η Επιτροπή εκδίδει, σε κάθε περίπτωση, την αναφερόμενη στο πρώτο εδάφιο απόφαση εντός 18 μηνών από τη λήψη του αιτήματος.

7. Μέχρι τις 26 Μαρτίου 2017 όσα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται να συνάψουν συμφωνίες με μια από τις εν λόγω χώρες ή εδάφη σύμφωνα με την εκτελεστική απόφαση 2012/43/ΕΕ της Επιτροπής⁽¹⁾, την απόφαση 2010/259/ΕΕ της Επιτροπής⁽²⁾, την απόφαση 2009/853/ΕΚ της Επιτροπής⁽³⁾ ή την απόφαση 2008/982/ΕΚ της Επιτροπής⁽⁴⁾, παρέχουν στην Επιτροπή όλες τις πλέον πρόσφατες πληροφορίες που είναι αναγκαίες για μια εκτίμηση σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο στοιχείο γ).

Σε διάστημα τριών μηνών από την παραλαβή των ανωτέρω πληροφοριών, η Επιτροπή εξετάζει τα στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί με σκοπό να διαπιστώσει αν η οικεία χώρα ή το οικείο έδαφος απαιτεί από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία του να εφαρμόζουν τους ίδιους κανόνες με εκείνους που ορίζει ο παρών κανονισμός. Αν, μετά την ολοκλήρωση της εξέτασης, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο όρος της παραγράφου 1 δεύτερο εδάφιο στοιχείο γ) δεν εφαρμόζεται πλέον, καταργεί τη σχετική απόφαση της Επιτροπής ή την εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής.

⁽¹⁾ Εκτελεστική απόφαση 2012/43/ΕΕ της Επιτροπής, της 25ης Ιανουαρίου 2012, με την οποία επιτρέπεται στο Βασίλειο της Δανίας να συνάψει συμφωνίες με την Γροιλανδία και τις Νήσους Φερόε ώστε οι μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ της Δανίας και των εν λόγω εδαφών να θεωρούνται μεταφορές χρηματικών ποσών εντός της Δανίας, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 24 της 27.1.2012, σ. 12).

⁽²⁾ Απόφαση 2010/259/ΕΕ της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2010, περί εξουσιοδότησης της Γαλλικής Δημοκρατίας να συνάψει συμφωνία με το Πριγκιπάτο του Μονακό ώστε οι μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ της Γαλλικής Δημοκρατίας και του Πριγκιπάτου του Μονακό να θεωρούνται μεταφορές χρηματικών ποσών εντός της Γαλλικής Δημοκρατίας, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 112 της 5.5.2010, σ. 23).

⁽³⁾ Απόφαση 2009/853/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Νοεμβρίου 2009, περί εξουσιοδότησης της Γαλλίας να συνάψει συμφωνία με τις νήσους Σαιν Πιέρ και Μικελόν, τη Μαγιότ, τη Νέα Καληδονία, τη Γαλλική Πολυνησία και τις νήσους Γουόλις και Φουτούνα, αντιστοίχως, ώστε οι μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ της Γαλλίας και των εν λόγω εδαφών να θεωρούνται ως μεταφορές χρηματικών ποσών εντός της Γαλλίας, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 312 της 27.11.2009, σ. 71).

⁽⁴⁾ Απόφαση 2008/982/ΕΚ της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 2008, περί εξουσιοδότησης του Ηνωμένου Βασιλείου να συνάψει συμφωνία με το Βαϊλίκιο του Jersey, το Βαϊλίκιο του Guernsey και τη Νήσο του Μαν ώστε οι μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και των εν λόγω εδαφών να θεωρούνται ως μεταφορές χρηματικών ποσών εντός του Ηνωμένου Βασιλείου δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 352 της 31.12.2008, σ. 34).

Άρθρο 25

Κατευθυντήριες γραμμές

Μέχρι τις 26 Ιουνίου 2017 οι ΕΕΑ κοινοποιούν κατευθυντήριες γραμμές προς τις αρμόδιες αρχές και τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών δυνάμει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 σχετικά με τα ληπτικά μέτρα σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ιδίως όσον αφορά την εφαρμογή των άρθρων 7, 8, 11 και 12.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 26

Κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 καταργείται.

Οι αναφορές στον καταργούμενο κανονισμό νοούνται ως αναφορές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος.

Άρθρο 27

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 26 Ιουνίου 2017.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 20 Μαΐου 2015.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1781/2006	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 3
Άρθρο 3	Άρθρο 2
Άρθρο 4	Άρθρο 4 παράγραφος 1
Άρθρο 5	Άρθρο 4
Άρθρο 6	Άρθρο 5
Άρθρο 7	Άρθρο 7
Άρθρο 8	Άρθρο 7
Άρθρο 9	Άρθρο 8
Άρθρο 10	Άρθρο 9
Άρθρο 11	Άρθρο 16
Άρθρο 12	Άρθρο 10
—	Άρθρο 11
—	Άρθρο 12
—	Άρθρο 13
Άρθρο 13	—
Άρθρο 14	Άρθρο 15
Άρθρο 15	Άρθρα 17 έως 22
Άρθρο 16	Άρθρο 23
Άρθρο 17	Άρθρο 24
Άρθρο 18	—
Άρθρο 19	—
—	Άρθρο 26
Άρθρο 20	Άρθρο 27

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2015/848 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 20ής Μαΐου 2015
περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας
(αναδιτύπωση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στις 12 Δεκεμβρίου 2012 η Επιτροπή ενέκρινε έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου ⁽³⁾. Η έκθεση συμπέρανε ότι ο κανονισμός λειτουργεί ικανοποιητικά σε γενικές γραμμές, αλλά ότι είναι σκόπιμο να βελτιωθεί η εφαρμογή ορισμένων διατάξεών του, προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματική διαχείριση των διασυννομιών διαδικασιών αφερεγγυότητας. Δεδομένου ότι ο κανονισμός έχει ήδη τροποποιηθεί αρκετές φορές και πρόκειται να γίνουν περαιτέρω τροποποιήσεις, θα πρέπει να αναδιτυπωθεί για λόγους σαφήνειας.
- (2) Η Ένωση έχει θέσει ως στόχο τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.
- (3) Η καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς απαιτεί να λειτουργούν αποτελεσματικά και αποδοτικά οι διασυννομιές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Η έκδοση του παρόντος κανονισμού είναι αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού, ο οποίος εμπίπτει στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις κατά την έννοια του άρθρου 81 της Συνθήκης.
- (4) Οι δραστηριότητες των επιχειρήσεων έχουν αυξανόμενες διασυννομιές επιπτώσεις και, κατά συνέπεια, η λειτουργία τους ρυθμίζεται όλο και περισσότερο από κανόνες του ενωσιακού δικαίου. Εφόσον και η αφερεγγυότητα αυτών των επιχειρήσεων επηρεάζει την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς χρειάζεται μια ενωσιακή νομοθετική πράξη που θα απαιτεί το συντονισμό των ληπτέων μέτρων σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία του αφερέγγυου οφειλέτη.
- (5) Για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς δεν πρέπει να υπάρχουν κίνητρα για τα μέρη να μεταφέρουν τα περιουσιακά τους στοιχεία ή τις νομικές διαφορές τους από ένα κράτος μέλος σε άλλο επιδιώκοντας να βελτιώσουν τη νομική τους θέση εις βάρος του γενικού συνόλου των πιστωτών («φόρουμ shopping»).
- (6) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιέχει διατάξεις περί διεθνούς δικαιοδοσίας για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας και την άσκηση αγωγών που απορρέουν άμεσα από τις διαδικασίες αφερεγγυότητας και συνδέονται στενά με αυτές. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει διατάξεις για την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται στις διαδικασίες αυτές και διατάξεις για το εφαρμοστέο δικαιο στις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Επιπλέον, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να θεσπίζει κανόνες για τον συντονισμό των διαδικασιών αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη ή διαφορετικά μέλη του ίδιου ομίλου εταιρειών.
- (7) Οι πτωχεύσεις, οι διαδικασίες λύσης και εκκαθάρισης αφερέγγυων επιχειρήσεων ή άλλων νομικών προσώπων, οι δικαστικοί συμβιβασμοί, οι πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες και αγωγές που συνδέονται με αυτές εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾. Οι εν λόγω διαδικασίες θα πρέπει να διέπονται από τον παρόντα κανονισμό. Κατά την ερμηνεία του παρόντος κανονισμού θα πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να αποφεύγονται τα κανονιστικά κενά μεταξύ των δύο πράξεων. Ωστόσο, το γεγονός και μόνον ότι μια εθνική διαδικασία δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα Α του παρόντος κανονισμού δεν σημαίνει απαραίτητα ότι καλύπτεται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012.

⁽¹⁾ ΕΕ C 271 της 19.9.2013, σ. 55.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Φεβρουαρίου 2014 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στη Επίσημη Εφημερίδα) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 12ης Μαρτίου 2015 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Μαΐου 2015 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στη Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 160 της 30.6.2000, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1).

- (8) Για να επιτευχθεί ο στόχος της βελτίωσης και της επιτάχυνσης των διαδικασιών αφερεγγυότητας που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις, επιβάλλεται οι διατάξεις για τη δικαιοδοσία, την αναγνώριση και το εφαρμοστέο δίκαιο στον τομέα αυτό να συμπεριληφθούν σε ενωσιακή νομοθετική πράξη δεσμευτική και άμεσα εφαρμόσιμη στα κράτη μέλη.
- (9) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται στις διαδικασίες αφερεγγυότητας που πληρούν τις προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει ο παρών κανονισμός, ανεξάρτητα από το εάν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο, έμπορος ή ιδιώτης. Οι εν λόγω διαδικασίες αφερεγγυότητας απαριθμούνται εξαντλητικά στο παράρτημα Α. Εφόσον μια εθνική διαδικασία περιλαμβάνεται στο παράρτημα Α, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται χωρίς να ελέγχεται από τα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει ο παρών κανονισμός. Εθνική διαδικασία αφερεγγυότητας μη περιλαμβανόμενη στο παράρτημα Α δεν πρέπει να υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (10) Το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να επεκταθεί στις διαδικασίες με τις οποίες προωθείται η διάσωση οικονομικά βιώσιμων αλλά ευρισκόμενων σε δυσχερή θέση επιχειρήσεων και να δίνεται μια δεύτερη ευκαιρία στους επιχειρηματίες. Θα πρέπει να επεκταθεί ιδίως σε διαδικασίες στις οποίες προβλέπεται η αναδιάρθρωση ενός οφειλέτη σε στάδιο κατά το οποίο υφίσταται μόνο πιθανότητα πτώχευσης και σε διαδικασίες στις οποίες ο οφειλέτης διατηρεί εν όλω ή εν μέρει τον έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων και των υποθέσεων του. Θα πρέπει επίσης να επεκταθεί στις διαδικασίες που προβλέπουν απαλλαγή καταναλωτών και αυτοαπασχολούμενων από χρέη ή αναδιάρθρωση των χρεών τους, π.χ. με τη μείωση του καταβλητέου από τον οφειλέτη ποσού ή την παράταση της περιόδου πληρωμής που του παρέχεται. Δεδομένου ότι αυτές οι διαδικασίες δεν συνεπάγονται αναγκαστικά τον διορισμό διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας, θα πρέπει να εμπίπτουν στον παρόντα κανονισμό εάν διεξάγονται υπό δικαστικό έλεγχο ή εποπτεία. Στο πλαίσιο αυτό, ο όρος «έλεγχος» θα πρέπει να περιλαμβάνει περιπτώσεις στις οποίες το δικαστήριο παρεμβαίνει μόνο κατόπιν άσκησης ένδικου μέσου από πιστωτή ή άλλους ενδιαφερομένους.
- (11) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται στις διαδικασίες με τις οποίες διατάσσεται προσωρινή αναστολή των πράξεων εκτέλεσης στις οποίες προβαίνουν ατομικά πιστωτές, εφόσον οι πράξεις αυτές ενδέχεται να επηρεάσουν αρνητικά τις διαπραγματεύσεις και να υπονομεύσουν τις προοπτικές αναδιάρθρωσης της επιχείρησης του οφειλέτη. Αυτές οι διαδικασίες δεν θα πρέπει να είναι επιζήμιες για το γενικό σύνολο των πιστωτών και, σε περίπτωση που δεν μπορέσει να συμφωνηθεί σχέδιο αναδιάρθρωσης, θα πρέπει να είναι προκαταρκτικές άλλων διαδικασιών υπαγομένων στον παρόντα κανονισμό.
- (12) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται στις διαδικασίες των οποίων η έναρξη υπόκειται σε δημοσιοποίηση, για να μπορούν οι πιστωτές να λαμβάνουν γνώση των διαδικασιών και να αναγγέλλουν τις απαιτήσεις τους, ώστε κατ' αυτόν τον τρόπο να διασφαλίζεται ο συλλογικός χαρακτήρας των διαδικασιών, και για να παρέχεται η δυνατότητα στους πιστωτές να αμφισβητούν τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου το οποίο κήρυξε την έναρξη της διαδικασίας.
- (13) Συνεπώς, ο παρών κανονισμός δεν πρέπει να καλύπτει διαδικασίες αφερεγγυότητας που είναι εμπιστευτικές. Παρότι οι διαδικασίες αυτές είναι δυνατόν να διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο σε ορισμένα κράτη μέλη, η εμπιστευτική φύση τους έχει ως αποτέλεσμα να μην είναι σε θέση να γνωρίζει ένας πιστωτής ή ένα δικαστήριο που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος ότι έχει αρχίσει τέτοιου είδους διαδικασία, καθιστώντας, συνεπώς, δυσχερή την αναγνώριση των αποτελεσμάτων τους σε ολόκληρη την ΕΕ.
- (14) Οι συλλογικές διαδικασίες που υπάγονται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να περιλαμβάνουν το σύνολο ή σημαντικό ποσοστό των πιστωτών στους οποίους οφείλεται το σύνολο ή μεγάλο μέρος των εκκρεμών χρεών του οφειλέτη, εφόσον δεν θίγονται οι απαιτήσεις των πιστωτών που δεν συμμετέχουν σε αυτές τις διαδικασίες. Αυτό ισχύει επίσης για διαδικασίες που αφορούν μόνο τους πιστωτές του οφειλέτη που είναι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί. Οι διαδικασίες που δεν περιλαμβάνουν το σύνολο των πιστωτών του οφειλέτη θα πρέπει να αποσκοπούν στη διάσωση του οφειλέτη. Οι διαδικασίες που οδηγούν σε οριστική παύση των δραστηριοτήτων του οφειλέτη ή στην εκκαθάριση των περιουσιακών του στοιχείων θα πρέπει να περιλαμβάνουν όλους τους πιστωτές του οφειλέτη. Επιπλέον, το γεγονός ότι σε ορισμένες διαδικασίες αφερεγγυότητας για φυσικά πρόσωπα εξαιρούνται συγκεκριμένες κατηγορίες απαιτήσεων, όπως οι απαιτήσεις διατροφής, από την πιθανότητα απαλλαγής από χρέος δεν πρέπει να σημαίνει ότι οι εν λόγω διαδικασίες δεν είναι συλλογικές.
- (15) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται σε διαδικασίες που, σύμφωνα με το δίκαιο ορισμένων κρατών μελών, αρχίζουν και διεξάγονται για ορισμένο διάστημα σε προσωρινή βάση προτού εκδοθεί διαταγή από το δικαστήριο η οποία να επιβεβαιώνει την οριστική συνέχιση της διαδικασίας. Ασχέτως του χαρακτηρισμού τους ως «προσωρινών», οι διαδικασίες αυτές θα πρέπει να πληρούν όλες τις λοιπές απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.
- (16) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σε διαδικασίες βασιζόμενες σε νομοθεσία περί αφερεγγυότητας. Ωστόσο, διαδικασίες βασιζόμενες στο γενικό εταιρικό δίκαιο που δεν αφορά αποκλειστικώς καταστάσεις αφερεγγυότητας δεν θα πρέπει να θεωρούνται βασιζόμενες σε νομοθεσία περί αφερεγγυότητας. Παρομοίως, στην επιδιωκόμενη αναδιάρθρωση του χρέους δεν θα πρέπει να περιλαμβάνονται ειδικές διαδικασίες κατά τις οποίες διαγράφονται τα χρέη φυσικού προσώπου πολύ χαμηλού εισοδήματος και πολύ χαμηλής αξίας ενεργητικού, εφόσον τέτοιες διαδικασίες δεν προβλέπουν ποτέ πληρωμές στους πιστωτές.

- (17) Το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού θα πρέπει να επεκταθεί στις διαδικασίες που ενεργοποιούνται από καταστάσεις στις οποίες ο οφειλέτης αντιμετωπίζει μη οικονομικές δυσκολίες, υπό την προϋπόθεση ωστόσο ότι οι εν λόγω δυσκολίες αποτελούν πραγματική και σοβαρή απειλή για την υπάρχουσα ή τη μελλοντική ικανότητα του οφειλέτη να αποπληρώσει τις οφειλές του όταν γίνουν απαιτητές. Το χρονικό πλαίσιο σχετικά με τον καθορισμό ύπαρξης μιας τέτοιας απειλής μπορεί να εκτείνεται σε αρκετούς μήνες ή ακόμη περισσότερο, ώστε να καλυφθούν περιπτώσεις όπου ο οφειλέτης βρίσκεται αντιμέτωπος με μη οικονομικές δυσκολίες που απειλούν τη λειτουργία της επιχειρήσής του και, μεσοπρόθεσμα, τη ρευστότητά του. Αυτό μπορεί να συμβεί, για παράδειγμα, εάν ο οφειλέτης χάσει σύμβαση που έχει καίρια σημασία για αυτόν.
- (18) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τους κανόνες για την ανάκτηση κρατικών ενισχύσεων από αφερέγγυες εταιρείες, όπως έχουν ερμηνευθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (19) Οι διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν ασφαλιστικές επιχειρήσεις, πιστωτικά ιδρύματα, εταιρείες επενδύσεων και άλλες εταιρείες, ιδρύματα ή επιχειρήσεις που καλύπτονται από την οδηγία 2001/24/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, καθώς και οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων, θα πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, λόγω του ότι υπόκεινται όλες σε ειδικό καθεστώς ενώ οι εθνικές αρχές ελέγχου διαθέτουν ιδιαίτερα ευρείες εξουσίες παρέμβασης.
- (20) Οι διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν συνεπάγονται κατ' ανάγκη την παρέμβαση δικαστικής αρχής. Συνεπώς, ο όρος «δικαστήριο» στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει, σε ορισμένες διατάξεις, να χρησιμοποιείται εν ευρεία έννοια και να περιλαμβάνει κάθε πρόσωπο ή φορέα που έχει την εξουσία βάσει του εθνικού δικαίου να κηρύσσει την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, οι διαδικασίες (περιλαμβανομένων των πράξεων και των διατυπώσεων που επιτάσσει ο νόμος) δεν θα πρέπει μόνο να είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, αλλά και να είναι επίσημα αναγνωρισμένες και να παράγουν έννομες συνέπειες στο κράτος μέλος όπου αρχίζει η διαδικασία αφερεγγυότητας.
- (21) Οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και απαριθμούνται στο παράρτημα Β. Οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας που διορίζονται χωρίς συμμετοχή δικαστικής αρχής θα πρέπει, βάσει του εθνικού δικαίου, να αποτελούν αντικείμενο κατάλληλης ρύθμισης και να είναι εξουσιοδοτημένοι να ενεργούν σε διαδικασίες αφερεγγυότητας. Το δε εθνικό ρυθμιστικό πλαίσιο θα πρέπει να προβλέπει κατάλληλες ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση τυχόν περιπτώσεων σύγκρουσης συμφερόντων.
- (22) Ο παρών κανονισμός δέχεται το γεγονός ότι, ως αποτέλεσμα των σημαντικών διαφορών ουσιαστικού δικαίου, δεν είναι πρακτικό να καθιερωθεί μια ενιαία διαδικασία αφερεγγυότητας γενικής εφαρμογής για ολόκληρη την Ένωση. Για το λόγο αυτό, η άνευ εξαιρέσεων εφαρμογή του δικαίου του κράτους έναρξης της διαδικασίας θα οδηγούσε συχνά σε δυσκολίες. Αυτό ισχύει π.χ. για την εθνική νομοθεσία περί των δικαιωμάτων ασφαλείας, η οποία διαφέρει σημαντικά από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Τα προνόμια που διαθέτουν ορισμένοι πιστωτές στη διαδικασία αφερεγγυότητας είναι επίσης, σε ορισμένες περιπτώσεις, τελείως διαφορετικά. Κατά την επόμενη αναθεώρηση του παρόντος κανονισμού, θα είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν περαιτέρω μέτρα προκειμένου να βελτιωθούν τα προνόμια των εργαζομένων σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί στο να αντιμετωπίσει τις διαφορές στις εθνικές νομοθεσίες με δύο τρόπους: Αφενός θα πρέπει να θεσπιστούν ειδικοί κανόνες για το εφαρμοστέο δίκαιο σε ορισμένες περιπτώσεις ιδιαίτερα σημαντικών δικαιωμάτων και νομικών καταστάσεων (π.χ. εμπράγματα δικαιώματα και συμβάσεις εργασίας). Αφετέρου, παράλληλα με την κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας γενικής εφαρμογής, θα πρέπει να επιτρέπεται και η εφαρμογή εθνικών διαδικασιών που αφορούν μόνο τα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο κράτος έναρξης της διαδικασίας.
- (23) Ο παρών κανονισμός προβλέπει ότι η κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας μπορεί να αρχίζει στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη. Η διαδικασία αυτή είναι γενικής εφαρμογής και αποσκοπεί στο να συμπεριλάβει όλα τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη. Προκειμένου να προστατευθούν τα διάφορα συμφέροντα, ο παρών κανονισμός επιτρέπει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας εκ παραλλήλου με τη διεξαγωγή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας. Η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας μπορεί να αρχίσει στο κράτος μέλος όπου έχει εγκατάσταση ο οφειλέτης. Τα αποτελέσματα της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας περιορίζονται στα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Η ύπαρξη υποχρεωτικών κανόνων συντονισμού με την κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας υπηρετεί την ενιαία αντιμετώπιση στην Ένωση.
- (24) Όταν έχει αρχίσει κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας κατά νομικού προσώπου ή εταιρείας σε κράτος μέλος διαφορετικό εκείνου της καταστατικής του έδρας, θα πρέπει να υπάρχει δυνατότητα έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας στο κράτος μέλος της καταστατικής έδρας, αν ο οφειλέτης ασκεί στο κράτος αυτό οικονομική δραστηριότητα στην οποία χρησιμοποιεί τον ανθρώπινο παράγοντα και περιουσιακά στοιχεία, δεδομένης της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (25) Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο σε διαδικασίες έναντι οφειλέτη του οποίου το κέντρο των κύριων συμφερόντων βρίσκεται στην Ένωση.

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/24/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 125 της 5.5.2001, σ. 15).

- (26) Οι κανόνες δικαιοδοσίας που περιέχονται στον παρόντα κανονισμό καθορίζουν μόνο τη διεθνή δικαιοδοσία, δηλαδή προσδιορίζουν το κράτος μέλος ενόπιον των δικαστηρίων του οποίου μπορεί να αρχίσει μια διαδικασία αφερεγγυότητας. Η κατά τόπον αρμοδιότητα εντός του συγκεκριμένου κράτους μέλους θα πρέπει να καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού.
- (27) Πριν την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, το αρμόδιο δικαστήριο θα πρέπει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως εάν το κέντρο των κύριων συμφερόντων του ή η εγκατάσταση του οφειλέτη βρίσκεται πράγματι εντός της δικαιοδοσίας του.
- (28) Για να κριθεί εάν το κέντρο των κύριων συμφερόντων είναι επαληθεύσιμο από τρίτους, θα πρέπει να λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη οι πιστωτές και η αντίληψή τους όσον αφορά τον τόπο στον οποίο ασκεί τη διαχείριση των συμφερόντων του ο οφειλέτης. Αυτό ενδέχεται να απαιτεί, σε περίπτωση μεταβολής του κέντρου των κύριων συμφερόντων, την ενημέρωση των πιστωτών εν ευθέτω χρόνω σχετικά με τον νέο τόπο από τον οποίο ο οφειλέτης ασκεί τις δραστηριότητές του, για παράδειγμα με επίσημηση της μεταβολής της διεύθυνσης σε εμπορική αλληλογραφία ή με κοινοποίηση του νέου τόπου κατ' άλλο ενδεδειγμένο τρόπο.
- (29) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιέχει ορισμένες δικλείδες ασφαλείας για την αποτροπή της δόλιας ή καταχρηστικής άγρας δικαστηρίου (φόρουμ shopping).
- (30) Συνεπώς, τα τεκμήρια σύμφωνα με τα οποία η καταστατική έδρα, ο τόπος της κύριας επιχειρηματικής δραστηριότητας και η συνήθης διαμονή του προσώπου συνιστούν το κέντρο των κύριων συμφερόντων θα πρέπει να είναι μαχητά και το αντίστοιχο δικαστήριο κράτους μέλους θα πρέπει να αξιολογεί προσεκτικά εάν το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη βρίσκεται πράγματι σε αυτό το κράτος μέλος. Σε περίπτωση εταιρείας, το τεκμήριο αυτό θα πρέπει να είναι μαχητό όταν η κεντρική διοίκηση εταιρείας βρίσκεται σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της καταστατικής της έδρας και όταν από μια ολοκληρωμένη αξιολόγηση όλων των σχετικών παραγόντων προκύπτει, κατά τρόπο επαληθεύσιμο από τρίτους, ότι το πραγματικό κέντρο διαχείρισης και εποπτείας της εταιρείας και διαχειρίσιμων συμφερόντων της βρίσκεται στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος. Σε περίπτωση φυσικού προσώπου που δεν ασκεί ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, το τεκμήριο αυτό θα πρέπει να είναι μαχητό, για παράδειγμα, όταν το μεγαλύτερο μέρος των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη βρίσκεται εκτός του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του ή όταν μπορεί να αποδειχθεί ότι ο κύριος λόγος για τη μετεγκατάσταση ήταν η υποβολή αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας στη νέα δικαιοδοσία και όταν η εν λόγω αίτηση μπορεί να βλάψει ουσιωδώς τα συμφέροντα των πιστωτών εκείνων που συναλλάχθηκαν με τον οφειλέτη πριν από τη μετεγκατάσταση.
- (31) Για τον ίδιο σκοπό της αποτροπής της δόλιας ή καταχρηστικής άγρας δικαστηρίου (φόρουμ shopping), το τεκμήριο σύμφωνα με το οποίο το κέντρο των κύριων συμφερόντων βρίσκεται στον τόπο της καταστατικής έδρας του προσώπου, τον τόπο της κύριας επιχειρηματικής δραστηριότητάς του ή τον τόπο της συνήθους διαμονής του, δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται, αντιστοίχως, στην περίπτωση επιχείρησης, νομικού προσώπου ή ατόμου που ασκεί ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, εάν ο οφειλέτης έχει μεταφέρει την καταστατική έδρα ή τον τόπο της κύριας επιχειρηματικής δραστηριότητάς του σε άλλο κράτος μέλος εντός του τριμήνου που προηγείται της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας ή, στην περίπτωση ατόμου που δεν ασκεί ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, εάν ο οφειλέτης έχει μεταφέρει τη συνήθη διαμονή του σε άλλο κράτος μέλος εντός του εξαμήνου που προηγείται της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.
- (32) Σε κάθε περίπτωση, εάν από τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης γεννώνται αμφιβολίες σχετικά με τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου, το δικαστήριο θα πρέπει να ζητεί από τον οφειλέτη να υποβάλει πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να τεκμηριώσει τους ισχυρισμούς του και, εφόσον επιτρέπεται από το εφαρμοστέο στη διαδικασία δίκαιο, να παρέχει στους πιστωτές του οφειλέτη τη δυνατότητα να διατυπώσουν τις απόψεις τους για το ζήτημα της δικαιοδοσίας.
- (33) Σε περίπτωση που το δικαστήριο στο οποίο έχει κατατεθεί η αίτηση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας διαπιστώνει ότι το κέντρο των κύριων συμφερόντων δεν βρίσκεται στο έδαφός του, δεν θα πρέπει να κηρύσσει την έναρξη κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας.
- (34) Επίσης, κάθε πιστωτής του οφειλέτη θα πρέπει να διαθέτει αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα κατά της απόφασης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Οι συνέπειες της προσφυγής κατά της απόφασης για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να διέπονται από το εθνικό δίκαιο.
- (35) Τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας θα πρέπει να έχουν δικαιοδοσία και για αγωγές που απορρέουν άμεσα από τις διαδικασίες αφερεγγυότητας και έχουν στενή σχέση με αυτές. Οι αγωγές αυτές θα πρέπει να περιλαμβάνουν τις αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας κατά εναγομένων σε άλλα κράτη μέλη και αγωγές όσον αφορά υποχρεώσεις που γεννώνται κατά τη διάρκεια διαδικασιών αφερεγγυότητας, όπως η προκαταβολή των εξόδων της διαδικασίας. Αντιθέτως, οι αγωγές σχετικά με την εκπλήρωση υποχρεώσεων δυνάμει συμβάσεως που έχει συναφθεί από τον οφειλέτη πριν από την έναρξη της διαδικασίας δεν απορρέουν άμεσα από τη διαδικασία. Εάν η σχετική αγωγή είναι συναφής με άλλη αγωγή που θεμελιώνεται στο γενικό αστικό και εμπορικό δίκαιο, ο διαχειριστής

διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να είναι σε θέση να ασκήσει και τις δύο αγωγές στο δικαστήριο του τόπου κατοικίας του εναγομένου, εάν κρίνει ότι αυτό είναι αποτελεσματικότερο. Αυτό θα μπορούσε να συμβεί, για παράδειγμα, εάν ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας επιθυμεί να σωφρεύσει αγωγή για την ευθύνη μέλους διοικητικού συμβουλίου βάσει του δικαίου αφερεγγυότητας με αγωγή βάσει του εταιρικού δικαίου ή του γενικού δικαίου των αδικοπραξιών.

- (36) Το δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να μπορεί να διατάξει προσωρινά και συντηρητικά μέτρα από τη στιγμή της υποβολής της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας. Τα ασφαλιστικά μέτρα που επιβάλλονται τόσο πριν όσο και μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, είναι ιδιαίτερα σημαντικά για την εξασφάλιση της αποτελεσματικότητάς της. Στη συνάρτηση αυτή, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει διάφορες σχετικές δυνατότητες: Αφενός, το αρμόδιο για την κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας δικαστήριο θα πρέπει να μπορεί να διατάξει προσωρινά και συντηρητικά μέτρα και για περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο έδαφος άλλων κρατών μελών. Αφετέρου, ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας που ορίστηκε πριν από την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να μπορεί, στο κράτος μέλος όπου υπάρχει εγκατάσταση του οφειλέτη, να ζητήσει τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων που προβλέπονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού.
- (37) Πριν από την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, το δικαίωμα έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας στο κράτος μέλος στο οποίο έχει εγκατάσταση ο οφειλέτης θα πρέπει να περιορίζεται στους τοπικούς πιστωτές και τις δημόσιες αρχές, ή στις περιπτώσεις που η νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει το κέντρο των συμφερόντων του ο οφειλέτης δεν επιτρέπει την έναρξη κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας. Αιτία αυτού του περιορισμού είναι η έναρξη τοπικής διαδικασίας αφερεγγυότητας πριν από την κύρια διαδικασία να ζητείται μόνον, όταν είναι απολύτως αναγκαία.
- (38) Μετά την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, ο παρών κανονισμός δεν περιορίζει το δικαίωμα να ζητηθεί η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας στο κράτος μέλος στο οποίο έχει εγκατάσταση ο οφειλέτης. Ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο νομιμοποιούμενο από την εθνική νομοθεσία του συγκεκριμένου κράτους μέλους, μπορεί να ζητήσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας.
- (39) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει κανόνες για τον εντοπισμό των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη και οι κανόνες αυτοί θα πρέπει να εφαρμόζονται κατά τον προσδιορισμό των περιουσιακών στοιχείων που υπάγονται στην κύρια ή δευτερεύουσα διαδικασία ή όταν πρόκειται για εμπράγματα δικαιώματα τρίτων. Ειδικότερα, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να διευκρινίζει ότι τα ευρωπαϊκά διπλώματα ευρεσιτεχνίας με ενιαία ισχύ, τα κοινοτικά σήματα ή κάθε άλλο παρόμοιο δικαίωμα, όπως τα κοινοτικά δικαιώματα επί ποικιλιών φυτών ή τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα, θα πρέπει να υπάγονται μόνο στην κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας.
- (40) Η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας είναι δυνατόν να εξυπηρετήσει διάφορους σκοπούς πέραν της προστασίας τοπικών συμφερόντων. Ενδέχεται να προκύψουν περιπτώσεις όπου η πτωχευτική περιουσία του οφειλέτη είναι τόσο περίπλοκη, ώστε να μην είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί ως σύνολο, ή όταν οι διαφορές των νομικών συστημάτων είναι τόσο σημαντικές που να δημιουργούνται δυσκολίες από την επέκταση των συνεπειών της νομοθεσίας του κράτους έναρξης της διαδικασίας στα άλλα κράτη μέλη όπου βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία. Για το λόγο αυτό, ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να ζητήσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας εφόσον το απαιτεί η αποτελεσματική διοίκηση της πτωχευτικής περιουσίας.
- (41) Η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας μπορεί επίσης να παρακωλύσει την αποτελεσματική διαχείριση της πτωχευτικής περιουσίας. Κατά συνέπεια, ο παρών κανονισμός προβλέπει δύο συγκεκριμένες καταστάσεις στις οποίες το δικαστήριο που επιλαμβάνεται κατόπιν αιτήσεως για την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να είναι σε θέση, κατ' αίτηση του διαχειριστή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, να αναστείλει ή να απορρίψει την έναρξη σχετικής διαδικασίας.
- (42) Κατά πρώτο λόγο, ο παρών κανονισμός παρέχει στον διαχειριστή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας τη δυνατότητα να αναλάβει έναντι των τοπικών πιστωτών τη δέσμευση ότι θα έχουν την ίδια μεταχείριση που θα είχαν εάν είχε αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία. Η δέσμευση αυτή πρέπει να πληροί σειρά προϋποθέσεων που θέτει ο κανονισμός και ιδίως πρέπει να έχει εγκριθεί από ειδική πλειοψηφία των τοπικών πιστωτών. Όταν έχει αναληφθεί η εν λόγω δέσμευση, το δικαστήριο που έχει επιληφθεί αιτήσεως για την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να είναι σε θέση να απορρίψει την αιτηθείσα έναρξη εφόσον κρίνει ότι η δέσμευση αυτή προστατεύει δεόντως το γενικό συμφέρον των τοπικών πιστωτών. Κατά την αξιολόγηση των συμφερόντων αυτών, το δικαστήριο θα πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη του το γεγονός ότι η δέσμευση έχει εγκριθεί με ειδική πλειοψηφία των τοπικών πιστωτών.
- (43) Για να δοθεί μια δέσμευση στους τοπικούς πιστωτές, τα περιουσιακά στοιχεία και τα δικαιώματα που βρίσκονται στο κράτος μέλος στο οποίο έχει εγκατάσταση ο οφειλέτης θα πρέπει να αποτελούν υποκατηγορία της πτωχευτικής περιουσίας και, κατά τη διανομή αυτών ή των εσόδων που προέρχονται από την εκποίηση τους, ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να σεβαστεί τα δικαιώματα προτεραιότητας που θα είχαν οι τοπικοί πιστωτές εάν είχε αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας στο εν λόγω κράτος μέλος.

- (44) Για την έγκριση της δέσμευσης θα πρέπει να εφαρμόζεται, κατά περίπτωση, το εθνικό δίκαιο. Ειδικότερα, όταν, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, οι κανόνες ψηφοφορίας για την έγκριση ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης απαιτούν την προηγούμενη έγκριση των απαιτήσεων των πιστωτών, οι εν λόγω απαιτήσεις θα πρέπει να θεωρείται ότι έχουν εγκριθεί προς το σκοπό της ψηφοφορίας σχετικά με τη δέσμευση. Όταν υπάρχουν διαφορετικές διαδικασίες για την έγκριση σχεδίων αναδιάρθρωσης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν την ειδική διαδικασία που θα πρέπει να εφαρμόζεται εν προκειμένω.
- (45) Επιπλέον, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει τη δυνατότητα να αναστέλλει το δικαστήριο προσωρινά την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας, όταν έχει διαταχθεί προσωρινή αναστολή των ατομικών διαδικασιών εκτέλεσης κατά την κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας, ώστε να παραμείνει αποτελεσματική η αναστολή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας. Το δικαστήριο θα πρέπει να είναι σε θέση να διατάσσει την προσωρινή αναστολή εφόσον βεβαιωθεί ότι εφαρμόζονται κατάλληλα μέτρα για την προστασία των γενικών συμφερόντων των τοπικών πιστωτών. Στην περίπτωση αυτή, όλοι οι πιστωτές που θα μπορούσαν να θιγούν από την έκβαση των διαπραγματεύσεων σχετικά με το σχέδιο αναδιάρθρωσης θα πρέπει να ενημερώνονται για τις διαπραγματεύσεις και να έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν σε αυτές.
- (46) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική προστασία των τοπικών συμφερόντων, ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν θα πρέπει να μπορεί να προβαίνει σε καταχρηστική ρευστοποίηση ή μεταφορά των περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται στο κράτος μέλος όπου υπάρχει εγκατάσταση, ιδίως με σκοπό να αποτρέψει τη δυνατότητα να ικανοποιηθούν αποτελεσματικά τα τοπικά συμφέροντα, εάν αρχίσει στη συνέχεια δευτερεύουσα διαδικασία.
- (47) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εμποδίζει κατά κανένα τρόπο τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας να επιβάλλουν κυρώσεις στα διευθυντικά στελέχη του οφειλέτη για τυχόν αθέτηση των καθηκόντων τους, εφόσον τα δικαστήρια αυτά είναι αρμόδια για την εκδίκαση των εν λόγω διαφορών σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο.
- (48) Οι κύριες και δευτερεύουσες διαδικασίες αφερεγγυότητας μπορούν να συμβάλλουν στην αποτελεσματική διαχείριση της πτωχευτικής περιουσίας ή στην αποτελεσματική ρευστοποίηση του συνόλου των περιουσιακών στοιχείων εάν υπάρχει η δέουσα συνεργασία μεταξύ των φορέων που συμμετέχουν σε όλες τις παράλληλες διαδικασίες. Βασική προϋπόθεση είναι εδώ να υπάρχει στενή συνεργασία μεταξύ των διαφόρων διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας και των εμπλεκόμενων δικαστηρίων, ιδίως με την επαρκή ανταλλαγή πληροφοριών. Για να εξασφαλιστεί ο δεσπόζων ρόλος της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, ο διαχειριστής της διαδικασίας αυτής θα πρέπει να διαθέτει διάφορες δυνατότητες παρέμβασης στις δευτερεύουσες διαδικασίες αφερεγγυότητας που εκκερεθούν ταυτόχρονα. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να μπορεί, ιδίως, να προτείνει πρόγραμμα εξυγίανσης ή πτωχευτικό συμβιβασμό ή να ζητήσει την αναστολή της εκκαθάρισης των περιουσιακών στοιχείων στη δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας. Στο πλαίσιο της συνεργασίας τους, οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας και τα δικαστήρια θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις βέλτιστες πρακτικές συνεργασίας σε διασυνοριακές υποθέσεις αφερεγγυότητας οι οποίες περιέχονται στις αρχές και τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την επικοινωνία και τη συνεργασία, τις οποίες υιοθετούν ευρωπαϊκοί και διεθνείς οργανισμοί που δραστηριοποιούνται στον τομέα του δικαίου αφερεγγυότητας, και ιδίως τις συναφείς κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορικού Δικαίου των Ηνωμένων Εθνών (UNCITRAL).
- (49) Ενόψει της συνεργασίας αυτής, οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας και τα δικαστήρια θα πρέπει να μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες και πρωτόκολλα με σκοπό τη διευκόλυνση της διασυνοριακής συνεργασίας μεταξύ πολλαπλών διαδικασιών αφερεγγυότητας σε διαφορετικά κράτη μέλη για τον ίδιον οφειλέτη ή μέλη του ίδιου ομίλου εταιρειών, εφόσον αυτό είναι συμβατό με τους κανόνες που εφαρμόζονται σε κάθε μία διαδικασία αφερεγγυότητας. Οι εν λόγω συμφωνίες και πρωτόκολλα μπορεί να ποικίλλουν ως προς τη μορφή (γραπτή ή προφορική) και το πεδίο (από γενικές έως ειδικές) και να συνάπτονται από διάφορα μέρη. Απλές γενικές συμφωνίες μπορούν να τονίζουν την ανάγκη στενής συνεργασίας μεταξύ των μερών, χωρίς να εξετάζουν συγκεκριμένα ζητήματα, ενώ πιο λεπτομερείς, ειδικές συμφωνίες καθιερώνουν ένα πλαίσιο αρχών που θα διέπει πολλαπλές διαδικασίες αφερεγγυότητας και μπορεί να εγκρίνεται από τα αρμόδια δικαστήρια, εφόσον αυτό απαιτείται από το εθνικό δίκαιο. Μπορούν να απηχούν συμφωνία μεταξύ των μερών ως προς το να προβούν ή να μην προβούν σε ορισμένα βήματα ή ενέργειες.
- (50) Παρομοίως, τα δικαστήρια διαφορετικών κρατών μελών μπορούν να συνεργάζονται μέσω συντονισμού κατά τον διορισμό των διαχειριστών διαδικασιών αφερεγγυότητας. Στο πλαίσιο αυτό, μπορούν να ορίσουν έναν κοινό διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας για περισσότερες διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιον οφειλέτη ή διαφορετικά μέλη του ίδιου ομίλου εταιρειών, εφόσον αυτό είναι συμβατό με τους κανόνες που εφαρμόζονται σε κάθε μία από τις διαδικασίες και ιδίως με απαιτήσεις που αφορούν τα προσόντα και την αδειοδότηση του διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας.
- (51) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να διασφαλίζει την αποτελεσματική διαχείριση των διαδικασιών αφερεγγυότητας που αφορούν διαφορετικές εταιρείες μέλη ομίλου εταιρειών.

- (52) Σε περίπτωση που αρχίσουν διαδικασίες αφερεγγυότητας για περισσότερες εταιρείες του ίδιου ομίλου, οι φορείς που συμμετέχουν στις διαδικασίες αυτές θα πρέπει να συνεργάζονται δεόντως. Κατά συνέπεια, οι διάφοροι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας και τα εμπλεκόμενα δικαστήρια θα πρέπει να υπέχουν παρόμοια υποχρέωση συνεργασίας και επικοινωνίας μεταξύ τους, όπως και στην περίπτωση κύριας και δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη. Η συνεργασία μεταξύ διαχειριστών διαδικασιών αφερεγγυότητας δεν θα πρέπει να αντιβαίνει στα συμφέροντα των πιστωτών σε κάθε μία από τις διαδικασίες και η εν λόγω συνεργασία θα πρέπει να αποσκοπεί στην εξεύρεση λύσης, η οποία θα προάγει τις συνέργειες σε επίπεδο ομίλου.
- (53) Η θέσπιση κανόνων περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας ομίλων εταιρειών δεν θα πρέπει να περιορίζει τη δυνατότητα ενιαίας δικαιοδοσίας δικαστηρίου για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας σχετικά με περισσότερες εταιρείες μέλη του ίδιου ομίλου, εφόσον κρίνει ότι το κέντρο των κύριων συμφερόντων των εν λόγω εταιρειών βρίσκεται στο ίδιο κράτος μέλος. Στην περίπτωση αυτή, το δικαστήριο θα πρέπει επίσης να μπορεί να διορίζει, εφόσον ενδείκνυται, τον ίδιο διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας για όλες τις σχετικές διαδικασίες, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό δεν είναι ασυμβίβαστο με τους κανόνες που ισχύουν για αυτές.
- (54) Προκειμένου να βελτιωθεί περαιτέρω ο συντονισμός μεταξύ των διαδικασιών αφερεγγυότητας μελών ομίλου εταιρειών και να καταστεί δυνατή μία συντονισμένη αναδιάρθρωση του ομίλου, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να θεσπίζει διαδικαστικούς κανόνες για το συντονισμό των διαδικασιών αφερεγγυότητας μελών ομίλου εταιρειών. Ένας τέτοιος συντονισμός θα πρέπει να διασφαλίζει αποτελεσματικότητα και ταυτοχρόνως να επιδεικνύεται σεβασμός στη χωριστή νομική προσωπικότητα εκάστου μέλους του ομίλου.
- (55) Ο διαχειριστής που έχει διοριστεί σε διαδικασία αφερεγγυότητας η οποία έχει αρχίσει σε σχέση με μέλος ομίλου εταιρειών θα πρέπει να μπορεί να ζητήσει την έναρξη διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου. Ωστόσο, εφόσον το απαιτεί το δίκαιο που εφαρμόζεται στην αφερεγγυότητα, ο εν λόγω διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να λαμβάνει την απαιτούμενη άδεια πριν υποβάλει τη σχετική αίτηση. Στην αίτηση θα πρέπει να προσδιορίζονται τα κύρια στοιχεία του συντονισμού, ιδίως οι γενικές γραμμές του σχεδίου συντονισμού, πρόταση σχετικά με το πρόσωπο που θα πρέπει να διοριστεί ως συντονιστής και, συνοπτικά, τα προβλεπόμενα έξοδα για το συντονισμό.
- (56) Για να διασφαλιστεί ο εκούσιος χαρακτήρας της διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου, οι συμμετέχοντες διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας θα πρέπει να είναι σε θέση να φέρουν αντιρρήσεις όσον αφορά τη συμμετοχή τους στη διαδικασία εντός ορισμένης προθεσμίας. Για να μπορούν οι συγκεκριμένοι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας να λάβουν τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με τη συμμετοχή στη διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου, οι εν λόγω διαχειριστές θα πρέπει να ενημερώνονται εγκαίρως ως προς τα κύρια στοιχεία του συντονισμού. Ωστόσο, ένας διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας που είχε αρχικά προβάλει αντιρρήσεις στη συμμετοχή στη διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου, πρέπει να μπορεί στη συνέχεια να ζητήσει να συμμετάσχει σε αυτήν. Στην περίπτωση αυτή ο συντονιστής πρέπει να λάβει απόφαση σχετικά με το παραδεκτό αυτής της αίτησης. Όλοι οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας, συμπεριλαμβανομένου του αιτούντος διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας, πρέπει να πληροφορούνται την απόφαση του συντονιστή και να έχουν τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν αυτήν την απόφαση ενώπιον του δικαστηρίου το οποίο άρχισε τη διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου.
- (57) Η διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου θα πρέπει πάντοτε να επιδιώκει τη διευκόλυνση της αποτελεσματικής διαχείρισης των διαδικασιών αφερεγγυότητας των μελών του ομίλου και να έχει γενικά θετικό αντίκτυπο στους πιστωτές. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει συνεπώς να διασφαλίζει ότι το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται αίτηση για διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου εκτιμά τα σχετικά κριτήρια πριν από την έναρξη της διαδικασίας αυτής.
- (58) Οι δαπάνες της διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου δεν θα πρέπει να αναιρούν τα πλεονεκτήματα της διαδικασίας αυτής. Επιβάλλεται συνεπώς να διασφαλιστεί ότι οι δαπάνες του συντονισμού και το τμήμα των δαπανών αυτών που θα βαρύνει κάθε μέλος του ομίλου θα είναι επαρκείς, αναλογικές και εύλογες και ότι θα προσδιορίζονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει η διαδικασία συντονισμού ομίλου. Οι εμπλεκόμενοι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας θα πρέπει επίσης να διαθέτουν τη δυνατότητα ελέγχου των δαπανών αυτών από την αρχή της διαδικασίας. Εφόσον το απαιτεί το εθνικό δίκαιο, για τον έγκαιρο έλεγχο των δαπανών ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να ζητήσει την έγκριση δικαστηρίου ή της επιτροπής πιστωτών.
- (59) Εάν ο συντονιστής εκτιμά ότι η εκπλήρωση των καθηκόντων του απαιτεί σημαντική αύξηση των εξόδων σε σύγκριση με τα αρχικώς υπολογισθέντα έξοδα και, εν πάση περιπτώσει, εφόσον τα έξοδα υπερβαίνουν κατά 10 % τα υπολογισθέντα έξοδα, το δικαστήριο που άρχισε τη διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου πρέπει να επιτρέπει στο συντονιστή να υπερβεί τα εν λόγω έξοδα. Πριν λάβει την απόφασή του, το δικαστήριο που άρχισε τη διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου πρέπει να παράσχει δυνατότητα ακρόασης στους συμμετέχοντες διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας, προκειμένου αυτοί να του γνωστοποιήσουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το βάσιμον του αιτήματος του συντονιστή.

- (60) Για τα μέλη ομίλου εταιρειών που δεν συμμετέχουν σε διαδικασίες συντονισμού ομίλου, ο παρών κανονισμός πρέπει επίσης να προβλέπει εναλλακτικό μηχανισμό για τη συντονισμένη αναδιάρθρωση του ομίλου. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας που διορίζεται σε διαδικασία σχετική με ένα μέλος ομίλου εταιρειών θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ζητεί αναστολή οποιουδήποτε μέτρου σχετικού με τη ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων σε διαδικασία που έχει αρχίσει σε σχέση με άλλα μέλη του ομίλου τα οποία δεν υπάγονται στη διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου. Αυτή η αναστολή μπορεί να ζητηθεί μόνον εάν υποβληθεί σχέδιο αναδιάρθρωσης για τα μέλη του συγκεκριμένου ομίλου, εάν αυτό το σχέδιο είναι προς όφελος των πιστωτών στη διαδικασία για την οποία ζητείται η αναστολή και εάν η αναστολή είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή του σχεδίου.
- (61) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εμποδίζει με κανέναν τρόπο τα κράτη μέλη να θεσπίσουν εθνικούς κανόνες προς συμπλήρωση των κανόνων περί συνεργασίας, επικοινωνίας και συντονισμού όσον αφορά την αφερεγγυότητα μελών ομίλων εταιρειών, οι οποίοι προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, υπό την προϋπόθεση ότι το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω εθνικών κανόνων περιορίζεται στην εθνική δικαιοδοσία και ότι η εφαρμογή τους δεν παραβιάζει την αποτελεσματικότητα των κανόνων του παρόντος κανονισμού.
- (62) Οι κανόνες σχετικά με τη συνεργασία, την επικοινωνία και το συντονισμό στο πλαίσιο της αφερεγγυότητας μελών ομίλου εταιρειών, οι οποίοι προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνο στο βαθμό που οι διαδικασίες έναντι διαφορετικών μελών του ίδιου ομίλου εταιρειών έχουν αρχίσει σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη.
- (63) Κάθε πιστωτής του οποίου η συνήθης κατοικία, ο τόπος διαμονής ή η καταστατική έδρα βρίσκεται στην Ένωση, θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να αναγγείλει τις απαιτήσεις του σε κάθε διαδικασία αφερεγγυότητας που εκκρεμεί στην Ένωση και αφορά τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη. Αυτό θα πρέπει να ισχύει επίσης για τις φορολογικές αρχές και για τους οργανισμούς κοινωνικών ασφαλίσεων. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εμποδίζει τον διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας να αναγγέλλει απαιτήσεις εξ ονόματος ορισμένων ομάδων πιστωτών, όπως, για παράδειγμα, οι μισθωτοί, εφόσον το προβλέπει το εθνικό δίκαιο. Ωστόσο, προκειμένου να υπάρχει ισότητα μεταχείρισης των πιστωτών, πρέπει να συντονίζεται η κατανομή του προϊόντος της εκκαθάρισης. Ο κάθε πιστωτής θα πρέπει μιν να μπορεί να διατηρεί ό,τι του εκδικάζεται στα πλαίσια μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας, δεν θα πρέπει όμως να μπορεί να συμμετέχει στην κατανομή περιουσιακών στοιχείων σε άλλη διαδικασία, εάν δεν έχουν λάβει οι άλλοι πιστωτές της ίδιας σειράς ένα ανάλογο ποσοστιαίο μερίδιο.
- (64) Έχει ουσιώδη σημασία οι πιστωτές των οποίων η κατοικία, η συνήθης διαμονή ή η καταστατική έδρα βρίσκεται στην Ένωση να ενημερώνονται για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας σχετικής με τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη τους. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η ταχεία διαβίβαση πληροφοριών στους πιστωτές, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται όπου ο παρών κανονισμός αναφέρεται στην υποχρέωση ενημέρωσης των πιστωτών. Η χρήση τυποποιημένων εντύπων διαδέσμων σε όλες τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης θα πρέπει να διευκολύνει την αναγγελία απαιτήσεων από πιστωτές σε διαδικασίες που αρχίζουν σε άλλο κράτος μέλος. Οι συνέπειες της ατελούς συμπλήρωσης του τυποποιημένου εντύπου θα πρέπει να ορίζονται από την εθνική νομοθεσία.
- (65) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει την άμεση αναγνώριση των αποφάσεων που αφορούν την έναρξη, διεξαγωγή και περάτωση των διαδικασιών αφερεγγυότητας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του, καθώς και των αποφάσεων που συνδέονται άμεσα με αυτές τις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Η αυτόματη αναγνώριση θα πρέπει να συνεπάγεται, κατά συνέπεια, την επέκταση σε άλλα κράτη μέλη των επιπτώσεων της διαδικασίας αυτής σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους έναρξής της. Η αναγνώριση των αποφάσεων των δικαστηρίων των κρατών μελών θα πρέπει να βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Για το σκοπό αυτό, οι λόγοι μη αναγνώρισης θα πρέπει να περιορίζονται στους απολύτως αναγκαίους. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, θα πρέπει να επιλύεται η σύγκρουση που προκύπτει στην περίπτωση που οι δικαστικές αρχές δύο κρατών μελών θεωρούν ότι είναι αρμόδιες για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας. Θα πρέπει να αναγνωρίζεται σε όλα τα άλλα κράτη μέλη η απόφαση του δικαστηρίου που προβαίνει πρώτο στην έναρξη διαδικασίας, χωρίς να έχουν τα άλλα κράτη μέλη τη δυνατότητα να υποβάλλουν την απόφαση αυτή σε έλεγχο.
- (66) Ο παρών κανονισμός, στα θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του, θα πρέπει να καθορίζει ενιαίους κανόνες για τη σύγκρουση των νομοθεσιών οι οποίοι να αντικαθιστούν, στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής τους, τις εθνικές διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου. Εκτός εάν υπάρχει αντίθετη διάταξη, θα πρέπει να εφαρμόζεται η νομοθεσία του κράτους μέλους έναρξης της διαδικασίας («lex concursus»). Ο κανόνας αυτός για τη σύγκρουση των νομοθεσιών θα πρέπει να εφαρμόζεται τόσο στην κύρια διαδικασία όσο και στις τοπικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Το lex concursus καθορίζει όλα τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας, τόσο τα διαδικαστικά όσο και τα ουσιαστικά, επί των οικείων προσώπων και έννομων σχέσεων. Ο κανόνας αυτός διέπει όλους τους όρους έναρξης, διεξαγωγής και περάτωσης της διαδικασίας αφερεγγυότητας.
- (67) Η αυτόματη αναγνώριση μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας στην οποία εφαρμόζεται κανονικά το δίκαιο του κράτους έναρξης της διαδικασίας, μπορεί να έρχεται σε αντίθεση με τους κανόνες δυνάμει των οποίων διεξάγονται κανονικά οι συναλλαγές στα άλλα κράτη μέλη. Για να προστατευτούν οι έννομες προσδοκίες και η ασφάλεια των συναλλαγών στα άλλα κράτη μέλη εκτός αυτού της έναρξης της διαδικασίας, θα πρέπει να προβλεφτούν ορισμένες εξαιρέσεις από το γενικό κανόνα.

(*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 324 της 10.12.2007, σ. 79).

- (68) Είναι ιδιαίτερα αναγκαίο να προβλεφτούν για τα εμπράγματα δικαιώματα ειδικές συνδυαστικές έννοιες που θα παρεκκλίνουν από τη νομοθεσία του κράτους έναρξης, δεδομένου ότι τα δικαιώματα αυτά ενέχουν σημαντικό ρόλο στη χορήγηση πιστώσεων. Η αιτιολόγηση, η ισχύς και η εμβέλεια ενός τέτοιου εμπράγματος δικαιώματος θα πρέπει να καθορίζονται κανονικά δυνάμει του δικαίου της τοποθεσίας του πράγματος. Ο κάτοχος του εμπράγματος δικαιώματος θα πρέπει, επομένως, να μπορεί να αξιώσει περαιτέρω το διαχωρισμό της εγγύησης από τα περιουσιακά στοιχεία, ή τον ξεχωριστό διακανονισμό της. Εάν, επί των περιουσιακών στοιχείων, υφίστανται εμπράγματα δικαιώματα δυνάμει του δικαίου της τοποθεσίας του πράγματος σε ένα κράτος μέλος, αλλά η κύρια διαδικασία διεξάγεται σε άλλο κράτος μέλος, ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να μπορεί να ζητήσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας από το αρμόδιο για τα εμπράγματα δικαιώματα δικαστήριο, εάν ο οφειλέτης έχει εγκατάσταση στο κράτος αυτό. Εάν δεν κινηθεί δευτερεύουσα διαδικασία, το πλεόνασμα της πώλησης του περιουσιακού στοιχείου που καλύπτεται από εμπράγματα δικαιώματα πρέπει να καταβληθεί στον διαχειριστή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας.
- (69) Ο παρών κανονισμός προβλέπει σε αρκετές περιπτώσεις τη δυνατότητα του δικαστηρίου να διατάσσει την αναστολή της έναρξης διαδικασίας ή την αναστολή διαδικασιών εκτέλεσης. Η εν λόγω αναστολή δεν πρέπει να θίγει τα εμπράγματα δικαιώματα πιστωτών ή τρίτων.
- (70) Εάν, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έναρξης της διαδικασίας, δεν επιτρέπεται ο συμψηφισμός οφειλών, ο πιστωτής θα πρέπει να έχει, ωστόσο, δικαίωμα συμψηφισμού, εφόσον αυτός προβλέπεται δυνάμει της νομοθεσίας που εφαρμόζεται στην απαίτηση του αφερεγγυού οφειλέτη. Ο συμψηφισμός καθίσταται με τον τρόπο αυτό εγγύηση που διέπεται από νομοθεσία την οποία μπορεί να επικαλεσθεί ο πιστωτής τη στιγμή της γένεσης της οφειλής.
- (71) Υπάρχει επίσης ανάγκη ιδιαίτερης προστασίας των συστημάτων πληρωμών και των χρηματαγορών. Αυτό ισχύει για τους συμψηφισμούς και τις εκκαθαρίσεις που προβλέπονται σε αυτά τα συστήματα, καθώς και στην εκχώρηση τίτλων και στις ασφάλειες που έχουν συσταθεί για τις συναλλαγές αυτές, σύμφωνα ιδίως με τις διατάξεις της οδηγίας 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾. Μόνο το δίκαιο που εφαρμόζεται στο συγκεκριμένο σύστημα ή στη συγκεκριμένη αγορά θα πρέπει να εφαρμόζεται στις συναλλαγές αυτές. Το δίκαιο αυτό αποσκοπεί στο να αποφευχθεί οποιαδήποτε τροποποίηση των μηχανισμών διακανονισμού και εκκαθάρισης των συναλλαγών που προβλέπονται στα συστήματα πληρωμών ή διακανονισμού ή στις επίσημες χρηματαγορές, σε περίπτωση αφερεγγυότητας ενός των μερών της συναλλαγής. Η οδηγία 98/26/ΕΚ περιέχει ιδιαίτερες διατάξεις που θα πρέπει να υπερισχύουν των γενικών κανόνων του παρόντος κανονισμού.
- (72) Για τους σκοπούς της προστασίας των εργαζομένων και των σχέσεων εργασίας, οι επιπτώσεις της διαδικασίας αφερεγγυότητας στη συνέχιση ή στη διακοπή των σχέσεων εργασίας και στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις του κάθε μέρους που απορρέουν από τις σχέσεις αυτές, θα πρέπει να καθορίζονται από το δίκαιο που διέπει τη συγκεκριμένη σύμβαση απασχόλησης δυνάμει των γενικών κανόνων σύγκρουσης των νομοθεσιών. Ακόμη, στις περιπτώσεις όπου για τη διακοπή συμβάσεων απασχόλησης απαιτείται η συγκατάθεση δικαστηρίου ή διοικητικής αρχής, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται εγκατάσταση του οφειλέτη πρέπει να διατηρεί τη διεθνή δικαιοδοσία να δίνει τη συγκατάθεση αυτή, ακόμη και εάν δεν έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας σε αυτό το κράτος μέλος. Κάθε άλλο νομικό ζήτημα περί του δικαίου αφερεγγυότητας, όπως, για παράδειγμα, η ενδεχόμενη προστασία των απαιτήσεων των εργαζομένων με προνόμια και το καθεστώς των προνομίων αυτών, θα πρέπει να επιλύεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους όπου άρχισε η διαδικασία αφερεγγυότητας (κύρια ή δευτερεύουσα), εξαιρουμένων των περιπτώσεων κατά τις οποίες παρέχεται δέσμευση αποφυγής των δευτερευουσών διαδικασιών αφερεγγυότητας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.
- (73) Εφαρμοστέο δίκαιο στα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί εκκρεμούς δικής ή εκκρεμούς διαιτητικής διαδικασίας που αφορά περιουσιακό στοιχείο ή δικαίωμα το οποίο αποτελεί τμήμα της πτωχευτικής περιουσίας θα πρέπει να είναι το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο εκκρεμεί η δίκη ή εδρεύει το διαιτητικό δικαστήριο. Η παρούσα διάταξη δεν θα πρέπει πάντως να θίγει τους εθνικούς κανόνες περί αναγνώρισης και εκτέλεσης διαιτητικών αποφάσεων.
- (74) Θα πρέπει να προβλεφτεί ευελιξία ως προς ορισμένους κανόνες του παρόντος κανονισμού ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι οικονομικές ιδιαιτερότητες του συστήματος των δικαστηρίων ορισμένων κρατών μελών. Επομένως, όπου ο παρών κανονισμός αναφέρεται σε επίδοση και κοινοποίηση που πρέπει να γίνει από δικαστικό όργανο κράτους μέλους, νοείται επίσης, εφόσον το απαιτούν οι δικονομικοί κανόνες κράτους μέλους, η παραγγελία από αυτό το δικαστικό όργανο με την οποία διατάσσεται η επίδοση.
- (75) Προς το συμφέρον των συναλλαγών, θα πρέπει, κατόπιν αιτήματος του διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας, να δημοσιεύεται σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, το βασικό περιεχόμενο της απόφασης για την έναρξη της διαδικασίας. Στην περίπτωση που υπάρχει εγκατάσταση στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, η δημοσίευση θα πρέπει να είναι υποχρεωτική. Και στις δύο περιπτώσεις, η δημοσίευση δεν θα πρέπει να αποτελεί, ωστόσο, προϋπόθεση για την αναγνώριση της διαδικασίας που διεξάγεται σε άλλο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ Οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιολογίων (ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45).

- (76) Προκειμένου να βελτιωθεί η ενημέρωση των οικείων πιστωτών και δικαστηρίων και να αποτραπεί η έναρξη παράλληλων διαδικασιών αφερεγγυότητας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεούνται να δημοσιεύουν τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν διασυννοιακές διαδικασίες αφερεγγυότητας σε δημόσια προσπελάσιμο ηλεκτρονικό μητρώο. Για να διευκολυνθεί η πρόσβαση πιστωτών και δικαστηρίων άλλων κρατών μελών σε αυτές τις πληροφορίες, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει τη διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την ευχέρεια να δημοσιεύουν τις σχετικές πληροφορίες σε διάφορα μητρώα και θα πρέπει να είναι δυνατή η διασύνδεση περισσότερων από ένα μητρώων ανά κράτος μέλος.
- (77) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καθορίζει τον ελάχιστο όγκο πληροφοριών προς δημοσίευση στα μητρώα αφερεγγυότητας. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να εμποδίζονται να καταχωρίζουν πρόσθετες πληροφορίες. Αν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο που ασκεί αυτοτελή ή επιχειρηματική δραστηριότητα, το μητρώο θα πρέπει μόνο να αναφέρει τον αριθμό μητρώου. Ως αριθμός μητρώου πρέπει να νοείται ο αριθμός μητρώου της ανεξάρτητης επιχειρηματικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας του οφειλέτη που έχει καταχωριστεί στο εμπορικό μητρώο, εάν υπάρχει.
- (78) Ιδιαίτερη σημασία για τους πιστωτές έχουν οι πληροφορίες σχετικά με ορισμένες πτυχές της διαδικασίας αφερεγγυότητας, όπως οι προθεσμίες για την αναγγελία των απαιτήσεων ή για την υποβολή προσφυγών κατά αποφάσεων. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει συνεπώς να επιβάλλει στα κράτη μέλη τον υπολογισμό αυτών των προθεσμιών σε ατομική βάση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να δικαιούνται να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους προσθέτοντας υπερσυνδέσμους στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, όπου θα παρέχονται κατανοητές πληροφορίες σχετικά με τα κριτήρια υπολογισμού των εν λόγω προθεσμιών.
- (79) Προκειμένου να προστατεύονται επαρκώς οι πληροφορίες σχετικά με φυσικά πρόσωπα που δεν ασκούν επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να εξαρτούν την πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές από συμπληρωματικά κριτήρια αναζήτησης, όπως ο προσωπικός αριθμός αναγνώρισης του οφειλέτη, η διεύθυνσή του, η ημερομηνία γέννησης ή η περιφέρεια του αρμόδιου δικαστηρίου, ή να εξαρτούν την εν λόγω πρόσβαση από αίτηση προς αρμόδια αρχή ή από την εξακρίβωση της ύπαρξης έννομου συμφέροντος.
- (80) Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να δικαιούνται να μην καταχωρίζουν στα μητρώα αφερεγγυότητας τους πληροφορίες σχετικά με φυσικά πρόσωπα που δεν ασκούν ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα. Στην περίπτωση αυτή τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν ώστε οι σχετικές πληροφορίες να διαβιβάζονται στους πιστωτές με ατομική κοινοποίηση και οι απαιτήσεις των πιστωτών που δεν έχουν λάβει τις πληροφορίες να μην θίγονται από τη διαδικασία.
- (81) Σε ορισμένες περιπτώσεις, κάποια από τα συμμετέχοντα πρόσωπα ενδέχεται να μην έχουν ενημερωθεί για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας και να ενεργούν καλή τη πίστει κατά τρόπο αντίθετο προς αυτόν που επιβάλλουν οι νέες περιστάσεις. Προκειμένου να προστατευτούν τα πρόσωπα αυτά, τα οποία, αγνοώντας την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας σε άλλο κράτος μέλος, προβαίνουν σε καταβολή ποσού στον οφειλέτη ενώ θα έπρεπε να την κάνουν στον διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας σε άλλο κράτος μέλος, θα πρέπει να προβλέπεται ο απελευθερωτικός χαρακτήρας αυτής της καταβολής.
- (82) Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίοι όροι εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ενδείκνυται να ανατεθούν εκτελεστικές εξουσίες στην Επιτροπή. Οι εξουσίες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
- (83) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, ο παρών κανονισμός επιδιώκει να προαγάγει την εφαρμογή των άρθρων 8, 17 και 47, τα οποία αφορούν, αντίστοιχα, την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, το δικαίωμα στην ιδιοκτησία και το δικαίωμα σε αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα και σε δίκαιη δίκη.
- (84) Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾ εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε.
- (85) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

⁽²⁾ Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 1971 περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες (ΕΕ L 124 της 8.6.1971, σ. 1).

- (86) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως, θέτοντας ένα νομικό πλαίσιο ορθής διεξαγωγής των διασυνοριακών διαδικασιών αφερεγγυότητας, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (87) Σύμφωνα με το άρθρο 3 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας σχετικά με το χώρο ελευθερίας, ασφαλείας και δικαιοσύνης, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία γνωστοποίησαν ότι επιθυμούν να συμμετάσχουν στην έκδοση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (88) Η Δανία, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και, κατά συνέπεια, δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (89) Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων γνωμοδότησε στις 27 Μαρτίου 2013 ⁽¹⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για τις δημόσιες συλλογικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών προσωρινών μέτρων, που βασίζονται σε νομοθεσία περί αφερεγγυότητας και στο πλαίσιο των οποίων, για τους σκοπούς της διάσωσης, της αναδιάρθρωσης χρέους, της εξυγίανσης ή της εκκαθάρισης,

- α) ο οφειλέτης στερείται, εν όλω ή εν μέρει, τα περιουσιακά του στοιχεία και διορίζεται διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας·
- β) τα περιουσιακά στοιχεία και οι υποθέσεις του οφειλέτη τίθενται υπό δικαστικό έλεγχο ή επιτήρηση· ή
- γ) προσωρινή αναστολή των ατομικών διαδικασιών εκτέλεσης διατάσσεται από δικαστήριο ή επέρχεται εκ του νόμου, προκειμένου να διεξαχθούν διαπραγματεύσεις μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών του, υπό τον όρο ότι οι διαδικασίες κατά τις οποίες διατάσσεται αναστολή προβλέπουν ενδεδειγμένα μέτρα για την προστασία του συνόλου των πιστωτών και, αν δεν επιτευχθεί συμφωνία, προηγούνται μιας των διαδικασιών του στοιχείου α) ή β).

Όταν οι διαδικασίες που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο μπορούν να αρχίσουν εφόσον υπάρχει απλώς πιθανότητα αφερεγγυότητας, πρέπει να έχουν ως σκοπό την αποφυγή της αφερεγγυότητας του οφειλέτη ή την παύση των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων.

Οι διαδικασίες στις οποίες αναφέρεται η παρούσα παράγραφος απαριθμούνται στο παράρτημα Α.

2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις διαδικασίες της παραγράφου 1 οι οποίες αφορούν:

- α) ασφαλιστικές επιχειρήσεις·
- β) πιστωτικά ιδρύματα·
- γ) εταιρείες επενδύσεων και άλλες εταιρείες, ιδρύματα και επιχειρήσεις που διέπονται από την οδηγία 2001/24/ΕΚ, όπως έχει τροποποιηθεί· ή
- δ) οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- 1) ως «συλλογικές διαδικασίες» νοούνται οι διαδικασίες οι οποίες περιλαμβάνουν όλους τους πιστωτές του οφειλέτη ή σημαντικό ποσοστό τους εφόσον, στην τελευταία περίπτωση, οι διαδικασίες δεν θίγουν τις απαιτήσεις των πιστωτών οι οποίοι δεν συμμετέχουν σε αυτές;

⁽¹⁾ EE C 358 της 7.12.2013, σ. 15.

- 2) ως «οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων» νοούνται οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) όπως ορίζονται στην οδηγία 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και οργανισμοί εναλλακτικών επενδύσεων (ΟΕΕ) όπως ορίζονται στην οδηγία 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾.
- 3) ως «οφειλέτης που έχει τη διαχείριση της περιουσίας του» νοείται ο οφειλέτης ως προς τον οποίο έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας που δεν συνεπάγεται υποχρεωτικά το διορισμό διαχειριστή της διαδικασίας ή την πλήρη μεταβίβαση των δικαιωμάτων και καθηκόντων διαχείρισης των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη σε διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας και όπου επομένως ο οφειλέτης εξακολουθεί να διατηρεί πλήρως ή τουλάχιστον εν μέρει τον έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων και υποθέσεων του.
- 4) ως «διαδικασίες αφερεγγυότητας» νοούνται οι διαδικασίες που απαριθμούνται στο παράρτημα Α,
- 5) ως «διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας» νοείται κάθε πρόσωπο ή όργανο του οποίου το καθήκον, μεταξύ άλλων και στο πλαίσιο προσωρινής διαδικασίας, είναι:
- να προβαίνει στην επαλήθευση και την παραδοχή των απαιτήσεων που υποβάλλονται κατά τη διαδικασία αφερεγγυότητας,
 - να εκπροσωπεί το συλλογικό συμφέρον των πιστωτών,
 - να διαχειρίζεται, εν όλω ή εν μέρει, τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία έχουν αφαιρεθεί από τον οφειλέτη,
 - να ρευστοποιεί τα αναφερόμενα στο σημείο iii) περιουσιακά στοιχεία ή
 - να επιβλέπει τη διαχείριση των υποθέσεων του οφειλέτη.
- Τα πρόσωπα ή όργανα του πρώτου εδαφίου απαριθμούνται στο παράρτημα Β·
- 6) ως «δικαστήριο» νοείται:
- στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ), στο άρθρο 4 παράγραφος 2, στα άρθρα 5 και 6, στο άρθρο 21 παράγραφος 3, στο άρθρο 24 παράγραφος 2 στοιχείο ι), στα άρθρα 36 και 39 και στα άρθρα 61 έως 77, το δικαστικό όργανο κράτους μέλους,
 - σε όλα τα άλλα άρθρα, η δικαστική ή άλλη αρμόδια αρχή κράτους μέλους η οποία νομιμοποιείται να κηρύσσει την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή να λαμβάνει αποφάσεις κατά τη διάρκειά της·
- 7) ως «απόφαση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας» νοείται, μεταξύ άλλων,
- απόφαση με την οποία κηρύσσεται από οποιοδήποτε δικαστήριο η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας ή επιβεβαιώνεται η έναρξη της διαδικασίας, και
 - η απόφαση με την οποία το δικαστήριο διορίζει διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
- 8) ως «χρόνος έναρξης της διαδικασίας», νοείται το χρονικό σημείο κατά το οποίο αρχίζει να παράγει αποτελέσματα η περι έναρξης απόφαση, είτε υπόκειται σε ένδικα μέσα είτε όχι·
- 9) ως «κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ένα περιουσιακό στοιχείο», νοείται:
- εάν πρόκειται για ονομαστικές μετοχές εταιρειών εκτός από τις αναφερόμενες στο σημείο ii), το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η καταστατική έδρα της εταιρείας που έχει εκδώσει τις μετοχές,
 - εάν πρόκειται για χρηματοπιστωτικά μέσα, η κυριότητα των οποίων αποδεικνύεται από έγγραφες σε βιβλίο ή για λογαριασμό που τηρείται από ή για λογαριασμό ενδιαμέσου («τίτλοι υπό μορφή λογιστικής εγγραφής»), το κράτος μέλος στο οποίο τηρείται το βιβλίο ή ο λογαριασμός όπου πραγματοποιούνται οι λογιστικές εγγραφές,
 - εάν πρόκειται για μετρητά κατατεθειμένα σε λογαριασμό που τηρείται σε πιστωτικό ίδρυμα, το κράτος μέλος το οποίο εμφανίζεται στο διεθνή αριθμό του τραπεζικού λογαριασμού (IBAN) ή, για μετρητά κατατεθειμένα σε λογαριασμό που τηρείται σε πιστωτικό ίδρυμα χωρίς διεθνή αριθμό IBAN, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η κεντρική διοίκηση του πιστωτικού ιδρύματος στο οποίο τηρείται ο λογαριασμός ή, όταν ο λογαριασμός τηρείται σε υποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση, το κράτος μέλος στο οποίο αυτά βρίσκονται,
 - εάν πρόκειται για περιουσιακό στοιχείο ή δικαίωμα το οποίο πρέπει να εγγραφεί από τον κύριο ή το δικαιούχο σε δημόσιο μητρώο, πλην των αναφερομένων στο σημείο i), το κράτος μέλος στο οποίο τηρείται το μητρώο,
 - εάν πρόκειται για ευρωπαϊκά διπλώματα ευρεσιτεχνίας, το κράτος μέλος για το οποίο έχει χορηγηθεί το ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας,

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ L 302 της 17.11.2009, σ. 32).

⁽²⁾ Οδηγία 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011, σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 2003/41/ΕΚ και 2009/65/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 (ΕΕ L 174 της 1.7.2011, σ. 1).

- vi) εάν πρόκειται για δικαιώματα δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα, το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου ο δικαιούχος έχει τη συνήθη διαμονή του ή την καταστατική του έδρα,
- vii) εάν πρόκειται για ενσώματα περιουσιακά στοιχεία, πλην των αναφερομένων στα σημεία i) έως iv), το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκονται τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία,
- viii) εάν πρόκειται για απαιτήσεις κατά τρίτων οι οποίες δεν αφορούν τα αναφερόμενα στο σημείο iii) περιουσιακά στοιχεία, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων του τρίτου που οφείλει να τις ικανοποιήσει, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1·
- 10) ως «εγκατάσταση» νοείται ο τόπος στον οποίο ο οφειλέτης ασκεί ή άσκησε, κατά το τρίμηνο πριν την υποβολή της αίτησης για την έναρξη κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, μη προσωρινή οικονομική δραστηριότητα στην οποία χρησιμοποιεί τον ανθρώπινο παράγοντα και περιουσιακά στοιχεία·
- 11) ως «τοπικός πιστωτής» νοείται ο πιστωτής του οποίου οι απαιτήσεις κατά του οφειλέτη γεννήθηκαν λόγω της λειτουργίας εγκατάστασης σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο του κέντρου των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη, ή σε σχέση με τη λειτουργία της εγκατάστασης αυτής·
- 12) ως «πιστωτής» νοείται ο πιστωτής που έχει συνήθη διαμονή, κατοικία ή καταστατική έδρα σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος έναρξης της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων των φορολογικών αρχών και των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών·
- 13) ως «όμιλος εταιρειών» νοείται μητρική επιχείρηση με όλες τις θυγατρικές της επιχειρήσεις·
- 14) ως «μητρική επιχείρηση» νοείται επιχείρηση η οποία ελέγχει, άμεσα ή έμμεσα, μία ή περισσότερες θυγατρικές επιχειρήσεις. Επιχείρηση η οποία καταρτίζει ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με την οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ θεωρείται ως μητρική επιχείρηση.

Άρθρο 3

Διεθνής δικαιοδοσία

1. Αρμόδια για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας είναι τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη («κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας»). Το «κέντρο των κύριων συμφερόντων» θα πρέπει να αντιστοιχεί στον τόπο όπου ο οφειλέτης ασκεί συνήθως τη διοίκηση των συμφερόντων του και, συνεπώς, είναι τόπος επαληθεύσιμος από τους τρίτους.

Για τις εταιρείες και τα νομικά πρόσωπα τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι κέντρο των κύριων συμφερόντων είναι ο τόπος της καταστατικής έδρας. Το τεκμήριο αυτό ισχύει μόνο εφόσον η συνήθης διαμονή δεν έχει μεταφερθεί σε άλλο κράτος μέλος εντός του τριμήνου που προηγείται της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Για τα φυσικά πρόσωπα που ασκούν ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, ως κέντρο των κύριων συμφερόντων τεκμαίρεται ο τόπος της κύριας επιχειρηματικής δραστηριότητας του προσώπου, μέχρις αποδείξεως του εναντίου. Το τεκμήριο αυτό ισχύει μόνο εφόσον ο τόπος της κύριας επιχειρηματικής δραστηριότητας του προσώπου δεν έχει μεταφερθεί σε άλλο κράτος μέλος εντός του τριμήνου που προηγείται της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Για οποιοδήποτε άλλο φυσικό πρόσωπο που ασκεί ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, ως κέντρο των κύριων συμφερόντων τεκμαίρεται ο τόπος της συνήθους διαμονής του προσώπου μέχρις αποδείξεως του εναντίου. Το τεκμήριο αυτό ισχύει μόνο εφόσον η συνήθης διαμονή δεν έχει μεταφερθεί σε άλλο κράτος μέλος εντός του εξαμήνου που προηγείται της αίτησης για έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

2. Όταν το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη βρίσκεται σε κράτος μέλος, τα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους είναι αρμόδια για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, κατ' αυτού, μόνον εάν έχει εκεί εγκατάσταση. Η διαδικασία αυτή παράγει αποτελέσματα μόνον έναντι των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που βρίσκονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

3. Όταν έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας σύμφωνα με την παράγραφο 1, οποιαδήποτε διαδικασία αρχίσει στη συνέχεια σύμφωνα με την παράγραφο 2 αποτελεί δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας.

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 182 της 29.6.2013, σ. 19).

4. Τοπική διαδικασία αφερεγγυότητας βάσει της παραγράφου 2 χωρεί πριν από την έναρξη κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας σύμφωνα με την παράγραφο 1, μόνον:

- α) όταν είναι αδύνατο να αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας κατά την παράγραφο 1 ως εκ των προϋποθέσεων που θέτει η νομοθεσία του κράτους μέλους όπου βρίσκεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη· ή
- β) όταν η έναρξη τοπικής διαδικασίας αφερεγγυότητας ζητείται από:
 - i) πιστωτή η απαίτηση του οποίου γεννάται από ή σε σχέση με τη λειτουργία εγκατάστασης που βρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η έναρξη τοπικής διαδικασίας, ή
 - ii) δημόσια αρχή η οποία, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η εγκατάσταση, έχει το δικαίωμα να ζητήσει την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Μετά την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, η τοπική διαδικασία καθίσταται δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας.

Άρθρο 4

Έλεγχος της δικαιοδοσίας

1. Το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αιτήσεως για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας εξετάζει αυτεπαγγέλτως εάν είναι αρμόδιο δυνάμει του άρθρου 3. Η απόφαση η οποία διατάσσει την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας προσδιορίζει τους λόγους στους οποίους θεμελιώνεται η δικαιοδοσία του δικαστηρίου και, ιδίως, εάν η δικαιοδοσία βασίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 ή 2.

2. Κατά παρέκκλιση από τα οριζόμενα στην παράγραφο 1, όταν έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας χωρίς δικαστική απόφαση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέτουν στον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας που διορίζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας να εξετάσει αν το κράτος μέλος στο οποίο εκκρεμεί αίτηση για την έναρξη διαδικασίας είναι αρμόδιο σύμφωνα με το άρθρο 3. Εάν το δικαστήριο είναι αρμόδιο, ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας προσδιορίζει στην απόφαση έναρξης της διαδικασίας τους λόγους στους οποίους θεμελιώνεται η δικαιοδοσία του δικαστηρίου και, ιδίως, εάν η δικαιοδοσία βασίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 ή 2.

Άρθρο 5

Δικαστικός έλεγχος της απόφασης για την έναρξη κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Ο οφειλέτης ή οποιοσδήποτε πιστωτής μπορεί να προσβάλει ενώπιον δικαστηρίου την απόφαση για την έναρξη κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας για λόγους διεθνούς δικαιοδοσίας.

2. Η απόφαση για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να προσβληθεί από μέρη πέραν αυτών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ή για λόγους άλλους από την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας, στις περιπτώσεις που αυτό προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 6

Δικαιοδοσία επί αγωγών που απορρέουν άμεσα από τη διαδικασία αφερεγγυότητας και έχουν στενή σχέση με αυτήν

1. Τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει η διαδικασία αφερεγγυότητας σύμφωνα με το άρθρο 3 έχουν δικαιοδοσία για κάθε αγωγή που απορρέει άμεσα από τη διαδικασία και έχει στενή σχέση με αυτήν, όπως οι ανακλητικές αξιώσεις.

2. Εάν αγωγή προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 είναι συναφής με αγωγή σε αστική ή εμπορική υπόθεση κατά του ίδιου εναγομένου, ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να ασκήσει και τις δύο αγωγές στα δικαστήρια του κράτους μέλους της κατοικίας του εναγομένου ή, εάν οι εναγόμενοι είναι περισσότεροι, στα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η κατοικία οποιουδήποτε από αυτούς, υπό την προϋπόθεση ότι τα δικαστήρια αυτά είναι αρμόδια σύμφωνα με τους κανόνες του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει για τον οφειλέτη που έχει τη διαχείριση της περιουσίας του, εφόσον είναι ικανός βάσει του εθνικού δικαίου να ασκεί αγωγές υπέρ της πτωχευτικής περιουσίας.

3. Θεωρούνται συναφείς, για τους σκοπούς της παραγράφου 2, αγωγές που συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά, ώστε να υπάρχει συμφέρον να εκδικαστούν και να κριθούν ταυτόχρονα, για να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων μεταξύ τους αποφάσεων, όπως θα συνέβαινε εάν οι υποθέσεις εκδικάζονταν χωριστά.

Άρθρο 7

Εφαρμοστέο δίκαιο

1. Εάν ο παρών κανονισμός δεν ορίζει άλλως, δίκαιο εφαρμοστέο στη διαδικασία αφερεγγυότητας και στα αποτελέσματά της είναι το δίκαιο του κράτους μέλους έναρξης της διαδικασίας, κατωτέρω καλουμένου «κράτος έναρξης».
2. Το δίκαιο του κράτους έναρξης ρυθμίζει τις προϋποθέσεις έναρξης, τη διεξαγωγή και την περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Βάσει του δικαίου αυτού, ορίζονται συγκεκριμένα:
 - α) οι οφειλέτες που, ως εκ της ιδιότητάς τους, έχουν πτωχευτική ικανότητα·
 - β) η πτωχευτική και μεταπτωχευτική περιουσία·
 - γ) οι εξουσίες του οφειλέτη και οι εξουσίες του διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας·
 - δ) οι προϋποθέσεις συμφητισμού·
 - ε) τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί των υφισταμένων συμβάσεων στις οποίες ο οφειλέτης είναι συμβαλλόμενο μέρος·
 - στ) τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί των ατομικών διώξεων εκ μέρους πιστωτών, εκτός εάν υφίσταται εκκρεμοδικία·
 - ζ) οι πτωχευτικές και οι μεταπτωχευτικές απαιτήσεις·
 - η) οι κανόνες αναγγελίας, εξέλεξης και τελικής επαλήθευσης των πιστώσεων·
 - θ) οι κανόνες διανομής του προϊόντος της ρευστοποιήσεως των περιουσιακών στοιχείων, η κατάταξη των απαιτήσεων και τα δικαιώματα των πιστωτών οι οποίοι ικανοποιήθηκαν εν μέρει μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, βάσει εμπράγματος δικαιώματος ή διά συμφητισμού·
 - ι) οι προϋποθέσεις και τα αποτελέσματα της περατώσεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας, ιδίως διά πτωχευτικού συμβιβασμού·
 - ια) τα δικαιώματα των πιστωτών μετά την περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
 - ιβ) ο καταλογισμός των εξόδων και δαπανών της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
 - ιγ) οι κανόνες που άπτονται της ακυρότητας, ακυρωσίας ή του ανενεργού των επιβλαβών για όλους τους πιστωτές δικαιπραξιών.

Άρθρο 8

Εμπράγματα δικαιώματα τρίτων

1. Η έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν θίγει εμπράγματα δικαιώματα πιστωτών ή τρίτων επί πραγμάτων ή ασωμάτων αντικειμένων, κινητών ή ακινήτων, τόσο συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων όσο και περιουσιών, ως συνόλου που κατά καιρούς αλλάζει, ανηκόντων στον οφειλέτη και ευρισκόμενων σε άλλο κράτος μέλος κατά την έναρξη της διαδικασίας.
2. Εμπράγματα δικαιώματα κατά την έννοια της παραγράφου 1 είναι:
 - α) το δικαίωμα απευθείας ή μέσω τρίτου διάθεσης περιουσιακού στοιχείου και ικανοποίησης από το τίμημα ή τις προσόδους του, ιδίως δυνάμει ενέχυρου ή υποθήκης·
 - β) το αποκλειστικό δικαίωμα είσπραξης μιας απαιτήσεως, και δη το δικαίωμα το οποίο είναι ασφαλισμένο είτε με ενέχυρο, αντικείμενο του οποίου είναι η απαίτηση, είτε με εκχώρηση της απαιτήσεως αυτής·
 - γ) το δικαίωμα διεκδίκησης του περιουσιακού στοιχείου εις χείρας οιοδήποτε κατέχοντος ή καρπούμενου αντίθετα προς την επιθυμία του δικαιούχου ή/και επιστροφής του στον διεκδικούντα·
 - δ) το εμπράγματο δικαίωμα καρπόσεως περιουσιακού στοιχείου.
3. Εξομοιώνεται προς εμπράγματο δικαίωμα το δικαίωμα το εγγεγραμμένο σε δημόσιο βιβλίο και αντιτάξιμο έναντι τρίτων, βάσει του οποίου είναι δυνατή η απόκτηση εμπράγματος δικαιώματος, κατά την έννοια της παραγράφου 1.

4. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις κατ' άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ) αγωγές αναγνώρισης της ακυρότητας ή ακυρώσεως ή κήρυξης του ανενεργού της δικαιοπραξίας.

Άρθρο 9

Συμφηφισμός

1. Η έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν θίγει το δικαίωμα του πισωτή να προτείνει συμφηφισμό απαιτήσεως του προς την αντίστοιχη απαίτηση του οφειλέτη, εφόσον ο εν λόγω συμφηφισμός επιτρέπεται από το δίκαιο που διέπει την απαίτηση του αφερεγγυού οφειλέτη.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις αγωγές αναγνώρισης της ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης του ανενεργού της δικαιοπραξίας, κατά το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ).

Άρθρο 10

Επιφύλαξη κυριότητας

1. Η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά του αγοραστή περιουσιακού στοιχείου δεν θίγει τα δικαιώματα του πωλητή που απορρέουν από επιφύλαξη κυριότητας, εάν, κατά την έναρξη της διαδικασίας, το περιουσιακό στοιχείο βρίσκεται σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους έναρξης.

2. Η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά του πωλητή περιουσιακού στοιχείου, μετά την παράδοση του περιουσιακού στοιχείου, δεν αποτελεί λόγο λύσεως ή καταγγελίας της πωλήσεως ούτε κωλύει τον αγοραστή να αποκτήσει την κυριότητα του πωληθέντος, εάν, κατά την έναρξη της διαδικασίας, το περιουσιακό στοιχείο βρίσκεται σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους έναρξης.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν κωλύουν τις αγωγές αναγνώρισης της ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης του ανενεργού της δικαιοπραξίας, κατά το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ).

Άρθρο 11

Σύμβαση με αντικείμενο ακίνητο

1. Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί συμβάσεως παρεχούσης δικαίωμα κτήσεως και καρπώσεως ακινήτου, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το ακίνητο.

2. Το δικαστήριο το οποίο κήρυξε την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας είναι αρμόδιο να εγκρίνει τη λύση ή τροποποίηση των συμβάσεων που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο όταν:

α) το δίκαιο του κράτους μέλους που είναι εφαρμοστέο στις εν λόγω συμβάσεις προβλέπει ότι η σύμβαση μπορεί να λυθεί ή να τροποποιηθεί μόνο με την έγκριση του δικαστηρίου που κήρυξε την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας· και

β) δεν έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας στο εν λόγω κράτος μέλος.

Άρθρο 12

Συστήματα πληρωμής και χρηματαγορές

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 8, τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμμετεχόντων σε σύστημα πληρωμών ή διακανονισμού ή σε χρηματαγορά, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του εν λόγω συστήματος δικαίου του κράτους μέλους ή την αγορά.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει την άσκηση αγωγής για αναγνώριση της ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης του ανενεργού πληρωμών ή συναλλαγών, βάσει του δικαίου το οποίο διέπει το συγκεκριμένο σύστημα πληρωμών ή τη χρηματαγορά.

Άρθρο 13

Σύμβαση εργασίας

1. Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί συμβάσεως εργασίας και επί της σχέσεως εργασίας, διέπονται αποκλειστικώς από το διέπον τη σύμβαση εργασίας δίκαιο του κράτους μέλους.
2. Τα δικαστήρια του κράτους μέλους στα οποία δύναται να αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας διατηρούν τη δικαιοδοσία να εγκρίνουν τη λύση ή τροποποίηση των συμβάσεων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, ακόμη και εάν δεν έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας στο εν λόγω κράτος μέλος.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει και για αρχή που είναι αρμόδια δυνάμει του εθνικού δικαίου να εγκρίνει τη λύση ή την τροποποίηση των συμβάσεων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 14

Αποτελέσματα επί των δικαιωμάτων που υπόκεινται σε καταχώριση

Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας τα σχετικά με δικαιώματα του οφειλέτη επί ακινήτου, πλοίου ή αεροσκάφους, τα οποία χρήζουν καταχώρισεως σε δημόσιο βιβλίο, διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους το οποίο επιτάσσει την τήρηση του βιβλίου.

Άρθρο 15

Ευρωπαϊκά διπλώματα ευρεσιτεχνίας με ενιαία ισχύ και κοινοτικά σήματα

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ένα ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας με ενιαία ισχύ, ένα κοινοτικό σήμα ή κάθε ανάλογο δικαίωμα προβλεπόμενο εκ του ενωσιακού δικαίου δύναται να περιληφθεί μόνο στη διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 1.

Άρθρο 16

Επιβλαβείς πράξεις

Το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ) δεν ισχύει εάν αυτός ο οποίος επωφελήθηκε δικαιοπραξίας επιβλαβούς για το σύνολο των πιστών προσκομίσει απόδειξη ότι:

- α) η δικαιοπραξία αυτή διέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους άλλου από το κράτος έναρξης· και
- β) ότι το δίκαιο του κράτους μέλους αυτού δεν παρέχει στη συγκεκριμένη περίπτωση κανένα μέσο προσβολής της δικαιοπραξίας αυτής.

Άρθρο 17

Προστασία του αποκτώντος τρίτου

Εάν ο οφειλέτης, με δικαιοπραξία συναφθείσα μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, διαθέσει εξ επαχθούς αιτίας:

- α) ακίνητο· ή
- β) πλοίο ή αεροσκάφος εγγραφόμενο υποχρεωτικά σε δημόσιο βιβλίο· ή
- γ) κινητές αξίες, των οποίων προϋπόθεση ύπαρξης είναι η εγγραφή σε δημόσιο βιβλίο προβλεπόμενο εκ του νόμου·

το κύρος της δικαιοπραξίας διέπεται από το δίκαιο του κράτους στο οποίο βρίσκεται το ακίνητο ή το οποίο επιτάσσει την τήρηση του βιβλίου.

Άρθρο 18

Αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί εκκρεμών δικών ή διαιτητικών διαδικασιών

Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί εκκρεμής δίκης ή εκκρεμής διαιτητικής διαδικασίας που αφορά περιουσιακό στοιχείο ή δικαίωμα το οποίο αποτελεί τμήμα της περιουσίας του οφειλέτη, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο εκκρεμεί η δίκη ή εδρεύει το διαιτητικό δικαστήριο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 19

Βασική αρχή

1. Η κήρυξη της έναρξης μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας από τα κατ' άρθρο 3 αρμόδια δικαστήρια κράτους μέλους, αναγνωρίζεται στο έδαφος όλων των άλλων κρατών μελών μόλις αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της στο κράτος έναρξης.

Ο κανόνας του πρώτου εδαφίου ισχύει επίσης και όταν, ως εκ της ιδιότητας του οφειλέτη, είναι αδύνατη στα υπόλοιπα κράτη μέλη η κατ' αυτού έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

2. Η αναγνώριση της διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1 δεν εμποδίζει την έναρξη διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 2 από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους. Στην περίπτωση αυτή, η τελευταία αυτή διαδικασία είναι δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας κατά την έννοια του κεφαλαίου III.

Άρθρο 20

Αποτελέσματα της αναγνώρισης

1. Η απόφαση έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας του άρθρου 3 παράγραφος 1 παράγει άνευ ετέρου σε κάθε άλλο κράτος μέλος τα αποτελέσματα που ορίζει το δικαίωμα του κράτους έναρξης, εφόσον ο παρών κανονισμός δεν προβλέπει άλλως και ενόσω δεν έχει κινηθεί σ' αυτό το άλλο κράτος μέλος καμία άλλη διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 2.

2. Τα αποτελέσματα διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 2 δεν αμφισβητούνται στα άλλα κράτη μέλη. Τυχόν περιορισμοί των δικαιωμάτων των πιστωτών και δη αναστολή πληρωμών ή άφεση χρέους, καθόσον αφορά περιουσιακά στοιχεία ευρισκόμενα σε άλλο κράτος μέλος, αντιτάσσονται μόνον στους συγκατατεθέντες πιστωτές.

Άρθρο 21

Εξουσίες του διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας ο οποίος διορίζεται από δικαστήριο αρμόδιο βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 δικαιούται να ασκεί εντός άλλου κράτους μέλους όλες τις εξουσίες που του απονέμει το δικαίωμα του κράτους έναρξης, εφόσον δεν έχει κηρυχθεί σ' αυτό η έναρξη άλλης διαδικασίας αφερεγγυότητας ή δεν έχει ληφθεί άλλο αντίθετο ασφαλιστικό μέτρο λόγω υποβολής αιτήσεως έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας στο εν λόγω άλλο κράτος. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας δικαιούται ιδίως, με την επιφύλαξη των άρθρων 8 και 10, να μεταφέρει τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη εκτός του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκονται.

2. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας ο οποίος διορίζεται από δικαστήριο αρμόδιο βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 2 δικαιούται, εντός των άλλων κρατών μελών, να επικαλείται δικαστικώς ή εξωδικώς το γεγονός ότι, μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, κινητά περιουσιακά στοιχεία μεταφέρθηκαν από το κράτος έναρξης στο συγκεκριμένο άλλο κράτος μέλος. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας δικαιούται επίσης να ασκεί αγωγές πτώχευτικής ανάκλησης προς όφελος των πιστωτών.

3. Κατά την άσκηση των εξουσιών του, ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας τηρεί το δικαίωμα του κράτους μέλους στο οποίο προτίθεται να ενεργήσει, και δη τις διαδικασίες ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων. Οι εξουσίες αυτές δεν περιλαμβάνουν μέτρα καταναγκασμού, εκτός αν έχουν διαταχθεί από δικαστήριο του εν λόγω κράτους μέλους, ούτε δικαίωμα αποφάσεως επί νομικής διαδικασίας ή διαφοράς.

Άρθρο 22

Απόδειξη του διορισμού του διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας

Ο διορισμός του διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας αποδεικνύεται με την προσκόμιση επικυρωμένου αντιγράφου της πρωτότυπης απόφασης διορισμού ή με οποιαδήποτε άλλη βεβαίωση του αρμόδιου δικαστηρίου.

Μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους εντός του οποίου ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας προτίθεται να ενεργήσει δύναται να ζητηθεί. Άλλη επικύρωση ή ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται.

Άρθρο 23

Απόδοση και καταλογισμός

1. Ο πιστωτής ο οποίος, μετά την έναρξη διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1, ικανοποίησε καθ' οιονδήποτε τρόπο, και δη μέσω αναγκαστικής εκτελέσεως, εν όλω ή εν μέρει την απαίτησή του με περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη ευρισκόμενα σε άλλο κράτος μέλος, οφείλει να αποδώσει ότι έλαβε στον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας, υπό την επιφύλαξη των άρθρων 8 και 10.
2. Προς εξασφάλιση ίσης μεταχείρισης των πιστωτών, ο πιστωτής ο οποίος, στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας, ικανοποίησε μέρος της απαίτησής του, δεν συμμετέχει στις διανομές τις πραγματοποιούμενες στο πλαίσιο άλλης διαδικασίας μέχρις ότου οι πιστωτές της αυτής τάξεως ή κατηγορίας λάβουν ισοδύναμο μέρος στο πλαίσιο της άλλης διαδικασίας.

Άρθρο 24

Κατάρτιση μητρώων αφερεγγυότητας

1. Τα κράτη μέλη δημιουργούν και τηρούν στο έδαφός τους ένα ή περισσότερα μητρώα στα οποία δημοσιεύονται πληροφορίες σχετικά με διαδικασίες αφερεγγυότητας («μητρώα αφερεγγυότητας»). Οι πληροφορίες αυτές θα δημοσιεύονται το συντομότερο δυνατόν μετά την έναρξη των εν λόγω διαδικασιών.
2. Οι πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δημοσιοποιούνται υπό τους όρους του άρθρου 27, και περιλαμβάνουν τα ακόλουθα στοιχεία («υποχρεωτικές πληροφορίες»):
 - α) την ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
 - β) το δικαστήριο το οποίο κήρυξε την έναρξη της διαδικασίας και τον αριθμό της υπόθεσης, αν υπάρχει·
 - γ) το είδος της προβλεπόμενης στο παράρτημα Α διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχει αρχίσει και, κατά περίπτωση, τυχόν σχετική υποκατηγορία της διαδικασίας που έχει αρχίσει σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο·
 - δ) αν η δικαιοδοσία για την έναρξη της διαδικασίας θεμελιώνεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, στο άρθρο 3 παράγραφος 2 ή στο άρθρο 3 παράγραφος 4·
 - ε) αν ο οφειλέτης είναι εταιρεία ή νομικό πρόσωπο, την επωνυμία του οφειλέτη, τον αριθμό μητρώου, την καταστατική έδρα ή, εφόσον διαφέρει, την ταχυδρομική διεύθυνση·
 - στ) αν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο, είτε ασκεί ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα είτε όχι, το όνομα του οφειλέτη, τον αριθμό μητρώου, εφόσον υπάρχει, και την ταχυδρομική του διεύθυνση ή, εφόσον η διεύθυνση προστατεύεται, τον τόπο και την ημερομηνία γέννησης του οφειλέτη·
 - ζ) το επώνυμο, την ταχυδρομική ή την ηλεκτρονική διεύθυνση του διορισθέντος διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας, εφόσον υπάρχει·
 - η) την προθεσμία για την αναγγελία απαιτήσεων, εφόσον υπάρχει, ή αναφορά στα κριτήρια υπολογισμού της·
 - θ) την ημερομηνία περάτωσης της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, εφόσον υπάρχει·
 - ι) το δικαστήριο ενώπιον του οποίου πρέπει να κατατίθεται προσφυγή κατά της απόφασης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας σύμφωνα με το άρθρο 5 και, κατά περίπτωση, τη σχετική προθεσμία ή τα κριτήρια υπολογισμού της.
3. Η παράγραφος 2 δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να περιλαμβάνουν επιπλέον πληροφορίες ή έγγραφα στα εθνικά τους μητρώα αφερεγγυότητας, όπως η παύση διευθυντικών στελεχών στο πλαίσιο διαδικασιών αφερεγγυότητας.
4. Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να περιλαμβάνουν στα μητρώα αφερεγγυότητας τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου σχετικά με πρόσωπα τα οποία δεν ασκούν ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα ούτε να προβαίνουν σε δημοσιοποίηση των εν λόγω πληροφοριών μέσω του συστήματος διασύνδεσης των εν λόγω μητρώων, υπό τον όρο ότι οι γνωστοί αλλοδαποί πιστωτές ενημερώνονται, δυνάμει του άρθρου 54, σχετικά με τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο ι) του παρόντος άρθρου.

Σε περίπτωση που κράτος μέλος κάνει χρήση της δυνατότητας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, οι διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν θίγουν τις αξιώσεις των αλλοδαπών πιστωτών που δεν έχουν λάβει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

5. Η δημοσίευση πληροφοριών στα μητρώα δυνάμει του παρόντος κανονισμού δεν παράγει άλλα νομικά αποτελέσματα εκτός από τα προβλεπόμενα στο εθνικό δίκαιο και στο άρθρο 55 παράγραφος 6.

Άρθρο 25

Διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας

1. Δημιουργείται, με εκτελεστικές πράξεις της Επιτροπής, αποκεντρωμένο σύστημα διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας. Το εν λόγω σύστημα απαρτίζεται από τα μητρώα αφερεγγυότητας και τη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, η οποία θα χρησιμεύει ως κεντρικό ηλεκτρονικό σημείο πρόσβασης του κοινού στις πληροφορίες του συστήματος. Το σύστημα παρέχει υπηρεσία αναζήτησης σε όλες τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης προκειμένου να καθίστανται διαθέσιμες οι υποχρεωτικές πληροφορίες και κάθε άλλο έγγραφο ή πληροφορία που περιλαμβάνεται στα μητρώα αφερεγγυότητας και το οποίο/την οποία τα κράτη μέλη επιλέγουν να καταστήσουν διαθέσιμο/διαθέσιμη μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

2. Με εκτελεστικές πράξεις που εκδίδει σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 87, η Επιτροπή θεσπίζει, έως τις 26 Ιουνίου 2019:

- α) την τεχνική προδιαγραφή που ορίζει τις μεθόδους επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών με ηλεκτρονικά μέσα βάσει της καθορισθείσας προδιαγραφής διεπαφής για το σύστημα διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας·
- β) τα τεχνικά μέτρα που εξασφαλίζουν τις στοιχειώδεις προδιαγραφές ασφάλειας τεχνολογίας πληροφοριών για τη διάθεση και διαβίβαση πληροφοριών στο πλαίσιο του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας·
- γ) ελάχιστα κριτήρια για την υπηρεσία αναζήτησης που παρέχει η διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, βάσει των πληροφοριών του άρθρου 24·
- δ) ελάχιστα κριτήρια για την παρουσίαση των αποτελεσμάτων των σχετικών αναζητήσεων, βάσει των πληροφοριών του άρθρου 24·
- ε) τα μέσα και τις τεχνικές προϋποθέσεις πρόσβασης στις υπηρεσίες που παρέχει το σύστημα διασύνδεσης· και
- στ) γλωσσάριο με βασικές εξηγήσεις σχετικά με τις εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας του παραρτήματος Α.

Άρθρο 26

Κόστος της δημιουργίας και της διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας

1. Η δημιουργία, η συντήρηση και η μελλοντική ανάπτυξη του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας χρηματοδοτούνται από τον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης.

2. Κάθε κράτος μέλος φέρει το κόστος της δημιουργίας και της προσαρμογής των εθνικών του μητρώων αφερεγγυότητας προκειμένου να καταστούν αυτά διαλειτουργικά με τη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, καθώς και το κόστος διαχείρισης, λειτουργίας και συντήρησης των εν λόγω μητρώων. Το ανωτέρω δεν θίγει τη δυνατότητα υποβολής αίτησης επιχορήγησης για τη στήριξη των δραστηριοτήτων αυτών στο πλαίσιο των χρηματοδοτικών προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 27

Όροι πρόσβασης σε πληροφορίες μέσω του συστήματος διασύνδεσης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι υποχρεωτικές πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 24 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ι) να διατίθενται δωρεάν μέσω του συστήματος διασύνδεσης μητρώων αφερεγγυότητας.

2. Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να χρεώνουν εύλογα τέλη για την πρόσβαση στα έγγραφα ή τις επιπλέον πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 24 παράγραφος 3 μέσω του συστήματος διασύνδεσης μητρώων αφερεγγυότητας.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν συμπληρωματικά κριτήρια αναζήτησης σχετικά με τον οφειλέτη, πέραν των ελάχιστων κριτηρίων του άρθρου 25 παράγραφος 2 στοιχείο γ), όταν πρόκειται για την πρόσβαση σε υποχρεωτικές πληροφορίες που αφορούν πρόσωπα τα οποία δεν ασκούν ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, καθώς και πρόσωπα που ασκούν ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, όταν οι διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν αφορούν τη δραστηριότητα αυτή.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι η πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 προϋποθέτει υποβολή αίτησης στην αρμόδια αρχή. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαρτούν την πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες από τη διακρίβωση της ύπαρξης έννομου συμφέροντος για την πρόσβαση αυτή. Ο αιτών έχει τη δυνατότητα να υποβάλει την αίτηση πληροφοριών ηλεκτρονικά με τυποποιημένο έντυπο μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης. Εάν απαιτείται έννομο συμφέρον, επιτρέπεται στον αιτούντα να τεκμηριώσει το αίτημά του με ηλεκτρονικά αντίγραφα των σχετικών εγγράφων. Η αρμόδια αρχή πρέπει να απαντήσει στον αιτούντα εντός τριών εργάσιμων ημερών.

Ο αιτών δεν υποχρεούται να παράσχει μεταφράσεις των εγγράφων που τεκμηριώνουν την αίτησή του ούτε επιβαρύνεται με τις δαπάνες μετάφρασης στις οποίες ενδεχομένως υποβάλλεται η αρμόδια αρχή.

Άρθρο 28

Δημοσιότητα σε άλλο κράτος μέλος

1. Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή ο οφειλέτης ο οποίος έχει τη διαχείριση της περιουσίας του πρέπει να ζητεί η απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας και, κατά περίπτωση, η απόφαση διορισμού του διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας να δημοσιεύονται σε κάθε άλλο κράτος μέλος στο οποίο ο οφειλέτης διαθέτει εγκατάσταση, σύμφωνα με τις ισχύουσες στο οικείο κράτος μέλος διατυπώσεις δημοσιότητας. Στη δημοσίευση αναφέρεται επίσης το όνομα του διορισθέντος διαχειριστή της διαδικασίας και διευκρινίζεται εάν ο εφαρμοσθείς κανόνας δικαιοδοσίας είναι ο κανόνας του άρθρου 3 παράγραφος 1 ή παράγραφος 2.

2. Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή ο οφειλέτης ο οποίος έχει τη διαχείριση της περιουσίας του μπορεί να ζητεί τη δημοσίευση των πληροφοριών που προβλέπονται στην παράγραφο 1 σε κάθε άλλο κράτος μέλος στο οποίο κρίνει ότι αυτό είναι απαραίτητο, σύμφωνα με τις ισχύουσες στο οικείο κράτος μέλος διατυπώσεις δημοσιότητας.

Άρθρο 29

Εγγραφή σε δημόσια μητρώα άλλου κράτους μέλους

1. Όταν, σύμφωνα με το δίκαιο κράτους μέλους στο οποίο υπάρχει εγκατάσταση του οφειλέτη και η εγκατάσταση είναι καταχωρισμένη σε δημόσιο μητρώο του κράτους αυτού, ή σύμφωνα με το δίκαιο κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ακίνητη περιουσία ανήκουσα στον οφειλέτη, απαιτείται η δημοσίευση στο κτηματολόγιο, σε μητρώο εταιρειών ή άλλο δημόσιο μητρώο, των προβλεπόμενων στο άρθρο 28 πληροφοριών σχετικά με την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή ο οφειλέτης ο οποίος έχει τη διαχείριση της περιουσίας του λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο για την καταχώριση αυτή.

2. Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή ο οφειλέτης ο οποίος έχει τη διαχείριση της περιουσίας του μπορεί να ζητεί την καταχώριση των πληροφοριών αυτών σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος, εφόσον το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο τηρείται το μητρώο επιτρέπει την εν λόγω καταχώριση.

Άρθρο 30

Έξοδα

Τα έξοδα των βάσει των άρθρων 28 και 29 δημοσιεύσεων και καταχωρίσεων θεωρούνται έξοδα και δαπάνες της διαδικασίας.

Άρθρο 31

Παροχή υπέρ του οφειλέτη

1. Ο προβαίνων εντός κράτους μέλους σε εκπλήρωση παροχής προς όφελος οφειλέτη υποκείμενου σε διαδικασία αφερεγγυότητας η οποία άρχισε σε άλλο κράτος μέλος, ενώ θα έπρεπε να είχε εκτελεσθεί προς όφελος του διαχειριστή της διαδικασίας αυτής, ελευθερώνεται, εάν αγνοούσε την έναρξη της διαδικασίας.

2. Εφόσον η εκπλήρωση μιας τέτοιας παροχής έλαβε χώρα πριν από τις κατ' άρθρο 28 διατυπώσεις δημοσιότητας ο προβαίνων στην εκπλήρωση της παροχής τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι δεν γνώριζε την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Όταν η παροχή εκπληρωθεί μετά τις ανωτέρω διατυπώσεις δημοσιότητας, ο προβαίνων στην εκπλήρωση της παροχής τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι γνώριζε την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Άρθρο 32

Αναγνώριση και εκτελεσιμότητα άλλων αποφάσεων

1. Οι αποφάσεις για τη διεξαγωγή και την περάτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας οι εκδιδόμενες από δικαστήριο του οποίου η απόφαση περί ενάρξεως της διαδικασίας αναγνωρίζεται σύμφωνα με το άρθρο 19, καθώς και ο πτωχευτικός συμβιβασμός που εγκρίνεται από το δικαστήριο αυτό, αναγνωρίζονται επίσης άνευ ετέρου. Οι αποφάσεις αυτές εκτελούνται σύμφωνα με τα άρθρα 39 έως 44 και 47 έως 57 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει επίσης για τις αποφάσεις που αποτελούν άμεση απόρροια της διαδικασίας αφερεγγυότητας και έχουν στενό σύνδεσμο με αυτήν, ακόμη και αν εκδοθούν από άλλο δικαστήριο.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει επίσης για τις αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων που λαμβάνονται μετά από την αίτηση έναρξης μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας ή σε σχέση με αυτήν.

2. Η αναγνώριση και η εκτέλεση των λοιπών αποφάσεων πλην αυτών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου διέπονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012, εφόσον αυτός τυγχάνει εφαρμογής.

Άρθρο 33

Δημόσια τάξη

Οιοδήποτε κράτος μέλος δικαιούται να αρνηθεί την αναγνώριση διαδικασίας αφερεγγυότητας που άρχισε σε άλλο κράτος μέλος ή την εκτέλεση απόφασης ληφθείσας στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας, εάν η αναγνώριση ή η εκτέλεση πρόκειται να παράγει αποτελέσματα προδήλως αντίθετα προς τη δημόσια τάξη αυτού και δη τις θεμελιώδεις αρχές του ή τα δικαιώματα και τις ελευθερίες του ατόμου που κατοχυρώνονται συνταγματικώς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 34

Έναρξη διαδικασίας

Η έναρξη κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας με απόφαση δικαστηρίου κράτους μέλους αναγνωρίζομενη σε άλλο κράτος μέλος καθιστά δυνατή την έναρξη, στο άλλο αυτό κράτος μέλος τα δικαστήρια του οποίου είναι αρμόδια βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 2, δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου. Όταν η κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας απαιτούσε να είναι αφερέγγυος ο οφειλέτης, η αφερεγγυότητα του οφειλέτη δεν επανεξετάζεται στο κράτος μέλος όπου μπορεί να αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας. Η δευτερεύουσα διαδικασία παράγει αποτελέσματα μόνο ως προς τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη που βρίσκονται στο κράτος μέλος της δευτερεύουσας διαδικασίας.

Άρθρο 35

Εφαρμοστέο δίκαιο

Τη δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας διέπει το δίκαιο του κράτους μέλους όπου άρχισε η δευτερεύουσα διαδικασία, εκτός αν άλλως ορίζει ο παρών κανονισμός.

Άρθρο 36

Δικαίωμα ανάληψης δέσμευσης με σκοπό την αποφυγή της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Με σκοπό να αποφευχθεί το άνοιγμα δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας, ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να αναλάβει μονομερή δέσμευση («δέσμευση») όσον αφορά τα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο κράτος μέλος στο οποίο θα μπορούσε να αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία, σύμφωνα με την οποία κατά τη διανομή των περιουσιακών στοιχείων ή των εσόδων που θα προέλθουν από τη ρευστοποίησή τους, θα σεβαστεί τα δικαιώματα διανομής και προτεραιότητας που θα ίσχυαν για τους πιστωτές δυνάμει του εθνικού δικαίου αν είχε αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας στο εν λόγω κράτος μέλος. Η δέσμευση προσδιορίζει τα αντικειμενικά στοιχεία στα οποία βασίζεται, ιδίως όσον αφορά την αξία των περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται στο σχετικό κράτος μέλος και τις υπάρχουσες δυνατότητες ρευστοποίησης των στοιχείων αυτών.

2. Όταν έχει αναληφθεί δέσμευση σύμφωνα με το παρόν άρθρο, το εφαρμοστέο δίκαιο για τη διανομή των εσόδων από τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, την κατάταξη των απαιτήσεων και τα δικαιώματα των πιστωτών σε σχέση με τα περιουσιακά στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο θα μπορούσε να είχε αρχίσει η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας. Κρίσιμο χρονικό σημείο για τον καθορισμό των περιουσιακών στοιχείων για τα οποία γίνεται λόγος στην παράγραφο 1 είναι η στιγμή της ανάληψης της δέσμευσης.
3. Η δέσμευση γίνεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους στο οποίο θα μπορούσε να είχε αρχίσει η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας ή, αν υπάρχουν περισσότερες επίσημες γλώσσες στο εν λόγω κράτος μέλος, στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου στον οποίο θα μπορούσε να είχε αρχίσει η δευτερεύουσα διαδικασία.
4. Η δέσμευση συντάσσεται γραπτώς. Υπόκειται στις ενδεχόμενες λοιπές τυπικές προϋποθέσεις και στις ενδεχόμενες απαιτήσεις έγκρισης όσον αφορά τις διανομές του κράτους της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας.
5. Η δέσμευση εγκρίνεται από τους γνωστούς τοπικούς πιστωτές. Οι κανόνες για την ειδική πλειοψηφία και την ψηφοφορία που διέπουν την έγκριση σχεδίων αναδιάρθρωσης σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους όπου άρχισε η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας ισχύουν επίσης για την έγκριση της δέσμευσης. Εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, οι πιστωτές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα συμμετοχής στην ψηφοφορία με μέσα επικοινωνίας εξ αποστάσεως. Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας ενημερώνει τους γνωστούς τοπικούς πιστωτές για τη δέσμευση, τους κανόνες και τις διαδικασίες έγκρισής της και σχετικά με την έγκριση ή την απόρριψη της δέσμευσης.
6. Η δέσμευση που έχει αναληφθεί και εγκριθεί σύμφωνα με το παρόν άρθρο ισχύει υποχρεωτικά για την πτωχευτική περιουσία. Στην περίπτωση έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας σύμφωνα με τα άρθρα 37 και 38, ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας μεταβιβάζει στον διαχειριστή της δευτερεύουσας διαδικασίας τυχόν περιουσιακά στοιχεία τα οποία μετέφερε από το έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους μετά την ανάληψη της δέσμευσης ή, αν τα περιουσιακά στοιχεία έχουν ήδη εκποιηθεί, τα σχετικά έσοδα.
7. Όταν έχει αναληφθεί δέσμευση από τον διαχειριστή της διαδικασίας, αυτός ενημερώνει τους τοπικούς πιστωτές σχετικά με τις διανομές που πρόκειται να γίνουν προτού προβεί στην προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 διανομή των περιουσιακών στοιχείων και εσόδων. Αν οι παρεχόμενες πληροφορίες δεν συμφωνούν με τους όρους της δέσμευσης ή το εφαρμοστέο δίκαιο, κάθε τοπικός πιστωτής έχει τη δυνατότητα προσβολής της διανομής ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας με σκοπό να εγκριθεί διανομή σύμφωνη με τους όρους της δέσμευσης και το εφαρμοστέο δίκαιο. Στην περίπτωση αυτή, δεν πραγματοποιείται καμία διανομή έως ότου αποφασίσει το δικαστήριο σχετικά με το πρόβλημα.
8. Οι τοπικοί πιστωτές μπορούν να προσφύγουν ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο άρχισε η κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας με σκοπό να υποχρεωθεί ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας να λάβει, για να εξασφαλιστεί η τήρηση των όρων της δέσμευσης, κάθε πρόσφορο μέτρο που προβλέπεται δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους της κύριας διαδικασίας.
9. Οι τοπικοί πιστωτές μπορούν επίσης να προσφύγουν στα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο θα μπορούσε να είχε αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας, προκειμένου να ζητήσουν από το δικαστή να λάβει προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα για να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση του διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας με τους όρους της δέσμευσης.
10. Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας ευθύνεται για οποιαδήποτε ζημιά προκληθεί σε τοπικό πιστωτή λόγω παράλειψής του να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις και απαιτήσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.
11. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, μια αρχή εγκατεστημένη στο κράτος μέλος όπου θα μπορούσε να είχε αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας η οποία υποχρεούται, βάσει της οδηγίας 2008/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, να διασφαλίζει την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων των μισθωτών που προέρχονται από συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας θεωρείται ως «τοπικός πιστωτής», εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο.

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ L 283 της 28.10.2008, σ. 36).

Άρθρο 37

Δικαίωμα υποβολής αιτήματος έναρξης δευτερευουσών διαδικασιών αφερεγγυότητας

1. Την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας δικαιούται να ζητήσει:
 - α) ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας·
 - β) οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή αρχή που νομιμοποιείται να ζητήσει την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας βάσει του δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η έναρξη της δευτερεύουσας διαδικασίας.
2. Όταν μια δέσμευση έχει καταστεί υποχρεωτική σύμφωνα με το άρθρο 36, το αίτημα για την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας πρέπει να υποβάλλεται εντός 30 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης σχετικά με την έγκριση της δέσμευσης.

Άρθρο 38

Απόφαση περί έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αίτησης για την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας ενημερώνει αμέσως τον διαχειριστή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας ή τον οφειλέτη ο οποίος έχει τη διαχείριση της περιουσίας του στην κύρια διαδικασία και του επιτρέπει να προβάλει τους ισχυρισμούς του σχετικά με την αίτηση.
2. Όταν ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας έχει αναλάβει δέσμευση σύμφωνα με το άρθρο 36, το αναφερόμενο στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δικαστήριο δεν κηρύσσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας κατόπιν αιτήσεως του διαχειριστή εφόσον κρίνει ότι η δέσμευση προστατεύει επαρκώς τα γενικά συμφέροντα των τοπικών πιστωτών.
3. Σε περίπτωση που διατάχθηκε προσωρινή αναστολή των ατομικών διαδικασιών εκτέλεσης προκειμένου να επιτραπεί η διεξαγωγή διαπραγματεύσεων μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών του, το δικαστήριο, κατόπιν αιτήσεως του διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή του οφειλέτη που έχει τη διαχείριση της περιουσίας του, μπορεί να αναστείλει την έναρξη της δευτερεύουσας διαδικασίας για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες, υπό τον όρο ότι έχουν ληφθεί τα ενδεδειγμένα μέτρα προστασίας των τοπικών πιστωτών.

Το αναφερόμενο στην παράγραφο 1 δικαστήριο μπορεί να διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα για την προστασία των συμφερόντων των τοπικών πιστωτών απαιτώντας από τον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή τον οφειλέτη ο οποίος έχει τη διαχείριση της περιουσίας του να μην απομακρύνει ή διαθέσει οιαδήποτε περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο κράτος μέλος όπου έχει εγκατάσταση, εκτός εάν αυτό συμβαίνει κατά τη συνήθη ροή των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Το δικαστήριο δύναται επίσης να διατάξει άλλα μέτρα για την προστασία των συμφερόντων των τοπικών πιστωτών κατά τη διάρκεια της αναστολής εκτός αν αυτό είναι ασυμβίβαστο με τους εθνικούς κανόνες πολιτικής δικονομίας.

Η αναστολή της έναρξης της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας ανακαλείται από το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήσεως οιοδήποτε πιστωτή εάν κατά τη διάρκεια της αναστολής επιτευχθεί συμφωνία στις διαπραγματεύσεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο.

Η αναστολή μπορεί να ανακληθεί από το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήσεως οιοδήποτε πιστωτή εάν η συνέχιση της αναστολής είναι επιζήμια για τα δικαιώματα του πιστωτή, ιδίως εάν οι διαπραγματεύσεις διακόπηκαν ή έχει καταστεί προφανές ότι είναι απίθανο να ολοκληρωθούν ή εάν ο διαχειριστής της διαδικασίας ή ο οφειλέτης ο οποίος έχει τη διαχείριση της περιουσίας του παρέβη την απαγόρευση να διαθέσει περιουσιακά του στοιχεία ή να τα απομακρύνει από το έδαφος του κράτους μέλους όπου διαθέτει εγκατάσταση.

4. Κατ' αίτηση του διαχειριστή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, το δικαστήριο της παραγράφου 1 μπορεί να κηρύξει την έναρξη είδους διαδικασίας αφερεγγυότητας προβλεπόμενου στο παράρτημα Α αλλά διαφορετικού από αυτό που είχε ζητηθεί αρχικά, αρκεί να πληρούνται οι όροι για την έναρξη αυτού του άλλου είδους διαδικασίας σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και η διαδικασία αυτή να είναι η πλέον κατάλληλη όσον αφορά τα συμφέροντα των τοπικών πιστωτών καθώς και την ανάγκη συνοχής μεταξύ της κύριας και της δευτερεύουσας διαδικασίας. Εφαρμόζεται το άρθρο 34, δεύτερη περίοδος.

Άρθρο 39

Δικαστικός έλεγχος της απόφασης για την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας

Ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να αμφισβητήσει την απόφαση περί έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει η δευτερεύουσα διαδικασία, με την αιτιολογία ότι το δικαστήριο δεν πληροί τους όρους και τις απαιτήσεις του άρθρου 38.

Άρθρο 40

Προκαταβολή εξόδων και δαπανών

Όταν το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας απαιτεί να έχει ο οφειλέτης ενεργητικό επαρκές για την ολική ή μερική κάλυψη των εξόδων και δαπανών της διαδικασίας, το επιληφθέν της αιτήσεως δικαστήριο δικαιούται να επιβάλει στον αιτούντα προκαταβολή εξόδων ή την παροχή ανάλογης εγγυοδοσίας.

Άρθρο 41

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ των διαχειριστών των διαδικασιών αφερεγγυότητας

1. Ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας και ο διαχειριστής ή οι διαχειριστές δευτερευουσών διαδικασιών αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη συνεργάζονται μεταξύ τους στο βαθμό που η συνεργασία αυτή δεν είναι ασυμβίβαστη με τους κανόνες που διέπουν τις αντίστοιχες διαδικασίες. Η συνεργασία αυτή μπορεί να λάβει οποιαδήποτε μορφή, μεταξύ άλλων και τη μορφή σύναψης συμφωνιών ή πρωτοκόλλων.
2. Στο πλαίσιο της συνεργασίας τους σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας:
 - α) κοινοποιούν αμοιβαία το συντομότερο δυνατό κάθε πληροφορία η οποία είναι δυνατόν να αποβεί χρήσιμη στην άλλη διαδικασία, και ιδίως την πορεία της αναγγελίας και της εξέλεξης των απαιτήσεων και όλα τα μέτρα που αποσκοπούν στη διάσωση ή στην αναδιάρθρωση του οφειλέτη ή στην περάτωση της διαδικασίας, εφόσον ληφθούν πρόσφορα μέτρα για την προστασία εμπιστευτικών πληροφοριών·
 - β) διερευνούν τη δυνατότητα αναδιάρθρωσης του οφειλέτη και, εφόσον υφίσταται ανάλογη δυνατότητα, συντονίζουν την εκπόνηση και την εφαρμογή σχεδίου αναδιάρθρωσης·
 - γ) συντονίζουν τη διαχείριση της ρευστοποίησης ή χρήσης των περιουσιακών στοιχείων και των υποθέσεων του οφειλέτη· ο διαχειριστής της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας παρέχει εγκαίρως στον διαχειριστή της κύριας διαδικασίας τη δυνατότητα να υποβάλει προτάσεις σχετικά με τη ρευστοποίηση ή τη χρήση των περιουσιακών στοιχείων στο πλαίσιο της δευτερεύουσας διαδικασίας.
3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται κατ' αναλογία στις περιπτώσεις που, στην κύρια ή σε δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας ή σε μία από τις τοπικές διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη και άρχισαν ταυτόχρονα, ο οφειλέτης διατηρεί τη διαχείριση των περιουσιακών του στοιχείων.

Άρθρο 42

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ δικαστηρίων

1. Προκειμένου να διευκολυνθεί ο συντονισμός της κύριας, της τοπικής και της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας ή έχει αρχίσει η διαδικασία αυτή, συνεργάζεται με κάθε άλλο δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας ή έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας, στο βαθμό που η συνεργασία αυτή δεν είναι ασυμβίβαστη με τους κανόνες που διέπουν κάθε διαδικασία. Προς το σκοπό αυτό τα δικαστήρια μπορούν, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, να ορίσουν ανεξάρτητο πρόσωπο ή φορέα που ενεργεί βάσει οδηγιών τους, αν αυτό δεν αντίκειται στις εφαρμοστέες διατάξεις.
2. Κατά την πραγματοποίηση της συνεργασίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1, τα δικαστήρια, ή τα πρόσωπα ή οι φορείς που διορίστηκαν και ενεργούν εξ ονόματός τους κατά την παράγραφο 1, μπορούν να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους ή να ζητούν απευθείας μεταξύ τους πληροφορίες ή συνδρομή, υπό την προϋπόθεση η επικοινωνία αυτή να πραγματοποιείται με σεβασμό των δικονομικών δικαιωμάτων των διαδίκων και της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών.
3. Η συνεργασία της παραγράφου 1 πραγματοποιείται με κάθε μέσο που κρίνεται κατάλληλο από το δικαστήριο. Μπορεί ιδίως να αφορά:
 - α) τον συντονισμό κατά το διορισμό των διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας·
 - β) την κοινοποίηση πληροφοριών με κάθε μέσο που κρίνεται κατάλληλο από το δικαστήριο·
 - γ) τον συντονισμό κατά τη διαχείριση και την εποπτεία των περιουσιακών στοιχείων και των υποθέσεων του οφειλέτη·
 - δ) τον συντονισμό της διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεων·
 - ε) τον συντονισμό κατά την έγκριση πρωτοκόλλων, εφόσον απαιτείται.

Άρθρο 43

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας και δικαστηρίων

1. Προκειμένου να διευκολυνθεί ο συντονισμός της κύριας, της τοπικής και της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη:

- α) ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας συνεργάζεται και επικοινωνεί με κάθε δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας ή ενώπιον του οποίου έχει αρχίσει τέτοια διαδικασία·
- β) ο διαχειριστής της τοπικής ή δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας συνεργάζεται και επικοινωνεί με το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης κύριας διαδικασίας ή ενώπιον του οποίου έχει αρχίσει τέτοια διαδικασία· και
- γ) ο διαχειριστής της τοπικής ή δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας συνεργάζεται και επικοινωνεί με το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης άλλης τοπικής ή δευτερεύουσας διαδικασίας ή ενώπιον του οποίου έχει αρχίσει τέτοια διαδικασία·

στο βαθμό που αυτή η συνεργασία και η επικοινωνία δεν είναι ασυμβίβαστες με τους κανόνες που ισχύουν για κάθε μία από τις διαδικασίες και δεν συνεπάγονται σύγκρουση συμφερόντων.

2. Η συνεργασία της παραγράφου 1 μπορεί να πραγματοποιείται με κάθε κατάλληλο μέσο, όπως αυτά που προβλέπει το άρθρο 42 παράγραφος 3.

Άρθρο 44

Έξοδα συνεργασίας και επικοινωνίας

Οι απαιτήσεις των άρθρων 42 και 43 δεν οδηγούν σε αμοιβαίο καταλογισμό δαπανών μεταξύ των δικαστηρίων για τη συνεργασία και την επικοινωνία

Άρθρο 45

Άσκηση των δικαιωμάτων των πιστωτών

- 1. Ο πιστωτής δικαιούται να αναγγείλει την απαίτησή του στην κύρια ή σε οιαδήποτε δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας.
- 2. Οι διαχειριστές της κυρίας και των δευτερευουσών διαδικασιών αφερεγγυότητας αναγγέλλουν στις άλλες διαδικασίες τις απαιτήσεις οι οποίες έχουν αναγγελθεί στη διαδικασία για την οποία διορίστηκαν αντιστοίχως διαχειριστές, εφόσον η αναγγελία είναι επωφελής για τους πιστωτές της διαδικασίας που εκπροσωπούν, και επιφυλασσομένου του δικαιώματος του κάθε πιστωτή να αντιταχθεί στην αναγγελία ή να την αποσύρει, εφόσον το εφαρμοστέο δίκαιο το επιτρέπει.
- 3. Οι διαχειριστές της κύριας ή δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας δικαιούνται να συμμετέχουν ως πιστωτές σε άλλη διαδικασία, μεταξύ άλλων, λαμβάνοντας μέρος στη συνέλευση των πιστωτών.

Άρθρο 46

Αναστολή της ρευστοποίησης περιουσιακών στοιχείων

1. Το δικαστήριο που κήρυξε την έναρξη της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας αναστέλλει εν όλω ή εν μέρει τη ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων κατόπιν αιτήσεως του διαχειριστή της κύριας διαδικασίας. Στην περίπτωση αυτή, το επιληφθέν δικαστήριο δικαιούται να ζητήσει από τον διαχειριστή της κύριας διαδικασίας τη λήψη παντός πρόσφορου μέτρου προστασίας των συμφερόντων των πιστωτών της δευτερεύουσας διαδικασίας και ορισμένων ομάδων πιστωτών. Η αίτηση του διαχειριστή της κύριας διαδικασίας απορρίπτεται μόνον εάν προδήλως δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα των πιστωτών της κύριας διαδικασίας. Η αναστολή της ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων διατάσσεται για τρεις μήνες το πολύ, είναι δε δυνατή η παράταση ή η ανανέωσή της για ίσο χρονικό διάστημα.

2. Το δικαστήριο της παραγράφου 1 παύει την αναστολή της ρευστοποίησης περιουσιακών στοιχείων:
- α) αιτήσει του διαχειριστή της κύριας διαδικασίας·
 - β) αυτεπαγγέλτως, εάν το ζητήσει πιστωτής ή ο διαχειριστής της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας, εφόσον την αναστολή δεν δικαιολογεί πλέον ιδίως το συμφέρον των πιστωτών της κύριας ή της δευτερεύουσας διαδικασίας.

Άρθρο 47

Αρμοδιότητα του διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας να προτείνει σχέδια αναδιάρθρωσης

1. Εάν το δικαίο του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας επιτρέπει την περάτωση της διαδικασίας χωρίς εκκαθάριση αλλά μέσω σχεδίου αναδιάρθρωσης, πτωχευτικού συμβιβασμού ή άλλου ανάλογου μέτρου, ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας έχει την εξουσία να προτείνει ο ίδιος σχετικό μέτρο σύμφωνα με την εφαρμοστέα διαδικασία στο εν λόγω κράτος.
2. Περιορισμοί των δικαιωμάτων των πιστωτών, όπως αναστολή πληρωμής ή άφεση χρέους, απορρέοντες από μέτρο προταθέν σύμφωνα με την παράγραφο 1 σε δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας, δεν παράγουν αποτελέσματα επί των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που δεν αποτελούν αντικείμενο της εν λόγω διαδικασίας, εκτός εάν συγκατατεθούν όλοι οι ενδιαφερόμενοι πιστωτές.

Άρθρο 48

Συνέπειες της περάτωσης διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 49, η περάτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν κωλύει τη συνέχιση άλλης διαδικασίας αφερεγγυότητας που αφορά τον ίδιο οφειλέτη και εκκρεμεί κατά το χρόνο της περάτωσης.
2. Εάν διαδικασία αφερεγγυότητας που αφορά νομικό πρόσωπο ή εταιρεία στο κράτος μέλος της καταστατικής τους έδρας συνεπάγεται τη λύση τους, το νομικό πρόσωπο ή η εταιρεία δεν παύει να υφίσταται έως ότου ολοκληρωθούν όλες οι άλλες διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη ή έως ότου ο διαχειριστής ή οι διαχειριστές αυτών των διαδικασιών δώσουν τη συγκατάθεσή τους για τη λύση του νομικού προσώπου ή της εταιρείας.

Άρθρο 49

Υπόλοιπο ενεργητικού της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας

Εάν, με τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων της δευτερεύουσας διαδικασίας, ικανοποιηθούν όλες οι απαιτήσεις που έγιναν δεκτές κατ' αυτήν, ο διαχειριστής της εν λόγω διαδικασίας μεταβιβάζει αμέσως το υπόλοιπο του ενεργητικού στον διαχειριστή της κύριας διαδικασίας.

Άρθρο 50

Μεταγενέστερη έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας

Όταν αρχίζει διαδικασία αφερεγγυότητας του άρθρου 3 παράγραφος 1, ενώ έχει ήδη αρχίσει, σε άλλο κράτος μέλος, διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 2, η προγενέστερη διαδικασία διέπεται από τα άρθρα 41, 45, 46 και 47 και το άρθρο 49, εφόσον η εξέλιξη της επιτρέπει την εφαρμογή αυτών των άρθρων.

Άρθρο 51

Μετατροπή δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Με αίτημα του διαχειριστή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, το δικαστήριο του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία μπορεί να διατάξει τη μετατροπή της δευτερεύουσας διαδικασίας σε άλλο είδος διαδικασίας αφερεγγυότητας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Α, εφόσον πληρούνται οι όροι έναρξης του άλλου είδους διαδικασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και το άλλο είδος διαδικασίας είναι το πλέον ενδεδειγμένο όσον αφορά τα συμφέροντα των τοπικών πιστωτών και για λόγους συνοχής μεταξύ της κύριας και της δευτερεύουσας διαδικασίας.

2. Κατά την εξέταση του αιτήματος κατά την παράγραφο 1, το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει πληροφορίες από τους διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας που συμμετέχουν και στις δύο διαδικασίες.

Άρθρο 52

Ασφαλιστικά μέτρα

Ο προσωρινός σύνδικος ο διοριζόμενος από δικαστήριο κράτους μέλους αρμόδιο βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1, με σκοπό τη συντήρηση της περιουσίας του οφειλέτη, νομιμοποιείται να ζητήσει, για το διάστημα από την κατάθεση της αιτήσεως ενάρξεως διαδικασίας αφερεγγυότητας μέχρι την έκδοση της σχετικής απόφασης, τη λήψη οιασδήποτε μέτρου συντήρησης και προστασίας της περιουσίας του οφειλέτη που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, κατά το δίκαιο του κράτους μέλους αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥΣ

Άρθρο 53

Δικαίωμα αναγγελίας των απαιτήσεων

Κάθε αλλοδαπός πιστωτής δύναται να αναγγέλλει τις απαιτήσεις του στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας με οποιοδήποτε μέσο επικοινωνίας, που γίνεται δεκτό από το κράτος έναρξης της διαδικασίας. Η εκπροσώπηση από δικηγόρο ή εκπρόσωπο άλλου νομικού επαγγέλματος δεν είναι υποχρεωτική όταν αφορά μόνο την αναγγελία των απαιτήσεων.

Άρθρο 54

Υποχρέωση ενημέρωσης των πιστωτών

1. Μόλις αρχίσει η διαδικασία αφερεγγυότητας σε κράτος μέλος, το έχον δικαιοδοσία δικαστήριο του κράτους αυτού ή ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχει διοριστεί απ' το δικαστήριο αυτό ενημερώνει αμέσως τους γνωστούς αλλοδαπούς πιστωτές.

2. Η ενημέρωση της παραγράφου 1 γίνεται με την αποστολή, προς έκαστο πιστωτή, σημειώματος το οποίο περιέχει ιδίως τις τηρητέες προθεσμίες και τις κυρώσεις που προβλέπονται όσον αφορά τις προθεσμίες αυτές, το όργανο ή την αρχή προς την οποία διενεργείται η αναγγελία των απαιτήσεων και τα λοιπά ληπτέα μέτρα. Το σημείωμα αυτό αναφέρει επίσης κατά πόσον πρέπει να αναγγείλουν την απαίτησή τους οι προνομιούχοι ή οι έχοντες εμπράγματα ασφάλεια πιστωτές. Το σημείωμα περιλαμβάνει επίσης αντίγραφο του τυποποιημένου εντύπου για την αναγγελία απαιτήσεων που αναφέρεται στο άρθρο 55 ή πληροφορίες για τον τόπο διάθεσης αυτού του εντύπου.

3. Οι πληροφορίες των παραγράφων 1 και 2 παρέχονται με το τυποποιημένο έντυπο που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 88. Το τυποποιημένο έντυπο δημοσιεύεται στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης και φέρει τον τίτλο «Ανακοίνωση διαδικασίας αφερεγγυότητας» σε όλες τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Αποστέλλεται στην επίσημη γλώσσα του κράτους έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή, εάν υπάρχουν πολλές επίσημες γλώσσες σε αυτό το κράτος μέλος, στην επίσημη γλώσσα ή μια από τις επίσημες γλώσσες του τόπου έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας, ή σε άλλη γλώσσα την οποία το εν λόγω κράτος έχει δηλώσει ότι δέχεται σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 5, εφόσον θεωρείται ότι οι αλλοδαποί πιστωτές κατανοούν καλύτερα αυτή τη γλώσσα.

4. Σε διαδικασία αφερεγγυότητας η οποία αφορά πρόσωπο το οποίο δεν ασκεί επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, η χρήση του τυποποιημένου εντύπου που αναφέρεται στο παρόν άρθρο δεν είναι υποχρεωτική, εάν δεν απαιτείται από τους πιστωτές να αναγγέλλουν τις απαιτήσεις τους προκειμένου οι απαιτήσεις τους να ληφθούν υπόψη στη διαδικασία.

Άρθρο 55

Διαδικασία αναγγελίας των απαιτήσεων

1. Κάθε αλλοδαπός πιστωτής μπορεί να αναγγέλλει την απαίτησή του χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο αναγγελίας απαιτήσεων που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 88. Το τυποποιημένο έντυπο φέρει τον τίτλο «Αναγγελία απαιτήσεων» σε όλες τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.

2. Το τυποποιημένο έντυπο αναγγελίας απαιτήσεων της παραγράφου 1 περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:
- α) το όνομα, την ταχυδρομική διεύθυνση, την ηλεκτρονική διεύθυνση, αν υπάρχει, τον προσωπικό αριθμό αναγνώρισης, αν υπάρχει, και τα τραπεζικά στοιχεία του αλλοδαπού πιστωτή που αναφέρεται στην παράγραφο 1·
 - β) το ποσό της απαίτησης, με προσδιορισμό του κεφαλαίου και, κατά περίπτωση, των τόκων, και την ημερομηνία γένεσης της απαίτησης, καθώς και την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη απαιτητή, εφόσον είναι διαφορετική·
 - γ) αν ζητείται τόκος, το επιτόκιο, το κατά πόσον ο τόκος οφείλεται εκ του νόμου ή έχει συμβατική φύση, το χρονικό διάστημα για το οποίο ζητείται τόκος και το κεφαλαιοποιημένο ποσό των τόκων·
 - δ) εάν υπάρχει απαίτηση για δαπάνες που προέκυψαν από την προβολή της αξίωσης πριν από την έναρξη της διαδικασίας, το ύψος και τις λεπτομέρειες αυτών των δαπανών·
 - ε) το είδος της απαίτησης·
 - στ) κατά πόσον η απαίτηση έχει προνομιούχο χαρακτήρα και τους σχετικούς λόγους·
 - ζ) κατά πόσον υφίσταται εμπράγματη ασφάλεια ή επιφύλαξη κυριότητας σε σχέση με την απαίτηση και, αν ναι, τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία συνιστούν αντικείμενο της ασφάλειας της οποίας γίνεται επίκληση, την ημερομηνία κατά την οποία συστάθηκε η ασφάλεια και, σε περίπτωση που έχει καταχωρισθεί, τον αριθμό καταχώρισης· και
 - η) κατά πόσον ζητείται συμψηφισμός και αν ναι, το ποσό των αμοιβαίων απαιτήσεων που υφίστανται την ημέρα έναρξης των διαδικασιών αφερεγγυότητας, την ημερομηνία της γένεσής τους και το ποσό που απαιτείται χωρίς συμψηφισμό.

Το τυποποιημένο έντυπο αναγγελίας απαιτήσεων συνοδεύεται, ενδεχομένως, από αντίγραφα των αποδεικτικών εγγράφων.

3. Το τυποποιημένο έντυπο αναγγελίας απαιτήσεων αναφέρει ότι η παροχή πληροφοριών σχετικά με τα τραπεζικά στοιχεία και τον προσωπικό αριθμό αναγνώρισης του πιστωτή που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) δεν είναι υποχρεωτική.

4. Όταν ένας πιστωτής αναγγέλλει τις απαιτήσεις του με άλλο τρόπο εκτός του τυποποιημένου εντύπου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η απαίτησή του πρέπει να περιλαμβάνει τις πληροφορίες της παραγράφου 2.

5. Οι απαιτήσεις μπορούν να αναγγέλλονται σε οποιαδήποτε επίσημη γλώσσα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Το δικαστήριο, ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας ή ο οφειλέτης που διατηρεί το δικαίωμα διαχείρισης της περιουσίας του μπορεί να απαιτήσει από τον πιστωτή να προσκομίσει μετάφραση στις επίσημες γλώσσες του κράτους έναρξης της διαδικασίας ή, εάν υπάρχουν πολλές επίσημες γλώσσες σε αυτό το κράτος μέλος, στην επίσημη γλώσσα ή μια από τις επίσημες γλώσσες του τόπου έναρξης των διαδικασιών αφερεγγυότητας, ή σε άλλη γλώσσα την οποία το εν λόγω κράτος μέλος έχει δηλώσει ότι μπορεί να δεχθεί. Κάθε κράτος μέλος δηλώνει κατά πόσον αποδέχεται άλλη επίσημη γλώσσα των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκτός από τη δική του, για την αναγγελία των απαιτήσεων.

6. Η αναγγελία των απαιτήσεων πραγματοποιείται εντός της προθεσμίας την οποία προβλέπει το δίκαιο του κράτους έναρξης της διαδικασίας. Σε περίπτωση αλλοδαπού πιστωτή, η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 30 ημέρες από τη δημοσίευση της έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας στο μητρώο αφερεγγυότητας του κράτους έναρξης της διαδικασίας. Όταν ένα κράτος μέλος επικαλείται το άρθρο 24 παράγραφος 4 η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 30 ημέρες από την ενημέρωση του πιστωτή σύμφωνα με το άρθρο 54.

7. Αν το δικαστήριο, ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας ή ο οφειλέτης που διατηρεί το δικαίωμα διαχείρισης της περιουσίας του έχει αμφιβολίες όσον αφορά απαίτηση που αναγγέλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, παρέχει στον πιστωτή τη δυνατότητα να υποβάλει πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το υποστατό και το ποσό της απαίτησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ ΜΕΛΩΝ ΟΜΙΛΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

Συνεργασία και επικοινωνία

Άρθρο 56

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ των διαχειριστών των διαδικασιών αφερεγγυότητας

1. Αν η διαδικασία αφερεγγυότητας αφορά δύο ή περισσότερα μέλη ομίλου εταιρειών, ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχει οριστεί για ένα μέλος του ομίλου συνεργάζεται με κάθε διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχει οριστεί για άλλο μέλος του ίδιου ομίλου, στο μέτρο που η εν λόγω συνεργασία μπορεί να διευκολύνει την αποτελεσματική διαχείριση των εν λόγω διαδικασιών, δεν είναι ασυμβαίσιμη με τους κανόνες που τις διέπουν και δεν προκαλεί

σύγκρουση συμφερόντων. Η συνεργασία αυτή μπορεί να λάβει οποιαδήποτε μορφή, μεταξύ των οποίων και τη μορφή σύναψης συμφωνιών ή πρωτοκόλλων.

2. Στο πλαίσιο της συνεργασίας τους σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας:

- α) ανταλλάσσουν το συντομότερο δυνατόν κάθε πληροφορία που μπορεί να είναι χρήσιμη για τις υπόλοιπες διαδικασίες, υπό την προϋπόθεση της λήψης πρόσφορων μέτρων για την προστασία εμπιστευτικών πληροφοριών·
- β) εξετάζουν κατά πόσον υπάρχουν δυνατότητες συνεργασίας για τη διαχείριση και την εποπτεία των υποθέσεων των μελών του ομίλου που υπόκεινται σε διαδικασία αφερεγγυότητας και, εφόσον υπάρχουν, συντονίζουν την εν λόγω διαχείριση και εποπτεία·
- γ) εξετάζουν κατά πόσον υπάρχουν δυνατότητες αναδιάρθρωσης μελών του ομίλου που υπόκεινται σε διαδικασίες αφερεγγυότητας και, εφόσον υπάρχουν, συντονίζουν τις προσπάθειές τους για την υποβολή και τη διαπραγμάτευση συντονισμένου σχεδίου αναδιάρθρωσης.

Για τους σκοπούς των στοιχείων β) και γ), το σύνολο ή ορισμένοι εκ των διαχειριστών της διαδικασίας αφερεγγυότητας που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να συμφωνούν την ανάθεση πρόσθετων αρμοδιοτήτων στον διαχειριστή που έχει οριστεί σε μία από τις διαδικασίες, όταν η σύναψη τέτοιας συμφωνίας επιτρέπεται σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για κάθε μία από τις διαδικασίες. Μπορούν επίσης να συμφωνούν ως προς την κατανομή ορισμένων καθηκόντων μεταξύ τους, όταν η κατανομή αυτή επιτρέπεται σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για κάθε μία από τις διαδικασίες.

Άρθρο 57

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ δικαστηρίων

1. Αν η διαδικασία αφερεγγυότητας αφορά δύο ή περισσότερα μέλη ομίλου εταιρειών, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου έχει αρχίσει μια τέτοια διαδικασία συνεργάζεται με κάθε άλλο δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση για την έναρξη διαδικασίας σχετικά με άλλο μέλος του ίδιου ομίλου ή με δικαστήριο ενώπιον του οποίου έχει αρχίσει μια τέτοια διαδικασία, στο μέτρο που η συνεργασία αυτή μπορεί να διευκολύνει την αποτελεσματική διαχείριση των διαδικασιών, δεν είναι ασυμβίβαστη με τους κανόνες που διέπουν τις διαδικασίες αυτές και δεν προκαλεί σύγκρουση συμφερόντων. Για το σκοπό αυτό, τα δικαστήρια μπορούν, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, να διορίζουν ανεξάρτητο πρόσωπο ή φορέα που ενεργεί βάσει οδηγιών τους, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό δεν αντίκειται στους κανόνες που ισχύουν για τα εν λόγω δικαστήρια.

2. Κατά την πραγματοποίηση της συνεργασίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1, τα δικαστήρια, ή τα πρόσωπα ή οι φορείς που διορίστηκαν και ενεργούν εξ ονόματός τους κατά την παράγραφο 1, μπορούν να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους ή να ζητούν απευθείας μεταξύ τους πληροφορίες ή συνδρομή, υπό την προϋπόθεση η επικοινωνία αυτή να πραγματοποιείται με σεβασμό των δικονομικών δικαιωμάτων των διαδίκων και της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών.

3. Η συνεργασία της παραγράφου 1 μπορεί να πραγματοποιείται με κάθε μέσο που κρίνεται κατάλληλο από το δικαστήριο. Μπορεί ιδίως να αφορά:

- α) συντονισμό κατά το διορισμό των διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας·
- β) κοινοποίηση πληροφοριών με κάθε μέσο που κρίνεται κατάλληλο από το δικαστήριο·
- γ) συντονισμό της διαχείρισης και της εποπτείας των περιουσιακών στοιχείων και των υποθέσεων των μελών του ομίλου·
- δ) συντονισμό της διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεων·
- ε) συντονισμό κατά την έγκριση πρωτοκόλλων, εφόσον απαιτείται.

Άρθρο 58

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας και δικαστηρίων

Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας η οποία αφορά μέλος ομίλου εταιρειών:

- α) συνεργάζεται και επικοινωνεί με κάθε δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης διαδικασίας σχετικά με άλλο μέλος του ίδιου ομίλου εταιρειών ή ενώπιον του οποίου έχει αρχίσει τέτοια διαδικασία, και
- β) μπορεί να ζητεί πληροφορίες από το εν λόγω δικαστήριο για τη διαδικασία σχετικά με το άλλο μέλος του ομίλου ή συνδρομή για τη διαδικασία για την οποία έχει διοριστεί,

στο βαθμό που η εν λόγω συνεργασία και επικοινωνία είναι κατάλληλες για να διευκολύνουν την αποτελεσματική διεξαγωγή των διαδικασιών, δεν προκαλούν σύγκρουση συμφερόντων και δεν είναι ασύμβατες με τους κανόνες που ισχύουν για τις εν λόγω διαδικασίες.

Άρθρο 59

Έξοδα συνεργασίας και επικοινωνίας σε διαδικασία που αφορά μέλη ομίλου εταιρειών

Τα έξοδα συνεργασίας και επικοινωνίας βάσει των άρθρων 56 έως 60 στα οποία υποβάλλεται διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας ή δικαστήριο λογίζονται ως έξοδα και δαπάνες της οικείας διαδικασίας.

Άρθρο 60

Αρμοδιότητες του διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας σε διαδικασία που αφορά μέλη ομίλου εταιρειών

1. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχει οριστεί σε διαδικασία αφερεγγυότητας σχετική με μέλος ομίλου εταιρειών μπορεί, στον βαθμό που αυτό μπορεί να διευκολύνει την αποτελεσματική διαχείριση της διαδικασίας, να προβεί στις εξής ενέργειες:

- α) να εκφέρει γνώμη σε κάθε διαδικασία που έχει αρχίσει για άλλο μέλος του ίδιου ομίλου·
- β) να ζητήσει αναστολή κάθε μέτρου που αφορά τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων στη διαδικασία που έχει αρχίσει για άλλο μέλος του ίδιου ομίλου, υπό την προϋπόθεση ότι:
 - i) έχει προταθεί σχέδιο αναδιάρθρωσης για όλα ή ορισμένα από τα μέλη του ομίλου για τα οποία έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας βάσει του άρθρου 56 παράγραφος 2 στοιχείο γ) και παρουσιάζει εύλογες πιθανότητες επιτυχίας,
 - ii) η αναστολή αυτή είναι αναγκαία για την ορθή υλοποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης,
 - iii) το σχέδιο αναδιάρθρωσης είναι προς όφελος των πιστωτών στη διαδικασία για την οποία ζητείται η αναστολή, και
 - iv) ούτε η διαδικασία αφερεγγυότητας για την οποία έχει οριστεί ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ούτε η διαδικασία για την οποία υποβάλλεται το αίτημα αναστολής υπόκεινται σε συντονισμό κατά το τμήμα 2 του παρόντος κεφαλαίου·
- γ) να αιτηθεί την έναρξη διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 61.

2. Το δικαστήριο που έχει ανοίξει τη διαδικασία της παραγράφου 1 στοιχείο β) αναστέλλει κάθε μέτρο που αφορά τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων στη διαδικασία, εν όλω ή εν μέρει, εφόσον έχει πεισθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 στοιχείο β).

Πριν διατάξει την αναστολή, το δικαστήριο θα πρέπει να ακούσει τις παρατηρήσεις του διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχει οριστεί στη διαδικασία για την οποία ζητείται η αναστολή. Η αναστολή αυτή μπορεί να διαταχθεί για οιοδήποτε χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες, το οποίο κρίνεται κατάλληλο από το δικαστήριο και είναι συμβατό με τους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία.

Το δικαστήριο που διατάσσει την αναστολή μπορεί να ζητήσει από τον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας της παραγράφου 1 να λάβει κάθε κατάλληλο μέτρο που προβλέπεται από το εθνικό δικαιο, προκειμένου να εξασφαλίσει τα συμφέροντα των πιστωτών που συμμετέχουν στη διαδικασία.

Το δικαστήριο μπορεί να παρατείνει τη διάρκεια της αναστολής για όσο περαιτέρω χρονικό διάστημα ή διαστήματα κρίνει απαραίτητα και τα οποία είναι συμβατά με τους εφαρμοστέους κανόνες στη διαδικασία, υπό την προϋπόθεση ότι οι όροι που προβλέπονται στα σημεία (ii) έως (iv) της παραγράφου 1 στοιχείο β) εξακολουθούν να πληρούνται, και η συνολική διάρκεια της αναστολής (το αρχικό χρονικό διάστημα μαζί με τυχόν παράταση) δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες.

ΤΜΗΜΑ 2

Συντονισμός

Υποτμήμα 1

Διαδικασία

Άρθρο 61

Αίτηση έναρξης διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου

1. Η διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου μπορεί να ζητηθεί, ενώπιον οιοδήποτε δικαστηρίου αρμόδιου για τη διαδικασία αφερεγγυότητας μέλους του ομίλου, από τον διαχειριστή που έχει οριστεί σε διαδικασία αφερεγγυότητας η οποία έχει αρχίσει σε σχέση με μέλος του ομίλου.

2. Η αίτηση της παραγράφου 1 υποβάλλεται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του δικαίου που διέπει τη διαδικασία αφερεγγυότητας στην οποία έχει οριστεί ο διαχειριστής.
3. Η προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 αίτηση συνοδεύεται από:
 - α) πρόταση σχετικά με το πρόσωπο που πρόκειται να οριστεί ως συντονιστής του ομίλου («συντονιστής»), στοιχεία σχετικά με την επιλεξιμότητά του σύμφωνα με το άρθρο 71, στοιχεία σχετικά με τα επαγγελματικά του προσόντα καθώς και τη γραπτή συμφωνία του να ενεργήσει ως συντονιστής·
 - β) περιγραφή του προτεινόμενου συντονισμού σε επίπεδο ομίλου και ειδικότερα των λόγων για τους οποίους πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 63 παράγραφος 1·
 - γ) κατάλογο των διαχειριστών της διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχουν οριστεί σε σχέση με τα μέλη του ομίλου και, κατά περίπτωση, των δικαστηρίων και των αρμόδιων αρχών που συμμετέχουν στη διαδικασία αφερεγγυότητας των μελών του ομίλου·
 - δ) περίγραμμα των προβλεπόμενων εξόδων για τον προτεινόμενο συντονισμό σε επίπεδο ομίλου και εκτίμηση του μεριδίου των εν λόγω εξόδων που πρέπει να καταβάλει κάθε μέλος του ομίλου.

Άρθρο 62

Κανόνας προτεραιότητας

Με την επιφύλαξη του άρθρου 66, όταν ζητείται ενώπιον δικαστηρίων διαφόρων κρατών μελών η έναρξη διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου, κάθε δικαστήριο εκτός του πρώτου επιληφθέντος οφείλει να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ του πρώτου δικαστηρίου.

Άρθρο 63

Κοινοποίηση από το επιληφθέν δικαστήριο

1. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου έχει ασκηθεί αίτηση έναρξης διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου κοινοποιεί το συντομότερο δυνατό την ανωτέρω αίτηση και τον προτεινόμενο συντονιστή στους διαχειριστές για τη διαδικασία αφερεγγυότητας που έχουν οριστεί σε σχέση με τα μέλη του ομίλου, όπως προβλέπονται στην αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 3) στοιχείο γ), εφόσον κρίνει ότι:
 - α) η έναρξη της εν λόγω διαδικασίας μπορεί να διευκολύνει την αποτελεσματική διαχείριση των διαδικασιών αφερεγγυότητας που αφορούν τα διάφορα μέλη του ομίλου·
 - β) κανένας πιστωτής οιοδήποτε μέλους του ομίλου, το οποίο αναμένεται να συμμετάσχει στη διαδικασία, δεν κινδυνεύει να περιέλθει σε μειονεκτική οικονομική θέση λόγω της υπαγωγής αυτού του μέλους στη διαδικασία συντονισμού· και
 - γ) ο προτεινόμενος συντονιστής πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 71.
2. Η κοινοποίηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου περιλαμβάνει τα στοιχεία που καθορίζονται στο άρθρο 61 παράγραφος 3 στοιχεία α) έως δ).
3. Η κοινοποίηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 αποστέλλεται με συστημένη επιστολή η οποία πιστοποιείται με απόδειξη παραλαβής.
4. Το επιληφθέν δικαστήριο παρέχει στους συμμετέχοντες διαχειριστές της διαδικασίας αφερεγγυότητας την ευκαιρία να προβάλουν τους ισχυρισμούς τους.

Άρθρο 64

Αντιρρήσεις από τους διαχειριστές της διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας που ορίζεται για οιοδήποτε μέλος του ομίλου μπορεί να φέρει αντίρρηση όσον αφορά:
 - α) τη συμπερίληψη της διαδικασίας αφερεγγυότητας για την οποία έχει οριστεί σε διαδικασία συντονισμού ομίλου· ή
 - β) το πρόσωπο που προτείνεται ως συντονιστής.
2. Οι αντιρρήσεις κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου υποβάλλονται στο δικαστήριο που αναφέρεται στο άρθρο 63 εντός 30 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου από τον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Η αντίρρηση μπορεί να υποβληθεί μέσω του τυποποιημένου εντύπου που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 88.

3. Πριν αποφασίσει να συμμετάσχει ή να μην συμμετάσχει στη διαδικασία συντονισμού σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α) ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας λαμβάνει κάθε έγκριση που ενδεχομένως απαιτείται από το δικαιο του κράτους μέλους έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας για την οποία έχει οριστεί.

Άρθρο 65

Συνέπειες της προβολής αντίρρησης ως προς τη συμπερίληψη διαδικασίας σε συντονισμό ομίλου

1. Σε περίπτωση αντίρρησης του διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας ως προς τη συμπερίληψη της διαδικασίας για την οποία έχει οριστεί σε διαδικασία συντονισμού ομίλου, η εν λόγω διαδικασία δεν συμπεριλαμβάνεται στη διαδικασία συντονισμού ομίλου.
2. Οι εξουσίες του δικαστηρίου κατά το άρθρο 68 ή του συντονιστή που απορρέουν από την εν λόγω διαδικασία δεν ισχύουν για το εν λόγω μέλος και δεν συνεπάγονται δαπάνες για το εν λόγω μέλος.

Άρθρο 66

Επιλογή δικαστηρίου για τη διαδικασία συντονισμού ομίλου

1. Εάν τουλάχιστον τα δύο τρίτα του συνόλου των διαχειριστών που έχουν οριστεί σε διαδικασίες αφερεγγυότητας μελών του ομίλου συμφωνήσουν ότι πλέον κατάλληλο για την έναρξη της διαδικασίας συντονισμού ομίλου είναι αρμόδιο δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, τότε αυτό το δικαστήριο έχει αποκλειστική δικαιοδοσία.
2. Η επιλογή δικαστηρίου πραγματοποιείται κατόπιν αμοιβαίας συμφωνίας η οποία συντάσσεται ή αποδεικνύεται εγγράφως. Μπορεί να πραγματοποιηθεί έως ότου η διαδικασία συντονισμού ομίλου αρχίσει σύμφωνα με το άρθρο 68.
3. Κάθε δικαστήριο εκτός του επιληφθέντος δικαστηρίου δυνάμει της παραγράφου 1 αποποιείται τη δικαιοδοσία του υπέρ του εν λόγω δικαστηρίου.
4. Η αίτηση έναρξης διαδικασίας συντονισμού ομίλου υποβάλλεται στο δικαστήριο που συμφωνείται δυνάμει του άρθρου 61.

Άρθρο 67

Συνέπειες της προβολής αντίρρησης κατά του προτεινόμενου συντονιστή

Σε περίπτωση αντίρρησης κατά του προτεινόμενου συντονιστή από διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας ο οποίος δεν έχει εκφράσει επίσης αντίρρηση σχετικά με την υπαγωγή του μέλους για το οποίο έχει οριστεί στη διαδικασία συντονισμού ομίλου, το δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να μην ορίσει το εν λόγω πρόσωπο και να καλέσει τον διαχειριστή διαδικασίας που πρόβαλε τη σχετική αντίρρηση να υποβάλει νέα αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 3.

Άρθρο 68

Απόφαση έναρξης διαδικασίας συντονισμού ομίλου

1. Μετά την παρέλευση της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 64 παράγραφος 2, το δικαστήριο μπορεί να κηρύξει την έναρξη διαδικασίας συντονισμού ομίλου, όταν κρίνει ότι πληρούνται οι όροι του άρθρου 63 παράγραφος 1. Σε αυτή την περίπτωση, το δικαστήριο:
 - α) ορίζει συντονιστή·
 - β) αποφασίζει επί του γενικού σχεδίου του συντονισμού· και
 - γ) αποφασίζει επί της εκτίμησης των εξόδων και επί του μεριδίου που καταβάλλεται από τα μέλη του ομίλου.
2. Η απόφαση για την έναρξη διαδικασίας συντονισμού ομίλου πρέπει να κοινοποιείται στους συμμετέχοντες διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας και στον συντονιστή.

Άρθρο 69

Μεταγενέστερη προαιρετική συμμετοχή των διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Σύμφωνα με το εθνικό του δικαιο, οιοσδήποτε διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να αιτηθεί, κατόπιν της δικαστικής απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 68, τη συμπερίληψη της διαδικασίας για την οποία έχει οριστεί, όταν:
 - α) έχει προβληθεί αντίρρηση κατά της συμπερίληψης της διαδικασίας αφερεγγυότητας στη διαδικασία συντονισμού ομίλου· ή
 - β) η διαδικασία αφερεγγυότητας για μέλος του ομίλου άρχισε μετά την απόφαση του δικαστηρίου για την έναρξη διαδικασίας συντονισμού ομίλου.
2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, ο συντονιστής μπορεί να αποδεχθεί το αίτημα αφού διαβουλευθεί με τους συμμετέχοντες διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας, όταν:
 - α) διαπιστώσει ότι, λαμβανομένης υπόψη της φάσης στην οποία βρίσκεται η διαδικασία συντονισμού ομίλου τη χρονική στιγμή του αιτήματος, πληρούνται τα κριτήρια του άρθρου 63 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β)· ή
 - β) όλοι οι συμμετέχοντες διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας συμφωνούν υπό τους όρους που προβλέπονται στο εθνικό τους δικαιο.
3. Ο συντονιστής ενημερώνει το δικαστήριο και τους συμμετέχοντες διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας σχετικά με την απόφασή του σύμφωνα με την παράγραφο 2 και σχετικά με τους λόγους στους οποίους βασίζεται.
4. Κάθε συμμετέχων διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας ή κάθε διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας του οποίου η αίτηση να συμπεριληφθεί στη διαδικασία συντονισμού ομίλου έχει απορριφθεί δύναται να προσβάλει την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το δικαιο του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου.

Άρθρο 70

Συστάσεις και σχέδιο συντονισμού σε επίπεδο ομίλου

1. Κατά τη διεξαγωγή των διαδικασιών αφερεγγυότητας, οι οικείοι διαχειριστές λαμβάνουν υπόψη τις συστάσεις του συντονιστή και το περιεχόμενο του σχεδίου συντονισμού ομίλου που αναφέρεται στο άρθρο 72 παράγραφος 1.
2. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν είναι υποχρεωμένος να ακολουθεί καθ' ολοκληρία ή εν μέρει τις συστάσεις του συντονιστή ή το σχέδιο συντονισμού ομίλου.

Αν δεν ακολουθεί τις συστάσεις του συντονιστή ή το σχέδιο συντονισμού ομίλου, εκθέτει τους λόγους στα πρόσωπα ή τους φορείς στους οποίους υποβάλλει έκθεση δυνάμει του εθνικού του δικαίου, και στον συντονιστή.

Υποτμήμα 2

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 71

Συντονιστής

1. Ο συντονιστής είναι πρόσωπο επιλέξιμο σύμφωνα με το δικαιο κράτους μέλους να ενεργεί ως διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας.
2. Ο συντονιστής δεν πρέπει να είναι ένας από τους διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας που ορίζονται να ενεργήσουν για οιοδήποτε μέλος του ομίλου και δεν παρουσιάζει καμία σύγκρουση συμφερόντων σε σχέση με τα μέλη του ομίλου, τους πιστωτές τους και τους διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας που ορίζονται για οιοδήποτε μέλος του ομίλου.

Άρθρο 72

Καθήκοντα και δικαιώματα του συντονιστή

1. Ο συντονιστής:
 - α) προσδιορίζει και περιγράφει συστάσεις για τη συντονισμένη διεξαγωγή της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
 - β) υποβάλλει σχέδιο συντονισμού ομίλου, το οποίο προσδιορίζει, περιγράφει και προτείνει πλήρη δέσμη μέτρων για την ολοκληρωμένη προσέγγιση της εξυγίανσης των μελών του ομίλου. Συγκεκριμένα, το σχέδιο μπορεί να περιέχει προτάσεις για:

- i) μέτρα αποκατάστασης των οικονομικών επιδόσεων και της χρηματοοικονομικής ευρωστίας του ομίλου ή οιοδήποτε τμήματός του,
 - ii) τη διευθέτηση διαφορών που ανακύπτουν εντός του ομίλου, όσον αφορά συναλλαγές εντός του ομίλου και ανακλητικές αξιώσεις,
 - iii) συμφωνίες μεταξύ των διαχειριστών της διαδικασίας αφερεγγυότητας των αφερέγγυων μελών του ομίλου.
2. Ο συντονιστής μπορεί επίσης:
- a) να εκφέρει γνώμη και να συμμετέχει, ιδίως λαμβάνοντας μέρος στις συνελεύσεις των πιστωτών, σε κάθε διαδικασία που αφορά οποιοδήποτε μέλος του ομίλου·
 - β) να μεσολαβεί σε διαφορές μεταξύ δύο ή περισσότερων διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχουν οριστεί για μέλη του ομίλου·
 - γ) να παρουσιάζει και να επεξηγεί το σχέδιο συντονισμού ομίλου στα πρόσωπα ή τους φορείς στα οποία υποβάλλει έκθεση βάσει της εθνικής του νομοθεσίας·
 - δ) να ζητεί πληροφορίες από οιοδήποτε διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας όσον αφορά οιοδήποτε μέλος του ομίλου, οι οποίες είναι ή ενδέχεται να είναι χρήσιμες κατά τον καθορισμό και την περιγραφή στρατηγικών και μέτρων για τον συντονισμό των διαδικασιών· και
 - ε) να ζητεί αναστολή για διάστημα έως έξι μηνών της διαδικασίας που έχει αρχίσει για οιοδήποτε μέλος του ομίλου, υπό τον όρο ότι η αναστολή αυτή είναι αναγκαία για την ορθή υλοποίηση του σχεδίου και προς όφελος των πιστωτών στη διαδικασία για την οποία ζητείται η αναστολή, ή να ζητεί την άρση κάθε υφιστάμενης αναστολής. Το σχετικό αίτημα υποβάλλεται στο δικαστήριο που κήρυξε την έναρξη της διαδικασίας για την οποία ζητείται η αναστολή.
3. Το σχέδιο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) δεν πρέπει να περιλαμβάνει συστάσεις περί ενοποίησης διαδικασιών ή των πτωχευτικών περιουσιών.
4. Τα καθήκοντα και τα δικαιώματα του συντονιστή, ως ορίζονται στο παρόν άρθρο, δεν επεκτείνονται σε κανένα άλλο μέλος του ομίλου που δεν συμμετέχει στη διαδικασία συντονισμού ομίλου.
5. Ο συντονιστής εκτελεί τα καθήκοντά του με αμεροληψία και με τη δέουσα επιμέλεια.
6. Όταν ο συντονιστής κρίνει ότι η εκπλήρωση των καθηκόντων του επιβάλλει σημαντική αύξηση των εξόδων σε σύγκριση με την εκτίμηση εξόδων που αναφέρεται στο άρθρο 61 παράγραφος 3 στοιχείο δ), και, σε κάθε περίπτωση, όταν τα έξοδα υπερβαίνουν το 10 % των εκτιμώμενων εξόδων, ο συντονιστής:
- a) ενημερώνει πάραυτα τους συμμετέχοντες διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας· και
 - β) ζητεί την πρότερη έγκριση του δικαστηρίου που κηρύσσει την έναρξη της διαδικασίας συντονισμού ομίλου.

Άρθρο 73

Γλώσσες

1. Ο συντονιστής επικοινωνεί με τον διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας συμμετέχοντος μέλους του ομίλου στη γλώσσα που συμφωνείται με τον διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας ή, ελλείψει συμφωνίας, στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και του δικαστηρίου που κήρυξε την έναρξη της διαδικασίας για το συγκεκριμένο μέλος του ομίλου.
2. Ο συντονιστής επικοινωνεί με το δικαστήριο στην επίσημη γλώσσα του εν λόγω δικαστηρίου.

Άρθρο 74

Συνεργασία μεταξύ των διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας και του συντονιστή

1. Οι διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας που ορίζονται για μέλη του ομίλου και ο συντονιστής συνεργάζονται κατά τρόπο ώστε η συνεργασία αυτή να μην είναι ασύμβατη με τους κανόνες που εφαρμόζονται στην αντίστοιχη διαδικασία.
2. Ειδικότερα, οι διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας κοινοποιούν κάθε πληροφορία που ο συντονιστής χρειάζεται για την εκτέλεση των καθηκόντων του.

Άρθρο 75

Ανάκληση του διορισμού του συντονιστή

Το δικαστήριο ανακαλεί τον διορισμό του συντονιστή αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήματος του διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας ενός συμμετέχοντος μέλους του ομίλου εάν:

- α) ο συντονιστής ενεργεί εις βάρος των πιστωτών ενός συμμετέχοντος μέλους του ομίλου· ή
- β) ο συντονιστής αδυνατεί να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 76

Οφειλέτης με δικαίωμα διαχείρισης

Οι διατάξεις που ισχύουν στο παρόν κεφάλαιο για τον διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας ισχύουν επίσης, κατά το δέον, και για τον οφειλέτη με δικαίωμα διαχείρισης.

Άρθρο 77

Έξοδα και κατανομή

1. Η αμοιβή του συντονιστή πρέπει να είναι επαρκής, ανάλογη προς τα εκτελούμενα καθήκοντα και απιχούσα εύλογες δαπάνες.
2. Κατά την ολοκλήρωση των καθηκόντων του, ο συντονιστής καταρτίζει την τελική κατάσταση εξόδων και το μερίδιο που πρέπει να καταβληθεί από κάθε μέλος και υποβάλλει τη δήλωση αυτή σε κάθε συμμετέχοντα διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας και στο δικαστήριο που κηρύσσει την έναρξη της διαδικασίας συντονισμού.
3. Ελλείψει αντιρρήσεων από τους διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας εντός 30 ημερών από την παραλαβή της κατάστασης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, τα έξοδα και το μερίδιο που πρέπει να καταβάλει κάθε μέλος θα θεωρούνται συμφωνηθέντα. Η κατάσταση υποβάλλεται στο δικαστήριο που κηρύσσει την έναρξη της διαδικασίας συντονισμού προς επικύρωση.
4. Σε περίπτωση αντίρρησης, το δικαστήριο που έχει κηρύξει την έναρξη της διαδικασίας συντονισμού ομίλου αποφασίζει, κατόπιν αίτησης του συντονιστή ή οιοδήποτε διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας, σχετικά με τα έξοδα και το μερίδιο που καταβάλλεται από κάθε μέλος σύμφωνα με τα κριτήρια της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, λαμβάνοντας υπόψη την εκτίμηση των εξόδων που αναφέρεται στο άρθρο 68 παράγραφος 1 και, κατά περίπτωση, στο άρθρο 72 παράγραφος 6.
5. Κάθε συμμετέχων διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας δύναται να προσβάλει την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το δικαίωμα του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει η διαδικασία συντονισμού ομίλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 78

Προστασία δεδομένων

1. Οι εθνικές διατάξεις για την εφαρμογή της οδηγίας 95/46/EK εφαρμόζονται για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, εφόσον δεν θίγονται οι διαδικασίες επεξεργασίας που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 95/46/EK.
2. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 εφαρμόζεται στην επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται από την Επιτροπή σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 79

Αρμοδιότητες των κρατών μελών σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα εθνικά μητρώα αφερεγγυότητας

1. Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή το όνομα του φυσικού ή νομικού προσώπου, της δημόσιας αρχής, υπηρεσίας ή οποιουδήποτε άλλου φορέα ορίζεται από το εθνικό δικαίωμα για την άσκηση των λειτουργιών του διαχειριστή επεξεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 95/46/EK, με σκοπό τη δημοσίευσή του στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υλοποιηθούν τα τεχνικά μέτρα για την κατοχύρωση της ασφάλειας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα εθνικά τους μητρώα αφερεγγυότητας που αναφέρονται στο άρθρο 24.
3. Τα κράτη μέλη έχουν την ευθύνη να ελέγξουν ότι ο διαχειριστής επεξεργασίας που ορίζεται από το εθνικό δικαιοσύνη σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 95/46/EK διασφαλίζει τη συμμόρφωση προς τις αρχές που πρέπει να τηρούνται ως προς την ποιότητα των δεδομένων, ιδίως σε ό,τι αφορά την ακρίβεια και την ενημέρωση των δεδομένων που αποθηκεύονται στα εθνικά μητρώα αφερεγγυότητας.
4. Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα, σύμφωνα με την οδηγία 95/46/EK, για τη συλλογή και την αποθήκευση δεδομένων σε εθνικές βάσεις δεδομένων και για τις αποφάσεις που λαμβάνονται ώστε να καταστούν τα δεδομένα αυτά διαθέσιμα στο διασυνδεδεμένο μητρώο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.
5. Στο πλαίσιο της πληροφόρησης που πρέπει να παρέχεται στα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα ώστε να μπορούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, και ιδίως το δικαίωμα διαγραφής των δεδομένων, τα κράτη μέλη ενημερώνουν τα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα σχετικά με την περίοδο προσβασιμότητας που ισχύει για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αποθηκεύονται στα μητρώα αφερεγγυότητας.

Άρθρο 80

Αρμοδιότητες της Επιτροπής σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

1. Η Επιτροπή ασκεί τις αρμοδιότητες του υπεύθυνου επεξεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η Επιτροπή καθορίζει τις αναγκαίες πολιτικές και εφαρμόζει τις αναγκαίες τεχνικές λύσεις για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της εντός του πεδίου λειτουργιών του υπεύθυνου επεξεργασίας.
3. Η Επιτροπή υλοποιεί τα τεχνικά μέτρα που απαιτούνται για την κατοχύρωση της ασφάλειας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά τη διαβίβαση, ιδίως την εμπιστευτικότητα και την ακεραιότητα οποιασδήποτε διαβίβασης προς και από τη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.
4. Οι υποχρεώσεις της Επιτροπής δεν θίγουν τις αρμοδιότητες των κρατών μελών και άλλων φορέων για το περιεχόμενο και τη λειτουργία των διασυνδεδεμένων εθνικών βάσεων δεδομένων που τελούν υπό τη διαχείρισή τους.

Άρθρο 81

Υποχρεώσεις πληροφόρησης

Με την επιφύλαξη των πληροφοριών που παρέχονται στα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα σύμφωνα με τα άρθρα 11 και 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001, η Επιτροπή ενημερώνει τα εν λόγω πρόσωπα, μέσω δημοσίευσης στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, σχετικά με τον ρόλο της στην επεξεργασία των δεδομένων και σχετικά με τους σκοπούς της επεξεργασίας.

Άρθρο 82

Αποθήκευση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Σε ό,τι αφορά την πληροφόρηση από διασυνδεδεμένες εθνικές βάσεις δεδομένων, δεν αποθηκεύεται στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης κανένα δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα σχετικά με τα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα. Όλα τα δεδομένα αυτά αποθηκεύονται σε εθνικές βάσεις δεδομένων που τελούν υπό τη διαχείριση των κρατών μελών ή άλλων φορέων.

Άρθρο 83

Πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης (E-justice)

Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αποθηκεύονται στα εθνικά μητρώα αφερεγγυότητας του άρθρου 24 είναι προσβάσιμα μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης (E-justice) για όσο διάστημα παραμένουν διαθέσιμα σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο εθνικό δικαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 84

Χρονική ισχύς

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις διαδικασίες αφερεγγυότητας που άρχισαν μετά τις 26 Ιουνίου 2017. Οι πράξεις που διενεργήθηκαν από τον οφειλέτη πριν από την ημερομηνία αυτή, εξακολουθούν να διέπονται από το εφαρμοστέο τη στιγμή που διενεργήθηκαν δίκαιο.
2. Παρά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 91 του παρόντος κανονισμού, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 εξακολουθεί να εφαρμόζεται στις διαδικασίες αφερεγγυότητας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού και έχουν αρχίσει πριν από τις 26 Ιουνίου 2017.

Άρθρο 85

Σχέσεις με Συμβάσεις

1. Ο παρών κανονισμός αντικαθιστά, ως προς το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής του, και στις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών, τις Συμβάσεις που έχουν συναφθεί μεταξύ δύο ή περισσότερων από τα κράτη αυτά, και ιδίως:
 - α) τη σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Γαλλίας περί της δικαστικής αρμοδιότητας, της ισχύος και της εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπεγράφη στο Παρίσι στις 8 Ιουλίου 1899·
 - β) τη σύμβαση μεταξύ Βελγίου και Αυστρίας περί πτωχεύσεως, πτωχευτικού συμβιβασμού και αναστολής πληρωμών (με το πρόσθετο πρωτόκολλο της 13ης Ιουνίου 1973), που υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 16 Ιουλίου 1969·
 - γ) τη σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και των Κάτω Χωρών περί της δικαστικής αρμοδιότητας, της πτωχεύσεως και της ισχύος και εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 28 Μαρτίου 1925·
 - δ) τη Συνθήκη μεταξύ Γερμανίας και Αυστρίας περί πτωχεύσεως και πτωχευτικού συμβιβασμού, που υπεγράφη στη Βιέννη στις 25 Μαΐου 1979·
 - ε) τη σύμβαση μεταξύ Γαλλίας και Αυστρίας για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων στον τομέα της πτώχευσης, που υπεγράφη στη Βιέννη στις 27 Φεβρουαρίου 1979·
 - στ) τη σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Ιταλίας περί εκτέλεσης αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, που υπεγράφη στη Ρώμη στις 3 Ιουνίου 1930·
 - ζ) τη σύμβαση μεταξύ Ιταλίας και Αυστρίας περί πτωχεύσεως και πτωχευτικού συμβιβασμού, που υπεγράφη στη Ρώμη στις 12 Ιουλίου 1977·
 - η) τη σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου των Κάτω Χωρών και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας περί της αμοιβαίας αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, που υπεγράφη στη Χάγη στις 30 Αυγούστου 1962·
 - θ) τη σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και του Βασιλείου του Βελγίου περί αμοιβαίας εκτέλεσης αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, και το πρωτόκολλό της, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 2 Μαΐου 1934·
 - ι) την περί πτωχεύσεως σύμβαση μεταξύ Δανίας, Φινλανδίας, Νορβηγίας, Σουηδίας και Ισλανδίας, που υπεγράφη στην Κοπεγχάγη στις 7 Νοεμβρίου 1933·
 - ια) την Ευρωπαϊκή σύμβαση για ορισμένες διεθνείς πτυχές της πτωχεύσεως, που υπεγράφη στην Κωνσταντινούπολη στις 5 Ιουνίου 1990·
 - ιβ) τη συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου της Ελλάδος περί της αμοιβαίας αναγνώρισης και εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 18 Ιουνίου 1959·
 - ιγ) τη συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί της αμοιβαίας αναγνώρισης και εκτέλεσης διαιτητικών αποφάσεων και διαιτητικών συμβιβασμών για εμπορικά θέματα, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 18 Μαρτίου 1960·

- ιδ) τη σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Ιταλίας για την αμοιβαία δικαστική συνεργασία σε αστικές και διοικητικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 3 Δεκεμβρίου 1960·
- ιε) τη συμφωνία μεταξύ της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου του Βελγίου για τη δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 24 Σεπτεμβρίου 1971·
- ιστ) τη σύμβαση μεταξύ των κυβερνήσεων Γιουγκοσλαβίας και Γαλλίας περί της αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 18 Μαΐου 1971·
- ιζ) τη συμφωνία μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής επί αστικών και ποινικών θεμάτων, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 22 Οκτωβρίου 1980 και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Ελλάδας·
- ιη) τη συμφωνία μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί νομικής αρωγής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 23 Απριλίου 1982 και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Κύπρου·
- ιθ) τη Συνθήκη μεταξύ των κυβερνήσεων της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής, αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων επί αστικών, οικογενειακών και εμπορικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 10 Μαΐου 1984 και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Γαλλίας·
- κ) τη Συνθήκη μεταξύ Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και Ιταλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στην Πράγα στις 6 Δεκεμβρίου 1985 και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Ιταλίας·
- κα) τη συμφωνία μεταξύ Δημοκρατίας της Λετονίας, Δημοκρατίας της Εσθονίας και Δημοκρατίας της Λιθουανίας περί δικαστικής αρωγής και νομικών σχέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Ταλίν στις 11 Νοεμβρίου 1992·
- κβ) τη συμφωνία μεταξύ Εσθονίας και Πολωνίας για την παροχή δικαστικής αρωγής και για νομικές σχέσεις σε αστικές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Ταλίν στις 27 Νοεμβρίου 1998·
- κγ) τη συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Λιθουανίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής αρωγής και νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 26 Ιανουαρίου 1993·
- κδ) τη σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων και το πρωτόκολλό της, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 19 Οκτωβρίου 1972·
- κε) τη σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 5 Νοεμβρίου 1974·
- κστ) τη συμφωνία μεταξύ Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 10 Απριλίου 1976·
- κζ) τη συμφωνία μεταξύ Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και Κυπριακής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 29 Απριλίου 1983·
- κη) τη συμφωνία μεταξύ της κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 18 Ιανουαρίου 1989·
- κθ) τη Συνθήκη μεταξύ της Ρουμανίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 11 Ιουλίου 1994·
- λ) τη Συνθήκη μεταξύ της Ρουμανίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί νομικής συνδρομής και νομικών σχέσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 15 Μαΐου 1999.

2. Οι συμβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα, όσον αφορά διαδικασίες που άρχισαν πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000.

3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται:

- α) σε κάθε κράτος μέλος, κατά το μέτρο που είναι ασυμβίβαστος με υποχρεώσεις σε πτωχευτικές υποθέσεις που προκύπτουν από σύμβαση η οποία έχει συναφθεί από το κράτος μέλος αυτό με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες, πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000·
- β) στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, κατά το μέτρο που είναι ασυμβίβαστος με υποχρεώσεις σε πτωχευτικές υποθέσεις και σε υποθέσεις εκκαθάρισης αφερέγγυων εταιρειών που προκύπτουν από συμφωνίες με την Κοινοπολιτεία, οι οποίες ισχύουν κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000.

Άρθρο 86

Πληροφορίες σχετικά με το εθνικό και το ενωσιακό δίκαιο αφερεγγυότητας

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις που δημιουργήθηκε με την απόφαση 2001/470/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, σύντομη περιγραφή της εθνικής τους νομοθεσίας και των διαδικασιών σχετικά με την αφερεγγυότητα, ιδίως όσον αφορά τα θέματα που απαριθμούνται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, προκειμένου να διατεθούν οι πληροφορίες αυτές στο κοινό.
2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τακτικά τις πληροφορίες της παραγράφου 1.
3. Η Επιτροπή θα διαθέσει στο κοινό πληροφορίες σχετικά με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 87

Διασύνδεση των μητρώων

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 25. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 89 παράγραφος 3.

Άρθρο 88

Κατάρτιση και μεταγενέστερες τροποποιήσεις των τυποποιημένων εντύπων

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για την κατάρτιση και, όπου απαιτείται, την τροποποίηση των εντύπων που προβλέπονται στο άρθρο 27 παράγραφος 4, στα άρθρα 54 και 55 και στο άρθρο 64 παράγραφος 2. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 89 παράγραφος 2.

Άρθρο 89

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
3. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 90

Ρήτρα αναθεώρησης

1. Το αργότερο στις 27 Ιουνίου 2027, και στη συνέχεια ανά πέντε έτη, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση συνοδεύεται, όπου απαιτείται, από πρόταση προσαρμογής του παρόντος κανονισμού.
2. Το αργότερο στις 27 Ιουνίου 2022, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου. Η έκθεση συνοδεύεται, όπου απαιτείται, από πρόταση προσαρμογής του παρόντος κανονισμού.
3. Το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2016, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή μελέτη σχετικά με διασυνοριακά ζητήματα που προκύπτουν στο πεδίο της ευθύνης και της παύσης των διευθυντών.
4. Το αργότερο στις 27 Ιουνίου 2020 η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή μελέτη σχετικά με την καταχρηστική άγρα δικαστηρίου.

⁽¹⁾ Απόφαση 2001/470/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 25).

Άρθρο 91**Κατάργηση**

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 καταργείται.

Οι αναφορές στον καταργούμενο κανονισμό νοούνται ως αναφορές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του Παραρτήματος Δ του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 92**Έναρξη ισχύος**

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 26 Ιουνίου 2017 με την εξαίρεση των εξής διατάξεων:

- α) του άρθρου 86, το οποίο εφαρμόζεται από τις 26 Ιουνίου 2016·
- β) του άρθρου 24 παράγραφος 1, το οποίο εφαρμόζεται από τις 26 Ιουνίου 2018· και
- γ) του άρθρου 25, το οποίο εφαρμόζεται από τις 26 Ιουνίου 2019.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 20 Μαΐου 2015.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Διαδικασίες αφερεγγυότητας του άρθρου 2 σημείο 4

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement/La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites.

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност.

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs,
- Reorganizace,
- Oddlužení.

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren.

EESTI

- Pankrotimenetus,
- Võlgade ümberkujundamise menetlus.

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement.

ΕΛΛΑΔΑ

- Η πτώχευση,
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
- Διαδικασία Εξυγίανσης.

ESPAÑA

- Concurso,
- Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,
- Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,
- Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio.

FRANCE

- Sauvegarde,
- Sauvegarde accélérée,
- Sauvegarde financière accélérée,
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire.

HRVATSKA

- Stečajni postupak.

ITALIA

- Fallimento,
- Concordato preventivo,
- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- Accordi di ristrutturazione,
- Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),
- Liquidazione dei beni.

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
- Διάταγμα παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν δικαστικού διατάγματος,
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα.

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātnespējas process,
- Fiziskās personas maksātnespējas process.

LIETUVA

- Įmonės restruktūrizavimo byla,
- Įmonės bankroto byla,
- Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto procesas.

LUXEMBOURG

- Faillite,
- Gestion contrôlée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement.

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás.

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stralċ mill-Qorti,
- Falliment f'każ ta' kummerċjant,
- Proċedura biex kumpanija tirkupra.

NEDERLAND

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen.

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren.

POLSKA

- Postępowanie naprawcze,
- Upadłość obejmująca likwidację,
- Upadłość z możliwością zawarcia układu.

PORTUGAL

- Processo de insolvência,
- Processo especial de revitalização.

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- Concordatul preventiv.

SLOVENIJA

- Postopek preventivnega prestrukturiranja,
- Postopek prisilne poravnave,
- Postopek poenostavljene prisilne poravnave,
- Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja and postopek stečaja zapuščine.

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie,
- Reštrukturalizačné konanie,
- Oddĺženie.

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner.

SVERIGE

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- Skuldsanering.

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
 - Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
 - Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
 - Voluntary arrangements under insolvency legislation,
 - Bankruptcy or sequestration.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Διαχειριστές της διαδικασίας αφερεγγυότητας του άρθρου 2 σημείο 5

BELGIQUE/BELGIË

- De curator/Le curateur,
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar/Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire.

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик,
- Временен синдик,
- (Постоянен) синдик,
- Служебен синдик.

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce,
- Předběžný insolvenční správce,
- Oddělený insolvenční správce,
- Zvláštní insolvenční správce,
- Zástupce insolvenčního správce.

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- Vorläufiger Sachwalter.

EESTI

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik.

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator,
- Official Assignee,
- Trustee in bankruptcy,

- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service.

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος,
- Ο εισηγητής,
- Η επιτροπή των πιστωτών,
- Ο ειδικός εκκαθαριστής.

ESPAÑA

- Administrador concursal,
- Mediador concursal.

FRANCE

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan.

HRVATSKA

- Stečajni upravitelj,
- Privremeni stečajni upravitelj,
- Stečajni povjerenik,
- Povjerenik.

ITALIA

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,
- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- Professionista nominato dal Tribunale,
- Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,
- Liquidatore.

ΚΥΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και προσωρινός εκκαθαριστής,
- Επίσημος παραλήπτης,
- Διαχειριστής της πτώχευσης.

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators.

LIETUVA

- Bankroto administratorius,
- Restruktūrizavimo administratorius.

LUXEMBOURG

- Le curateur,
- Le commissaire,
- Le liquidateur,
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement.

MAGYARORSZÁG

- Vagyongfelügyelő,
- Felszámoló.

MALTA

- Amministratur Proviżorju,
- Riċevitur Uffiċjali,
- Stralċjarju,
- Manager Speċjali,
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
- Kontrollur Speċjali.

NEDERLAND

- De curator in het faillissement,
- De bewindvoerder in de surséance van betaling,
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen.

ÖSTERREICH

- Masseverwalter,
- Sanierungsverwalter,
- Ausgleichsverwalter,
- Besonderer Verwalter,
- Einstweiliger Verwalter,
- Sachwalter,
- Treuhänder,
- Insolvenzgericht,
- Konkursgericht.

POLSKA

- Syndyk,
- Nadzorca sądowy,
- Zarządca.

PORTUGAL

- Administrador da insolvência,
- Administrador judicial provisório.

ROMÂNIA

- Practician în insolvență,
- Administrator concordatar,
- Administrator judiciar,
- Lichidator judiciar.

SLOVENIJA

- Upravitelj.

SLOVENSKO

- Predbežný správca,
- Správca.

SUOMI/FINLAND

- Pesänhoitaja/boförvaltare,
- Selvittäjä/utredare.

SVERIGE

- Förvaltare,
- Rekonstruktör.

UNITED KINGDOM

- Liquidator,
 - Supervisor of a voluntary arrangement,
 - Administrator,
 - Official Receiver,
 - Trustee,
 - Provisional Liquidator,
 - Interim Receiver,
 - Judicial factor.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

Καταργούμενος κανονισμός με κατάλογο των διαδοχικών τροποποιήσεων

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 160 της 30.6.2000, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 603/2005 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 100 της 20.4.2005, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 694/2006 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 121 της 6.5.2006, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 681/2007 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 159 της 20.6.2007, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 788/2008 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 213 της 8.8.2008, σ. 1).

Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 210/2010 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 65 της 13.3.2010, σ. 1).

Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 583/2011 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 52).

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 517/2013 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 158 της 10.6.2013, σ. 1).

Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 663/2014 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 179 της 19.6.2014, σ. 4).

Πράξη περί των όρων προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση
(ΕΕ L 236 της 23.9.2003, σ. 33).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

Πίνακας αντιστοιχίας

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000	Ο παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2 εισαγωγική φράση	Άρθρο 2 εισαγωγική φράση
Άρθρο 2, στοιχείο α)	Άρθρο 2, σημείο 4)
Άρθρο 2, στοιχείο β)	Άρθρο 2, σημείο 5)
Άρθρο 2, στοιχείο γ)	—
Άρθρο 2 στοιχείο δ)	Άρθρο 2, σημείο 6)
Άρθρο 2 στοιχείο ε)	Άρθρο 2, σημείο 7)
Άρθρο 2 στοιχείο στ)	Άρθρο 2 σημείο 8)
Άρθρο 2 στοιχείο ζ), εισαγωγική φράση	Άρθρο 2 σημείο 9) εισαγωγική φράση
Άρθρο 2 στοιχείο ζ) πρώτη περίπτωση	Άρθρο 2 σημείο 9) σημείο vii)
Άρθρο 2 στοιχείο ζ) δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 2 σημείο 9) σημείο iv)
Άρθρο 2 στοιχείο ζ) τρίτη περίπτωση	Άρθρο 2 σημείο 9) σημείο viii)
Άρθρο 2 στοιχείο η)	Άρθρο 2 σημείο 10)
—	Άρθρο 2 σημεία 1) έως 3) και 11) έως 13)
—	άρθρο 2 σημείο 9) σημεία i) έως iii) και σημεία ν) και vi)
Άρθρο 3	Άρθρο 3
—	Άρθρο 4
—	Άρθρο 5
—	Άρθρο 6
Άρθρο 4	Άρθρο 7
Άρθρο 5	Άρθρο 8
Άρθρο 6	Άρθρο 9
Άρθρο 7	Άρθρο 10
Άρθρο 8	Άρθρο 11 παράγραφος 1
—	Άρθρο 11 παράγραφος 2
Άρθρο 9	Άρθρο 12
Άρθρο 10	Άρθρο 13 παράγραφος 1
—	Άρθρο 13 παράγραφος 2
Άρθρο 11	Άρθρο 14
Άρθρο 12	Άρθρο 15
Άρθρο 13 πρώτη περίπτωση	Άρθρο 16 στοιχείο α)
Άρθρο 13 δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 16 στοιχείο β)
Άρθρο 14 πρώτη περίπτωση	Άρθρο 17 στοιχείο α)
Άρθρο 14 δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 17 στοιχείο β)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000	Ο παρών κανονισμός
Άρθρο 14 τρίτη περίπτωση	Άρθρο 17 στοιχείο γ)
Άρθρο 15	Άρθρο 18
Άρθρο 16	Άρθρο 19
Άρθρο 17	Άρθρο 20
Άρθρο 18	Άρθρο 21
Άρθρο 19	Άρθρο 22
Άρθρο 20	Άρθρο 23
—	Άρθρο 24
—	Άρθρο 25
—	Άρθρο 26
—	Άρθρο 27
Άρθρο 21 παράγραφος 1	Άρθρο 28 παράγραφος 2
Άρθρο 21 παράγραφος 2	Άρθρο 28 παράγραφος 1
Άρθρο 22	Άρθρο 29
Άρθρο 23	Άρθρο 30
Άρθρο 24	Άρθρο 31
Άρθρο 25	Άρθρο 32
Άρθρο 26	Άρθρο 33
Άρθρο 27	Άρθρο 34
Άρθρο 28	Άρθρο 35
—	Άρθρο 36
Άρθρο 29	Άρθρο 37 παράγραφος 1
—	Άρθρο 37 παράγραφος 2
—	Άρθρο 38
—	Άρθρο 39
Άρθρο 30	Άρθρο 40
Άρθρο 31	Άρθρο 41
—	Άρθρο 42
—	Άρθρο 43
—	Άρθρο 44
Άρθρο 32	Άρθρο 45
Άρθρο 33	Άρθρο 46
Άρθρο 34 παράγραφος 1	Άρθρο 47 παράγραφος 1
Άρθρο 34 παράγραφος 2	Άρθρο 47 παράγραφος 2
Άρθρο 34 παράγραφος 3	—
—	Άρθρο 48
Άρθρο 35	Άρθρο 49
Άρθρο 36	Άρθρο 50
Άρθρο 37	Άρθρο 51

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000	Ο παρών κανονισμός
Άρθρο 38	Άρθρο 52
Άρθρο 39	Άρθρο 53
Άρθρο 40	Άρθρο 54
Άρθρο 41	Άρθρο 55
Άρθρο 42	—
—	Άρθρο 56
—	Άρθρο 57
—	Άρθρο 58
—	Άρθρο 59
—	Άρθρο 60
—	Άρθρο 61
—	Άρθρο 62
—	Άρθρο 63
—	Άρθρο 64
—	Άρθρο 65
—	Άρθρο 66
—	Άρθρο 67
—	Άρθρο 68
—	Άρθρο 69
—	Άρθρο 70
—	Άρθρο 71
—	Άρθρο 72
—	Άρθρο 73
—	Άρθρο 74
—	Άρθρο 75
—	Άρθρο 76
—	Άρθρο 77
—	Άρθρο 78
—	Άρθρο 79
—	Άρθρο 80
—	Άρθρο 81
—	Άρθρο 82
—	Άρθρο 83
Άρθρο 43	Άρθρο 84 παράγραφος 1
—	Άρθρο 84 παράγραφος 2
Άρθρο 44	Άρθρο 85
—	Άρθρο 86
Άρθρο 45	—
—	Άρθρο 87
—	Άρθρο 88

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000	Ο παρών κανονισμός
—	Άρθρο 89
Άρθρο 46	Άρθρο 90 παράγραφος 1
—	Άρθρο 90 παράγραφοι 2 έως 4
—	Άρθρο 91
Άρθρο 47	Άρθρο 92
Παράρτημα Α	Παράρτημα Α
Παράρτημα Β	—
Παράρτημα Γ	Παράρτημα Β
—	Παράρτημα Γ
—	Παράρτημα Δ

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2015/849 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Μαΐου 2015

σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ροές παράνομου χρήματος μπορούν να βλάψουν την ακεραιότητα, τη σταθερότητα και το κύρος του χρηματοπιστωτικού τομέα και να απειλήσουν την εσωτερική αγορά της Ένωσης, καθώς και τη διεθνή ανάπτυξη. Η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (ξέπλυμα χρήματος), η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας και το οργανωμένο έγκλημα παραμένουν σημαντικά προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν στο επίπεδο της Ένωσης. Εκτός από την περαιτέρω ανάπτυξη της προσέγγισης του ποινικού δικαίου σε επίπεδο ΕΕ, η στοχοθετημένη και αναλογική πρόληψη της χρήσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας είναι απαραίτητη, μπορεί δε να έχει συμπληρωματικά αποτελέσματα.
- (2) Η φερεγγυότητα, η ακεραιότητα και η σταθερότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και των χρηματοπιστωτικών οργανισμών, όπως και η αξιοπιστία του χρηματοπιστωτικού συστήματος στο σύνολό του, μπορούν να κλονιστούν σοβαρά από τις προσπάθειες των εγκληματιών και των συνεργών τους να συγκαλύψουν την προέλευση των προϊόντων των εγκληματικών δραστηριοτήτων ή να διοχετεύσουν νόμιμο ή παράνομο χρήμα με σκοπό την τρομοκρατία. Οι μετερχόμενοι τη νομιμοποίηση των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και όσοι χρηματοδοτούν την τρομοκρατία ενδέχεται να προσπαθήσουν να επωφεληθούν από την ελεύθερη κίνηση των κεφαλαίων και την ελεύθερη παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών που συνεπάγεται ο ενιαίος χρηματοπιστωτικός χώρος της Ένωσης, για να διευκολύνουν τις παράνομες δραστηριότητές τους. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαία ορισμένα μέτρα συντονισμού σε επίπεδο Ένωσης. Παράλληλα, οι στόχοι της προστασίας της κοινωνίας από το έγκλημα και της προστασίας της σταθερότητας και ακεραιότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης θα πρέπει να σταθμίζονται έναντι της ανάγκης για δημιουργία ενός ρυθμιστικού περιβάλλοντος που θα επιτρέπει στις επιχειρήσεις να αναπτύσσονται χωρίς να υφίστανται δυσανάλογο κόστος συμμόρφωσης.
- (3) Η παρούσα οδηγία είναι η τέταρτη που έχει σκοπό να αντιμετωπίσει την απειλή της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Η οδηγία 91/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽⁴⁾ όριζε τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ως αδίκημα σχετικό με τα ναρκωτικά και επέβαλε υποχρεώσεις μόνο στον χρηματοπιστωτικό τομέα. Με

⁽¹⁾ ΕΕ C 166 της 12.6.2013, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ C 271 της 19.9.2013, σ. 31.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Μαρτίου 2014 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 20ής Απριλίου 2015 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Μαΐου 2015 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ Οδηγία 91/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1991, για την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (ΕΕ L 166 της 28.6.1991, σ. 77).

την οδηγία 2001/97/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ επεκτάθηκε το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 91/308/ΕΟΚ, τόσο από την άποψη των καλυπτόμενων εγκλημάτων όσο και ως προς το φάσμα των καλυπτόμενων επαγγελμάτων και δραστηριοτήτων. Τον Ιούνιο του 2003, η Ομάδα Χρηματοπιστωτικής Δράσης (Financial Action Task force — FATF) αναθεώρησε τις συστάσεις της προκειμένου να καλύψει τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας και προέβλεψε λεπτομερέστερες απαιτήσεις όσον αφορά την εξακρίβωση και τον έλεγχο της ταυτότητας των πελατών, τις καταστάσεις όπου ο υψηλότερος κίνδυνος νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας μπορεί να δικαιολογεί τη λήψη ενισχυμένων μέτρων, καθώς και τις καταστάσεις όπου ο μειωμένος κίνδυνος ενδέχεται να δικαιολογεί λιγότερο αυστηρούς ελέγχους. Οι εν λόγω αλλαγές αποτυπώνονται στην οδηγία 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾, καθώς και στην οδηγία 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής ⁽³⁾.

- (4) Η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας διενεργούνται συχνά σε διεθνές επίπεδο. Τα μέτρα που λαμβάνονται αποκλειστικά σε εθνικό ή ακόμα και σε ενωσιακό επίπεδο, χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψιν ο διεθνής συντονισμός και η διεθνής συνεργασία, έχουν πολύ περιορισμένα αποτελέσματα. Τα μέτρα που θεσπίζονται από την Ένωση στον τομέα αυτόν θα πρέπει συνεπώς να είναι συμβατά με άλλες δράσεις που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο άλλων διεθνών φόρουμ, και τουλάχιστον εξίσου αυστηρά με αυτές. Η δράση της Ένωσης θα πρέπει να συνεχίσει να λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη τις συστάσεις της FATF, καθώς και μέσα άλλων διεθνών φορέων που δραστηριοποιούνται στην καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα της καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, οι σχετικές ενωσιακές νομικές πράξεις θα πρέπει, όπου κρίνεται σκόπιμο, να ευθυγραμμιστούν με τα διεθνή πρότυπα για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και της διάδοσης όπλων μαζικής καταστροφής που εγκρίθηκαν από την FATF τον Φεβρουάριο του 2012 («αναθεωρημένες συστάσεις FATF»).
- (5) Επιπλέον, η εκμετάλλευση του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη διάθεση παράνομων ή ακόμη και νομίμως αποκτηθέντων εσόδων για σκοπούς τρομοκρατίας δημιουργεί σαφείς κινδύνους για την ακεραιότητα, την ορθή λειτουργία, τη φήμη και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Συνεπώς, τα προληπτικά μέτρα που περιλαμβάνονται στην παρούσα οδηγία θα πρέπει να καλύπτουν τη διαχείριση εσόδων που προέρχονται από σοβαρές εγκληματικές δραστηριότητες και τη συγκέντρωση χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων με σκοπό την τρομοκρατία.
- (6) Οι συναλλαγές μεγάλων ποσών σε μετρητά προσφέρονται ιδιαίτερα για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Προκειμένου να αυξηθεί η επαγρύπνηση και να μετριαστούν οι κίνδυνοι τους οποίους εγκυμονούν τέτοιες πληρωμές σε μετρητά, τα πρόσωπα που εμπορεύονται αγαθά θα πρέπει να εμπιπτούν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, στον βαθμό που καταβάλλουν ή λαμβάνουν πληρωμές σε μετρητά ύψους 10 000 EUR ή περισσότερο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να θεσπίσουν χαμηλότερα κατώτατα όρια, πρόσθετους γενικούς περιορισμούς των συναλλαγών τοις μετρητοίς και άλλες αυστηρότερες διατάξεις.
- (7) Η χρήση των προϊόντων ηλεκτρονικού χρήματος θεωρείται ολόένα και περισσότερο υποκατάστατο των τραπεζικών λογαριασμών, που επιπλέον των μέτρων που ορίζονται στην οδηγία 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾, δικαιολογεί την υπαγωγή αυτών των προϊόντων στις υποχρεώσεις σχετικά με την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (ΚΕΧ/ΧΤ). Ωστόσο, σε ορισμένες αποδεδειγμένα χαμηλού κινδύνου περιπτώσεις και υπό αυστηρούς όρους μείωσης του κινδύνου, είναι σκόπιμο να μπορούν τα κράτη μέλη να εξαιρούν τα προϊόντα ηλεκτρονικού χρήματος από ορισμένα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη, όπως η εξακρίβωση και ο έλεγχος της ταυτότητας του πελάτη και του πραγματικού δικαιούχου, αλλά όχι από την παρακολούθηση των συναλλαγών ή της επιχειρηματικής σχέσης. Οι όροι μείωσης του κινδύνου θα πρέπει να περιλαμβάνουν απαίτηση ότι τα εξαιρέζοντα προϊόντα ηλεκτρονικού χρήματος θα χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών και ότι το ποσόν που αποθηκεύεται σε ηλεκτρονικό υπόθεμα θα είναι αρκούντως μικρό ώστε να αποκλείεται η καταστρατήγηση των κανόνων στον τομέα της καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Η εξαίρεση αυτή θα πρέπει να εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της διακριτικής ευχέρειας που παρέχεται στα κράτη μέλη να επιτρέπουν στις υπόχρεες οντότητες να εφαρμόζουν απλουστευμένα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη σε άλλα προϊόντα ηλεκτρονικού χρήματος που παρουσιάζουν μικρότερους κινδύνους, σύμφωνα με το άρθρο 15.
- (8) Όσον αφορά στις υπόχρεες οντότητες που υπόκεινται στην παρούσα οδηγία, στους κτηματομεσίτες θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνονται οι αντιπρόσωποι εκμίσθωσης ακινήτων κατά περίπτωση.

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/97/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2001, για την τροποποίηση της οδηγίας 91/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σ. 76).

⁽²⁾ Οδηγία 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 309 της 25.11.2005, σ. 15).

⁽³⁾ Οδηγία 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Αυγούστου 2006, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τον ορισμό του πολιτικώς εκτεθειμένου προσώπου και τα τεχνικά κριτήρια για την εφαρμογή της απλουστευμένης δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη και την εφαρμογή της εξαίρεσης σε περιπτώσεις άσκησης χρηματοπιστωτικής δραστηριότητας σε περιστασιακή ή πολύ περιορισμένη βάση (ΕΕ L 214 της 4.8.2006, σ. 29).

⁽⁴⁾ Οδηγία 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/ΕΚ (ΕΕ L 267 της 10.10.2009, σ. 7).

- (9) Οι επαγγελματίες νομικοί, όπως ορίζονται από τα κράτη μέλη, θα πρέπει να υπόκεινται στην παρούσα οδηγία, όταν συμμετέχουν σε χρηματοοικονομικές ή εταιρικές συναλλαγές, συμπεριλαμβανομένης της παροχής φορολογικών συμβουλών, όπου υπάρχει ο μεγαλύτερος κίνδυνος κατάχρησης των υπηρεσιών αυτών των επαγγελματιών νομικών με σκοπό τη νομιμοποίηση των εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ή για σκοπούς χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Σκόπιμο είναι, ωστόσο, να προβλεφθούν εξαιρέσεις από οποιαδήποτε υποχρέωση αναφοράς πληροφοριών που αποκτήθηκαν πριν, κατά τη διάρκεια ή έπειτα από νομικές διαδικασίες ή κατά τη διάρκεια της διαπίστωσης της νομικής θέσης του πελάτη. Συνεπώς, η παροχή νομικών συμβουλών θα πρέπει να εξακολουθεί να υπόκειται στην υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου, εκτός εάν ο ίδιος ο επαγγελματίας νομικός συμμετέχει σε νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή σε χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, εάν οι νομικές συμβουλές παρέχονται με σκοπό τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ή εάν ο επαγγελματίας νομικός γνωρίζει ότι ο πελάτης ζητά νομικές συμβουλές με σκοπό τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.
- (10) Υπηρεσίες άμεσα συγκρίσιμες θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ομοίως, όταν παρέχονται από επαγγελματία που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Προκειμένου να διαφυλαχθούν τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ο «Χάρτης»), όσον αφορά τους νόμιμους ελεγκτές, τους εξωτερικούς λογιστές και τους φορολογικούς συμβούλους, οι οποίοι, σε ορισμένα κράτη μέλη, δικαιούνται να υπερασπίζονται ή να εκπροσωπούν έναν πελάτη στα πλαίσια δικαστικών διαδικασιών ή να διαπιστώνουν τη νομική του θέση, οι πληροφορίες τις οποίες αποκτούν κατά την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων δεν θα πρέπει να υπόκεινται στις υποχρεώσεις αναφοράς που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία.
- (11) Είναι σημαντικό να επισημανθεί ρητά ότι τα «φορολογικά εγκλήματα» τα σχετικά με άμεσους και έμμεσους φόρους περιλαμβάνονται στον ευρύ ορισμό της «εγκληματικής δραστηριότητας» δυνάμει της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με τις αναθεωρημένες συστάσεις της FATF. Δεδομένου ότι διάφορα φορολογικά αδικήματα μπορούν να ορισθούν σε κάθε κράτος μέλος ως «εγκληματική δραστηριότητα» που τιμωρείται με τις κυρώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 σημείο 4) στοιχείο στ) της παρούσας οδηγίας, οι ορισμοί των φορολογικών εγκλημάτων στο εθνικό δίκαιο ενδέχεται να διαφέρουν. Ενώ δεν επιδιώκεται εναρμόνιση των ορισμών των φορολογικών εγκλημάτων στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπουν, στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, την ανταλλαγή πληροφοριών και την παροχή συνδρομής μεταξύ των μονάδων χρηματοοικονομικών πληροφοριών της ΕΕ (ΜΧΠ).
- (12) Είναι αναγκαίο να προσδιορίζεται η ταυτότητα κάθε φυσικού προσώπου το οποίο κατέχει νομική οντότητα ή ασκεί έλεγχο επ' αυτής. Προκειμένου να διασφαλισθεί ουσιαστική διαφάνεια, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν ώστε να καλύπτεται το ευρύτερο δυνατό φάσμα νομικών οντοτήτων που έχουν συσταθεί ή δημιουργηθεί μέσω οποιουδήποτε άλλου μηχανισμού στην επικράτειά τους. Μολονότι ο εντοπισμός ενός συγκεκριμένου ποσοστού συμμετοχής στο κεφάλαιο ή κατοχής δικαιωμάτων ιδιοκτησίας δεν οδηγεί αυτομάτως στην εξεύρεση του πραγματικού δικαιούχου, θα πρέπει να αποτελεί ωστόσο έναν αποδεικτικό παράγοντα μεταξύ άλλων που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη. Ωστόσο τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν ότι ένα μικρότερο ποσοστό θα μπορεί να αποτελεί τεκμήριο ιδιοκτησίας ή ελέγχου.
- (13) Η εξακρίβωση και ο έλεγχος της ταυτότητας των πραγματικών δικαιούχων θα πρέπει, κατά περίπτωση, να επεκτείνεται σε νομικές οντότητες που κατέχουν άλλες νομικές οντότητες και οι υπόχρεες οντότητες θα πρέπει να αναζητούν το ή τα φυσικά πρόσωπα, τα οποία τελικά ασκούν έλεγχο μέσω ιδιοκτησίας ή με άλλα μέσα της νομικής οντότητας που είναι ο πελάτης. Ο έλεγχος με άλλα μέσα μπορεί, μεταξύ άλλων, να περιλαμβάνει τα κριτήρια ελέγχου που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων, όπως μέσω συμφωνίας μετόχων, της άσκησης δεσπόζουσας επιρροής ή της εξουσίας διορισμού ανωτέρων διοικητικών στελεχών. Ενδέχεται να υπάρχουν περιπτώσεις όπου δεν υπάρχει φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα να μπορεί να εξακριβωθεί και το οποίο είτε τελικά κατέχει είτε ελέγχει μία νομική οντότητα. Σε τέτοιες εξαιρετικές περιπτώσεις, οι υπόχρεες οντότητες, έχοντας εξαντλήσει όλα τα άλλα μέσα εξακρίβωσης, και υπό την προϋπόθεση ότι δεν υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες, μπορούν να θεωρήσουν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη ως τους πραγματικούς δικαιούχους.
- (14) Η ανάγκη για ακριβείς και επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για τον εντοπισμό των εγκληματιών, οι οποίοι αλλιώς θα μπορούσαν να αποκρύπτουν την ταυτότητά τους πίσω από μια εταιρική δομή. Τα κράτη μέλη θα πρέπει, επομένως, να μεριμνούν ώστε οι οντότητες που έχουν συσταθεί στο έδαφός τους σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία να αποκτούν και να διατηρούν επαρκείς, ακριβείς και επίκαιρες πληροφορίες σχετικά με τους πραγματικούς δικαιούχους τους, πέραν των βασικών πληροφοριών όπως η επωνυμία και η διεύθυνση της εταιρείας και η απόδειξη συστάσεως και η νομική ιδιοκτησία. Προκειμένου να βελτιωθεί η διαφάνεια με σκοπό την καταπολέμηση της εκμετάλλευσης των νομικών οντοτήτων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο αποθηκεύονται σε κεντρικό μητρώο που βρίσκεται εκτός της εταιρείας, σε πλήρη συμφωνία με το ενωσιακό δίκαιο. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν για τον σκοπό αυτό κεντρική βάση δεδομένων όπου συγκεντρώνονται οι πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο ή το μητρώο επιχειρήσεων ή άλλο κεντρικό μητρώο. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι οι υπόχρεες οντότητες είναι υπεύθυνες για τη συμπλήρωση του μητρώου. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι οι πληροφορίες καθίστανται διαθέσιμες στις αρμόδιες αρχές και τις ΜΧΠ, καθώς και ότι παρέχονται στις υπόχρεες οντότητες όταν αυτές λαμβάνουν μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη. Επίσης τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι παρέχεται πρόσβαση στις πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο, σύμφωνα με τους κανόνες για την προστασία των δεδομένων, σε άλλα πρόσωπα που μπορούν να αποδείξουν έννομο συμφέρον όσον αφορά τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας και συναφή βασικά

αδικήματα — όπως η διαφθορά, τα φορολογικά εγκλήματα και η απάτη. Τα πρόσωπα που μπορούν να αποδείξουν έννομο συμφέρον θα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τη φύση και το ποσοστό του πραγματικού δικαιώματος ιδιοκτησίας, δηλαδή πληροφορίες σχετικά με την κατά προσέγγιση στάθμισή του.

- (15) Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, να επιτρέπουν πρόσβαση εκτενέστερη από ό,τι προβλέπει η παρούσα οδηγία.
- (16) Η έγκαιρη πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο θα πρέπει να εξασφαλίζεται με τρόπο που να μην γίνεται αντιληπτή από την ερευνώμενη εταιρεία.
- (17) Προκειμένου να διασφαλισθούν ίσοι όροι ανταγωνισμού μεταξύ των διαφόρων νομικών μορφών, τα σχήματα καταπιστευματικής διαχείρισης θα πρέπει επίσης να υποχρεούνται να αποκτούν, να διατηρούν και να παρέχουν πληροφορίες για τον πραγματικό δικαιούχο στις υπόχρεες οντότητες που λαμβάνουν μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη και να κοινοποιούν τις εν λόγω πληροφορίες στο κεντρικό μητρώο (ή την κεντρική βάση δεδομένων), θα πρέπει δε να αποκαλύπτουν το καθεστώς λειτουργίας τους στις υπόχρεες οντότητες. Οι νομικές οντότητες, όπως τα ιδρύματα και τα παρεμφερή με τα καταπιστεύματα (trust) νομικά μορφώματα θα πρέπει να υπόκεινται σε ισοδύναμες απαιτήσεις.
- (18) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να ισχύει και για τις δραστηριότητες των υπόχρεων οντοτήτων οι οποίες ασκούνται στο διαδίκτυο.
- (19) Οι νέες τεχνολογίες παρέχουν χρονικά και οικονομικά αποδοτικές λύσεις στις επιχειρήσεις και τους πελάτες και κατά συνέπεια θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση του κινδύνου. Οι αρμόδιες αρχές και οι υπόχρεες οντότητες θα πρέπει να επιδεικνύουν προορατικότητα στην καταπολέμηση νέων και καινοτόμων τρόπων νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.
- (20) Οι εκπρόσωποι της Ένωσης στα διοικητικά όργανα της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης ενθαρρύνονται να εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία και να δημοσιεύσουν στην ιστοσελίδα της πολιτικής ΚΕΧ/ΧΤ, οι οποίες να περιέχουν αναλυτικές διαδικασίες για την υλοποίηση των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.
- (21) Η χρήση των υπηρεσιών του τομέα των τυχερών παιχνιδιών για τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες αποτελεί πηγή ανησυχίας. Προκειμένου να μετριασθούν οι κίνδυνοι που συνδέονται με τις υπηρεσίες τυχερών παιχνιδιών, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθιερώσει υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών τυχερών παιχνιδιών υψηλότερου κινδύνου να λαμβάνουν μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη για μειωμένες συναλλαγές ύψους 2 000 EUR και πλέον. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι υπόχρεες οντότητες εφαρμόζουν το ίδιο όριο στην εισπραξη κερδών ή στα στοιχήματα, μεταξύ άλλων και μέσω της αγοράς και ανταλλαγής μαρκών, ή και στα δύο. Οι πάροχοι υπηρεσιών τυχερών παιχνιδιών που διαθέτουν συγκεκριμένους χώρους, όπως καζίνο και αίθουσες τυχερών παιχνιδιών, θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η δέουσα επιμέλεια ως προς τον πελάτη, εάν ασκείται στο σημείο εισόδου στους χώρους, μπορεί να συνδεθεί με τις συναλλαγές που διενεργούνται από τον πελάτη στους εν λόγω χώρους. Εντούτοις, σε συνθήκες αποδεδειγμένα χαμηλού κινδύνου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εξαιρούν ορισμένες υπηρεσίες τυχερών παιχνιδιών από ορισμένες ή όλες τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας. Η χρήση μιας εξαιρέσης από κράτος μέλος θα πρέπει να εξετάζεται μόνον σε αυστηρά περιορισμένες και δικαιολογημένες περιπτώσεις και εφόσον ο κίνδυνος νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας είναι χαμηλός. Οι εξαιρέσεις αυτές θα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο ειδικής εκτίμησης κινδύνου που θα εξετάζει επίσης πόσο εύαλωτες είναι οι σχετικές συναλλαγές. Οι εξαιρέσεις θα πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή. Στην εκτίμηση κινδύνου τα κράτη μέλη θα πρέπει να επισημαίνουν τον τρόπο με τον οποίο έλαβαν υπόψη τυχόν σχετικά πορίσματα των εκθέσεων που εκπονεί η Επιτροπή στο πλαίσιο της υπερεθνικής εκτίμησης κινδύνου.
- (22) Ο κίνδυνος της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας δεν είναι ο ίδιος σε όλες τις περιπτώσεις. Συνεπώς, θα πρέπει να χρησιμοποιείται μια ολιστική προσέγγιση με βάση τον κίνδυνο. Η προσέγγιση βάσει κινδύνου δεν είναι αδικαιολόγητα ανεκτική επιλογή για τα κράτη μέλη και τις υπόχρεες οντότητες. Προϋποθέτει τη λήψη αποφάσεων βάσει τεκμηρίων, ούτως ώστε να υπάρχει αποτελεσματικότερη εστίαση στους κινδύνους νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, με τους οποίους βρίσκεται αντιμέτωπη η Ένωση, και σε εκείνους που δρουν στο πλαίσιο αυτό.
- (23) Η προσέγγιση βάσει κινδύνου στηρίζεται στην ανάγκη των κρατών μελών και της Ένωσης να εντοπίζουν, να κατανοούν και να μετριάσουν τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν όσον αφορά τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Η σημασία μιας υπερεθνικής προσέγγισης για την επισήμανση των κινδύνων έχει αναγνωριστεί σε διεθνές επίπεδο. Επομένως, η Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών) («EAT»), που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, η Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων) («EAAΕΣ»), που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾, και η Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών) («EAKΑΑ»), που συστάθηκε με τον κανονισμό

(1) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

(2) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/79/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 48).

(ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, θα πρέπει να επιφορτιστούν με την έκδοση γνώμης, μέσω της μεικτής τους επιτροπής, σχετικά με τους κινδύνους που έχουν επιπτώσεις στον χρηματοπιστωτικό τομέα της Ένωσης.

- (24) Η Επιτροπή είναι στην κατάλληλη θέση ώστε να εξετάζει συγκεκριμένες διασυνοριακές απειλές που ενδέχεται να θιξουν την εσωτερική αγορά και που δεν μπορούν να προσδιορισθούν και να καταπολεμηθούν αποτελεσματικά από μεμονωμένα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, κρίνεται σκόπιμο να της ανατεθεί η ευθύνη συντονισμού της εκτίμησης των κινδύνων που συνδέονται με διασυνοριακές δραστηριότητες. Η συμμετοχή των σχετικών εμπειρογνομώνων, όπως της ομάδας εμπειρογνομώνων για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, και εκπρόσωπων των ΜΧΠ, καθώς επίσης, κατά περίπτωση, εκπροσώπων άλλων οργανισμών επιπέδου Ένωσης, έχει ουσιαστική σημασία για την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας. Οι εθνικές εκτιμήσεις κινδύνου και εμπειρίες αποτελούν επίσης σημαντική πηγή πληροφοριών για τη διαδικασία. Η εν λόγω εκτίμηση των διασυνοριακών κινδύνων από την Επιτροπή δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και, σε κάθε περίπτωση, τα δεδομένα θα πρέπει να είναι πλήρως ανώνυμα. Οι εθνικές και οι ενωσιακές εποπτικές αρχές που είναι αρμόδιες για την προστασία των δεδομένων θα πρέπει να συμμετέχουν μόνο αν η εκτίμηση του κινδύνου νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας έχει αντίκτυπο στην ιδιωτική ζωή και την προστασία των δεδομένων φυσικών προσώπων.
- (25) Τα αποτελέσματα των εκτιμήσεων κινδύνου θα πρέπει, εφόσον ενδείκνυται, να τίθενται εγκαίρως στη διάθεση των υπόχρεων οντοτήτων, ούτως ώστε αυτές να είναι σε θέση να εντοπίσουν, να κατανοήσουν, να διαχειριστούν και να μετριάσουν τους δικούς τους κινδύνους.
- (26) Επιπλέον, για να εντοπίσουν, να κατανοήσουν, να διαχειριστούν και να μετριάσουν σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό τους κινδύνους σε επίπεδο Ένωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θέτουν το ένα στη διάθεση του άλλου τα αποτελέσματα των οικείων εκτιμήσεων κινδύνου, καθώς και στη διάθεση της Επιτροπής και της ΕΑΤ, της ΕΑΑΕΣ και της ΕΑΚΑΑ (των ΕΕΑ).
- (27) Κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, είναι σκόπιμο να λαμβάνονται υπόψη τα χαρακτηριστικά και οι ανάγκες των μικρών υπόχρεων οντοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της, και να διασφαλιστεί μεταχείριση προσαρμοσμένη στις ειδικές ανάγκες τους και στη φύση των επιχειρηματικών τους δραστηριοτήτων.
- (28) Προκειμένου να προστατευθεί η εύρυθμη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης και της εσωτερικής αγοράς από τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων, σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), ώστε να προσδιορίζει τις δικαιοδοσίες τρίτων χωρών οι οποίες παρουσιάζουν στρατηγικές ανεπάρκειες στα εθνικά καθεστώτα καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (οι «τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου»). Η μεταβλητή φύση των απειλών της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, η οποία διευκολύνεται από τη συνεχή εξέλιξη της τεχνολογίας και των μέσων που έχουν στη διάθεσή τους οι εγκληματίες, απαιτεί ταχείς και συνεχείς προσαρμογές του νομικού πλαισίου όσον αφορά τις τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου, με στόχο την αποτελεσματική αντιμετώπιση των υφιστάμενων κινδύνων και την αποτροπή της εμφάνισης νέων. Η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις πληροφορίες από διεθνείς οργανισμούς και τα πρότυπα αναφοράς στον τομέα ΚΕΧ/ΧΤ, όπως οι δημόσιες δηλώσεις της FATF, οι εκθέσεις αμοιβαίας αξιολόγησης ή οι λεπτομερείς εκθέσεις αξιολόγησης ή οι δημοσιευμένες εκθέσεις παρακολούθησης, και να προσαρμόζει τις εκτιμήσεις της βάσει των μεταβολών τους, ανάλογα με την περίπτωση.
- (29) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέπουν τουλάχιστον ενισχυμένα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη τα οποία πρέπει να εφαρμόζουν οι υπόχρεες οντότητες έναντι φυσικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων εγκατεστημένων σε τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου προσδιορισθείσες από την Επιτροπή. Η εξάρτηση από τρίτους εγκατεστημένους σε τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου θα πρέπει επίσης να απαγορεύεται. Χώρες που δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο δεν θα πρέπει αυτομάτως να θεωρούνται ως διαθέσιμες αποτελεσματικά συστήματα ΚΕΧ/ΧΤ και τα φυσικά πρόσωπα ή οι νομικές οντότητες που είναι εγκατεστημένες στις εν λόγω χώρες θα πρέπει να αξιολογούνται βάσει του εκτιμώμενου κινδύνου.
- (30) Ο κίνδυνος ο ίδιος έχει μεταβλητό χαρακτήρα, και οι παράμετροι κινδύνου, είτε μεμονωμένα είτε σε συνδυασμό, ενδέχεται να αυξήσουν ή να μειώσουν τον δυνητικό κίνδυνο που προκύπτει, επηρεάζοντας με τον τρόπο αυτόν τα ενδεδειγμένα επίπεδα προληπτικών μέτρων, όπως τα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη. Επομένως, υπάρχουν περιστάσεις στις οποίες θα πρέπει να εφαρμόζονται αυξημένα μέτρα δέουσας επιμέλειας και άλλες, στις οποίες μπορεί να ενδείκνυται απλουστευμένα μέτρα δέουσας επιμέλειας.
- (31) Θα πρέπει να αναγνωριστεί ότι ορισμένες καταστάσεις ενέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Μολονότι θα πρέπει να διαπιστώνονται η ταυτότητα και η επιχειρηματική εικόνα όλων των πελατών, υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες απαιτούνται ιδιαίτερα αυστηρές διαδικασίες εξακρίβωσης και ελέγχου της ταυτότητας του πελάτη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/77/ΕΚ (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 84).

- (32) Αυτό ισχύει ιδίως στις σχέσεις με πρόσωπα που κατέχουν ή κατείχαν σημαντικά δημόσια λειτουργήματα, στο εσωτερικό της Ένωσης και σε διεθνές επίπεδο, και ιδίως πρόσωπα που προέρχονται από χώρες όπου η διαφθορά είναι ευρέως διαδεδομένη. Οι σχέσεις αυτές μπορούν να εκθέσουν ιδίως τον χρηματοπιστωτικό τομέα σε σημαντικούς νομικούς κινδύνους και σε κινδύνους για τη φήμη του. Οι διεθνείς προσπάθειες για την καταπολέμηση της διαφθοράς δικαιολογούν επίσης την ανάγκη να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα πρόσωπα αυτά και να εφαρμοστούν κατάλληλα ενισχυμένα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη όσον αφορά πρόσωπα που ασκούν ή ασκούσαν σημαντικό δημόσιο λειτουργήμα στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή, καθώς και υψηλόβαθμα πρόσωπα διεθνών οργανισμών.
- (33) Οι διατάξεις σχετικά με τα πολιτικώς εκτεθειμένα πρόσωπα είναι προληπτικής και όχι κακουργηματικής φύσης και δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι στιγματίζουν πολιτικώς εκτεθειμένα πρόσωπα ως εμπλεκόμενα σε εγκληματική δραστηριότητα. Η άρνηση επιχειρηματικής σχέσης με πρόσωπο απλώς λόγω του προσδιορισμού του ως πολιτικώς εκτεθειμένου προσώπου είναι αντίθετη με το πνεύμα και το γράμμα της παρούσας οδηγίας και των αναθεωρημένων συστάσεων της FATF.
- (34) Η λήψη έγκρισης από τα ανώτερα διοικητικά στελέχη για τη σύναψη επιχειρηματικών σχέσεων δεν είναι ανάγκη, σε όλες τις περιπτώσεις, να συνεπάγεται τη λήψη έγκρισης από το διοικητικό συμβούλιο. Η εν λόγω έγκριση θα πρέπει να είναι δυνατόν να χορηγείται από άτομο με επαρκείς γνώσεις της έκθεσης του ιδρύματος ή του οργανισμού στον κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, καθώς και με επαρκή αρχαιότητα για τη λήψη αποφάσεων που επηρεάζουν την έκθεση σε κίνδυνο.
- (35) Για να αποφεύγεται η επανάληψη των διαδικασιών εξακρίβωσης της ταυτότητας του πελάτη, που οδηγούν σε καθυστερήσεις και έλλειψη αποτελεσματικότητας στις συναλλαγές, είναι σκόπιμο, υπό την προϋπόθεση παροχής κατάλληλων εγγυήσεων, να επιτρέπεται η εισαγωγή στις υπόχρεες οντότητες πελατών των οποίων η εξακρίβωση της ταυτότητας έχει ήδη πραγματοποιηθεί σε άλλο πλαίσιο. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες μια υπόχρεη οντότητα βασίζεται σε τρίτο μέρος, η τελική ευθύνη για τη διαδικασία δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη θα πρέπει να απόκειται στην υπόχρεη οντότητα στην οποία είναι εισηγμένος ο πελάτης. Το τρίτο μέρος, ή το πρόσωπο που εισήγαγε τον πελάτη, θα πρέπει επίσης να εξακολουθεί να υπέχει επίσης ίδια ευθύνη για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης να αναφέρει ύποπτες συναλλαγές και να τηρεί αρχεία, εφόσον η σχέση του με τον πελάτη εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.
- (36) Στις περιπτώσεις σχέσεων αντιπροσώπευσης ή εξωτερικής ανάθεσης βάσει συμβάσεως μεταξύ υπόχρεων οντοτήτων και εξωτερικών προσώπων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, κάθε υποχρέωση που αφορά την ΚΕΧ/ΧΤ, την οποία υπέχουν οι εν λόγω αντιπρόσωποι ή εξωτερικοί συνεργάτες ως μέρη των υπόχρεων οντοτήτων, μπορεί μόνον να συσταθεί συμβατικά μεταξύ των μερών και δεν απορρέει από την παρούσα οδηγία. Συνεπώς η ευθύνη για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία θα πρέπει να εξακολουθεί να βαρύνει πρωτίστως την υπόχρεη οντότητα.
- (37) Όλα τα κράτη μέλη έχουν συγκροτήσει, ή θα πρέπει να συγκροτήσουν, λειτουργικά ανεξάρτητες και αυτόνομες ΜΧΠ, με αποστολή να συγκεντρώνουν και να αναλύουν τις πληροφορίες που λαμβάνουν, προκειμένου να διαπιστώνουν σχέσεις μεταξύ ύποπτων συναλλαγών και συναφών εγκληματικών δραστηριοτήτων, ώστε να προλαμβάνεται και να καταπολεμείται η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να έχει την εξουσία και την ικανότητα να εκτελεί ελεύθερα τα καθήκοντά της, συμπεριλαμβανομένης της αυτόνομης απόφασης να αναλύει, να ζητεί και να δημοσιεύει συγκεκριμένες πληροφορίες. Οι ύποπτες συναλλαγές και άλλες πληροφορίες σχετικές με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, συνδεδεμένα βασικά αδικήματα και χρηματοδότηση της τρομοκρατίας θα πρέπει να γνωστοποιούνται στις ΜΧΠ, οι οποίες θα αποτελούν κεντρική εθνική μονάδα λήψης, ανάλυσης και διαβίβασης προς τις αρμόδιες αρχές των αποτελεσμάτων της ανάλυσής τους. Πρέπει να αναφέρονται όλες οι ύποπτες συναλλαγές, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων απόπειρας συναλλαγής, ανεξάρτητα από το ποσό της συναλλαγής. Στις αναφερόμενες πληροφορίες θα μπορούν να περιλαμβάνονται επίσης πληροφορίες υποβαλλόμενες βάσει της υπέρβασης ενός ποσοτικού ορίου.
- (38) Κατά παρέκκλιση από τη γενική απαγόρευση της διενέργειας ύποπτων συναλλαγών, οι υπόχρεες οντότητες θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να διενεργούν ύποπτες συναλλαγές προτού ενημερώσουν τις αρμόδιες αρχές, όταν η αποφυγή της διενέργειας της συναλλαγής είναι αδύνατη ή ενδέχεται να εμποδίσει τη δίωξη των προσώπων υπέρ των οποίων διενεργείται η εικαζόμενη νομιμοποίηση παράνομων εσόδων ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Το γεγονός αυτό, ωστόσο, δεν θίγει τις διεθνείς υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει τα κράτη μέλη να δεσμεύουν αμελλήτι κεφάλαια ή άλλα περιουσιακά στοιχεία των τρομοκρατών, των τρομοκρατικών οργανώσεων και όσων χρηματοδοτούν την τρομοκρατία, βάσει των σχετικών αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.
- (39) Για ορισμένες υπόχρεες οντότητες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ορίζουν προσηκόντα αυτορρυθμιζόμενο φορέα ως αρχή που πρέπει να ενημερώνεται κατά πρώτον αντί της ΜΧΠ. Σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, ένα σύστημα πρωτοβάθμιας αναφοράς σε αυτορρυθμιζόμενο φορέα αποτελεί σημαντική διασφάλιση που κατοχυρώνει την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων όσον αφορά τις υποχρεώσεις αναφοράς που ισχύουν για τους νομικούς. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν τα μέσα και τον τρόπο για την επίτευξη της προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου, της εμπιστευτικότητας και της ιδιωτικής ζωής.
- (40) Εφόσον κράτος μέλος αποφασίζει να ορίσει έναν τέτοιο αυτορρυθμιζόμενο φορέα, μπορεί να επιτρέψει ή να ζητήσει από τον φορέα αυτό να μην διαβιβάζει στη ΜΧΠ οποιαδήποτε πληροφορία αποκτά από πρόσωπα που εκπροσωπούνται από τον εν λόγω φορέα, όταν οι πληροφορίες αυτές έχουν ληφθεί από ή σχετικά με πελάτη τους, κατά την αξιολόγηση της

νομικής κατάστασης του εν λόγω πελάτη ή όταν τον υπερασπίζονται ή τον εκπροσωπούν σε δίκη ή σχετικά με δίκη, συμπεριλαμβανομένης της παροχής συμβουλών για την κίνηση ή την αποφυγή δίκης, ανεξαρτήτως αν οι πληροφορίες λαμβάνονται πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά τη δίκη.

- (41) Υπήρξαν περιπτώσεις κατά τις οποίες οι εργαζόμενοι που ανέφεραν τις υποψίες τους για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες απειλήθηκαν ή εκτέθηκαν σε εχθρικές ενέργειες. Καίτοι η παρούσα οδηγία δεν μπορεί να επέμβει στις δικαστικές διαδικασίες των κρατών μελών, αυτό το ζήτημα είναι καίριο για την αποτελεσματικότητα του συστήματος ΚΕΤ/ΧΤ. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν επίγνωση του εν λόγω προβλήματος και να πράττουν ό,τι μπορούν για να προστατεύσουν τα φυσικά πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένων υπαλλήλων και εκπροσώπων της υπόχρεης οντότητας, από απειλές και εχθρικές ενέργειες αυτού του είδους, καθώς και να παρέχουν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, την κατάλληλη προστασία στα εν λόγω πρόσωπα, ιδίως σε ό,τι αφορά την προστασία των προσωπικών δεδομένων τους και τα δικαιώματά τους στην αποτελεσματική έννομη προστασία και εκπροσώπηση.
- (42) Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, όπως έχει μεταφερθεί στην εθνική νομοθεσία, εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾ εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας. Η καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας αναγνωρίζεται ως σημαντικό ζήτημα δημοσίου συμφέροντος από όλα τα κράτη μέλη. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τυγχάνουν επεξεργασίας στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, συμπεριλαμβανομένης της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ ⁽³⁾, όπως τίθεται σε εφαρμογή στην εθνική νομοθεσία.
- (43) Είναι ουσιώδους σημασίας η ευθυγράμμιση της παρούσας οδηγίας με τις αναθεωρημένες συστάσεις της FATF να πραγματοποιηθεί με πλήρη σεβασμό της ενωσιακής νομοθεσίας, ιδίως σε ό,τι αφορά την ενωσιακή νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων και την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων όπως αυτά κατοχυρώνονται στον Χάρτη. Ορισμένες πτυχές της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας περιλαμβάνουν τη συλλογή, την ανάλυση, την αποθήκευση και την ανταλλαγή δεδομένων. Η εν λόγω επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να επιτρέπεται με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και μόνο για τους σκοπούς που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, καθώς και τις δραστηριότητες που απαιτούνται δυνάμει της παρούσας οδηγίας όπως η άσκηση δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη, η συνεχής εποπτεία, η διερεύνηση και η αναφορά ασυνήθιστων και ύποπτων συναλλαγών, η εξακρίβωση της ταυτότητας του πραγματικού δικαιούχου ενός νομικού προσώπου ή νομικού μορφώματος, ο προσδιορισμός ενός πολιτικώς εκτεθειμένου προσώπου, η ανταλλαγή πληροφοριών από τις αρμόδιες αρχές και η ανταλλαγή πληροφοριών από πιστωτικά ιδρύματα και χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς και άλλες υπόχρεες οντότητες. Η συλλογή και η επακόλουθη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις υπόχρεες οντότητες θα πρέπει να περιορίζονται σε ό,τι είναι αναγκαίο για τους σκοπούς της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας και τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν πρέπει να τυγχάνουν περαιτέρω επεξεργασίας κατά τρόπο ασύμβατο με τους σκοπούς αυτούς. Ειδικότερα, θα πρέπει να απαγορεύεται αυστηρά η περαιτέρω επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για εμπορικούς σκοπούς.
- (44) Οι αναθεωρημένες συστάσεις της FATF φανερώνουν ότι, προκειμένου να μπορούν να συνεργάζονται πλήρως και να απαντούν γρήγορα σε αιτήματα παροχής πληροφοριών από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, του εντοπισμού ή της διερεύνησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, οι υπόχρεες οντότητες θα πρέπει να διατηρούν, για τουλάχιστον πέντε έτη, τις απαραίτητες πληροφορίες που συγκεντρώνουν μέσω μέτρων δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη και τα αρχεία των συναλλαγών. Προκειμένου να αποφευχθούν οι διαφορετικές προσεγγίσεις και να τηρηθούν οι απαιτήσεις σχετικά με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ασφάλειας δικαίου, η διάρκεια της εν λόγω περιόδου διατήρησης θα πρέπει να οριστεί στα πέντε έτη μετά το τέλος μιας επιχειρηματικής σχέσης ή περιστασιακής συναλλαγής. Ωστόσο, αν είναι απαραίτητο για τους σκοπούς της πρόληψης, του εντοπισμού ή της διερεύνησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, και αφού αξιολογηθεί η αναγκαιότητα και η αναλογικότητα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιτρέπουν ή να απαιτούν περαιτέρω τήρηση αρχείων που δεν θα υπερβαίνουν τα πέντε επιπλέον χρόνια, με την επιφύλαξη των διατάξεων του εθνικού ποινικού δικαίου σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία που ισχύουν στις τρέχουσες ποινικές έρευνες και δικαστικές διαδικασίες. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να απαιτούν τη θέσπιση συγκεκριμένων εγγυήσεων που θα εξασφαλίζουν την προστασία των δεδομένων και θα πρέπει να καθορίζουν ποια πρόσωπα ή κατηγορίες προσώπων ή αρχές θα πρέπει να έχουν αποκλειστική πρόσβαση στα διατηρηθέντα δεδομένα.
- (45) Με σκοπό να εξασφαλιστεί η κατάλληλη και αποτελεσματική απονομή δικαιοσύνης στη διάρκεια της μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στις εθνικές έννομες τάξεις των κρατών μελών, και προκειμένου να επιτραπεί η ομαλή αλληλεπίδραση της με τους εθνικούς δικονομικούς κανόνες, πληροφορίες και έγγραφα που σχετίζονται με εν εξελίξει νομικές

⁽¹⁾ Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

⁽³⁾ Απόφαση πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τυγχάνουν επεξεργασίας στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 350 της 30.12.2008, σ. 60).

διαδικασίες για τους σκοπούς της πρόληψης, του εντοπισμού ή της διερεύνησης ενδεχόμενης νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, οι οποίες εκκρεμούσαν στα κράτη μέλη την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να διατηρούνται για περίοδο πέντε ετών από την εν λόγω ημερομηνία, και η περίοδος αυτή θα πρέπει να μπορεί να επεκταθεί για πέντε επιπλέον έτη.

- (46) Τα δικαιώματα πρόσβασης στα δεδομένα του υποκειμένου των δεδομένων ισχύουν για τα προσωπικά δεδομένα που τυγχάνουν επεξεργασίας για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας. Ωστόσο, η πρόσβαση του υποκειμένου των δεδομένων σε οποιοδήποτε πληροφορίες σχετίζονται με αναφορά ύποπτης συναλλαγής θα υπονομευε σοβαρά την αποτελεσματικότητα της καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Επομένως μπορούν να δικαιολογηθούν εξαιρέσεις και περιορισμοί του δικαιώματος αυτού σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 95/46/EK και, κατά περίπτωση, το άρθρο 20 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001. Το υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα να ζητήσει τον έλεγχο της νομιμότητας της επεξεργασίας από εποπτική αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 28 της οδηγίας 95/46/EK ή, κατά περίπτωση, από τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, καθώς και το δικαίωμα να προσφύγει ενώπιον δικαστηρίου όπως αναφέρεται στο άρθρο 22 της εν λόγω οδηγίας. Η εποπτική αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 28 της οδηγίας 95/46/EK μπορεί επίσης να ενεργήσει αυτεπάγγελα. Με την επιφύλαξη των περιορισμών στο δικαίωμα πρόσβασης, η εποπτική αρχή θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ενημερώσει το υποκείμενο των δεδομένων ότι όλες οι απαραίτητες επαληθεύσεις έχουν πραγματοποιηθεί από την εποπτική αρχή, καθώς και όσον αφορά τη νομιμότητα της σχετικής επεξεργασίας.
- (47) Πρόσωπα που απλώς μετατρέπουν έντυπα έγγραφα σε ηλεκτρονικά δεδομένα και ενεργούν στο πλαίσιο συμβολαίου με πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό και πρόσωπα που παρέχουν σε πιστωτικά ιδρύματα ή χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς μόνο συστήματα μηνυμάτων ή άλλα συστήματα υποστήριξης για τη μεταφορά χρηματικών ποσών ή συστήματα εκκαθάρισης και διακανονισμού δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.
- (48) Η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας αποτελούν διεθνή προβλήματα και η προσπάθεια καταπολέμησής τους θα πρέπει να είναι παγκόσμια. Όταν τα ενωσιακά πιστωτικά ιδρύματα και οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί έχουν υποκαταστήματα και θυγατρικές που βρίσκονται σε τρίτες χώρες των οποίων η νομοθεσία στον τομέα αυτόν είναι λιγότερο αυστηρή από του κράτους μέλους, προκειμένου να αποφευχθεί η εφαρμογή πολύ διαφορετικών προτύπων εντός του ιδρύματος ή του οργανισμού ή του ομίλου ιδρυμάτων ή οργανισμών, θα πρέπει τα εν λόγω υποκαταστήματα ή οι θυγατρικές να εφαρμόζουν τα ενωσιακά πρότυπα ή να γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής τους ότι η εφαρμογή των προτύπων αυτών δεν είναι δυνατή.
- (49) Όπου είναι εφικτό, θα πρέπει να παρέχεται ενημερωτική πληροφόρηση στις υπόχρεες οντότητες σχετικά με τη χρησιμότητα των αναφορών ύποπτων συναλλαγών που υποβάλλουν, και τη συνέχεια που δόθηκε. Προς τούτο, και για να είναι δυνατή η επανεξέταση των συστημάτων τους για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να τηρούν και να βελτιώνουν την ποιότητα των σχετικών στατιστικών. Προκειμένου να βελτιωθεί περαιτέρω η ποιότητα και η συνεκτικότητα των στατιστικών δεδομένων που συλλέγονται σε επίπεδο Ένωσης, η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί την κατάσταση σε κλίμακα Ένωσης όσον αφορά την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, και να δημοσιεύει τακτικές επισκοπήσεις.
- (50) Σε περίπτωση που τα κράτη μέλη απαιτήσουν από τους εκδότες ηλεκτρονικού χρήματος και τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφός τους υπό μορφή διαφορετική από υποκατάστημα, και των οποίων η έδρα ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, να ορίζουν ένα κεντρικό σημείο επαφής στο έδαφός τους, τότε θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ορίζουν ότι το εν λόγω κεντρικό σημείο επαφής, ενεργώντας εξ ονόματος του αρμοδίου για τους διορισμούς θεσμικού οργάνου, διασφαλίζει τη συμμόρφωση της εγκατάστασης με τους κανόνες της ΚΕΧ/ΧΤ. Οφείλουν επίσης να διασφαλίζουν ότι η απαίτηση αυτή είναι αναλογική και δεν υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου της συμμόρφωσης με τους κανόνες της ΚΕΧ/ΧΤ, μεταξύ άλλων διευκολύνοντας την αντίστοιχη εποπτεία τους.
- (51) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξασφαλίζουν, όσον αφορά τα ανταλλακτήρια συναλλάγματος, τους παρόχους υπηρεσιών προς γραφεία τραπεζικών επιταγών, εταιρείες καταπιστευματικής διαχείρισης ή επιχειρήσεις ή τους παρόχους υπηρεσιών τυχερών παιχνιδιών σε εθνικό επίπεδο, ότι τα πρόσωπα που πράγματι διευθύνουν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες αυτών των οντοτήτων, καθώς και οι πραγματικοί δικαιούχοι τους, είναι ικανά και έντιμα. Τα κριτήρια για την εκτίμηση της ικανότητας και του ήθους ενός προσώπου θα πρέπει, τουλάχιστον, να αντανακλούν την ανάγκη προστασίας των εν λόγω οντοτήτων από καταχρήσεις για εγκληματικούς σκοπούς από πλευράς των διοικητικών στελεχών ή των πραγματικών δικαιούχων τους.
- (52) Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες υπόχρη οντότητα λειτουργεί εγκαταστάσεις σε άλλο κράτος μέλος, μεταξύ άλλων και μέσω δικτύου πρακτόρων, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής θα πρέπει να είναι υπεύθυνη για την εποπτεία της εφαρμογής των πολιτικών και διαδικασιών καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας από την υπόχρη οντότητα σε επίπεδο ομίλου. Αυτή θα μπορούσε να περιλαμβάνει επιτόπου επισκέψεις σε εγκαταστάσεις εδρεύουσες σε άλλο κράτος μέλος. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής θα πρέπει να συνεργάζεται στενά με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής και θα πρέπει να ενημερώνει την τελευταία για κάθε θέμα που θα μπορούσε να επηρεάσει την αξιολόγηση της συμμόρφωσης της εγκατάστασης προς τις υποχρεώσεις της χώρας υποδοχής στον τομέα της καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

- (53) Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες υπόχρη οντότητα λειτουργεί εγκαταστάσεις σε άλλο κράτος μέλος, μεταξύ άλλων και μέσω δικτύου πρακτόρων ή προσώπων που διανέμουν ηλεκτρονικό χρήμα σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 της οδηγίας 2009/110/ΕΚ, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής διατηρεί την ευθύνη για την επιβολή της συμμόρφωσης της εγκατάστασης προς τους κανόνες περί καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, συμπεριλαμβάνοντας, εφόσον απαιτείται, τη διενέργεια επιτόπιων επιθεωρήσεων και εκτός εγκατάστασής παρακολούθηση και λαμβάνοντας κατάλληλα και αναλογικά μέτρα για την αντιμετώπιση σοβαρών παραβάσεων των απαιτήσεων αυτών. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής θα πρέπει να συνεργάζεται στενά με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής και θα πρέπει να ενημερώνει την τελευταία για κάθε θέμα που θα μπορούσε να επηρεάσει την αξιολόγηση, από την πρώτη, της εφαρμογής των πολιτικών και διαδικασιών ΚΕΧ/ΧΤ από την υπόχρη οντότητα σε επίπεδο ομίλου. Προς θεραπεία των σοβαρών παραβάσεων των κανόνων ΚΕΧ/ΧΤ που επιβάλλουν τη λήψη άμεσων διορθωτικών μέτρων, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής θα πρέπει να μπορεί να εφαρμόσει προσωρινά προσηκόντα και αναλογικά διορθωτικά μέτρα, εφαρμοστέα υπό παρόμοιες συνθήκες στις υπόχρες οντότητες του τομέα ευθύνης τους, προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι σοβαρές ελλείψεις, κατά περίπτωση, με τη βοήθεια ή τη συνεργασία της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους καταγωγής.
- (54) Λαμβάνοντας υπόψη τον διακρατικό χαρακτήρα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, είναι εξαιρετικά σημαντικό ο συντονισμός και η συνεργασία μεταξύ των ΜΧΠ. Προκειμένου να βελτιωθούν ο συντονισμός και η συνεργασία, και ιδίως για να διασφαλιστεί ότι οι αναφορές ύποπτων συναλλαγών περιέρχονται στη ΜΧΠ του κράτους μέλους όπου θα είναι πλέον χρήσιμη η αναφορά, ορίζονται στην παρούσα οδηγία λεπτομερείς κανόνες.
- (55) Η Πλατφόρμα Μονάδων Χρηματοοικονομικών Πληροφοριών της ΕΕ (η «Πλατφόρμα ΜΧΠ της ΕΕ»), μια άτυπη ομάδα απαρτιζόμενη από εκπροσώπους των ΜΧΠ και δραστήρια από το 2006, χρησιμοποιείται για να διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ των ΜΧΠ και την ανταλλαγή απόψεων σχετικά με θέματα συνεργασίας, όπως η ουσιαστική συνεργασία μεταξύ των ΜΧΠ και μεταξύ αυτών και μονάδων χρηματοοικονομικών πληροφοριών τρίτων χωρών, η κοινή ανάλυση των διασυνοριακών υποθέσεων, καθώς και οι τάσεις και παράγοντες που σχετίζονται με την εκτίμηση των κινδύνων νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας τόσο σε εθνικό όσο και σε υπερεθνικό επίπεδο.
- (56) Η βελτίωση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ ΜΧΠ εντός της Ένωσης έχει ιδιαίτερη σημασία, προκειμένου να αντιμετωπιστεί ο διακρατικός χαρακτήρας της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Θα πρέπει να ενθαρρύνεται από τα κράτη μέλη η χρήση ασφαλών συστημάτων για την ανταλλαγή πληροφοριών, και ιδίως του αποκεντρωμένου δικτύου υπολογιστών FIU.net (το «FIU.net») ή του διαδόχου του και των τεχνικών που προσφέρει το FIU.net. Η πρώτη μεταξύ ΜΧΠ ανταλλαγή πληροφοριών σχετικών με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, για αναλυτικούς σκοπούς, οι οποίες δεν υποβάλλονται σε περαιτέρω επεξεργασία ούτε διαδίδονται, θα πρέπει να επιτρέπεται εκτός και εάν θα ήταν αντίθετη σε θεμελιώδεις αρχές της εθνικής νομοθεσίας. Οι ανταλλαγές πληροφοριών σχετικά με περιπτώσεις εντοπισθείσες από τις ενωσιακές ΜΧΠ οι οποίες ενδεχομένως αφορούν φορολογικά εγκλήματα δεν θα πρέπει να γίνονται εις βάρος των ανταλλαγών πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας, σύμφωνα με την οδηγία 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου⁽¹⁾ ή σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα για την ανταλλαγή πληροφοριών και τη διοικητική συνεργασία επί φορολογικών θεμάτων.
- (57) Προκειμένου να μπορούν να ανταποκριθούν πλήρως και ταχέως σε ερωτήματα των ΜΧΠ, οι υπόχρες οντότητες πρέπει να διαθέτουν αποτελεσματικά συστήματα που τους παρέχουν τη δυνατότητα πλήρους και έγκαιρης πρόσβασης μέσω ασφαλών και εμπιστευτικών διαύλων ενημέρωσης σχετικά με τις επιχειρηματικές σχέσεις που διατηρούν ή διατηρούσαν με συγκεκριμένα πρόσωπα. Σύμφωνα με την ενωσιακή και την εθνική νομοθεσία, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν, παραδείγματος χάριν, να εξετάσουν το ενδεχόμενο δημιουργίας συστημάτων τραπεζικών μητρώων ή συστημάτων ανάκτησης ηλεκτρονικών δεδομένων που θα παρέχουν στις ΜΧΠ πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τους τραπεζικούς λογαριασμούς, με την επιφύλαξη της χορήγησης άδειας από δικαστική αρχή κατά περίπτωση. Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν επίσης να εξετάσουν το ενδεχόμενο σύστασης μηχανισμών που θα διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν διαδικασίες εντοπισμού περιουσιακών στοιχείων χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση προς τον ιδιοκτήτη.
- (58) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παροτρύνουν τις αρμόδιες αρχές τους να διευκολύνουν ταχέως, επικοινωνητικά και αποτελεσματικά την ευρύτερη δυνατή διασυνοριακή συνεργασία για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, με την επιφύλαξη των κανόνων και διαδικασιών που ισχύουν για τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις. Τα κράτη μέλη θα πρέπει ιδίως να εξασφαλίζουν ότι οι ΜΧΠ τους ανταλλάσσουν πληροφορίες ελεύθερα, αυθόρμητα ή κατόπιν αιτήματος με μονάδες χρηματοοικονομικών πληροφοριών τρίτων χωρών, λαμβάνοντας υπόψη την ενωσιακή νομοθεσία και τις αρχές που αφορούν στην ανταλλαγή πληροφοριών που έχει διατυπώσει η Ομάδα Egmont των μονάδων χρηματοοικονομικών πληροφοριών.
- (59) Η σημασία της καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας θα πρέπει να οδηγήσει τα κράτη μέλη στη θέσπιση αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών κυρώσεων και διοικητικών μέτρων στην εθνική νομοθεσία για τις περιπτώσεις αδυναμίας τήρησης των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη έχουν σήμερα στη διάθεσή τους ένα ευρύ φάσμα διοικητικών κυρώσεων και μέτρων για τις παραβιάσεις των βασικών προληπτικών διατάξεων. Η ποικιλομορφία αυτή ενδέχεται να είναι επιζήμια για τις προσπάθειες που καταβάλλονται για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες

(1) Οδηγία 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ (ΕΕ L 64 της 11.3.2011, σ. 1).

δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, και υπάρχει κίνδυνος η απάντηση της Ένωσης να είναι κατακερματισμένη. Επομένως, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να προβλέπει ένα σύνολο διοικητικών κυρώσεων και μέτρων που θα έχουν τουλάχιστον στη διάθεσή τους τα κράτη μέλη σε περίπτωση σοβαρών, επαναλαμβανόμενων ή συστηματικών παραβάσεων των απαιτήσεων που αφορούν τα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη, την τήρηση, την αναφορά ύποπτων συναλλαγών και τους εσωτερικούς ελέγχους των υπόχρεων οντοτήτων. Το σύνολο κυρώσεων και μέτρων θα πρέπει να είναι αρκούντως ευρύ, ώστε τα κράτη μέλη και οι αρμόδιες αρχές να μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις διαφορές μεταξύ των υπόχρεων οντοτήτων, ιδίως μεταξύ των πιστωτικών ιδρυμάτων και των χρηματοπιστωτικών οργανισμών και άλλων υπόχρεων οντοτήτων, όσον αφορά το μέγεθος, τα χαρακτηριστικά και τη φύση της δραστηριότητάς τους. Κατά τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιβολή κυρώσεων και διοικητικών μέτρων, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, και ποινικών κυρώσεων, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, δεν παραβιάζει την αρχή *ne bis in idem*.

- (60) Για την αξιολόγηση της καταλληλότητας των προσώπων που κατέχουν διευθυντική θέση ή κατ' άλλον τρόπο ελέγχουν υπόχρεες οντότητες, οποιαδήποτε ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με ποινικές καταδικαστικές αποφάσεις θα πρέπει να γίνεται σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο 2009/315/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και την απόφαση 2009/316/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽²⁾, όπως αυτές μεταφέρθηκαν στο εθνικό δίκαιο, και σύμφωνα με άλλες σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου.
- (61) Τα ρυθμιστικά πρότυπα για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες θα πρέπει να διασφαλίζουν συνεπή εναρμόνιση και επαρκή προστασία των καταθετών, των επενδυτών και των καταναλωτών σε ολόκληρη την Ένωση. Δεδομένου ότι οι ΕΕΑ είναι όργανα με υψηλό βαθμό εξειδικευμένης πείρας, θα ήταν συμφέρον και σκόπιμο να τους ανατεθεί η εκπόνηση σχεδίων ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που δεν ενέχουν επιλογές πολιτικής, προς υποβολή στην Επιτροπή.
- (62) Η Επιτροπή θα πρέπει να εγκρίνει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, που καταρτίζονται από τις ΕΕΑ δυνάμει της παρούσας οδηγίας, μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων δυνάμει του άρθρου 290 ΣΛΕΕ και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 10 έως 14 των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010.
- (63) Ενόψει των πολύ σημαντικών τροποποιήσεων που θα πρέπει να επέλθουν στις οδηγίες 2005/60/ΕΚ και 2006/70/ΕΚ σε συνάρτηση με την παρούσα οδηγία, οι οδηγίες αυτές θα πρέπει να συγχωνευθούν και να αντικατασταθούν για λόγους σαφήνειας και συνέπειας.
- (64) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, ήτοι η προστασία του χρηματοπιστωτικού συστήματος μέσω της πρόληψης, του εντοπισμού και της διερεύνησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, επειδή μεμονωμένα μέτρα που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη για την προστασία των χρηματοπιστωτικών τους συστημάτων μπορεί να μη συνάδουν με τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και με τους κανόνες του κράτους δικαίου και της δημόσιας τάξης της Ένωσης, μπορεί όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (65) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και ακολουθεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη, και ιδίως το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, την επιχειρηματική ελευθερία, την απαγόρευση διακρίσεων, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου, το τεκμήριο αθωότητας και τα δικαιώματα υπεράσπισης.
- (66) Σύμφωνα με το άρθρο 21 του Χάρτη, που απαγορεύει κάθε διάκριση, για οποιονδήποτε λόγο, τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίζουν την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, όσον αφορά τις εκτιμήσεις κινδύνου στο πλαίσιο της δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη, χωρίς διακρίσεις.
- (67) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση της 28ης Σεπτεμβρίου 2011 των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα ⁽³⁾, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύσουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επεξηγείται η σχέση ανάμεσα στα συστατικά στοιχεία μιας οδηγίας και στα αντίστοιχα μέρη των νομικών πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι αιτιολογημένη.
- (68) Ζητήθηκε η γνώμη του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001, ο οποίος γνωμοδότησε στις 4 Ιουλίου 2013 ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2009/315/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με τη διοργάνωση και το περιεχόμενο της ανταλλαγής πληροφοριών που προέρχονται από το ποινικό μητρώο μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 93 της 7.4.2009, σ. 23).

⁽²⁾ Απόφαση 2009/316/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 2009, σχετικά με τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Συστήματος Πληροφοριών Ποινικού Μητρώου (ECRIS) κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 της απόφασης-πλαίσιο 2009/315/ΔΕΥ (ΕΕ L 93 της 7.4.2009, σ. 33).

⁽³⁾ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 32 της 4.2.2014, σ. 9.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΤΜΗΜΑ 1

Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία αποσκοπεί στην πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας απαγορεύονται.
3. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, η ακόλουθη συμπεριφορά, όταν τελείται εκ προθέσεως, θεωρείται ως νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (ξέπλυμα χρήματος):
 - α) η μετατροπή ή η μεταβίβαση περιουσίας, εν γνώσει του γεγονότος ότι προέρχεται από εγκληματική δραστηριότητα ή από πράξη συμμετοχής σε εγκληματική δραστηριότητα, με σκοπό την απόκρυψη ή τη συγκαλύψη της παράνομης προέλευσής της, ή την παροχή συνδρομής σε οποιονδήποτε ενέχεται στη δραστηριότητα αυτή, προκειμένου να αποφύγει τις έννομες συνέπειες της δραστηριότητάς του·
 - β) η απόκρυψη ή η συγκαλύψη της αλήθειας όσον αφορά τη φύση, προέλευση, διάθεση ή διακίνηση περιουσίας ή τον τόπο στον οποίο αυτή ευρίσκεται, ή την κυριότητα επί περιουσίας ή εκ σχετικών με αυτή δικαιωμάτων, εν γνώσει του γεγονότος ότι προέρχεται από εγκληματική δραστηριότητα ή από πράξη συμμετοχής σε εγκληματική δραστηριότητα·
 - γ) η απόκτηση, η κατοχή ή η χρήση περιουσίας εν γνώσει, κατά τον χρόνο της κτήσης, του γεγονότος ότι η περιουσία προέρχεται από εγκληματική δραστηριότητα ή από πράξη συμμετοχής σε εγκληματική δραστηριότητα·
 - δ) η συμμετοχή σε μια από τις πράξεις που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ), η σύσταση οργάνωσης για τη διάπραξη της, η απόπειρα διάπραξης, η υποβοήθηση, η υποκίνηση, η διευκόλυνση ή η παροχή συμβουλών σε τρίτο για τη διάπραξη της.
4. Νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες υπάρχει ακόμη και αν οι δραστηριότητες από τις οποίες προέρχεται η προς νομιμοποίηση περιουσία διεξήχθησαν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους ή στο έδαφος τρίτης χώρας.
5. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «χρηματοδότηση της τρομοκρατίας» νοείται η παροχή ή συγκέντρωση κεφαλαίων, καθ' οιονδήποτε τρόπο, άμεσα ή έμμεσα, με την πρόθεση να χρησιμοποιηθούν ή εν γνώσει του γεγονότος ότι θα χρησιμοποιηθούν, στο σύνολό τους ή εν μέρει, για τη διάπραξη εγκλήματος κατά την έννοια των άρθρων 1 έως 4 της απόφασης-πλαίσιο 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου (¹).
6. Η γνώση, η πρόθεση ή ο σκοπός που απαιτούνται ως στοιχεία των πράξεων που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 5 μπορεί να συνάγονται από τα πραγματικά περιστατικά.

Άρθρο 2

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις ακόλουθες οντότητες:
 1. στα πιστωτικά ιδρύματα·
 2. στους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς·
 3. στα ακόλουθα φυσικά ή νομικά πρόσωπα κατά την άσκηση των επαγγελματικών τους δραστηριοτήτων:
 - α) ελεγκτές, εξωτερικούς λογιστές και φορολογικούς συμβούλους·
 - β) συμβολαιογράφους και άλλους ελεύθερους επαγγελματίες νομικούς, όταν συμμετέχουν, είτε ενεργώντας εξ ονόματος και για λογαριασμό των πελατών τους στο πλαίσιο χρηματοπιστωτικών συναλλαγών ή συναλλαγών επί ακινήτων είτε βοηθώντας στον σχεδιασμό ή στη διενέργεια συναλλαγών για τους πελάτες τους σχετικά με:
 - i) την αγορά και πώληση ακινήτων ή επιχειρήσεων·
 - ii) τη διαχείριση χρημάτων, τίτλων ή άλλων περιουσιακών στοιχείων των πελατών τους·
 - iii) το άνοιγμα ή τη διαχείριση τραπεζικών λογαριασμών, λογαριασμών ταμειυτηρίου ή λογαριασμών τίτλων·

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 164 της 22.6.2002, σ. 3).

- iv) την οργάνωση των εισφορών των αναγκαιών για τη σύσταση, λειτουργία ή διοίκηση εταιρειών·
- v) τη σύσταση, λειτουργία ή διοίκηση εταιρειών καταπιστευματικής διαχείρισης (trust), επιχειρήσεων, ιδρυμάτων ή ανάλογων σχημάτων·
- γ) φορείς παροχής υπηρεσιών σε εταιρείες καταπιστευματικής διαχείρισης ή επιχειρήσεις που δεν εμπίπτουν ήδη στο πεδίο εφαρμογής του στοιχείου α) ή β)·
- δ) κτηματομεσίτες·
- ε) άλλα πρόσωπα που εμπορεύονται αγαθά, εφόσον η πληρωμή καταβάλλεται ή εισπράττεται σε μετρητά και αφορά ποσό ίσο ή μεγαλύτερο από 10 000 EUR, ανεξαρτήτως του αν η συναλλαγή διενεργείται με μία και μόνη πράξη ή με περισσότερες της μιας πράξεις που φαίνεται να συνδέονται μεταξύ τους·
- στ) παρόχους υπηρεσιών τυχερών παιχνιδιών.

2. Με εξαίρεση τα καζίνο και έπειτα από κατάλληλη εκτίμηση κινδύνου, τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν τη συνολική ή μερική εξαίρεση ορισμένων υπηρεσιών τυχερών παιχνιδιών από τις εθνικές διατάξεις που αποτελούν μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της παρούσας οδηγίας, βάσει του αποδεδειγμένα χαμηλού κινδύνου που ενέχει η φύση και, ενδεχομένως, η κλίμακα των δραστηριοτήτων αυτών των υπηρεσιών.

Ανάμεσα στους παράγοντες που συνυπολογίζουν κατά την εκτίμηση κινδύνου τους, τα κράτη μέλη αξιολογούν πόσο ευάλωτες είναι οι σχετικές συναλλαγές, μεταξύ άλλων σε ό,τι αφορά τις χρησιμοποιούμενες μεθόδους πληρωμής.

Στην εκτίμηση κινδύνου τα κράτη μέλη επισημαίνουν τον τρόπο με τον οποίο έλαβαν υπόψη τυχόν σχετικά πορίσματα των εκθέσεων που εκπονεί η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 6.

Κάθε απόφαση η οποία λαμβάνεται από κράτος μέλος σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο πρέπει να κοινοποιείται στην Επιτροπή, μαζί με αιτιολόγηση βασισμένη στη συγκεκριμένη εκτίμηση κινδύνου. Η Επιτροπή κοινοποιεί την απόφαση στα άλλα κράτη μέλη.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι τα πρόσωπα που ασκούν χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες περιστασιακά ή σε πολύ περιορισμένη κλίμακα, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο κίνδυνος νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας είναι χαμηλός, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, εφόσον πληρούνται όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) η χρηματοπιστωτική δραστηριότητα είναι περιορισμένη σε απόλυτους όρους·
- β) η χρηματοπιστωτική δραστηριότητα είναι περιορισμένη με βάση τις διενεργούμενες συναλλαγές·
- γ) η χρηματοπιστωτική δραστηριότητα δεν αποτελεί την κύρια δραστηριότητα των εν λόγω προσώπων·
- δ) η χρηματοπιστωτική δραστηριότητα είναι δευτερεύουσα και συνδέεται άμεσα με την κύρια δραστηριότητα των εν λόγω προσώπων·
- ε) η κύρια δραστηριότητα των εν λόγω προσώπων δεν είναι δραστηριότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 σημείο 3 στοιχεία α) έως δ) και στοιχείο στ)·
- στ) η χρηματοπιστωτική δραστηριότητα ασκείται μόνον για τους πελάτες της κύριας δραστηριότητας των εν λόγω προσώπων και, κατά κανόνα, δεν αφορά το ευρύτερο κοινό.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται σε πρόσωπα που ασκούν τη δραστηριότητα υπηρεσίας εμβασμάτων, κατά την έννοια του άρθρου 4 σημείο 13) της οδηγίας 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (1).

4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 3 στοιχείο α), τα κράτη μέλη απαιτούν να μην υπερβαίνει ο συνολικός κύκλος εργασιών από τη χρηματοπιστωτική δραστηριότητα ένα συγκεκριμένο όριο, το οποίο πρέπει να είναι αρκούντως χαμηλό. Το όριο αυτό καθορίζεται σε εθνικό επίπεδο, σε συνάρτηση με το είδος της χρηματοπιστωτικής δραστηριότητας,

5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 3 στοιχείο β), τα κράτη μέλη εφαρμόζουν ανώτατο όριο ανά πελάτη και μεμονωμένη συναλλαγή, είτε η συναλλαγή διενεργείται με μία και μόνη πράξη είτε με περισσότερες της μιας πράξεις που φαίνεται να συνδέονται μεταξύ τους. Το μέγιστο αυτό όριο καθορίζεται σε εθνικό επίπεδο, σε συνάρτηση με το είδος της χρηματοπιστωτικής δραστηριότητας. Το εν λόγω όριο είναι αρκούντως χαμηλό ώστε να διασφαλίζει ότι τα είδη των εν λόγω συναλλαγών συνιστούν μη πρακτική και μη αποτελεσματική μέθοδο για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, και το σχετικό ποσό δεν υπερβαίνει τα 1 000 EUR.

6. Για τους σκοπούς της παραγράφου 3 στοιχείο γ), τα κράτη μέλη επιβάλλουν ανώτατο όριο στον κύκλο εργασιών της χρηματοπιστωτικής δραστηριότητας, το οποίο δεν υπερβαίνει το 5 % του συνολικού κύκλου εργασιών του φυσικού ή νομικού προσώπου.

(1) Οδηγία 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ, 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/ΕΚ (ΕΕ L 319 της 5.12.2007, σ. 1).

7. Κατά την εκτίμηση του κινδύνου νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη δίδουν ιδιαίτερη προσοχή σε οποιαδήποτε χρηματοπιστωτική δραστηριότητα που θεωρείται, λόγω της φύσεώς της, ιδιαίτερα επιδεκτική να χρησιμοποιηθεί ή να αποτελέσει αντικείμενο κατάχρησης για σκοπούς νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

8. Κάθε απόφαση που λαμβάνεται από κράτος μέλος βάσει της παραγράφου 3 αιτιολογείται. Σε περίπτωση που μεταβληθούν οι συνθήκες, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να ανακαλέσουν την εν λόγω απόφαση. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν όλες τις εν λόγω αποφάσεις στην Επιτροπή. Η Επιτροπή τις κοινοποιεί στα υπόλοιπα κράτη μέλη.

9. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν διαδικασίες παρακολούθησης ανάλογα με τον βαθμό κινδύνου ή λαμβάνουν οποιοδήποτε άλλο κατάλληλο μέτρο που διασφαλίζει ότι εξαίρεση που παρέχεται με αποφάσεις δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν γίνεται αντικείμενο καταχρήσεων.

Άρθρο 3

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) ως «πιστωτικό ίδρυμα» νοείται κάθε πιστωτικό ίδρυμα κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 1 του κανονισμού αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων του, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 17 του ίδιου κανονισμού, το οποίο βρίσκεται στην Ένωση, ανεξαρτήτως του εάν η έδρα του βρίσκεται στην Ένωση ή σε τρίτη χώρα·
- 2) ως «χρηματοπιστωτικός οργανισμός» νοείται:
 - α) επιχείρηση εκτός από πιστωτικό ίδρυμα, η οποία ασκεί μια τουλάχιστον από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στα σημεία 2 έως 12, 14 και 15 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων των ανταλλακτηρίων συναλλάγματος (bureaux de change)·
 - β) ασφαλιστική επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 13 σημείο 1) της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾, στον βαθμό που ασκεί δραστηριότητες ασφάλισης ζωής οι οποίες καλύπτονται από την εν λόγω οδηγία·
 - γ) επενδυτική εταιρεία κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 1) της οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾·
 - δ) οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων που διαθέτουν στο κοινό μέσω της αγοράς μερίδια ή μετοχές τους·
 - ε) ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 5) της οδηγίας 2002/92/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾ όταν δραστηριοποιούνται στον τομέα της ασφάλισης ζωής και άλλων υπηρεσιών με επενδυτικό σκοπό, με εξαίρεση τους συνδεδεμένους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές κατά την έννοια του σημείου 7) του εν λόγω άρθρου·
 - στ) τα υποκαταστήματα των χρηματοπιστωτικών οργανισμών που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε), όταν βρίσκονται στην Ένωση, ανεξαρτήτως του εάν η έδρα τους βρίσκεται σε κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα·
- 3) ως «περιουσία» νοούνται περιουσιακά στοιχεία κάθε είδους, ενσώματα ή ασώματα, κινητά ή ακίνητα, υλικά ή άυλα, καθώς και τα νομικά έγγραφα ή πράξεις με οποιαδήποτε μορφή, συμπεριλαμβανόμενης της ηλεκτρονικής ή ψηφιακής, που αποδεικνύουν τίτλο ιδιοκτησίας ή δικαιώματα προς απόκτηση τέτοιων περιουσιακών στοιχείων·
- 4) ως «εγκληματική δραστηριότητα» νοείται κάθε είδους εγκληματική ανάμειξη στη διάπραξη των ακόλουθων σοβαρών εγκλημάτων:
 - α) πράξεων που ορίζονται στα άρθρα 1 έως 4 της απόφασης-πλαίσιου 2002/475/ΔΕΥ·
 - β) οποιοδήποτε από τα αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) της σύμβασης του 1988 των Ηνωμένων Εθνών κατά της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών φαρμάκων και ψυχοτρόπων ουσιών·

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

⁽³⁾ Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ) (ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1).

⁽⁴⁾ Οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1).

⁽⁵⁾ Οδηγία 2002/92/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφαλιστική διαμεσολάβηση (ΕΕ L 9 της 15.1.2003, σ. 3).

- γ) δραστηριοτήτων εγκληματικών οργανώσεων, όπως ορίζονται στο άρθρο 1 της κοινής δράσης του Συμβουλίου 98/733/ΔΕΥ⁽¹⁾.
- δ) απατίτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, τουλάχιστον βαρείας, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της σύμβασης σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽²⁾.
- ε) δωροδοκίας.
- στ) όλων των αδικημάτων, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών με άμεσους και έμμεσους φόρους φορολογικών εγκλημάτων, όπως τα εγκλήματα αυτά ορίζονται στην εθνική νομοθεσία των κρατών μελών, που τιμωρούνται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή ένταλμα προσωρινής κράτησης μέγιστης διάρκειας άνω του ενός έτους ή, όσον αφορά τα κράτη μέλη που έχουν ελάχιστο κατώτατο όριο για τα αδικήματα στην έννομη τάξη τους, όλων των αδικημάτων που τιμωρούνται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή ένταλμα προσωρινής κράτησης ελάχιστης διάρκειας τουλάχιστον άνω των έξι μηνών.
- 5) ως «αυτορρυθμιζόμενος φορέας» νοείται φορέας που αντιπροσωπεύει μέλη επαγγελματικών κλάδων και παίζει ρόλο στη ρύθμιση αυτών των επαγγελματών, στην άσκηση ορισμένων καθηκόντων εποπτείας ή παρακολούθησης και στην εξασφάλιση της επιβολής των κανόνων που σχετίζονται με αυτά.
- 6) ως «πραγματικός δικαιούχος» νοείται κάθε φυσικό πρόσωπο ή πρόσωπα, τα οποία τελικά κατέχουν ή ελέγχουν τον πελάτη και/ή το ή τα φυσικά πρόσωπα για λογαριασμό των οποίων διεξάγεται συναλλαγή ή δραστηριότητα και περιλαμβάνει τουλάχιστον:
- α) όσον αφορά τις εταιρείες:
- i) το φυσικό πρόσωπο ή πρόσωπα, τα οποία τελικά έχουν στην κυριότητά τους ή ελέγχουν νομική οντότητα, έχοντας κυριότητα άμεσως ή έμμεσως σε επαρκές ποσοστό των μετοχών ή των δικαιωμάτων ψήφου ή ιδιοκτησιακού δικαιώματος της εν λόγω οντότητας, μεταξύ άλλων μέσω μετοχών στον κομιστή, ή μέσω ελέγχου με άλλα μέσα, εκτός από εισηγμένη εταιρεία σε ρυθμιζόμενη αγορά η οποία υπόκειται σε απαιτήσεις γνωστοποίησης κατά την ενωσιακή νομοθεσία ή υπόκειται σε ισοδύναμα διεθνή πρότυπα τα οποία εξασφαλίζουν επαρκή διαφάνεια των πληροφοριών σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο.
- Συμμετοχή 25 % συν μια μετοχή ή ιδιοκτησιακό δικαίωμα άνω του 25 % στον πελάτη που κατέχεται από φυσικό πρόσωπο αποτελεί ένδειξη άμεσης ιδιοκτησίας. Συμμετοχή 25 % συν μια μετοχή ή ιδιοκτησιακό δικαίωμα άνω του 25 % στον πελάτη που κατέχεται από εταιρεία, η οποία βρίσκεται υπό τον έλεγχο φυσικού προσώπου ή προσώπων ή από πολλές εταιρείες, οι οποίες βρίσκονται υπό τον έλεγχο του ίδιου φυσικού προσώπου ή προσώπων, αποτελεί ένδειξη έμμεσης ιδιοκτησίας. Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη του δικαιώματος των κρατών μελών να αποφασίζουν ότι ένα μικρότερο ποσοστό μπορεί να αποτελεί ένδειξη ιδιοκτησίας ή ελέγχου. Ο έλεγχος με άλλα μέσα μπορεί να εξακριβωθεί, μεταξύ άλλων, με βάση τα κριτήρια του άρθρου 22 παράγραφοι 1 ως 5 της οδηγίας 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³⁾,
- ii) εάν, αφού εξαντληθούν όλα τα δυνατά μέσα και υπό τον όρο ότι δεν υπάρχουν βάσιμες υποψίες, δεν προσδιοριστεί πρόσωπο βάσει του σημείου i), ή εάν υπάρχει αμφιβολία ότι το ή τα πρόσωπα που προσδιορίστηκαν είναι ο ή οι πραγματικοί δικαιούχοι, το ή τα φυσικά πρόσωπα που κατέχουν θέση ή θέσεις ανώτατων διοικητικών στελεχών· οι υπόχρεες οντότητες τηρούν αρχεία των δράσεων που αναλήφθηκαν προκειμένου να προσδιοριστεί ο πραγματικός δικαιούχος βάσει του σημείου i) και του παρόντος σημείου.
- β) σε περίπτωση σχημάτων καταπιστευματικής διαχείρισης (trusts):
- i) ο ιδρυτής·
- ii) ο ή οι καταπιστευματοδόχοι·
- iii) ο προστάτης εάν υπάρχει·
- iv) οι δικαιούχοι ή, όταν τα άτομα που αποτελούν δικαιούχους του νομικού μορφώματος ή της νομικής οντότητας δεν έχουν προσδιοριστεί ακόμη, η κατηγορία προσώπων προς το συμφέρον της οποίας έχει κυρίως συσταθεί ή λειτουργεί το νομικό μόρφωμα ή η νομική οντότητα·
- v) οποιοδήποτε άλλο φυσικό πρόσωπο ασκεί τον τελικό έλεγχο της εταιρείας καταπιστευματικής διαχείρισης μέσω άμεσης ή έμμεσης ιδιοκτησίας ή με άλλα μέσα·

(1) Κοινή δράση 98/733/ΔΕΥ, της 21ης Δεκεμβρίου 1998, που θεσπίστηκε από το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με το αξιόπιστο της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση, στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 351 της 29.12.1998, σ. 1).

(2) ΕΕ C 316 της 27.11.1995, σ. 49.

(3) Οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις εννοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 182 της 29.6.2013, σ. 19).

- γ) στην περίπτωση νομικών οντοτήτων όπως τα ιδρύματα και νομικών μορφωμάτων παρεμφερών με τα καταπιστεύματα (trusts), συμπεριλαμβάνονται το ή τα φυσικά πρόσωπα που κατέχουν αντίστοιχη ή ανάλογη θέση με τα πρόσωπα που αναφέρονται στο στοιχείο β)·
- 7) ως «φορέας παροχής υπηρεσιών καταπιστευματικής διαχείρισης ή εταιρικών υπηρεσιών» νοείται κάθε πρόσωπο το οποίο μέσω της επιχειρηματικής του δραστηριότητας παρέχει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες υπηρεσίες σε τρίτα μέρη:
- α) συστήνει εταιρείες ή άλλα νομικά πρόσωπα·
 - β) ασκεί καθήκοντα διευθυντή ή γραμματέα εταιρείας, εταίρου προσωπικής εταιρείας ή κατόχου ανάλογης θέσης σε σχέση με άλλα νομικά πρόσωπα, ή μεριμνά ώστε άλλο πρόσωπο να ασκήσει αντίστοιχα καθήκοντα·
 - γ) παρέχει καταστατική έδρα, επιχειρηματική διεύθυνση, ταχυδρομική ή διοικητική διεύθυνση και οποιεσδήποτε άλλες σχετικές υπηρεσίες για εταιρεία, προσωπική εταιρεία ή κάθε άλλο νομικό πρόσωπο ή μηχανισμό·
 - δ) ασκεί καθήκοντα καταπιστευματοδόχου σε εταιρεία ρητής καταπιστευματικής διαχείρισης (express trust) ή ανάλογο νομικό μόρφωμα, ή μεριμνά ώστε άλλο πρόσωπο να ασκήσει ανάλογα καθήκοντα·
 - ε) ασκεί καθήκοντα μετόχου εξ ονόματος άλλου προσώπου, εκτός εταιρείας εισηγμένης σε ρυθμιζόμενη αγορά η οποία υπόκειται σε απαιτήσεις γνωστοποίησης κατά την ενωσιακή νομοθεσία ή υπόκειται σε ισοδύναμα διεθνή πρότυπα, ή μεριμνά ώστε άλλο πρόσωπο να ασκήσει ανάλογα καθήκοντα·
- 8) ως «σχέση ανταπόκρισης» νοείται:
- α) η παροχή τραπεζικών υπηρεσιών από μια τράπεζα («ανταποκριτής») σε άλλη τράπεζα («πελάτης»), συμπεριλαμβανομένων της παροχής τρεχούμενου ή άλλου λογαριασμού υποχρέωσης και συναφών υπηρεσιών, όπως η διαχείριση των ταμειακών διαθεσίμων, οι διεθνείς μεταφορές χρηματικών ποσών, ο συμψηφισμός επιταγών, οι λογαριασμοί πλάγιας πρόσβασης και οι υπηρεσίες ξένου συναλλάγματος·
 - β) οι σχέσεις μεταξύ πιστωτικών ιδρυμάτων και χρηματοπιστωτικών οργανισμών, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες παρέχονται παρόμοιες υπηρεσίες από ίδρυμα ανταποκριτή σε ίδρυμα πελάτη, και συμπεριλαμβανομένων των καθιερωμένων σχέσεων για συναλλαγές τίτλων ή μεταφορές χρηματικών ποσών·
- 9) ως «πολιτικώς εκτεθειμένο πρόσωπο» νοείται το φυσικό πρόσωπο στο οποίο έχουν ή είχαν ανατεθεί σημαντικά δημόσια λειτουργήματα, όπως τα εξής:
- α) αρχηγοί κρατών, αρχηγοί κυβερνήσεων, υπουργοί, αναπληρωτές υπουργοί και υφυπουργοί·
 - β) μέλη κοινοβουλίων ή παρόμοιων νομοθετικών σωμάτων·
 - γ) μέλη των διοικητικών οργάνων των πολιτικών κομμάτων·
 - δ) μέλη ανωτάτων δικαστηρίων, συνταγματικών δικαστηρίων ή άλλων δικαιοδοτικών οργάνων υψηλού επιπέδου των οποίων οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε περαιτέρω ένδικα μέσα, πλην εξαιρετικών περιστάσεων·
 - ε) μέλη ελεγκτικών συνεδρίων και διοικητικών συμβουλίων κεντρικών τραπεζών·
 - στ) πρόσβεις, επιτετραμμένοι και υψηλόβαθμοι αξιωματικοί των ενόπλων δυνάμεων·
 - ζ) μέλη διοικητικών, διαχειριστικών ή εποπτικών οργάνων κρατικών επιχειρήσεων·
 - η) διευθυντές, αναπληρωτές διευθυντές και μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή πρόσωπα που κατέχουν ισοδύναμη θέση σε διεθνή οργανισμό.
- Κανένα από τα δημόσια λειτουργήματα που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως η) δεν αφορά πρόσωπα κατέχοντα ενδιάμεσες ή χαμηλές θέσεις της υπαλληλικής ιεραρχίας·
- 10) στους «στενούς συγγενείς» περιλαμβάνονται:
- α) ο/η σύζυγος, ή πρόσωπο εξομοιούμενο με σύζυγο, πολιτικώς εκτεθειμένου προσώπου·
 - β) τα τέκνα και οι σύζυγοί τους, ή πρόσωπα εξομοιούμενα με σύζυγο, πολιτικώς εκτεθειμένου προσώπου·
 - γ) οι γονείς πολιτικώς εκτεθειμένου προσώπου·

- 11) ως «πρόσωπα που είναι γνωστά ως στενοί συνεργάτες» νοούνται:
- α) φυσικά πρόσωπα για τα οποία είναι γνωστό ότι είναι από κοινού πραγματικοί δικαιούχοι νομικής οντότητας ή νομικού μορφώματος ή ότι συνδέονται με οποιαδήποτε άλλη στενή επιχειρηματική σχέση με πολιτικώς εκτεθειμένο πρόσωπο·
 - β) φυσικά πρόσωπα που είναι μόνοι πραγματικοί δικαιούχοι νομικής οντότητας ή νομικού μορφώματος που είναι γνωστό ότι συστάθηκαν προς de facto όφελος πολιτικώς εκτεθειμένου προσώπου·
- 12) ως «ανώτερο διοικητικό στέλεχος» νοείται το στέλεχος ή ο υπάλληλος με επαρκείς γνώσεις της έκθεσης του ιδρύματος ή του οργανισμού στον κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, καθώς και με επαρκή αρχαιότητα για τη λήψη αποφάσεων που επηρεάζουν την έκθεση σε κίνδυνο και που δεν χρειάζεται, σε όλες τις περιπτώσεις, να είναι μέλος του διοικητικού συμβουλίου·
- 13) ως «επιχειρηματική σχέση» νοείται η επιχειρηματική, επαγγελματική ή εμπορική σχέση η οποία συνδέεται με τις επαγγελματικές δραστηριότητες των υπόχρεων οντοτήτων και η οποία αναμένεται, κατά τον χρόνο σύναψης της επαφής, ότι θα έχει κάποια διάρκεια·
- 14) ως «υπηρεσίες τυχερών παιχνιδιών» νοούνται οι υπηρεσίες χρηματικού στοιχήματος σε τυχερά παιχνίδια, συμπεριλαμβανομένων εκείνων με κάποιο στοιχείο δεξιοτήτας, όπως λαχεία, παιχνίδια καζίνο, παιχνίδια πόκερ και πράξεις στοιχηματισμού, που προσφέρονται σε συγκεκριμένο χώρο ή με οποιοδήποτε μέσο εξ αποστάσεως, με ηλεκτρονικά μέσα ή με κάθε άλλη τεχνολογία διευκόλυνσης της επικοινωνίας, και ύστερα από ατομικό αίτημα του αποδέκτη των υπηρεσιών·
- 15) ως «όμιλος» νοείται ο όμιλος επιχειρήσεων που αποτελείται από μία μητρική επιχείρηση, τις θυγατρικές της και τις οντότητες στις οποίες η μητρική επιχείρηση ή οι θυγατρικές της διαθέτουν συμμετοχή, καθώς και επιχειρήσεις που συνδέονται μεταξύ τους με σχέση κατά την έννοια του άρθρου 22 της οδηγίας 2013/34/ΕΕ·
- 16) ως «ηλεκτρονικό χρήμα» νοείται το ηλεκτρονικό χρήμα όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 2) της οδηγίας 2009/110/ΕΚ·
- 17) ως «εικονική τράπεζα» νοείται πιστωτικό ή χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή ίδρυμα ασχολούμενο με δραστηριότητες ανάλογες με αυτές που διενεργούνται από πιστωτικά ιδρύματα και χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς, το οποίο έχει συσταθεί εντός ζώνης δικαιοδοσίας στην οποία δεν έχει φυσική παρουσία, και άρα πραγματική έδρα και διοίκηση, και το οποίο δεν συνδέεται με ρυθμιζόμενο χρηματοπιστωτικό όμιλο.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, σύμφωνα με την προσέγγιση βάσει του κινδύνου, ότι το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας επεκτείνεται στο σύνολό της ή εν μέρει σε επαγγελματικούς κλάδους και κατηγορίες επιχειρήσεων, εκτός των υπόχρεων οντοτήτων του άρθρου 2 παράγραφος 1, που ασχολούνται με δραστηριότητες ιδιαίτερα επιδεκτικές σε χρήσεις για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.
2. Εφόσον κράτος μέλος επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας σε επαγγελματικούς κλάδους ή κατηγορίες επιχειρήσεων εκτός των αναφερομένων στο άρθρο 2 παράγραφος 1, ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ αυστηρότερες διατάξεις στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, εντός των ορίων της νομοθεσίας της Ένωσης.

ΤΜΗΜΑ 2

Εκτίμηση των κινδύνων

Άρθρο 6

1. Η Επιτροπή προβαίνει σε εκτίμηση των κινδύνων που συνεπάγονται για την εσωτερική αγορά ή νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας και σχετίζονται με διασυνοριακές δραστηριότητες.

Προς τούτο, η Επιτροπή καταρτίζει ως τις 26 Ιουνίου 2017 έκθεση στην οποία επισημαίνονται, αναλύονται και αξιολογούνται αυτοί οι κίνδυνοι σε επίπεδο Ένωσης. Η Επιτροπή αναθεωρεί την έκθεση κάθε δύο χρόνια ή συντομότερα εφόσον κρίνεται σκόπιμο.

2. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα:
 - α) τους τομείς της εσωτερικής αγοράς που υπόκεινται στον μεγαλύτερο κίνδυνο·

β) τους κινδύνους που συνδέονται με κάθε συγκεκριμένο τομέα·

γ) τα πιο συνηθισμένα μέσα που χρησιμοποιούν οι κακοποιοί για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

3. Η Επιτροπή θέτει την έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στη διάθεση των κρατών μελών και των υπόχρεων οντοτήτων προκειμένου να τα/τις βοηθήσει στον εντοπισμό, την κατανόηση, τη διαχείριση και τον μετριασμό του κινδύνου νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, και για να επιτρέψει σε άλλους ενδιαφερόμενους φορείς, περιλαμβανομένων των εθνικών νομοθετών, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, των ΕΕΑ και των αντιπροσώπων των ΜΧΠ να κατανοήσουν καλύτερα τους κινδύνους.

4. Η Επιτροπή απευθύνει στα κράτη μέλη συστάσεις σχετικά με τα μέτρα που είναι κατάλληλα για την αντιμετώπιση των εντοπιζόμενων κινδύνων. Σε περίπτωση που τα κράτη μέλη αποφασίσουν να μην εφαρμόσουν κάποια από τις συστάσεις στα εθνικά τους συστήματα καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή και αιτιολογούν αυτή τους την απόφαση.

5. Έως τις 26 Δεκεμβρίου 2016, οι ΕΕΑ, μέσω της κοινής επιτροπής, εκδίδουν γνώμη σχετικά με τους κινδύνους τους οποίους συνεπάγονται για τον χρηματοπιστωτικό τομέα της ΕΕ Ένωσης η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας («κοινή γνώμη»). Οι ΕΕΑ, μέσω της κοινής επιτροπής, εκδίδουν στη συνέχεια γνώμη κάθε δύο χρόνια.

6. Κατά την πραγματοποίηση της εκτίμησης των κινδύνων που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή οργανώνει τις εργασίες σε επίπεδο Ένωσης, λαμβάνει υπόψη τις κοινές γνώμες που αναφέρονται στην παράγραφο 5 καθώς και τις συμβολές των εμπειρογνομόνων των κρατών μελών στον τομέα ΚΕΧ/ΧΤ, των εκπροσώπων των ΜΧΠ των κρατών μελών και άλλων οργανισμών της ΕΕ όπου κρίνεται απαραίτητο. Η Επιτροπή θέτει τις κοινές γνώμες στη διάθεση των κρατών μελών και των υπόχρεων οντοτήτων, προκειμένου να τα/τις βοηθήσει στον εντοπισμό, τη διαχείριση και τον μετριασμό του κινδύνου νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

7. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ανά διετία ή συχνότερα, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, έκθεση σχετικά με τα πορίσματα που προκύπτουν από τις τακτικές εκτιμήσεις κινδύνων και τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει των εν λόγω πορισμάτων.

Άρθρο 7

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα για τον εντοπισμό, την εκτίμηση, την κατανόηση και τον μετριασμό των κινδύνων που αντιμετωπίζει όσον αφορά τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, καθώς και των ενδεχόμενων ανησυχιών σχετικά με την προστασία των δεδομένων στο πλαίσιο αυτό, και επικαιροποιεί την εν λόγω εκτίμηση κινδύνων.

2. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μια αρχή ή καθιερώνει μηχανισμό για τον συντονισμό της αντιμετώπισης των κινδύνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σε εθνικό επίπεδο. Τα στοιχεία της εν λόγω αρχής ή η περιγραφή του μηχανισμού κοινοποιούνται στην Επιτροπή, στις ΕΕΑ, καθώς και στα άλλα κράτη μέλη.

3. Κατά την πραγματοποίηση των εκτιμήσεων κινδύνων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τα πορίσματα της έκθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1.

4. Όσον αφορά την εκτίμηση των κινδύνων που αναφέρεται στην παράγραφο 1, κάθε κράτος μέλος:

α) τη χρησιμοποιεί με σκοπό να βελτιώσει το εθνικό του σύστημα ΚΕΧ/ΧΤ, ιδίως εντοπίζοντας τους ενδεχόμενους τομείς στους οποίους οι υπόχρεες οντότητες πρέπει να εφαρμόσουν ενισχυμένα μέτρα και, όπου αρμόζει, προσδιορίζοντας τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν·

β) εντοπίζει, όπου αρμόζει, τομείς ή πεδία που διατρέχουν χαμηλότερο ή υψηλότερο κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας·

γ) υποβοηθείται από την εν λόγω εκτίμηση στην κατανομή και την ιεράρχηση των προτεραιοτήτων όσον αφορά τους πόρους για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας·

δ) χρησιμοποιεί την εν λόγω εκτίμηση για να διασφαλίσει ότι θεσπίζονται κατάλληλοι κανόνες για κάθε τομέα ή πεδίο, ανάλογα με τους κινδύνους νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας·

ε) θέτει άμεσα στη διάθεση των υπόχρεων οντοτήτων κατάλληλες πληροφορίες, ώστε να τις διευκολύνει να πραγματοποιήσουν τις δικές τους εκτιμήσεις κινδύνου νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

5. Τα κράτη μέλη θέτουν τα αποτελέσματα των εκτιμήσεων κινδύνου που διενεργούν στη διάθεση της Επιτροπής, των ΕΕΑ και των άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 8

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υπόχρεες οντότητες λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εντοπίζουν και να εκτιμούν τους κινδύνους νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας που διατρέχουν, λαμβάνοντας υπόψη παράγοντες κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων αυτών που σχετίζονται με τους πελάτες τους, τις χώρες ή τις γεωγραφικές περιοχές, τα προϊόντα, τις υπηρεσίες, τις συναλλαγές ή τους δίαυλοι παροχής τραπεζικών υπηρεσιών. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να είναι ανάλογα προς τη φύση και το μέγεθος των υπόχρεων οντοτήτων.

2. Οι εκτιμήσεις κινδύνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 τεκμηριώνονται, επικαιροποιούνται και τίθενται στη διάθεση των ενδιαφερόμενων αρμόδιων αρχών και των σχετικών αυτορρυθμιζόμενων φορέων. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να αποφασίσουν ότι δεν χρειάζονται επιμέρους τεκμηριωμένες εκτιμήσεις κινδύνων όταν οι εγγενείς στον τομέα συγκεκριμένοι κίνδυνοι είναι σαφείς και κατανοητοί.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υπόχρεες οντότητες διαθέτουν πολιτικές, ελέγχους και διαδικασίες ώστε να μετριάσουν και να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τους κινδύνους νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας που εντοπίζονται σε επίπεδο Ένωσης, σε επίπεδο κρατών μελών καθώς και στο επίπεδο των υπόχρεων οντοτήτων. Οι εν λόγω πολιτικές, οι έλεγχοι και οι διαδικασίες είναι ανάλογες προς τη φύση και το μέγεθος των εν λόγω υπόχρεων οντοτήτων.

4. Οι πολιτικές, οι έλεγχοι και οι διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 περιλαμβάνουν:

α) τη διαμόρφωση εσωτερικών πολιτικών, ελέγχων και διαδικασιών, όπως υποδείγματα πρακτικών διαχείρισης κινδύνου, δέουσα επιμέλεια ως προς τον πελάτη, υποβολή αναφορών, τήρηση αρχείων, εσωτερικό έλεγχο, διαχείριση της συμμόρφωσης, συμπεριλαμβανομένου, όπου ενδείκνυται λόγω του μεγέθους και της φύσης της δραστηριότητας, του διορισμού υπευθύνου για τον έλεγχο της συμμόρφωσης σε επίπεδο διοίκησης, και έλεγχο της ασφάλειας («screening») των εργαζομένων·

β) όταν ενδείκνυται λόγω του μεγέθους και της φύσης των δραστηριοτήτων, μια ανεξάρτητη υπηρεσία ελέγχου για την εξακρίβωση των εσωτερικών πολιτικών, ελέγχων και διαδικασιών που αναφέρονται στο στοιχείο α).

5. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες να λαμβάνουν έγκριση από τα ανώτερα διοικητικά στελέχη τους για τις πολιτικές, τους ελέγχους και τις διαδικασίες που εφαρμόζουν, να παρακολουθούν δε και, όπου ενδείκνυται, να ενισχύουν τα μέτρα που έχουν ληφθεί.

ΤΜΗΜΑ 3

Πολιτικά σχετικά με τις τρίτες χώρες

Άρθρο 9

1. Προκειμένου να προστατευθεί η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, επισημαίνονται οι δικαιοδοσίες τρίτων χωρών που χαρακτηρίζονται από στρατηγικές ανεπάρκειες όσον αφορά τα εθνικά συστήματα ΚΕΧ/ΧΤ, οι οποίες συνεπάγονται σημαντικές απειλές για το χρηματοπιστωτικό σύστημα της Ένωσης («τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου»).

2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 64, με σκοπό να επισημανθούν οι τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου, λαμβάνοντας υπόψη τις στρατηγικές ανεπάρκειες, ιδίως όσον αφορά:

α) το νομικό και θεσμικό πλαίσιο καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας στην τρίτη χώρα, ιδίως:

i) την ποινικοποίηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας,

ii) τα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη,

iii) τις απαιτήσεις σχετικά με την τήρηση αρχείων, και

iv) τις αναφορές ύποπτων συναλλαγών·

β) τις εξουσίες των αρμόδιων αρχών της τρίτης χώρας και τις διαδικασίες που εφαρμόζουν με στόχο την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας·

γ) την αποτελεσματικότητα του συστήματος ΚΕΧ/ΧΤ όσον αφορά την αντιμετώπιση των κινδύνων νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας εκ μέρους της τρίτης χώρας.

3. Οι εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 θεσπίζονται εντός ενός μηνός από τον εντοπισμό των στρατηγικών ανεπαρκειών που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο.

4. Η Επιτροπή κατά την έκδοση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, λαμβάνει υπόψη, όπου κρίνεται απαραίτητο, τις σχετικές εκτιμήσεις, αξιολογήσεις ή εκθέσεις που συντάσσουν διεθνείς οργανισμοί και φορείς καθορισμού προτύπων με αρμοδιότητες στον τομέα της πρόληψης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της καταπολέμησης της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας σχετικά με τους κινδύνους που αντιπροσωπεύουν συγκεκριμένες τρίτες χώρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΕΟΥΣΑ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗ

ΤΜΗΜΑ 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη απαγορεύουν στα πιστωτικά ιδρύματα και τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς να τηρούν ανώνυμους λογαριασμούς ή ανώνυμα βιβλιάρια καταθέσεων. Τα κράτη μέλη απαιτούν σε κάθε περίπτωση οι κάτοχοι και οι δικαιούχοι υφιστάμενων ανώνυμων λογαριασμών ή ανώνυμων βιβλιαρίων καταθέσεων να υπαχθούν σε μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη το συντομότερο δυνατόν και οπωσδήποτε πριν χρησιμοποιηθούν καθ' οιονδήποτε τρόπο οι λογαριασμοί ή τα βιβλιάρια καταθέσεων.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για την πρόληψη του κινδύνου αδιαφάνειας από τη χρήση των μετοχών στον κομιστή και των δικαιωμάτων αγοράς μετοχών στον κομιστή.

Άρθρο 11

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι υπόχρεες οντότητες να εφαρμόζουν τα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη στις εξής περιστάσεις:

- α) όταν συνάπτουν επιχειρηματική σχέση·
- β) όταν πραγματοποιούν περιστασιακή συναλλαγή που:
 - i) ανέρχεται σε ποσό ίσο ή μεγαλύτερο των 15 000 EUR είτε η συναλλαγή αυτή πραγματοποιείται με μία και μόνη πράξη είτε με περισσότερες της μιας πράξεις που φαίνεται να συνδέονται μεταξύ τους, ή
 - ii) αποτελεί μεταφορά χρηματικών ποσών όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 9) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/847 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) άνω των 1 000 EUR·
- γ) για πρόσωπα που εμπορεύονται αγαθά, όταν διενεργούν περιστασιακές συναλλαγές σε μετρητά που ανέρχονται σε ποσό ίσο ή μεγαλύτερο των 10 000 EUR, είτε η συναλλαγή πραγματοποιείται με μία και μόνη πράξη είτε με περισσότερες της μιας πράξεις που φαίνεται να συνδέονται μεταξύ τους·
- δ) για παρόχους υπηρεσιών τυχερών παιχνιδιών, κατά την είσπραξη των κερδών, κατά την κατάθεση του στοιχήματος ή και στις δύο περιπτώσεις, όταν πραγματοποιούν συναλλαγές που ανέρχονται σε ποσό ίσο ή μεγαλύτερο των 2 000 EUR, είτε η συναλλαγή πραγματοποιείται με μία και μόνη πράξη είτε με περισσότερες της μιας πράξεις που φαίνεται να συνδέονται μεταξύ τους·
- ε) όταν υπάρχει υπόνοια νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε παρέκκλιση, εξαίρεση ή κατώτατο όριο·
- στ) όταν υπάρχουν αμφιβολίες για την ακρίβεια ή την επάρκεια των δεδομένων που συγκεντρώθηκαν ήδη για την εξακρίβωση της ταυτότητας του πελάτη.

Άρθρο 12

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 13 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α), β) και γ) και του άρθρου 14, και με βάση κατάλληλη αξιολόγηση κινδύνων που δείχνει ότι ο κίνδυνος είναι μικρός, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν στις υπόχρεες οντότητες να μην εφαρμόσουν ορισμένα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη σε ό,τι αφορά το ηλεκτρονικό χρήμα, αν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις μετριασμού του κινδύνου:

- α) το μέσο πληρωμής δεν διαθέτει δυνατότητα επαναφόρτισης ή έχει ανώτατο μηνιαίο όριο πράξεων πληρωμής 250 EUR που μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο στο συγκεκριμένο κράτος μέλος·
- β) το ανώτατο ποσό που αποθηκεύεται ηλεκτρονικά δεν υπερβαίνει τα 250 EUR·

(*) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/847 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί στοιχείων που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών και περί κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 (βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

- γ) το μέσο πληρωμής χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών·
- δ) το μέσο πληρωμής δεν μπορεί να χρηματοδοτηθεί με ανώνυμο ηλεκτρονικό χρήμα·
- ε) ο εκδότης παρακολουθεί επαρκώς τις συναλλαγές ή την επιχειρηματική σχέση ώστε να είναι δυνατός ο εντοπισμός ασυνήθιστων ή ύποπτων συναλλαγών.

Για τους σκοπούς του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη μπορούν να αυξάνουν το εν λόγω όριο ως τα 500 EUR για μέσα πληρωμής που μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η παρέκκλιση της παραγράφου 1 δεν ισχύει σε περίπτωση εξόφλησης σε μετρητά ή ανάληψης σε μετρητά της νομισματικής αξίας του ηλεκτρονικού χρήματος όταν το εξοφλούμενο ποσό υπερβαίνει τα 100 EUR.

Άρθρο 13

1. Τα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη περιλαμβάνουν:

- α) την εξακρίβωση και την επαλήθευση της ταυτότητας του πελάτη βάσει εγγράφων, δεδομένων ή πληροφοριών από αξιόπιστη και ανεξάρτητη πηγή·
- β) την εξακρίβωση της ταυτότητας του πραγματικού δικαιούχου και τη λήψη εύλογων μέτρων για την επαλήθευση της ταυτότητάς του, ώστε η υπόχρεη οντότητα να έχει τη βεβαιότητα ότι γνωρίζει τον πραγματικό δικαιούχο· όσον αφορά τα νομικά πρόσωπα, τις εταιρείες καταπιστευματικής διαχείρισης, τις εταιρείες, τα ιδρύματα και τα παρεμφερή νομικά μορφώματα, τη λήψη εύλογων μέτρων για να γίνει κατανοητή η διάρθρωση της κυριότητας και του ελέγχου του πελάτη·
- γ) την αξιολόγηση και, ανάλογα με την περίπτωση, τη συλλογή πληροφοριών για τον σκοπό και τη σκοπούμενη φύση της επιχειρηματικής σχέσης·
- δ) την άσκηση συνεχούς εποπτείας όσον αφορά την επιχειρηματική σχέση, με ενδελεχή εξέταση των συναλλαγών που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια αυτής της σχέσης, προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι οι συναλλαγές που διενεργούνται συνάδουν με τις γνώσεις της υπόχρεης οντότητας σχετικά με τον πελάτη, την επιχείρηση και το προφίλ του κινδύνου, και, εφόσον απαιτείται, σχετικά με την προέλευση των χρηματικών ποσών, καθώς και τη διασφάλιση της τήρησης ενημερωμένων εγγράφων, δεδομένων ή πληροφοριών.

Κατά την εφαρμογή των μέτρων των στοιχείων α) και β) του πρώτου εδαφίου, οι υπόχρεες οντότητες επαληθεύουν επίσης ότι κάθε πρόσωπο που σκοπεύει να ενεργήσει για λογαριασμό του πελάτη έχει πράγματι εξουσιοδοτηθεί σχετικά, καθώς και εξακριβώνουν και επαληθεύουν την ταυτότητα του προσώπου αυτού.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι υπόχρεες οντότητες να εφαρμόζουν καθεμία από τις απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Ωστόσο, οι υπόχρεες οντότητες μπορούν να καθορίζουν την έκταση των μέτρων αυτών ανάλογα με τον βαθμό κινδύνου.

3. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες να λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τις μεταβλητές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I κατά την εκτίμηση των κινδύνων νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υπόχρεες οντότητες είναι σε θέση να αποδείξουν στις αρμόδιες αρχές ή τους αυτορρυθμιζόμενους φορείς ότι τα μέτρα είναι ενδεδειγμένα για την αντιμετώπιση των εντοπιζόμενων κινδύνων νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

5. Στην περίπτωση ασφάλειας ζωής ή άλλων ασφαλειών με επενδυτικό σκοπό, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, επιπλέον των μέτρων δέουσας επιμέλειας που απαιτούνται για τον πελάτη και τον πραγματικό δικαιούχο, τα πιστωτικά ιδρύματα και οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί λαμβάνουν τα ακόλουθα μέτρα δέουσας επιμέλειας για τους δικαιούχους ασφαλιστηρίου συμβολαίου ζωής και άλλων ασφαλιστήριων συμβολαίων με επενδυτικό σκοπό, μόλις ταυτοποιηθούν ή προσδιοριστούν οι δικαιούχοι:

- α) στην περίπτωση δικαιούχων που ταυτοποιούνται ως ιδιαιτέρως κατονομαζόμενα πρόσωπα ή νομικά μορφώματα, λαμβάνουν το όνομά τους·
- β) στην περίπτωση δικαιούχων που προσδιορίζονται ανάλογα με τα χαρακτηριστικά τους ή ανά κατηγορία ή με άλλα μέσα, λαμβάνουν επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τους εν λόγω δικαιούχους ώστε να βεβαιωθούν ότι τα πιστωτικά ιδρύματα και οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί θα είναι σε θέση να προσδιορίσουν την ταυτότητα του δικαιούχου κατά τον χρόνο της πληρωμής.

Όσον αφορά τα στοιχεία α) και β) του πρώτου εδαφίου, η επαλήθευση της ταυτότητας των δικαιούχων πραγματοποιείται κατά τον χρόνο της πληρωμής. Σε περίπτωση εκχώρησης σε τρίτον, εν όλω ή εν μέρει, της ασφάλειας ζωής ή άλλης ασφάλειας με επενδυτικό σκοπό, τα πιστωτικά ιδρύματα και οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί που έχουν γνώση της εκχώρησης ταυτοποιούν τον πραγματικό δικαιούχο κατά τον χρόνο της εκχώρησης στο φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή το νομικό μάρφωμα που λαμβάνει για ίδιο όφελος την αξία του εκχωρούμενου ασφαλιστήριου συμβολαίου.

6. Στην περίπτωση δικαιούχων εταιρειών καταπιστευματικής διαχείρισης ή παρεμφερών νομικών μορφωμάτων οι οποίοι προσδιορίζονται ανάλογα με τα ειδικά χαρακτηριστικά τους ή ανά κατηγορία, η υπόχρεη οντότητα λαμβάνει επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τον δικαιούχο ώστε να βεβαιωθεί ότι θα είναι σε θέση να προσδιορίσει την ταυτότητα του δικαιούχου κατά τον χρόνο της πληρωμής ή τη στιγμή που ο δικαιούχος ασκεί τα κεκτημένα του δικαιώματα.

Άρθρο 14

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν να πραγματοποιείται η επαλήθευση της ταυτότητας του πελάτη και του πραγματικού δικαιούχου πριν από τη σύναψη επιχειρηματικής σχέσης ή την πραγματοποίηση της συναλλαγής.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν να ολοκληρώνεται η επαλήθευση της ταυτότητας του πελάτη και του πραγματικού δικαιούχου κατά τη διάρκεια της σύναψης επιχειρηματικής σχέσης, εφόσον αυτό απαιτείται για να μη διακοπεί η ομαλή διεξαγωγή των δραστηριοτήτων και εφόσον ο κίνδυνος νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας είναι μικρός. Στις περιπτώσεις αυτές, οι εν λόγω διαδικασίες ολοκληρώνονται το συντομότερο δυνατόν μετά την αρχική επαφή.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν το άνοιγμα λογαριασμού σε πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό, συμπεριλαμβανομένων λογαριασμών που επιτρέπουν τις συναλλαγές κινητών αξιών, υπό τον όρο ότι υπάρχουν οι κατάλληλες εγγυήσεις που διασφαλίζουν ότι οι συναλλαγές δεν θα πραγματοποιούνται από τον πελάτη ή για λογαριασμό του, προτού εξασφαλιστεί η πλήρης συμμόρφωση με τις απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη που ορίζονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και β).

4. Όταν η υπόχρεη οντότητα δεν μπορεί να συμμορφωθεί προς τις απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη που ορίζονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α), β) ή γ), τα κράτη μέλη απαιτούν να μην μπορεί να πραγματοποιήσει συναλλαγή μέσω τραπεζικού λογαριασμού, να συνάψει επιχειρηματική σχέση ή να πραγματοποιήσει τη συναλλαγή, περατώνουν δε την επιχειρηματική σχέση και εξετάζουν το ενδεχόμενο υποβολής αναφοράς για ύποπτη συναλλαγή στη ΜΧΠ σε σχέση με τον πελάτη σύμφωνα με το άρθρο 33.

Τα κράτη μέλη δεν εφαρμόζουν το πρώτο εδάφιο σε συμβολαιογράφους, άλλους ελεύθερους επαγγελματίες νομικούς, νόμιμους ελεγκτές, εξωτερικούς λογιστές και φοροτεχνικούς, αποκλειστικά και μόνο στο βαθμό που τα εν λόγω πρόσωπα εξακριβώνουν τη νομική θέση για λογαριασμό του πελάτη τους ή την εκτελούν τα καθήκοντά τους στο πλαίσιο της υπεράσπισης ή εκπροσώπησης του εν λόγω πελάτη σε δικαστική διαδικασία ή σχετικά με αυτή, συμπεριλαμβανομένης της παροχής συμβουλών με θέμα την κίνηση ή την αποφυγή κίνησης μιας τέτοιας διαδικασίας.

5. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες να εφαρμόζουν τα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη, όχι μόνον σε όλους τους νέους πελάτες, αλλά και στους υπάρχοντες πελάτες την κατάλληλη χρονική στιγμή, ανάλογα με τον βαθμό κινδύνου, μεταξύ άλλων και όταν μεταβάλλονται οι σχετικές περιστάσεις του πελάτη.

ΤΜΗΜΑ 2

Απλουστευμένη δέουσα επιμέλεια ως προς τον πελάτη

Άρθρο 15

1. Όταν ένα κράτος μέλος ή μια υπόχρεη οντότητα εντοπίζει τομείς μικρότερου κινδύνου, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να επιτρέψει στις υπόχρεες οντότητες να εφαρμόζουν απλουστευμένα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη.

2. Πριν εφαρμόσουν απλουστευμένα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη, οι υπόχρεες οντότητες βεβαιώνονται ότι η επιχειρηματική σχέση ή η συναλλαγή παρουσιάζει χαμηλότερο βαθμό κινδύνου.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υπόχρεες οντότητες παρακολουθούν επαρκώς τη συναλλαγή και την επιχειρηματική σχέση, ώστε να είναι δυνατός ο εντοπισμός ασυνήθιστων ή ύποπτων συναλλαγών.

Άρθρο 16

Κατά την εκτίμηση των κινδύνων νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, που σχετίζονται με κατηγορίες πελατών, γεωγραφικές περιοχές και με συγκεκριμένα προϊόντα, υπηρεσίες, συναλλαγές ή διαύλους παροχής τραπεζικών υπηρεσιών, τα κράτη μέλη και οι υπόχρεες οντότητες λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τους παράγοντες που αφορούν σε καταστάσεις δυνητικά μικρότερου κινδύνου, οι οποίοι εκτίθενται στο παράρτημα II.

Άρθρο 17

Έως τις 26 Ιουνίου 2017, οι ΕΕΑ εκδίδουν κατευθυντήριες γραμμές που απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές και στα πιστωτικά ιδρύματα και τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς, σύμφωνα με το άρθρο 16 των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, (ΕΕ) αριθ. 1094/2010, και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, σχετικά με τους παράγοντες κινδύνου που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται σε περιπτώσεις όπου θεωρείται σκόπιμη η λήψη απλουστευμένων μέτρων δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη. Συνεκτιμώνται ιδίως η φύση και το μέγεθος της συναλλαγής και, εφόσον είναι ενδεδειγμένο και αναλογικό, προβλέπονται ειδικά μέτρα.

ΤΜΗΜΑ 3

Αυξημένη δέουσα επιμέλεια ως προς τον πελάτη

Άρθρο 18

1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 19 έως 24 και όταν συναλλάσσονται με φυσικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες με εγκατάσταση σε τρίτες χώρες, που χαρακτηρίζονται από την Επιτροπή ως τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου, καθώς επίσης και σε άλλες περιπτώσεις υψηλότερου κινδύνου που προσδιορίζονται από τα κράτη μέλη ή τις υπόχρεες οντότητες, τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες να εφαρμόζουν ενισχυμένα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη, ώστε να διαχειρίζονται και να μετριάσουν κατάλληλα τους κινδύνους αυτούς.

Δεν χρειάζεται να γίνεται αυτόματη εφαρμογή ενισχυμένων μέτρων δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη σε περίπτωση υποκαταστημάτων ή θυγατρικών πλειοψηφικής συμμετοχής που ευρίσκονται σε τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου και των οποίων την κυριότητα έχουν υπόχρεες οντότητες εγκατεστημένες στην Ένωση, όταν τα εν λόγω υποκαταστήματα ή οι θυγατρικές πλειοψηφικής συμμετοχής τηρούν πλήρως τις πολιτικές και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται σε επίπεδο ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 45. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι στις εν λόγω περιπτώσεις οι υπόχρεες οντότητες χρησιμοποιούν προσέγγιση βάσει του κινδύνου.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες να εξετάζουν, στο μέτρο του ευλόγως δυνατού, το ιστορικό και τον σκοπό όλων των πολύπλοκων και ασυνήθιστα μεγάλων συναλλαγών, και όλα τα ασυνήθιστα είδη συναλλαγών, που πραγματοποιούνται χωρίς προφανή οικονομικό ή νόμιμο σκοπό. Συγκεκριμένα, οι υπόχρεες οντότητες αυξάνουν τον βαθμό και τη φύση της παρακολούθησης της επιχειρηματικής σχέσης, προκειμένου να προσδιοριστεί αν οι εν λόγω συναλλαγές ή δραστηριότητες φαίνονται ύποπτες.

3. Κατά την εκτίμηση των κινδύνων νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, τα κράτη μέλη και οι υπόχρεες οντότητες λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τους παράγοντες καταστάσεων δυνητικά υψηλότερου κινδύνου, οι οποίοι παρατίθενται στο παράρτημα III.

4. Έως τις 26 Ιουνίου 2017, οι ΕΕΑ εκδίδουν κατευθυντήριες γραμμές που απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές και στα πιστωτικά ιδρύματα και τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς, σύμφωνα με το άρθρο 16 των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, σχετικά με τους παράγοντες κινδύνου που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ή τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται σε περιπτώσεις όπου θεωρείται σκόπιμη η λήψη ενισχυμένων μέτρων δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη. Συνεκτιμώνται ιδίως η φύση και το μέγεθος της επιχείρησης και, εφόσον είναι ενδεδειγμένο, προβλέπονται ανάλογα ειδικά μέτρα.

Άρθρο 19

Όσον αφορά τις διασυννοριακές σχέσεις ανταπόκρισης με ίδρυμα πελάτη από τρίτη χώρα, τα κράτη μέλη, εκτός από τα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη που προβλέπονται στο άρθρο 13, απαιτούν από τα πιστωτικά τους ιδρύματα και τους χρηματοπιστωτικούς τους οργανισμούς:

- α) να συγκεντρώνουν επαρκείς πληροφορίες σχετικά με το ίδρυμα πελάτη για να κατανοήσουν πλήρως τη φύση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του και να εκτιμήσουν, από τις δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες, τη φήμη του ιδρύματος και την ποιότητα της εποπτείας·
- β) να αξιολογούν τους ελέγχους ΚΕΧ/ΧΤ που διενεργεί το ίδρυμα πελάτη·
- γ) να λαμβάνουν έγκριση από τα ανώτερα διοικητικά στελέχη, πριν από τη σύναψη νέων σχέσεων ανταπόκρισης·
- δ) να τεκμηριώνουν τις αντίστοιχες αρμοδιότητες κάθε ιδρύματος·
- ε) όσον αφορά τους λογαριασμούς πλάγιας πρόσβασης (payable-through accounts), να διασφαλίζουν ότι το ίδρυμα πελάτη επαληθεύει την ταυτότητα των πελατών και ασκεί συνεχή δέουσα επιμέλεια ως προς τους πελάτες που έχουν άμεση πρόσβαση στους λογαριασμούς του ιδρύματος ανταποκριτή και ότι μπορεί να παράσχει στοιχεία και δεδομένα σχετικά με τη δέουσα επιμέλεια ως προς τους πελάτες, κατόπιν σχετικού αιτήματος του ανταποκριτή.

Άρθρο 20

Όσον αφορά τις συναλλαγές ή τις επιχειρηματικές σχέσεις με πολιτικώς εκτεθειμένα πρόσωπα, τα κράτη μέλη, επιπλέον των μέτρων δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη που προβλέπονται στο άρθρο 13, απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες:

- a) να διαθέτουν κατάλληλα συστήματα διαχείρισης του κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων διαδικασιών βασιζόμενων στους κινδύνους, για να καθορίζουν εάν ο πελάτης ή ο πραγματικός δικαιούχος του πελάτη είναι πολιτικώς εκτεθειμένο πρόσωπο·
- β) να εφαρμόζουν τα ακόλουθα μέτρα στις περιπτώσεις επιχειρηματικών σχέσεων με πολιτικώς εκτεθειμένα πρόσωπα:
 - i) να λαμβάνουν έγκριση από τα ανώτερα διοικητικά στελέχη για τη σύναψη ή τη διατήρηση επιχειρηματικών σχέσεων με τέτοια πρόσωπα,
 - ii) να λαμβάνουν επαρκή μέτρα για να διαπιστώνουν την πηγή του πλούτου και την προέλευση των κεφαλαίων τα οποία αφορά η επιχειρηματική σχέση ή η συναλλαγή με τέτοια πρόσωπα,
 - iii) να διενεργούν ενισχυμένη και συνεχή παρακολούθηση των εν λόγω επιχειρηματικών σχέσεων.

Άρθρο 21

Τα κράτη μέλη ζητούν από τις υπόχρεες οντότητες να λαμβάνουν εύλογα μέτρα προκειμένου να καθορίσουν κατά πόσον οι δικαιούχοι ασφαλιστηρίου συμβολαίου ζωής ή άλλου ασφαλιστηρίου συμβολαίου με επενδυτικό σκοπό και/ή, ενδεχομένως, ο πραγματικός δικαιούχος του δικαιούχου είναι πολιτικώς εκτεθειμένα πρόσωπα. Τα μέτρα αυτά λαμβάνονται το αργότερο κατά τον χρόνο της πληρωμής ή κατά τον χρόνο της εκχώρησης, εν όλω ή εν μέρει, του ασφαλιστηρίου συμβολαίου. Όταν εντοπίζονται υψηλότεροι κίνδυνοι, επιπλέον της εφαρμογής των μέτρων δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη που προβλέπονται στο άρθρο 13, τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες:

- a) να ενημερώνουν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη πριν από την πληρωμή του προϊόντος του ασφαλιστηρίου συμβολαίου·
- β) να διενεργούν ενισχυμένο έλεγχο ολόκληρης της επιχειρηματικής σχέσης με τον αντισυμβαλλόμενο.

Άρθρο 22

Όταν ένα πολιτικώς εκτεθειμένο πρόσωπο έχει παύσει να ασκεί σημαντικό δημόσιο λειτουργήμα σε κράτος μέλος ή τρίτη χώρα ή να κατέχει σημαντική δημόσια θέση σε διεθνή οργανισμό, οι υπόχρεες οντότητες απαιτείται να λαμβάνουν για χρονικό διάστημα τουλάχιστον 12 μηνών υπόψη τον κίνδυνο που συνεχίζει να θέτει το εν λόγω πρόσωπο και να εφαρμόζουν τα κατάλληλα μέτρα, ανάλογα με τον βαθμό κινδύνου, έως ότου θεωρηθεί ότι το πρόσωπο αυτό δεν ενέχει πλέον κίνδυνο που χαρακτηρίζει ειδικά τα πολιτικώς εκτεθειμένα πρόσωπα.

Άρθρο 23

Τα μέτρα που αναφέρονται στα άρθρα 20 και 21 εφαρμόζονται επίσης στους στενούς συγγενείς ή στα πρόσωπα που είναι γνωστά ως στενοί συνεργάτες των πολιτικώς εκτεθειμένων προσώπων.

Άρθρο 24

Τα κράτη μέλη απαγορεύουν στα πιστωτικά ιδρύματα και στους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς να συνάπτουν ή να συνεχίζουν σχέση ανταπόκρισης με εικονική τράπεζα και απαιτούν από τα εν λόγω ιδρύματα και τους οργανισμούς να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι δεν συνάπτουν ή δεν συνεχίζουν σχέσεις ανταπόκρισης με πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό, ο οποίος είναι γνωστό ότι επιτρέπει να χρησιμοποιούνται οι λογαριασμοί του από εικονική τράπεζα.

ΤΜΗΜΑ 4**Εκτέλεση από τρίτους****Άρθρο 25**

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις υπόχρεες οντότητες να βασίζονται σε τρίτα μέρη για την εκπλήρωση των απαιτήσεων δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη του άρθρου 13 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α), β) και γ). Ωστόσο, η τελική ευθύνη για την εκπλήρωση των εν λόγω απαιτήσεων εξακολουθεί να βαρύνει την υπόχρεη οντότητα η οποία βασίζεται στο τρίτο μέρος.

Άρθρο 26

1. Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, ως «τρίτα μέρη» νοούνται οι υπόχρεες οντότητες που απαριθμούνται στο άρθρο 2, οι οργανώσεις μέλη ή οι ομοσπονδίες αυτών των υπόχρεων οντοτήτων ή άλλα ιδρύματα ή πρόσωπα που βρίσκονται στα κράτη μέλη ή σε τρίτη χώρα, τα οποία:

- α) εφαρμόζουν μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη και μέτρα τήρησης αρχείων σύμφωνα με αυτά που θεσπίζονται με την παρούσα οδηγία· και
- β) υπόκεινται σε εποπτεία, σύμφωνα με το τμήμα 2 του κεφαλαίου VI, όσον αφορά τη συμμόρφωσή τους προς τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη απαγορεύουν στις υπόχρεες οντότητες να βασίζονται σε τρίτα μέρη εγκαταστημένα σε τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από την εν λόγω απαγόρευση υποκαταστήματα και θυγατρικές πλειοψηφικής συμμετοχής υπόχρεων οντοτήτων εγκατεστημένων στην Ένωση, όταν αυτά τα υποκαταστήματα και οι θυγατρικές τηρούν πλήρως τις πολιτικές και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται σε επίπεδο ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 45.

Άρθρο 27

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υπόχρεες οντότητες λαμβάνουν από το τρίτο μέρος στο οποίο βασίζονται τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τις απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη του άρθρου 13 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α), β) και γ).

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υπόχρεες οντότητες στις οποίες απευθύνεται ο πελάτης λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι κατάλληλα αντίγραφα των δεδομένων εξακρίβωσης και ελέγχου της ταυτότητας, καθώς και άλλα συναφή έγγραφα για την ταυτότητα του πελάτη ή του πραγματικού δικαιούχου, τους διαβιβάζονται αμελλητί, κατόπιν αιτήσεως, από το τρίτο μέρος.

Άρθρο 28

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής (για πολιτικές και διαδικασίες σε επίπεδο ομίλου) και η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής (για υποκαταστήματα και θυγατρικές) μπορούν να θεωρήσουν ότι μια υπόχρεη οντότητα εφαρμόζει τα μέτρα που θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 26 και 27, μέσω του προγράμματος του ομίλου της, εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η υπόχρεη οντότητα βασίζεται σε πληροφορίες που παρέχονται από τρίτο μέρος το οποίο ανήκει στον ίδιο όμιλο·
- β) ο εν λόγω όμιλος εφαρμόζει μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη, κανόνες για την τήρηση αρχείων και προγράμματα για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας σύμφωνα με την παρούσα οδηγία ή ισοδύναμους κανόνες·
- γ) η αποτελεσματική εφαρμογή των απαιτήσεων που αναφέρονται στο στοιχείο β) υπόκειται σε εποπτεία σε επίπεδο ομίλου από αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ή της τρίτης χώρας.

Άρθρο 29

Το παρόν τμήμα δεν εφαρμόζεται σε σχέσεις εξωτερικής ανάθεσης ή σχέσεις πρακτόρευσης στο πλαίσιο των οποίων, βάσει συμβατικής ρύθμισης, ο πάροχος της εξωτερικής υπηρεσίας ή ο πράκτορας πρέπει να θεωρείται μέρος της υπόχρεης οντότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟ

Άρθρο 30

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εταιρικές και άλλες νομικές οντότητες που έχουν την εταιρική τους έδρα στην επικράτειά τους υποχρεούνται να αποκτούν και να φυλάσσουν επαρκείς, ακριβείς και τρέχουσες πληροφορίες σχετικά με τους πραγματικούς δικαιούχους τους, συμπεριλαμβανομένων των λεπτομερειών των δικαιωμάτων που κατέχουν οι πραγματικοί δικαιούχοι.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω οντότητες υποχρεούνται να παρέχουν στις υπόχρεες οντότητες εκτός από τις πληροφορίες σχετικά με τον νόμιμο δικαιούχο, πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο, όταν οι υπόχρεες οντότητες λαμβάνουν μέτρα δέουσας επιμέλειας σύμφωνα με το κεφάλαιο II.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν οι αρμόδιες αρχές και οι ΜΧΠ να μπορούν να έχουν πρόσβαση εγκαίρως στις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 φυλάσσονται σε κεντρικό μητρώο σε κάθε κράτος μέλος, για παράδειγμα σε εμπορικό μητρώο, σε μητρώο εταιρειών σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 2009/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ ή σε δημόσιο μητρώο. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα χαρακτηριστικά αυτών των εθνικών μηχανισμών. Οι πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο που περιέχονται στην εν λόγω βάση δεδομένων μπορούν να συλλέγονται σύμφωνα με τα εθνικά συστήματα.

4. Τα κράτη μέλη απαιτούν οι πληροφορίες που φυλάσσονται στο κεντρικό μητρώο που αναφέρεται στην παράγραφο 3 να είναι επαρκείς, ακριβείς και τρέχουσες.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι στις πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο έχουν πρόσβαση σε κάθε περίπτωση:

α) οι αρμόδιες αρχές και οι ΜΧΠ, χωρίς κανένα περιορισμό·

β) οι υπόχρεες οντότητες, στο πλαίσιο των μέτρων δέουσας επιμέλειας για τον πελάτη σύμφωνα με το κεφάλαιο II·

γ) κάθε πρόσωπο ή οργανισμός που μπορεί να αποδείξει έννομο συμφέρον.

Τα πρόσωπα ή οι οργανισμοί που αναφέρονται στο στοιχείο γ) έχουν πρόσβαση τουλάχιστον στο όνομα, τον μήνα και το έτος γέννησης, την υπηκοότητα και τη χώρα διαμονής του πραγματικού δικαιούχου, καθώς επίσης και το είδος και την έκταση των δικαιωμάτων που κατέχει.

Για τους στόχους της παρούσας παραγράφου, η πρόσβαση στις πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο γίνεται σύμφωνα με τους κανόνες περί προστασίας των δεδομένων και μπορεί να υπόκειται σε ηλεκτρονική εγγραφή και σε καταβολή τέλους. Τα τέλη για την πρόσβαση σε πληροφορίες δεν υπερβαίνουν το σχετικό διοικητικό κόστος.

6. Το κεντρικό μητρώο που αναφέρεται στην παράγραφο 3 διασφαλίζει ταχεία και απεριόριστη πρόσβαση των αρμόδιων αρχών και των μονάδων χρηματοοικονομικών πληροφοριών (ΜΧΠ), χωρίς να ειδοποιείται η οντότητα. Επιτρέπει επίσης την ταχεία πρόσβαση των υπόχρεων οντοτήτων, όταν λαμβάνονται μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη.

7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές και οι ΜΧΠ είναι σε θέση να παρέχουν εγκαίρως τις πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3 στις αρμόδιες αρχές και τις ΜΧΠ άλλων κρατών μελών.

8. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες να μην βασίζονται αποκλειστικά στο κεντρικό μητρώο που αναφέρεται στην παράγραφο 3 προκειμένου να εκπληρώσουν τις απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη σύμφωνα με το κεφάλαιο II. Οι απαιτήσεις αυτές πληρούνται χρησιμοποιώντας προσέγγιση που βασίζεται σε εκτίμηση του κινδύνου.

9. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, κατά περίπτωση εξαίρεση από την πρόσβαση στο σύνολο ή σε μέρος των πληροφοριών σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο που αναφέρεται στην παράγραφο 5 στοιχεία β) και γ), όταν η πρόσβαση αυτή θα εξέθετε τον πραγματικό δικαιούχο σε κίνδυνο εξαπάτησης, απαγωγής, εκβιασμού, βίας ή εκφοβισμού ή εάν ο πραγματικός δικαιούχος είναι ανήλικος ή με άλλον τρόπο ανίκανος. Οι εξαιρέσεις που προβλέπονται δυνάμει της παρούσας παραγράφου δεν ισχύουν για τα πιστωτικά ιδρύματα και τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς και για τις υπόχρεες οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 3 στοιχείο β) όταν πρόκειται για δημοσίους υπαλλήλους.

10. Έως τις 26 Ιουνίου 2019, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση στην οποία αξιολογεί τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές και διαδικασίες για την ασφαλή και αποτελεσματική διασύνδεση των κεντρικών μητρώων που αναφέρονται στην παράγραφο 3 μέσω της ευρωπαϊκής κεντρικής πλατφόρμας που θεσπίζεται στο άρθρο 4α παράγραφος 1 της οδηγίας 2009/101/ΕΚ. Όπου αρμόζει, η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται από νομοθετική πρόταση.

Άρθρο 31

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους καταπιστευματοδόχους σε σχήμα ρητής καταπιστευματικής διαχείρισης (express trust) που διέπεται από τη νομοθεσία τους να αποκτούν και να διατηρούν επαρκείς, ακριβείς και επίκαιρες πληροφορίες σχετικά με τους πραγματικούς δικαιούχους του καταπιστεύματος. Οι εν λόγω πληροφορίες περιλαμβάνουν την ταυτότητα:

α) του ιδρυτή·

β) του ή των καταπιστευματοδόχων·

γ) του προστάτη (ενδεχομένως)·

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 48 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων, με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες (ΕΕ L 258 της 1.10.2009, σ. 11).

- δ) των δικαιούχων ή της κατηγορίας δικαιούχων· και
- ε) οποιουδήποτε άλλου φυσικού προσώπου ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο επί του καταπιστεύματος.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι καταπιστευματοδόχοι γνωστοποιούν την ιδιότητά τους αυτή και παρέχουν εγκαίρως στις υπόχρεες οντότητες τις πληροφορίες της παραγράφου 1, όταν, ως καταπιστευματοδόχοι, συνάπτουν επιχειρηματική σχέση ή πραγματοποιούν περιστασιακή συναλλαγή που υπερβαίνει τα όρια που προβλέπονται στο άρθρο 11 στοιχεία β), γ) και δ).
3. Τα κράτη μέλη απαιτούν οι αρμόδιες αρχές και οι ΜΧΠ να μπορούν να έχουν ταχεία πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.
4. Τα κράτη μέλη απαιτούν οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 να φυλάσσονται σε κεντρικό μητρώο όταν το σχήμα καταπιστευματικής διαχείρισης παράγει φορολογικές υποχρεώσεις. Το κεντρικό μητρώο διασφαλίζει ταχεία και απεριόριστη πρόσβαση των αρμόδιων αρχών και των μονάδων χρηματοοικονομικών πληροφοριών (ΜΧΠ), χωρίς να ειδοποιείται το ερευνώμενο σχήμα. Μπορεί επίσης να επιτρέπει την ταχεία πρόσβαση υπόχρεων οντοτήτων στο πλαίσιο δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη σύμφωνα με το κεφάλαιο II. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα χαρακτηριστικά των εν λόγω εθνικών μηχανισμών.
5. Τα κράτη μέλη απαιτούν οι πληροφορίες που φυλάσσονται στο κεντρικό μητρώο που αναφέρεται στην παράγραφο 4 να είναι επαρκείς, ακριβείς και επίκαιρες.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υπόχρεες οντότητες δεν βασίζονται αποκλειστικά στο κεντρικό μητρώο που αναφέρεται στην παράγραφο 4 προκειμένου να εκπληρώσουν τις απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη που προβλέπει το κεφάλαιο II. Οι απαιτήσεις αυτές πληρούνται χρησιμοποιώντας προσέγγιση που βασίζεται σε εκτίμηση του κινδύνου.
7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές και οι ΜΧΠ είναι σε θέση να παρέχουν εγκαίρως τις πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 4 στις αρμόδιες αρχές και τις ΜΧΠ άλλων κρατών μελών.
8. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα μέτρα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο να εφαρμόζονται σε άλλα είδη νομικών μορφωμάτων με δομή ή λειτουργία παρεμφερή με τα καταπιστεύματα.
9. Έως τις 26 Ιουνίου 2019, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση στην οποία αξιολογεί τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές και διαδικασίες για την ασφαλή και αποτελεσματική διασύνδεση των κεντρικών μητρώων. Όπου αρμόζει, η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται από νομοθετική πρόταση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

ΤΜΗΜΑ 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 32

1. Κάθε κράτος μέλος συστήνει μια Μονάδα Χρηματοοικονομικών Πληροφοριών (ΜΧΠ) για την πρόληψη, ανίχνευση και αποτελεσματική καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.
2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν εγγράφως στην Επιτροπή την ονομασία και τη διεύθυνση των αντίστοιχων ΜΧΠ.
3. Κάθε ΜΧΠ είναι λειτουργικά ανεξάρτητη και αυτόνομη, που σημαίνει ότι έχει την εξουσία και την ικανότητα να εκτελεί ελεύθερα τα καθήκοντά της, συμπεριλαμβανομένης της ικανότητας να λαμβάνει αυτόνομες αποφάσεις να αναλύει, να ζητεί και να δημοσιεύει συγκεκριμένες πληροφορίες. Η ΜΧΠ, ως η κεντρική εθνική μονάδα, είναι υπεύθυνη να παραλαμβάνει και να αναλύει αναφορές για ύποπτες συναλλαγές και άλλες πληροφορίες για νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, συναφή βασικά αδικήματα ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Η ΜΧΠ είναι υπεύθυνη να διαβιβάζει τα αποτελέσματα των αναλύσεων της και κάθε άλλη συμπληρωματική σχετική πληροφορία στις αρμόδιες αρχές όταν υπάρχουν υπόνοιες για νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, συναφή βασικά αδικήματα ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Μπορεί να λαμβάνει συμπληρωματικές πληροφορίες από υπόχρεες οντότητες.

Τα κράτη μέλη παρέχουν στις ΜΧΠ τους επαρκείς οικονομικούς, ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους προκειμένου να είναι σε θέση να φέρουν εις πέρας τα καθήκοντά τους.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ΜΧΠ τους έχουν άμεση ή έμμεση πρόσβαση, εγκαίρως, στις πληροφορίες χρηματοοικονομικής και διοικητικής φύσεως και στις πληροφορίες που αφορούν την επιβολή του νόμου, τις οποίες χρειάζονται προκειμένου να επιτελέσουν σωστά τα καθήκοντά τους. Οι ΜΧΠ είναι σε θέση να ανταποκρίνονται σε αιτήσεις παροχής πληροφοριών από τις αρμόδιες αρχές του αντίστοιχου κράτους μέλους τους, όταν αυτές οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών εκκινούν από υπόνοιες για νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, συναφή βασικά αδικήματα ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Η απόφαση για τη διεξαγωγή ανάλυσης ή την κοινοποίηση πληροφοριών εναπόκειται στην ΜΧΠ.
5. Εάν υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να υποτεθεί ότι η παροχή αυτών των πληροφοριών θα μπορούσε να έχει αρνητική επίπτωση στις διεξαγόμενες έρευνες ή αναλύσεις ή, σε εξαιρετικές περιστάσεις, στην περίπτωση που η γνωστοποίηση των πληροφοριών θα ήταν σαφώς δυσανάλογη προς τα έννομα συμφέροντα ενός φυσικού ή νομικού προσώπου ή άσχετη με τους σκοπούς για τους οποίους ζητήθηκαν, η ΜΧΠ δεν είναι υποχρεωμένη να ανταποκριθεί στην αίτηση παροχής πληροφοριών.
6. Τα κράτη μέλη ζητούν από τις αρμόδιες αρχές να ενημερώνουν την ΜΧΠ σχετικά με τη χρήση των πληροφοριών που χορήγησε σύμφωνα με το παρόν άρθρο και σχετικά με το αποτέλεσμα των ερευνών ή των επιθεωρήσεων που διενεργήθηκαν με βάση τις εν λόγω πληροφορίες.
7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η ΜΧΠ είναι εξουσιοδοτημένη να αναλάβει επείγουσα δράση, είτε άμεσα είτε έμμεσα, όταν υπάρχει υπόνοια ότι η συναλλαγή σχετίζεται με νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ή με χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, ώστε να αναστείλει την εκτέλεση μιας συναλλαγής ή να μην συγκατατεθεί στην εκτέλεσή της, προκειμένου να αναλυθεί η συναλλαγή, να επιβεβαιωθεί η υπόνοια και να κοινοποιηθούν τα αποτελέσματα της ανάλυσης στις αρμόδιες αρχές. Η ΜΧΠ είναι εξουσιοδοτημένη να αναλάβει τέτοια δράση, είτε άμεσα είτε έμμεσα, κατόπιν αιτήσεως ΜΧΠ άλλου κράτους μέλους για τις περιόδους και υπό τους όρους που καθορίζονται στην εθνική νομοθεσία της ΜΧΠ στην οποία υποβάλλεται η αίτηση.
8. Τα καθήκοντα ανάλυσης της ΜΧΠ συνίστανται στα εξής:
 - α) σε επιχειρησιακή ανάλυση, η οποία εστιάζεται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και ειδικούς στόχους ή σε κατάλληλα επιλεγμένες πληροφορίες, ανάλογα με το είδος και τον όγκο των κοινοποιηθεισών πληροφοριών και της αναμενόμενης χρήσης τους μετά την κοινοποίηση και
 - β) σε στρατηγική ανάλυση των τάσεων και των συνήθων πρακτικών της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Άρθρο 33

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες και, εφόσον απαιτείται, από τους διευθυντές και τους υπαλλήλους τους, να συνεργάζονται πλήρως:
 - α) ενημερώνοντας άμεσα τη ΜΧΠ, με δική τους πρωτοβουλία, π.χ. υποβάλλοντας έκθεση, όταν η υπόχρεη οντότητα γνωρίζει, έχει υποψίες ή εύλογους λόγους να υποπτεύεται ότι τα κεφάλαια ανεξαρτήτως του ύψους τους συνιστούν έσοδα από εγκληματικές δραστηριότητες ή σχετίζονται με τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, καθώς και ανταποκρινόμενοι άμεσα σε αιτήματα της ΜΧΠ για συμπληρωματικές πληροφορίες που αφορούν τέτοιες περιπτώσεις και
 - β) παρέχοντας αμελλητί στη ΜΧΠ, άμεσα ή έμμεσα, κατόπιν αιτήματός της, όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στην εφαρμοστέα νομοθεσία.

Πρέπει να αναφέρονται όλες οι ύποπτες συναλλαγές, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων απόπειρας συναλλαγής.

2. Το πρόσωπο που έχει διοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4 στοιχείο α) διαβιβάζει τις πληροφορίες της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου στη ΜΧΠ του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται η υπόχρεη οντότητα που τις διαβιβάζει.

Άρθρο 34

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 33 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη μπορούν, στην περίπτωση των υπόχρεων οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 3 στοιχεία α), β) και δ), να ορίσουν, ως αρχή που πρέπει να λάβει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1, κατάλληλο αυτορρυθμιζόμενο φορέα του οικείου επαγγελματικού κλάδου.

Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2, ο οριζόμενος αυτορρυθμιζόμενος φορέας, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, διαβιβάζει αμέσως αυτούσιες τις πληροφορίες στη ΜΧΠ.

2. Τα κράτη μέλη δεν εφαρμόζουν τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 στους συμβολαιογράφους, άλλους ελεύθερους επαγγελματίες νομικούς, τους νόμιμους ελεγκτές, τους εξωτερικούς λογιστές και φοροτεχνικούς, αποκλειστικά και μόνον στο βαθμό που η εν λόγω εξαίρεση αφορά τις πληροφορίες που λαμβάνουν από ή σχετικά με πελάτη τους, κατά την αξιολόγηση της νομικής κατάστασης του εν λόγω πελάτη ή όταν τον υπερασπίζονται ή τον εκπροσωπούν σε δίκη ή σχετικά με δίκη, συμπεριλαμβανομένης της παροχής συμβουλών για την κίνηση ή την αποφυγή δίκης, ανεξαρτήτως αν οι πληροφορίες λαμβάνονται πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά τη δίκη.

Άρθρο 35

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες να απέχουν από τη διενέργεια συναλλαγών για τις οποίες γνωρίζουν ή υποπτεύονται ότι σχετίζονται με προϊόντα εγκληματικών δραστηριοτήτων ή συνδέονται με χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, προτού ολοκληρώσουν τις απαραίτητες ενέργειες κατά το άρθρο 33 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) και συμμορφωθούν με περαιτέρω συγκεκριμένες εντολές της ΜΧΠ ή των αρμόδιων αρχών σύμφωνα με τη νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους.

2. Εφόσον η αποφυγή της διενέργειας των συναλλαγών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι αδύνατη ή ενδέχεται να εμποδίσει τις προσπάθειες δίωξης των δικαιούχων ύποπτης συναλλαγής, οι εμπλεκόμενες υπόχρεες οντότητες ενημερώνουν τη ΜΧΠ αμέσως μετά τη συναλλαγή.

Άρθρο 36

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι εάν οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται το άρθρο 48, κατά τη διάρκεια των ελέγχων που πραγματοποιούν στις υπόχρεες οντότητες, ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, ανακαλύψουν γεγονότα που θα μπορούσαν να συνδέονται με νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, ενημερώνουν αμελλητί τη ΜΧΠ.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα εποπτικά όργανα, τα οποία είναι επιφορτισμένα, βάσει νομοθετικής ή κανονιστικής διάταξης, με την εποπτεία των αγορών μετοχών, συναλλάγματος και χρηματοοικονομικών παραγώγων, ενημερώνουν τη ΜΧΠ, εάν ανακαλύψουν γεγονότα που θα μπορούσαν να συνδέονται με νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

Άρθρο 37

Η καλή τη πίστει γνωστοποίηση πληροφοριών από υπόχρεη οντότητα ή από υπάλληλο ή διευθυντή τέτοιας υπόχρεης οντότητας σύμφωνα με τα άρθρα 33 και 34 δεν αποτελεί παράβαση τυχόν συμβατικής ή νομοθετικής, κανονιστικής ή διοικητικής απαγόρευσης της γνωστοποίησης πληροφοριών, ούτε συνεπάγεται οποιουδήποτε είδους ευθύνη για την υπόχρεη οντότητα ή τους διευθυντές ή τους υπαλλήλους της, ακόμη κι αν οι περιστάσεις δεν τους επέτρεπαν να γνωρίζουν ακριβώς ποια ήταν η βασική εγκληματική δραστηριότητα και ανεξάρτητα από το εάν πράγματι υπήρξε παράνομη δραστηριότητα.

Άρθρο 38

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένων των εργαζομένων και των αντιπροσώπων της υπόχρεης οντότητας, τα οποία αναφέρουν υπόνοιες για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για χρηματοδότηση της τρομοκρατίας εσωτερικά ή στη ΜΧΠ, να τυγχάνουν προστασίας από την έκθεσή τους σε απειλές ή σε εχθρικές ενέργειες, ιδίως δε από εργασιακές ενέργειες που είναι δυσμενείς ή που εισάγουν διακρίσεις.

ΤΜΗΜΑ 2

Απαγόρευση γνωστοποίησης

Άρθρο 39

1. Οι υπόχρεες οντότητες και οι διευθυντές και οι υπάλληλοί τους δεν γνωστοποιούν στον οικείο πελάτη ή σε τρίτους το γεγονός ότι διαβιβάζονται, θα διαβιβαστούν ή διαβιβάστηκαν πληροφορίες σύμφωνα με τα άρθρα 33 ή 34 ή ότι διεξάγεται ή μπορεί να διεξαχθεί ανάλυση όσον αφορά τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

2. Η απαγόρευση της παραγράφου 1 δεν περιλαμβάνει τη γνωστοποίηση στις αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένων των αυτορρυθμιζόμενων φορέων, ή τη γνωστοποίηση για σκοπούς επιβολής του νόμου.

3. Η απαγόρευση της παραγράφου 1 δεν εμποδίζει τη γνωστοποίηση μεταξύ πιστωτικών ιδρυμάτων και χρηματοπιστωτικών οργανισμών, ή μεταξύ των εν λόγω ιδρυμάτων ή οργανισμών και των υποκαταστημάτων τους και των θυγατρικών που ευρίσκονται σε τρίτες χώρες, των οποίων την κυριότητα έχουν κατά πλειοψηφία, εφόσον τα εν λόγω υποκαταστήματα και οι εν λόγω θυγατρικές συμμορφώνονται πλήρως προς τις πολιτικές και τις διαδικασίες που ισχύουν σε επίπεδο ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών για την ανταλλαγή πληροφοριών εντός του ομίλου, σύμφωνα με το άρθρο 45 και εφόσον οι εν λόγω πολιτικές και διαδικασίες ομίλου πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία.

4. Η απαγόρευση της παραγράφου 1 δεν εμποδίζει τη γνωστοποίηση μεταξύ υπόχρεων οντοτήτων, όπως αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 3 στοιχεία α) και β), ή οντοτήτων από τρίτες χώρες που επιβάλλουν απαιτήσεις ισοδύναμες με εκείνες της παρούσας οδηγίας, οι οποίες ασκούν τις επαγγελματικές δραστηριότητές τους, είτε σε σχέση εξαρτημένης εργασίας είτε όχι, στο πλαίσιο του ίδιου νομικού προσώπου ή της ευρύτερης δομής στην οποία υπάγεται το πρόσωπο και η οποία διαθέτει κοινή κυριότητα, διοίκηση ή έλεγχο της συμμόρφωσης προς τις σχετικές διατάξεις.

5. Όσον αφορά τις υπόχρεες οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 1, σημείο 2 και σημείο 3 στοιχεία α) και β), σε περιπτώσεις που αφορούν τον ίδιο πελάτη και την ίδια συναλλαγή, στην οποία συμμετέχουν δύο ή περισσότερες υπόχρεες οντότητες, η απαγόρευση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δεν εμποδίζει τη γνωστοποίηση μεταξύ των σχετικών υπόχρεων οντοτήτων, με την προϋπόθεση ότι είναι από κράτος μέλος, ή οντότητες σε τρίτη χώρα που επιβάλλει απαιτήσεις ισοδύναμες με εκείνες της παρούσας οδηγίας, και ότι ανήκουν στον ίδιο επαγγελματικό κλάδο και υπόκεινται σε υποχρεώσεις όσον αφορά το επαγγελματικό απόρρητο και την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

6. Όταν οι υπόχρεες οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 3 στοιχεία α) και β) επιχειρούν να παρατρέψουν πελάτη από εμπλοκή σε παράνομη δραστηριότητα, αυτό δεν αποτελεί γνωστοποίηση κατά την έννοια της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ, ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΑΡΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Άρθρο 40

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες να διατηρούν τα ακόλουθα έγγραφα και πληροφορίες, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, για σκοπούς πρόληψης, εντοπισμού και διερεύνησης, από τη ΜΧΠ ή κάθε άλλη αρμόδια αρχή, της ενδεχόμενης νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας:

α) στην περίπτωση της διαδικασίας δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη, αντίγραφο των εγγράφων και των πληροφοριών που απαιτούνται για τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη που ορίζονται στο κεφάλαιο II, για χρονικό διάστημα πέντε ετών μετά το τέλος της επιχειρηματικής τους σχέσης με τον πελάτη ή μετά την ημερομηνία της περιστασιακής συναλλαγής·

β) τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία και αρχεία των συναλλαγών, που συνίστανται στα πρωτότυπα έγγραφα ή σε αντίγραφα τα οποία γίνονται δεκτά σε δικαστικές διαδικασίες σύμφωνα με την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία, τα οποία είναι αναγκαία για τον προσδιορισμό των συναλλαγών, για χρονικό διάστημα πέντε ετών μετά το τέλος της επιχειρηματικής τους σχέσης με τον πελάτη ή μετά την ημερομηνία της περιστασιακής συναλλαγής.

Κατά τη λήξη του διαστήματος διατήρησης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υπόχρεες οντότητες διαγράφουν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, εκτός εάν προβλέπει άλλως η εθνική νομοθεσία, η οποία προσδιορίζει τις περιστάσεις υπό τις οποίες δύνανται ή οφείλουν να διατηρούν περαιτέρω τα δεδομένα οι υπόχρεες οντότητες. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν ή να απαιτούν περαιτέρω διατήρηση αφού διεξαχθεί διεξοδική αξιολόγηση του αναγκαίου και αναλογικού χαρακτήρα της περαιτέρω αυτής διατήρησης και κριθεί αναγκαία για την πρόληψη, τον εντοπισμό ή τη διερεύνηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Αυτό το διάστημα περαιτέρω διατήρησης δεν υπερβαίνει τα πέντε επιπρόσθετα χρόνια.

2. Όταν στις 25 Ιουνίου 2015 εκκρεμούν σε κράτος μέλος νομικές διαδικασίες όσον αφορά την πρόληψη, τον εντοπισμό, την έρευνα ή την άσκηση δίωξης όταν υπάρχουν υπόνοιες για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότηση της τρομοκρατίας και μια υπόχρεη οντότητα έχει πληροφορίες ή έγγραφα σχετικά με τις εν λόγω εκκρεμείς διαδικασίες, η υπόχρεη οντότητα μπορεί να διατηρεί τις εν λόγω πληροφορίες ή έγγραφα σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία για χρονικό διάστημα πέντε ετών από τις 25 Ιουνίου 2015. Τα κράτη μέλη μπορούν, με την επιφύλαξη της εθνικής ποινικής νομοθεσίας περί αποδεικτικών στοιχείων η οποία ισχύει για τις εν εξελίξει ποινικές έρευνες και νομικές διαδικασίες, να επιτρέπουν ή να απαιτούν τη διατήρηση των πληροφοριών ή των εγγράφων αυτών για περαιτέρω διάστημα πέντε ετών όταν έχει διαπιστωθεί ο αναγκαίος και αναλογικός χαρακτήρας αυτής της περαιτέρω διατήρησης για την πρόληψη, τον εντοπισμό, την έρευνα ή την άσκηση δίωξης όταν υπάρχουν υπόνοιες για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

Άρθρο 41

1. Η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων βάσει της παρούσας οδηγίας υπόκειται στην οδηγία 95/46/EK, όπως αυτή μεταφέρθηκε στο εθνικό δίκαιο. Προσωπικά δεδομένα που τυγχάνουν επεξεργασίας, δυνάμει της παρούσας οδηγίας, από την Επιτροπή ή τις ΕΕΑ υπόκεινται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001.

2. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία βάσει της παρούσας οδηγίας από τις υπόχρεες οντότητες μόνο με σκοπό την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 και δεν υποβάλλονται σε άλλη επεξεργασία κατά τρόπο ασύμβατο με τους σκοπούς αυτούς. Απαγορεύεται η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα βάσει της παρούσας οδηγίας για άλλους σκοπούς όπως π.χ. εμπορικούς σκοπούς.

3. Οι υπόχρεες οντότητες παρέχουν στους νέους πελάτες τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας 95/46/ΕΚ πριν από τη θέσπιση επιχειρηματικής σχέσης ή τη διεξαγωγή περιστασιακής συναλλαγής. Στις εν λόγω πληροφορίες περιλαμβάνεται συγκεκριμένα γενική ανακοίνωση όσον αφορά στις νομικές υποχρεώσεις των υπόχρεων οντοτήτων δυνάμει της παρούσας οδηγίας για επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με σκοπό την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας όπως αναφέρονται στο άρθρο 1 της παρούσας οδηγίας.

4. Κατ' εφαρμογή της απαγόρευσης γνωστοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 39 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη θεσπίζουν νομοθετικά μέτρα για τον περιορισμό, εν όλω ή εν μέρει, του δικαιώματος πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν στο βαθμό που αυτός ο μερικός ή πλήρης περιορισμός συνιστά αναγκαίο και αναλογικό μέτρο σε μια δημοκρατική κοινωνία με τη δέουσα συνεκτίμηση των νόμιμων συμφερόντων του ενδιαφερομένου προσώπου:

- α) για να μπορεί η υπόχρεη οντότητα ή η αρμόδια εθνική αρχή να εκπληρώνει ορθά τα καθήκοντά της για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας· ή
- β) για να μην παρεμποδίζεται η διενέργεια επίσημων ή νομικών ερευνών, αναλύσεων ή διαδικασιών για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας και για να εξασφαλιστεί ότι δεν διακυβεύονται η πρόληψη, η διερεύνηση και ο εντοπισμός της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Άρθρο 42

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητές τους να διαθέτουν συστήματα που τους παρέχουν τη δυνατότητα να ανταποκρίνονται πλήρως και ταχέως σε ερωτήματα της ΜΧΠ ή άλλων αρχών, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, ως προς το αν διατηρούν ή είχαν διατηρήσει, για ένα διάστημα πέντε ετών πριν από τη διατύπωση του εν λόγω ερωτήματος, επιχειρηματική σχέση με συγκεκριμένα πρόσωπα, καθώς και ως προς το είδος αυτής της επιχειρηματικής σχέσης, μέσα από ασφαλείς διαύλους και με τρόπο που να εξασφαλίζει πλήρως το απόρρητο των ερευνών.

Άρθρο 43

Η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα βάσει της παρούσας οδηγίας με σκοπό την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας όπως αναφέρονται στο άρθρο 1 θεωρείται ζήτημα δημόσιου ενδιαφέροντος σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ.

Άρθρο 44

1. Για τους σκοπούς της συμβολής στην προετοιμασία των εκτιμήσεων των κινδύνων, σύμφωνα με το άρθρο 7, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι είναι σε θέση να επανεξετάζουν την αποτελεσματικότητα των συστημάτων τους όσον αφορά την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, με την τήρηση ολοκληρωμένων στατιστικών για θέματα που αφορούν την αποτελεσματικότητα των συστημάτων αυτών.

2. Οι στατιστικές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν:

- α) μετρήσιμα δεδομένα σχετικά με το μέγεθος και τη σημασία των διαφόρων τομέων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένου του αριθμού των οντοτήτων και των προσώπων, καθώς και της οικονομικής σημασίας εκάστου τομέα·
- β) μετρήσιμα δεδομένα σχετικά με τις φάσεις αναφοράς, διερεύνησης και δικαστικής διαδικασίας του εθνικού συστήματος ΚΕΧ/ΧΤ, όπου συμπεριλαμβάνονται ο αριθμός αναφορών για ύποπτες συναλλαγές που υποβλήθηκαν στη ΜΧΠ, η συνέχεια που δόθηκε σε αυτές τις αναφορές και, σε ετήσια βάση, ο αριθμός των υποθέσεων που διερευνήθηκαν, ο αριθμός των προσώπων που διώχθηκαν, ο αριθμός των προσώπων που καταδικάστηκαν για αδικήματα νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, τα είδη των βασικών αδικημάτων, όπου διατίθενται οι σχετικές πληροφορίες, και η αξία, σε ευρώ, των περιουσιακών στοιχείων που δεσμεύθηκαν, κατασχέθηκαν ή δημεύθηκαν·
- γ) εφόσον διατίθενται, δεδομένα που προσδιορίζουν τον αριθμό και το ποσοστό αναφορών οι οποίες οδήγησαν σε περαιτέρω έρευνα, μαζί με την ετήσια έκθεση προς τις υπόχρεες οντότητες, η οποία να παρέχει λεπτομέρειες σχετικά με τη χρησιμότητα των αναφορών που υπέβαλαν και τη συνέχεια που τους δόθηκε·
- δ) δεδομένα όσον αφορά τον αριθμό των διασυνοριακών αιτήσεων παροχής πληροφοριών που υποβλήθηκαν, απορρίφθηκαν και απαντήθηκαν πλήρως ή εν μέρει από τη ΜΧΠ.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη δημοσίευση ενοποιημένης επισκόπησης των στατιστικών στοιχείων τους.

4. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τις στατιστικές που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ, ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ

ΤΜΗΜΑ 1

Εσωτερικές διαδικασίες, κατάρτιση και ανάδραση

Άρθρο 45

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες που ανήκουν σε όμιλο να εφαρμόζουν πολιτικές και διαδικασίες σε επίπεδο ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών για την προστασία των δεδομένων, καθώς και των πολιτικών και των διαδικασιών για την ανταλλαγή πληροφοριών στο πλαίσιο του ομίλου, για σκοπούς ΚΕΧ/ΧΤ. Οι εν λόγω πολιτικές και διαδικασίες εφαρμόζονται αποτελεσματικά σε επίπεδο υποκαταστημάτων και θυγατρικών, των οποίων την κυριότητα έχουν οι υπόχρεες οντότητες κατά πλειοψηφία, που ευρίσκονται σε κράτη μέλη και τρίτες χώρες.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες που λειτουργούν εγκαταστάσεις σε άλλο κράτος μέλος να εξασφαλίζουν ότι οι εν λόγω εγκαταστάσεις τηρούν τις εθνικές διατάξεις αυτού του άλλου κράτους μέλους για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που οι υπόχρεες οντότητες διαθέτουν υποκαταστήματα ή θυγατρικές, των οποίων την κυριότητα έχουν κατά πλειοψηφία, που ευρίσκονται σε τρίτες χώρες όπου οι ελάχιστες απαιτήσεις ΚΕΧ/ΧΤ είναι λιγότερο αυστηρές από εκείνες του κράτους μέλους, τα υποκαταστήματά τους και οι θυγατρικές τους, των οποίων την κυριότητα έχουν κατά πλειοψηφία, που ευρίσκονται στις τρίτες χώρες εφαρμόζουν τις απαιτήσεις του κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας των δεδομένων, στον βαθμό που το επιτρέπει η νομοθεσία της τρίτης χώρας.

4. Τα κράτη μέλη και οι ΕΕΑ ενημερώνονται αμοιβαία σχετικά με τις περιπτώσεις στις οποίες η νομοθεσία μιας τρίτης χώρας δεν επιτρέπει την εφαρμογή των πολιτικών και διαδικασιών που απαιτούνται κατά την παράγραφο 1. Σε αυτές τις περιπτώσεις, μπορεί να αναληφθεί συντονισμένη δράση προκειμένου να επιτευχθεί λύση.

5. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες, σε περίπτωση που η νομοθεσία μιας τρίτης χώρας δεν επιτρέπει την εφαρμογή των πολιτικών και διαδικασιών που απαιτούνται κατά την παράγραφο 1, να εξασφαλίζουν ότι τα υποκαταστήματα και οι θυγατρικές, των οποίων την κυριότητα έχουν κατά πλειοψηφία, στην εν λόγω τρίτη χώρα εφαρμόζουν επιπρόσθετα μέτρα ώστε να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά τον κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, και να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής τους. Εάν τα επιπρόσθετα μέτρα δεν επαρκούν, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής εφαρμόζουν συμπληρωματικές εποπτικές δράσεις: μεταξύ άλλων, απαιτούν από τον όμιλο να μην συνάψει ή να τερματίσει επιχειρηματικές σχέσεις και να μην εκτελέσει συναλλαγές και, εφόσον είναι απαραίτητο, ζητούν από τον όμιλο να παύσει τις δραστηριότητές του στην οικεία τρίτη χώρα.

6. Οι ΕΕΑ καταρτίζουν σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, όπου εξειδικεύεται το είδος των επιπρόσθετων μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 5, καθώς και οι ελάχιστες ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβαίνουν πιστωτικά ιδρύματα και χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί σε περίπτωση που η νομοθεσία μιας τρίτης χώρας δεν επιτρέπει την εφαρμογή των μέτρων που απαιτούνται κατά τις παραγράφους 1 και 3.

Οι ΕΕΑ υποβάλλουν τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στην Επιτροπή έως τις 26 Δεκεμβρίου 2016.

7. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στην παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 14 των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010.

8. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να επιτρέπεται η ανταλλαγή πληροφοριών εντός του ομίλου. Πληροφορίες για υπόνοιες ότι τα κεφάλαια αποτελούν προϊόντα εγκληματικής δραστηριότητας ή σχετίζονται με τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας που αναφέρονται στη ΜΧΠ αποτελούν αντικείμενο ανταλλαγής εντός του ομίλου, εκτός αν υποδεικνύει άλλως η ΜΧΠ.

9. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τους εκδότες ηλεκτρονικού χρήματος όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 3) της οδηγίας 2009/110/ΕΚ και από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 9) της οδηγίας 2007/64/ΕΚ, που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφός τους υπό μορφή διαφορετική από υποκατάστημα, και των οποίων η έδρα ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, να ορίζουν ένα κεντρικό σημείο επαφής στο έδαφός τους, προκειμένου να εξασφαλίζει για λογαριασμό του αρμόδιου για τον ορισμό ιδρύματος τη συμμόρφωση με τους κανόνες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και για να διευκολύνει την εποπτεία από τις αρμόδιες αρχές, μεταξύ άλλων, με την παροχή εγγράφων και πληροφοριών στις αρμόδιες αρχές κατόπιν σχετικού αιτήματος.

10. Οι ΕΕΑ καταρτίζουν σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που ορίζουν τα κριτήρια για τον προσδιορισμό των περιστάσεων υπό τις οποίες ενδείκνυται ο καθορισμός ενός κεντρικού σημείου επαφής, σύμφωνα με την παράγραφο 9, καθώς και σχετικά με τα καθήκοντα που θα πρέπει να αναλάβουν τα κεντρικά σημεία επαφής.

Οι ΕΕΑ υποβάλλουν τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στην Επιτροπή έως τις 26 Ιουνίου 2017.

11. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στην παράγραφο 10 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 14 των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010.

Άρθρο 46

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες να λαμβάνουν μέτρα ανάλογα προς τους κινδύνους, τη φύση και το μέγεθός τους, ώστε οι υπάλληλοί τους να λάβουν γνώση των διατάξεων που έχουν θεσπιστεί δυνάμει της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών απαιτήσεων για την προστασία των δεδομένων.

Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τη συμμετοχή των υπαλλήλων σε ειδικά τρέχοντα προγράμματα κατάρτισης, τα οποία τους εκπαιδεύουν να εντοπίζουν τις δραστηριότητες που τυχόν συνδέονται με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας και τους διδάσκουν να ενεργούν σωστά σε παρόμοιες περιπτώσεις.

Όταν φυσικό πρόσωπο, εμπίπτει σε οποιαδήποτε από τις κατηγορίες που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 3, αναλαμβάνει επαγγελματική δραστηριότητα ως υπάλληλος νομικού προσώπου, οι δυνάμει του παρόντος τμήματος υποχρεώσεις βαρύνουν το νομικό πρόσωπο και όχι το φυσικό.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υπόχρεες οντότητες έχουν πρόσβαση σε ενημερωμένες πληροφορίες σχετικά με τις πρακτικές των μετερχομένων τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και των χρηματοδοτών της τρομοκρατίας, καθώς και τις ενδείξεις για τον εντοπισμό υπόπτων συναλλαγών.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όπου είναι εφικτό, προβλέπεται έγκαιρη ανάδραση προς τις υπόχρεες οντότητες σχετικά με την αποτελεσματικότητα των αναφορών για εικαζόμενη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, καθώς και τη συνέχεια που δόθηκε στις αναφορές αυτές.

4. Τα κράτη μέλη ζητούν από τις υπόχρεες οντότητες, όπου είναι εφικτό, να ορίζουν το μέλος του διοικητικού συμβουλίου που φέρει την ευθύνη για την εφαρμογή των νόμων, κανονισμών και διοικητικών διατάξεων που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία.

ΤΜΗΜΑ 2

Εποπτεία

Άρθρο 47

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι τα ανταλλακτήρια συναλλάγματος και οι υπηρεσίες ρευστοποίησης επιταγών, καθώς και οι φορείς παροχής υπηρεσιών σε εταιρείες καταπιστευματικής διαχείρισης και σε επιχειρήσεις έχουν λάβει άδεια ή έχουν εγγραφεί σε μητρώο, ενώ οι πάροχοι υπηρεσιών τυχερών παιχνιδιών υπόκεινται σε ρυθμίσεις.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις αρμόδιες αρχές να διασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα που κατέχουν διοικητική θέση στις οντότητες της παραγράφου 1 ή είναι οι πραγματικοί δικαιούχοι των εν λόγω οντοτήτων είναι ικανά και έντιμα πρόσωπα.

3. Όσον αφορά τις υπόχρεες οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 3 στοιχεία α), β) και δ), τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εμποδίσουν τους εγκληματίες που έχουν καταδικασθεί για σχετικά αδικήματα ή τους συνεργούς τους να κατέχουν διοικητική θέση στις εν λόγω υπόχρεες οντότητες ή να είναι οι πραγματικοί δικαιούχοι τους.

Άρθρο 48

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις αρμόδιες αρχές να παρακολουθούν αποτελεσματικά και να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, ώστε να εξασφαλίζεται συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν επαρκή εξουσία, συμπεριλαμβανομένης της εξουσίας να απαιτούν την προσκόμιση οποιωνδήποτε πληροφοριών σχετικών με την παρακολούθηση της συμμόρφωσης και να διενεργούν ελέγχους, και διαθέτουν επαρκείς οικονομικούς, ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους για την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το προσωπικό των εν λόγω αρχών διατηρεί υψηλό επαγγελματικό επίπεδο, μεταξύ άλλων και σε ζητήματα εμπιστευτικότητας και προστασίας των δεδομένων, διακρίνεται για την ακεραιότητά του και διαθέτει τα απαιτούμενα προσόντα.

3. Στην περίπτωση πιστωτικών ιδρυμάτων, χρηματοπιστωτικών οργανισμών και παρόχων υπηρεσιών τυχερών παιχνιδιών, οι αρμόδιες αρχές έχουν ενισχυμένες εποπτικές εξουσίες.
4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο η υπόχρεη οντότητα λειτουργεί εγκαταστάσεις να διασφαλίζουν με εποπτικές δράσεις ότι οι εν λόγω εγκαταστάσεις τηρούν τις εθνικές διατάξεις αυτού του κράτους μέλους οι οποίες μεταφέρουν την παρούσα οδηγία. Στην περίπτωση των εγκαταστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 45 παράγραφος 9, η εν λόγω εποπτεία μπορεί να περιλαμβάνει τη λήψη κατάλληλων και αναλογικών μέτρων για την αντιμετώπιση σοβαρών ελλείψεων που απαιτούν άμεσες λύσεις. Τα εν λόγω μέτρα είναι προσωρινά και λήγουν όταν αντιμετωπισθούν οι ελλείψεις που έχουν επισημανθεί, μεταξύ άλλων, με τη συνδρομή ή τη συνεργασία των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής της υπόχρεης οντότητας, σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 2.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο η υπόχρεη οντότητα έχει εγκαταστάσεις συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η υπόχρεη οντότητα, προκειμένου να διασφαλίζεται αποτελεσματική εποπτεία της τήρησης των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας.
6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν εφαρμόζεται προσέγγιση εποπτείας που βασίζεται στους κινδύνους, οι αρμόδιες αρχές:
- α) να έχουν σαφή κατανόηση των κινδύνων νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, οι οποίοι υπάρχουν στο κράτος μέλος τους·
 - β) να έχουν πρόσβαση επιτόπου και εκτός τόπου σε όλες τις πληροφορίες τις σχετικές με τους συγκεκριμένους εγχώριους και διεθνείς κινδύνους που συνδέονται με τους πελάτες, τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των υπόχρεων οντοτήτων· και
 - γ) να βασίζονται τη συχνότητα και την ένταση της εποπτείας επιτόπου και εκτός τόπου στο προφίλ κινδύνου των υπόχρεων οντοτήτων, και στους κινδύνους νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, οι οποίοι υπάρχουν στο εν λόγω κράτος μέλος.
7. Η αξιολόγηση του προφίλ κινδύνου υπόχρεων οντοτήτων όσον αφορά τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων των κινδύνων μη συμμόρφωσης, επανεξετάζεται τόσο σε τακτά χρονικά διαστήματα όσο και όταν συμβαίνουν σημαντικά γεγονότα ή εξελίξεις στη διαχείριση τους και στις επιχειρηματικές δραστηριότητες.
8. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να λαμβάνουν υπόψη το βαθμό διακριτικής ευχέρειας που παραχωρείται στην υπόχρεη οντότητα, και να εξετάζουν δεόντως τις αξιολογήσεις ως προς τους κινδύνους, που αποτελούν τη βάση αυτής της ευχέρειας, καθώς και την επάρκεια και την εφαρμογή των εσωτερικών πολιτικών, ελέγχων και διαδικασιών της υπόχρεης οντότητας.
9. Στην περίπτωση των υπόχρεων οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 3 στοιχεία α), β) και δ), τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την εκτέλεση των καθηκόντων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου από αυτορρυθμιζόμενους φορείς, αρκεί οι εν λόγω αυτορρυθμιζόμενοι φορείς να συμμορφώνονται με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.
10. Έως τις 26 Ιουνίου 2017, οι ΕΕΑ εκδίδουν κατευθυντήριες γραμμές που απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές, σύμφωνα με το άρθρο 16 των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, σχετικά με τα χαρακτηριστικά μιας προσέγγισης εποπτείας που βασίζεται στους κινδύνους και τα προς λήψη μέτρα, όταν ασκείται εποπτεία που βασίζεται στους κινδύνους. Συνεκτιμώνται ιδίως η φύση και το μέγεθος της επιχείρησης και, εφόσον είναι ενδεδειγμένο και ανάλογο, προβλέπονται ειδικά μέτρα.

ΤΜΗΜΑ 3

Συνεργασία

Υποτμήμα I

Εθνική συνεργασία

Άρθρο 49

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ιδύνοντες, οι ΜΧΠ, οι εποπτικές αρχές και άλλες αρμόδιες αρχές, που συμμετέχουν στην ΚΕΧ/ΧΤ, να διαθέτουν αποτελεσματικούς μηχανισμούς που να τους επιτρέπουν να συνεργάζονται και να συντονίζονται σε εθνικό επίπεδο όσον αφορά την ανάπτυξη και την εφαρμογή πολιτικών και δραστηριοτήτων για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, μεταξύ άλλων, με σκοπό την εκπλήρωση της υποχρέωσής τους δυνάμει του άρθρου 7.

Υποτήμα II

Συνεργασία με τις ΕΕΑ

Άρθρο 50

Οι αρμόδιες αρχές παρέχουν στις ΕΕΑ όλες τις πληροφορίες που τους είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους βάσει της παρούσας οδηγίας.

Υποτήμα III

Συνεργασία μεταξύ των ΜΧΠ και με την Επιτροπή

Άρθρο 51

Η Επιτροπή μπορεί να παρέχει τη συνδρομή που απαιτείται ενδεχομένως για τη διευκόλυνση του συντονισμού, συμπεριλαμβανομένης της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ ΜΧΠ εντός της Ένωσης. Μπορεί να συγκαλεί τακτικά συνεδριάσεις της πλατφόρμας μονάδων χρηματοοικονομικών πληροφοριών της ΕΕ, η οποία αποτελείται από εκπροσώπους των ΜΧΠ των κρατών μελών, με σκοπό τη διευκόλυνση της συνεργασίας μεταξύ των ΜΧΠ, την ανταλλαγή απόψεων και την παροχή συμβουλών επί θεμάτων εκτέλεσης που έχουν σημασία για τις ΜΧΠ και τους φορείς υποβολής αναφορών καθώς και επί θεμάτων σχετικών με τη συνεργασία, όπως η αποτελεσματική συνεργασία των ΜΧΠ, ο εντοπισμός ύποπτων συναλλαγών με διασυνοριακή διάσταση, η τυποποίηση των μορφοτύπων αναφοράς μέσω του δικτύου FIU.net ή του διαδόχου του, η κοινή ανάλυση διασυνοριακών υποθέσεων, ο εντοπισμός τάσεων και παραγόντων που αφορούν την εκτίμηση των κινδύνων νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας σε εθνικό και υπερεθνικό επίπεδο.

Άρθρο 52

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ΜΧΠ συνεργάζονται μεταξύ τους στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, ανεξαρτήτως οργανωτικού καθεστώτος.

Άρθρο 53

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ΜΧΠ ανταλλάσσουν, αυθόρμητα ή κατόπιν αιτήματος, κάθε πληροφορία που μπορεί να είναι χρήσιμη για την επεξεργασία ή την ανάλυση πληροφοριών από τη ΜΧΠ όσον αφορά τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, καθώς και το εμπλεκόμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ακόμη κι αν το είδος των βασικών αδικημάτων στα οποία μπορεί να εμπλέκεται δεν αναγνωρίζεται κατά την ανταλλαγή.

Το αίτημα περιλαμβάνει τα πραγματικά περιστατικά και το σχετικό πλαίσιο, τους λόγους υποβολής του αιτήματος και τον τρόπο με τον οποίο θα χρησιμοποιηθούν οι ζητούμενες πληροφορίες. Είναι δυνατή η εφαρμογή διαφόρων μηχανισμών ανταλλαγής, εφόσον αυτό συμφωνηθεί μεταξύ των ΜΧΠ, ιδίως όσον αφορά τις ανταλλαγές μέσω του FIU.net ή του διαδόχου του.

Όταν μια ΜΧΠ λαμβάνει αναφορά δυνάμει του άρθρου 33 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α), που αφορά άλλο κράτος μέλος, την προωθεί αμελλητί στη ΜΧΠ του εν λόγω κράτους μέλους.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η ΜΧΠ στην οποία απευθύνεται το αίτημα οφείλει να χρησιμοποιεί όλες τις διαθέσιμες εξουσίες της που θα χρησιμοποιούσε υπό κανονικές συνθήκες σε εθνικό επίπεδο για τη λήψη και την ανάλυση πληροφοριών, όταν απαντά σε αίτημα για πληροφορίες, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, από άλλη ΜΧΠ. Η ΜΧΠ στην οποία απευθύνεται το αίτημα απαντά εγκαίρως.

Όταν μια ΜΧΠ θέλει να λάβει επιπρόσθετες πληροφορίες από υπόχρηη οντότητα που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος και που δραστηριοποιείται στο έδαφός του, το αίτημα απευθύνεται στη ΜΧΠ του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου εδρεύει η υπόχρηη οντότητα. Η εν λόγω ΜΧΠ διαβιβάζει χωρίς καθυστέρηση τα αιτήματα και τις απαντήσεις.

3. Η ΜΧΠ μπορεί να αρνηθεί την ανταλλαγή πληροφοριών μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις όπου η ανταλλαγή θα μπορούσε να αντίκειται σε θεμελιώδεις αρχές του εθνικού της δικαίου. Οι εν λόγω εξαιρέσεις προσδιορίζονται κατά τρόπο ώστε να προλαμβάνονται η κατάχρηση και οι αδικαιολόγητοι περιορισμοί της ελεύθερης ανταλλαγής πληροφοριών για σκοπούς ανάλυσης.

Άρθρο 54

Πληροφορίες και έγγραφα που λαμβάνονται δυνάμει των άρθρων 52 και 53 χρησιμοποιούνται για την εκπλήρωση των καθηκόντων των ΜΧΠ, όπως ορίζονται στην παρούσα οδηγία. Κατά την ανταλλαγή πληροφοριών και εγγράφων σύμφωνα με τα άρθρα 52 και 53, η ΜΧΠ που τα διαβιβάζει μπορεί να επιβάλλει περιορισμούς και προϋποθέσεις ως προς τη χρήση των πληροφοριών αυτών. Η παραλήπτρια ΜΧΠ συμμορφώνεται με τους εν λόγω περιορισμούς και προϋποθέσεις.

Άρθρο 55

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πληροφορίες που αποτελούν αντικείμενο ανταλλαγής δυνάμει των άρθρων 52 και 53 να χρησιμοποιούνται μόνο για τον σκοπό για τον οποίο ζητήθηκαν ή παρασχέθηκαν, και οιαδήποτε διάδοση των εν λόγω πληροφοριών από την παραλήπτρια ΜΧΠ σε οιαδήποτε άλλη αρχή, οργανισμό ή υπηρεσία, ή οιαδήποτε χρήση των πληροφοριών αυτών για σκοπούς πέραν των αρχικώς εγκριθέντων, να υπόκειται σε προηγούμενη άδεια από τη ΜΧΠ που παρέχει τις πληροφορίες.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η προηγούμενη συγκατάθεση της ερωτώμενης ΜΧΠ για τη διάδοση των πληροφοριών στις αρμόδιες αρχές παρέχεται αμελλητί και στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό. Η ερωτώμενη ΜΧΠ δεν αρνείται να δώσει τη συγκατάθεσή της για τη διάδοση των πληροφοριών, εκτός εάν αυτό δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεών της για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, θα μπορούσε να παρακωλύσει τη διενέργεια ποινικής έρευνας, θα ήταν σαφώς δυσανάλογο προς τα έννομα συμφέροντα ενός φυσικού ή νομικού προσώπου ή του κράτους μέλους της ερωτώμενης ΜΧΠ ή διαφορετικά δεν θα συμμορφωνόταν με θεμελιώδεις αρχές της εθνικής νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μέλους. Οιαδήποτε τέτοια άρνηση συγκατάθεσης επεξηγείται δεόντως.

Άρθρο 56

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις οικείες ΜΧΠ να χρησιμοποιούν προστατευμένους διαύλους επικοινωνίας μεταξύ τους και ενθαρρύνουν τη χρήση του FIU.net ή του διαδόχου του.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι οικείες ΜΧΠ, προς εκπλήρωση των καθηκόντων τους που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, να συνεργάζονται για την εφαρμογή τεχνολογιών αιχμής σύμφωνα με την οικεία εθνική νομοθεσία. Οι εν λόγω τεχνολογίες επιτρέπουν στις ΜΧΠ να συγκρίνουν τα δεδομένα τους με αυτά άλλων ΜΧΠ ανώνυμα, με διασφάλιση πλήρους προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, προκειμένου να εντοπίζονται πρόσωπα που ενδιαφέρουν τις ΜΧΠ σε άλλα κράτη μέλη και να προσδιορίζονται τα έσοδά τους και τα αντίστοιχα χρηματικά ποσά.

Άρθρο 57

Οι διαφορές μεταξύ των ορισμών των φορολογικών εγκλημάτων σύμφωνα με το εκάστοτε εθνικό δίκαιο δεν εμποδίζουν την ικανότητα των ΜΧΠ να ανταλλάσσουν πληροφορίες ή να παρέχουν συνδρομή σε άλλη ΜΧΠ, στον μέγιστο δυνατό βαθμό δυνάμει της οικείας εθνικής νομοθεσίας.

ΤΜΗΜΑ 4

Κυρώσεις

Άρθρο 58

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υπόχρεες οντότητες μπορούν να υπέχουν ευθύνη για παραβάσεις των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας σύμφωνα με το παρόν άρθρο και τα άρθρα 59 έως 61. Οι τυχόν σχετικές κυρώσεις ή μέτρα πρέπει να είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά.

2. Με την επιφύλαξη του δικαιώματος των κρατών μελών να προβλέπουν και να επιβάλλουν ποινικές κυρώσεις, τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες σχετικά με τις διοικητικές κυρώσεις και μέτρα και διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να επιβάλλουν τέτοιες κυρώσεις και μέτρα σε περίπτωση παράβασης των εθνικών διατάξεων που μεταφέρουν την παρούσα οδηγία στο εθνικό δίκαιο και διασφαλίζουν την εφαρμογή τους.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να μη θεσπίσουν κανόνες για διοικητικές κυρώσεις ή μέτρα για παραβάσεις που υπόκεινται σε ποινικές κυρώσεις στο εθνικό τους δίκαιο. Σε αυτή την περίπτωση, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις σχετικές διατάξεις της ποινικής νομοθεσίας.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όπου νομικά πρόσωπα υπέχουν ευθύνη για παραβάσεις εθνικών διατάξεων που μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο την παρούσα οδηγία, μπορούν να επιβάλλονται κυρώσεις και μέτρα στα μέλη του διοικητικού οργάνου και σε άλλα φυσικά πρόσωπα τα οποία, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, ευθύνονται για την παράβαση.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν όλες τις εξουσίες εποπτείας και έρευνας που είναι αναγκαίες για την άσκηση των καθηκόντων τους.

5. Οι αρμόδιες αρχές ασκούν τις εξουσίες επιβολής διοικητικών κυρώσεων και μέτρων σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και το εθνικό δίκαιο, με οποιονδήποτε από τους ακόλουθους τρόπους:

- α) άμεσα·
- β) σε συνεργασία με άλλες αρχές·
- γ) υπό την ευθύνη τους με ανάθεση καθηκόντων στις εν λόγω άλλες αρχές·
- δ) με αίτηση προς τις αρμόδιες δικαστικές αρχές.

Όταν ασκούν τις εξουσίες τους για την επιβολή διοικητικών κυρώσεων και μέτρων, οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται στενά, προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι εν λόγω διοικητικές κυρώσεις ή μέτρα θα φέρουν τα επιθυμητά αποτελέσματα και συντονίζουν τις ενέργειές τους όταν ασχολούνται με διασυννοριακές υποθέσεις.

Άρθρο 59

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το παρόν άρθρο εφαρμόζεται τουλάχιστον σε περιπτώσεις σοβαρής, επαναλαμβανόμενης ή συστηματικής παράβασης —ή παράβασης που συνδυάζει τα ανωτέρω κριτήρια— των υποχρεωών οντοτήτων να συμμορφωθούν προς τις απαιτήσεις που ορίζονται:

- α) στα άρθρα 10 έως 24 (δέουσα επιμέλεια ως προς τον πελάτη)·
- β) στα άρθρα 33, 34 και 35 (αναφορά ύποπτων συναλλαγών)·
- γ) στο άρθρο 40 (τήρηση αρχείων)· και
- δ) στα άρθρα 45 και 46 (εσωτερικοί έλεγχοι).

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στις περιπτώσεις της παραγράφου 1, οι διοικητικές κυρώσεις και μέτρα που μπορούν να εφαρμοστούν περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα εξής:

- α) δημόσια δήλωση η οποία αναφέρει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο και τη φύση της παράβασης·
- β) εντολή που υποχρεώνει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο να διακόψει τη συμπεριφορά του και να μην την επαναλάβει·
- γ) όταν υπόχρεη οντότητα υπόκειται σε χορήγηση άδειας λειτουργίας, ανάκληση ή αναστολή της άδειας·
- δ) προσωρινή απαγόρευση σε πρόσωπα που ασκούν διοικητικά καθήκοντα σε υπόχρεη οντότητα, ή σε κάθε άλλο φυσικό πρόσωπο που θεωρείται υπαίτιο για την παράβαση, της άσκησης διοικητικών καθηκόντων σε υπόχρεες οντότητες·
- ε) ανώτατες διοικητικές χρηματικές κυρώσεις που ανέρχονται, κατ' ελάχιστον, είτε στο διπλάσιο του ποσού του κέρδους που προήλθε από την παράβαση, εφόσον το κέρδος μπορεί να προσδιοριστεί, είτε σε 1 000 000 EUR.

3. Τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίσουν ότι, κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 στοιχείο ε), όταν η υπόχρεη οντότητα είναι πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικός οργανισμός, μπορούν να εφαρμοστούν επίσης οι ακόλουθες κυρώσεις:

- α) σε περιπτώσεις νομικών προσώπων, ανώτατες διοικητικές χρηματικές κυρώσεις τουλάχιστον 5 000 000 EUR ή 10 % του συνολικού ετήσιου κύκλου εργασιών σύμφωνα με τους τελευταίους διαθέσιμους λογαριασμούς που έχει εγκρίνει το διοικητικό όργανο. Εάν η υπόχρεη οντότητα είναι μητρική επιχείρηση ή θυγατρική μιας μητρικής επιχείρησης που οφείλει να καταρτίζει ενοποιημένους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς σύμφωνα με το άρθρο 22 της οδηγίας 2013/34/ΕΕ, ο σχετικός συνολικός ετήσιος κύκλος εργασιών ισούται με τον συνολικό ετήσιο κύκλο εργασιών ή το αντίστοιχο είδος εισοδημάτων σύμφωνα με τις σχετικές λογιστικές οδηγίες και τους πιο πρόσφατους ενοποιημένους λογαριασμούς που έχουν εγκριθεί από το διοικητικό όργανο της τελικής μητρικής επιχείρησης·

- β) σε περιπτώσεις φυσικών προσώπων, ανώτατες διοικητικές χρηματικές κυρώσεις τουλάχιστον 5 000 000 EUR ή, στα κράτη μέλη των οποίων το επίσημο νόμισμα δεν είναι το ευρώ, αντίστοιχης αξίας στο εθνικό νόμισμα κατά την 25η Ιουνίου 2015.
4. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτήσουν τις αρμόδιες αρχές να επιβάλλουν επιπρόσθετα είδη διοικητικών κυρώσεων, πέραν όσων αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) έως δ) ή να επιβάλλουν διοικητικές χρηματικές κυρώσεις ανώτερες αυτών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο ε) και στην παράγραφο 3.

Άρθρο 60

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές δημοσιεύουν στον επίσημο διαδικτυακό τους τόπο τις μη υποκείμενες σε προσφυγή αποφάσεις επιβολής διοικητικής κύρωσης ή μέτρου για παράβαση των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας αμέσως μετά την κοινοποίηση της εν λόγω απόφασης στο πρόσωπο κατά του οποίου επιβλήθηκε η κύρωση. Η δημοσίευση περιλαμβάνει, κατ' ελάχιστον, πληροφορίες σχετικά με τη μορφή και τη φύση της παράβασης και την ταυτότητα των υπαίτιων προσώπων. Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν το παρόν εδάφιο όταν οι αποφάσεις επιβολής μέτρων λαμβάνονται στο πλαίσιο έρευνας.

Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή θεωρήσει ότι η δημοσίευση της ταυτότητας των υπαίτιων προσώπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο ή των προσωπικών δεδομένων αυτών των προσώπων είναι δυσανάλογη, κατόπιν αξιολόγησης που διενεργείται κατά περίπτωση σχετικά με την αναλογικότητα της δημοσίευσης των δεδομένων αυτών, ή σε περίπτωση που η δημοσίευση θέτει σε κίνδυνο τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή την έκβαση έρευνας που βρίσκεται σε εξέλιξη, οι αρμόδιες αρχές:

- α) αναβάλλουν τη δημοσίευση της απόφασης για την επιβολή διοικητικής κύρωσης ή μέτρου μέχρις ότου εκλείψουν οι λόγοι μη δημοσίευσης·
- β) δημοσιεύουν την απόφαση επιβολής διοικητικής κύρωσης ή μέτρου χωρίς παράθεση ονομάτων και με τρόπο σύμφωνο προς την εθνική νομοθεσία, εφόσον η ανώνυμη δημοσίευση εξασφαλίζει αποτελεσματική προστασία των προσωπικών δεδομένων. Σε περίπτωση απόφασης ανώνυμης δημοσίευσης διοικητικής κύρωσης ή μέτρου, η δημοσίευση των σχετικών στοιχείων μπορεί να αναβληθεί για εύλογο χρονικό διάστημα εφόσον μπορεί να προβλεφθεί ότι εντός αυτού του χρονικού διαστήματος θα εκλείψουν οι λόγοι της ανώνυμης δημοσίευσης·
- γ) δεν δημοσιεύουν την απόφαση επιβολής διοικητικής κύρωσης ή μέτρου, στην περίπτωση που θεωρείται ότι οι επιλογές που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) δεν επαρκούν για να διασφαλιστεί:
- i) ότι δεν θα τεθεί σε κίνδυνο η σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών, ή
- ii) ο αναλογικός χαρακτήρας της δημοσίευσης της απόφασης σε σχέση με μέτρα που θεωρούνται ήσσονος σημασίας.

2. Σε περίπτωση που τα κράτη μέλη επιτρέπουν τη δημοσίευση αποφάσεων κατά των οποίων έχει ασκηθεί προσφυγή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να δημοσιεύουν, χωρίς καθυστέρηση, στον επίσημο διαδικτυακό τους τόπο τις σχετικές πληροφορίες και μεταγενέστερες πληροφορίες για την έκβαση της προσφυγής. Επιπλέον, δημοσιεύεται κάθε απόφαση που ακυρώνει προηγούμενη απόφαση επιβολής διοικητικής κύρωσης ή μέτρου.

3. Οι αρμόδιες αρχές εξασφαλίζουν ότι κάθε δημοσίευση σύμφωνα με το παρόν άρθρο θα παραμείνει στον επίσημο διαδικτυακό τόπο τους για διάστημα πέντε ετών από την ημερομηνία ανάρτησής της. Ωστόσο, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται στη δημοσίευση διατηρούνται στον επίσημο διαδικτυακό τόπο της αρμόδιας αρχής μόνο για το χρονικό διάστημα που απαιτείται σύμφωνα με τους εφαρμοστέους κανόνες περί προστασίας δεδομένων.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τον καθορισμό του είδους και του επιπέδου των διοικητικών κυρώσεων ή μέτρων, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τους όλες τις σχετικές περιστάσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται κατά περίπτωση:

- α) η σοβαρότητα και η διάρκεια της παράβασης·
- β) ο βαθμός ευθύνης του υπαίτιου φυσικού ή νομικού προσώπου·
- γ) η οικονομική ισχύς του υπαίτιου φυσικού ή νομικού προσώπου, όπως προκύπτει, για παράδειγμα, από τον συνολικό κύκλο εργασιών του υπαίτιου νομικού προσώπου ή από το ετήσιο εισόδημα του υπαίτιου φυσικού προσώπου·
- δ) το κέρδος που αποκόμισε από την παράβαση το υπαίτιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, στον βαθμό που μπορεί να προσδιοριστεί·
- ε) οι ζημιές τρίτων που προκλήθηκαν από την παράβαση, στον βαθμό που μπορούν να προσδιοριστούν·

- στ) ο βαθμός συνεργασίας του υπαίτιου φυσικού ή νομικού προσώπου με την αρμόδια αρχή·
- ζ) προηγούμενες παραβάσεις του υπαίτιου φυσικού ή νομικού προσώπου.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα νομικά πρόσωπα δύνανται να υπέχουν ευθύνη για τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 59 παράγραφος 1 και οι οποίες διαπράττονται προς όφελός τους από οποιοδήποτε πρόσωπο ενεργεί είτε ατομικώς είτε ως μέλος οργάνου του εν λόγω νομικού προσώπου και κατέχει διευθυντική θέση εντός αυτού, βάσει οποιουδήποτε από τα εξής:

- α) εξουσίας εκπροσώπησης του νομικού προσώπου·
- β) εξουσίας λήψης αποφάσεων για λογαριασμό του νομικού προσώπου· ή
- γ) εξουσίας άσκησης ελέγχου εντός του νομικού προσώπου.

6. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν επίσης ότι νομικά πρόσωπα είναι δυνατό να θεωρηθούν υπεύθυνα και στην περίπτωση που η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου, από πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου, κατέστησε δυνατή τη διάπραξη μιας από τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 59 παράγραφος 1 επ' ωφελεία νομικού προσώπου από πρόσωπο το οποίο τελεί υπό την εξουσία του.

Άρθρο 61

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές θεσπίζουν αποτελεσματικούς και αξιόπιστους μηχανισμούς για την ενθάρρυνση των καταγγελιών στις αρμόδιες αρχές ενδεχόμενων ή πραγματικών παραβάσεων των εθνικών διατάξεων που μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο την παρούσα οδηγία.

2. Οι μηχανισμοί της παραγράφου 1 περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

- α) ειδικές διαδικασίες για την παραλαβή καταγγελιών για παραβάσεις, και την παρακολούθηση της έκβασής τους·
- β) κατάλληλη προστασία των υπαλλήλων ή των προσώπων με παρόμοιο καθεστώς των υπόχρεων οντοτήτων που καταγγέλλουν παραβάσεις που διεπράχθησαν εντός της υπόχρεης οντότητας·
- γ) κατάλληλη προστασία του κατηγορουμένου προσώπου·
- δ) προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τόσο του προσώπου που καταγγέλλει τις παραβάσεις, όσο και του φυσικού προσώπου που φέρεται ότι διέπραξε παράβαση, σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στην οδηγία 95/46/ΕΚ·
- ε) σαφείς κανόνες ώστε να εξασφαλίζεται η εμπιστευτικότητα σε όλες τις περιπτώσεις σχετικά με το πρόσωπο που καταγγέλλει τις παραβάσεις οι οποίες έχουν διαπραχθεί εντός της υπόχρεης οντότητας, εκτός εάν η αποκάλυψη της ταυτότητάς του απαιτείται από το εθνικό δίκαιο στο πλαίσιο περαιτέρω ερευνών ή επακόλουθης δικαστικής διαδικασίας.

3. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις υπόχρεες οντότητες να καθιερώνουν κατάλληλες διαδικασίες που θα επιτρέπουν στους υπαλλήλους ή στα πρόσωπα με παρόμοιο καθεστώς να καταγγέλλουν παραβάσεις εσωτερικά, μέσω ειδικού, ανεξάρτητου και ανώνυμου διαύλου, ανάλογου προς τον χαρακτήρα και το μέγεθος της εκάστοτε υπόχρεης οντότητας.

Άρθρο 62

1. Τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους ενημερώνουν τις ΕΕΑ σχετικά με όλες τις διοικητικές κυρώσεις και τα μέτρα που έχουν επιβληθεί δυνάμει των άρθρων 58 και 59 στα πιστωτικά ιδρύματα και χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς, συμπεριλαμβανομένης κάθε προσφυγής που έχει ασκηθεί και της έκβασής της.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους ελέγχουν, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, την ύπαρξη σχετικής καταδίκης στο ποινικό μητρώο του ενδιαφερομένου προσώπου. Οποιαδήποτε ανταλλαγή πληροφοριών για τον σκοπό αυτό γίνεται σύμφωνα με την απόφαση 2009/316/ΔΕΥ και την απόφαση-πλαίσιο 2009/315/ΔΕΥ, όπως εφαρμόζονται στο εθνικό δίκαιο.

3. Οι ΕΕΑ πρέπει να διατηρούν διαδικτυακό τόπο με συνδέσμους προς τις δημοσιεύσεις που αναρτά κάθε αρμόδια αρχή σχετικά με τις διοικητικές κυρώσεις και μέτρα που έχουν επιβληθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 60 στα πιστωτικά ιδρύματα και χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς και να δίνουν πληροφορίες σχετικά με το χρονικό διάστημα για το οποίο κάθε κράτος μέλος διατηρεί τις δημοσιεύσεις των διοικητικών κυρώσεων και μέτρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 63

Στο άρθρο 25 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, το στοιχείο δ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος είναι εγκατεστημένος ή έχει άδεια λειτουργίας από την Επιτροπή, σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ^(*), σε τρίτη χώρα η οποία δεν χαρακτηρίζεται από στρατηγικές ανεπάρκειες όσον αφορά στο εθνικό καθεστώς καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας οι οποίες συνεπάγονται σημαντικές απειλές για το χρηματοπιστωτικό σύστημα της Ένωσης.

(*) Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 73).».

Άρθρο 64

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που προβλέπεται στο άρθρο 9 ανατίθεται στην Επιτροπή για αόριστο χρονικό διάστημα από τις 25 Ιουνίου 2015.
3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 9 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην απόφαση αυτή. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των ήδη σε ισχύ κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
4. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη η οποία εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 9 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός μηνός από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η εν λόγω προθεσμία παρατείνεται κατά ένα μήνα με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 65

Έως τις 26 Ιουνίου 2019, η Επιτροπή συντάσσει έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και την υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Άρθρο 66

Οι οδηγίες 2005/60/ΕΚ και 2006/70/ΕΚ καταργούνται με ισχύ από τις 26 Ιουνίου 2017.

Οι αναφορές στις καταργούμενες οδηγίες θεωρείται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφανίζεται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 67

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις 26 Ιουνίου 2017. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω μέτρων.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα εν λόγω μέτρα, αυτά περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος διατύπωσης αυτής της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών (ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1).

Άρθρο 68

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 69

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 20 Μαΐου 2015.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Παρατίθεται κατωτέρω ενδεικτικός κατάλογος των μεταβλητών κινδύνου τις οποίες λαμβάνουν υπόψη οι υπόχρεες οντότητες, όταν πρόκειται να προσδιορίσουν σε ποιο βαθμό θα εφαρμόσουν μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη, σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 3:

- i) ο σκοπός ενός λογαριασμού ή μιας σχέσης·
 - ii) το επίπεδο των περιουσιακών στοιχείων που θα κατατεθούν από τον πελάτη ή το μέγεθος των πραγματοποιούμενων συναλλαγών·
 - iii) η κανονικότητα ή η διάρκεια της επιχειρηματικής σχέσης.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Παρατίθεται κατωτέρω ενδεικτικός κατάλογος των παραγόντων και των τύπων αποδεικτικών στοιχείων ως προς την ύπαρξη δυνητικά χαμηλότερου κινδύνου, που αναφέρονται στο άρθρο 16:

1. Παράγοντες κινδύνου ως προς τον πελάτη:
 - α) ανώνυμες εταιρείες εισηγμένες στο χρηματιστήριο που υπόκεινται στις απαιτήσεις γνωστοποίησης (είτε βάσει των κανόνων του χρηματιστηρίου είτε βάσει του νόμου ή εκτελεστών μέσων), οι οποίες συνεπάγονται απαιτήσεις για να διασφαλιστεί επαρκής διαφάνεια του πραγματικού δικαιούχου·
 - β) δημόσιες υπηρεσίες ή επιχειρήσεις·
 - γ) πελάτες που είναι κάτοικοι γεωγραφικών περιοχών χαμηλότερου κινδύνου, όπως καθορίζονται στο σημείο 3.
2. Παράγοντες κινδύνου ως προς προϊόντα, υπηρεσίες, συναλλαγές ή διαύλους παράδοσης:
 - α) ασφαλιστήρια συμβόλαια ζωής, όπου τα ασφάλιστρα είναι χαμηλά·
 - β) συμβόλαια συνταξιοδοτικής ασφάλισης, εάν δεν περιέχουν επιλογή πρόωρης εξαγοράς και το συμβόλαιο δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως εγγύηση·
 - γ) τα συνταξιοδοτικά ή ανάλογα καθεστώτα που προσφέρουν συνταξιοδοτικές παροχές στους εργαζομένους, στα οποία οι εισφορές καταβάλλονται μέσω αφαιρέσης από τον μισθό και των οποίων οι κανόνες δεν επιτρέπουν τη μεταφορά των δικαιωμάτων των μελών·
 - δ) χρηματοοικονομικά προϊόντα ή υπηρεσίες που παρέχουν κατάλληλα καθορισμένες και περιορισμένες υπηρεσίες σε ορισμένες κατηγορίες πελατών, ούτως ώστε να αυξηθεί η πρόσβαση για σκοπούς χρηματοοικονομικής ένταξης·
 - ε) προϊόντα όπου οι κίνδυνοι νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας περιορίζονται από άλλους παράγοντες, όπως τα όρια χρηματικών ποσών ή η διαφάνεια της ιδιοκτησίας (π.χ. ορισμένα είδη ηλεκτρονικού χρήματος).
3. Γεωγραφικοί παράγοντες κινδύνου:
 - α) κράτη μέλη·
 - β) τρίτες χώρες που διαθέτουν αποτελεσματικά συστήματα ΚΕΧ/ΧΤ·
 - γ) τρίτες χώρες που έχουν αναγνωριστεί από αξιόπιστες πηγές ως χαμηλού επιπέδου δωροδοκίας ή άλλων εγκληματικών δραστηριοτήτων·
 - δ) τρίτες χώρες οι οποίες, σύμφωνα με αξιόπιστες πηγές όπως αμοιβαίες εκτιμήσεις, λεπτομερείς εκθέσεις αξιολόγησης ή δημοσιευμένες εκθέσεις παρακολούθησης, έχουν θεσπίσει ρυθμίσεις για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας που συνάδουν προς τις αναθεωρημένες συστάσεις της FATF και εφαρμόζουν αποτελεσματικά τις εν λόγω ρυθμίσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Παρατίθεται κατωτέρω ενδεικτικός κατάλογος των παραγόντων και των τύπων αποδεικτικών στοιχείων ως προς την ύπαρξη δυνητικά υψηλότερου κινδύνου, που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 3:

1. Παράγοντες κινδύνου ως προς τον πελάτη:
 - α) η επιχειρηματική σχέση αναπτύσσεται σε ασυνήθιστες περιστάσεις·
 - β) πελάτες που είναι κάτοικοι γεωγραφικών περιοχών υψηλότερου κινδύνου που καθορίζονται στο σημείο 3·
 - γ) νομικά πρόσωπα ή μηχανισμοί που είναι φορείς κατοχής προσωπικών περιουσιακών στοιχείων·
 - δ) εταιρείες που έχουν μετόχους ασκούντες καθήκοντα εξ ονόματος άλλου προσώπου ή μετοχές στον κομιστή (ανώνυμες)·
 - ε) επιχειρήσεις έντασης μετρητών·
 - στ) η ιδιοκτησιακή δομή της εταιρείας φαίνεται ασυνήθιστη ή υπερβολικά πολύπλοκη, δεδομένης της φύσης των δραστηριοτήτων της εταιρείας.
2. Παράγοντες κινδύνου ως προς προϊόντα, υπηρεσίες, συναλλαγές ή διαύλους παράδοσης:
 - α) ιδιωτική τραπεζική·
 - β) προϊόντα ή συναλλαγές που ενδέχεται να ευνοούν την ανωνυμία·
 - γ) επιχειρηματικές σχέσεις ή συναλλαγές εξ αποστάσεως, (χωρίς φυσική παρουσία των μερών), χωρίς ορισμένες διασφαλίσεις όπως ηλεκτρονικές υπογραφές·
 - δ) πληρωμές που λαμβάνονται από άγνωστους ή άσχετους τρίτους·
 - ε) νέα προϊόντα και νέες επιχειρηματικές πρακτικές, συμπεριλαμβανομένων νέων μηχανισμών παράδοσης, καθώς και χρήση νέων ή αναπτυσσόμενων τεχνολογιών τόσο για νέα όσο και για προϋπάρχοντα προϊόντα.
3. Γεωγραφικοί παράγοντες κινδύνου:
 - α) με την επιφύλαξη του άρθρου 9, χώρες στις οποίες έχει διαπιστωθεί, σύμφωνα με αξιόπιστες πηγές όπως αμοιβαίες εκτιμήσεις, λεπτομερείς εκθέσεις αξιολόγησης ή δημοσιευμένες εκθέσεις παρακολούθησης, η έλλειψη αποτελεσματικών συστημάτων ΚΕΧ/ΧΤ·
 - β) χώρες στις οποίες έχουν διαπιστωθεί, σύμφωνα με αξιόπιστες πηγές, υψηλά επίπεδα δωροδοκίας ή άλλων εγκληματικών δραστηριοτήτων·
 - γ) χώρες που υπόκεινται σε κυρώσεις, εμπορικό αποκλεισμό ή παρεμφερή μέτρα που έχουν επιβληθεί, για παράδειγμα, από την Ένωση ή τα Ηνωμένα Έθνη·
 - δ) χώρες που παρέχουν χρηματοδότηση ή στήριξη σε τρομοκρατικές δραστηριότητες ή που στο έδαφός τους δρουν οργανώσεις χαρακτηρισμένες ως τρομοκρατικές.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Πίνακας αντιστοιχίας

Παρούσα οδηγία	Οδηγία 2005/60/ΕΚ	Οδηγία 2006/70/ΕΚ
—		Άρθρο 1
—		Άρθρο 3
—		Άρθρο 5
—		Άρθρο 6
—		Άρθρο 7
Άρθρο 1	Άρθρο 1	
Άρθρο 2	Άρθρο 2	
Άρθρο 2 παράγραφοι 3 έως 9		Άρθρο 4
Άρθρο 3	Άρθρο 3	
Άρθρο 3 παράγραφοι 9, 10 και 11		Άρθρο 2 παράγραφοι 1, 2 και 3
Άρθρο 4	Άρθρο 4	
Άρθρο 5	Άρθρο 5	
Άρθρα 6 έως 8	—	
Άρθρο 10	Άρθρο 6	
Άρθρο 11	Άρθρο 7	
Άρθρο 13	Άρθρο 8	
Άρθρο 14	Άρθρο 9	
Άρθρο 11 στοιχείο δ)	Άρθρο 10 παράγραφος 1	
—	Άρθρο 10 παράγραφος 2	
Άρθρα 15, 16 και 17	Άρθρο 11	
—	Άρθρο 12	
Άρθρα 18 έως 24	Άρθρο 13	
Άρθρο 22		Άρθρο 2 παράγραφος 4
Άρθρο 25	Άρθρο 14	
—	Άρθρο 15	
Άρθρο 26	Άρθρο 16	
—	Άρθρο 17	
Άρθρο 27	Άρθρο 18	
Άρθρο 28	—	
Άρθρο 29	Άρθρο 19	
Άρθρο 30	—	
Άρθρο 31	—	
—	Άρθρο 20	
Άρθρο 32	Άρθρο 21	
Άρθρο 33	Άρθρο 22	

Παρούσα οδηγία	Οδηγία 2005/60/ΕΚ	Οδηγία 2006/70/ΕΚ
Άρθρο 34	Άρθρο 23	
Άρθρο 35	Άρθρο 24	
Άρθρο 36	Άρθρο 25	
Άρθρο 37	Άρθρο 26	
Άρθρο 38	Άρθρο 27	
Άρθρο 39	Άρθρο 28	
—	Άρθρο 29	
Άρθρο 40	Άρθρο 30	
Άρθρο 45	Άρθρο 31	
Άρθρο 42	Άρθρο 32	
Άρθρο 44	Άρθρο 33	
Άρθρο 45	Άρθρο 34	
Άρθρο 46	Άρθρο 35	
Άρθρο 47	Άρθρο 36	
Άρθρο 48	Άρθρο 37	
Άρθρο 49	—	
Άρθρο 50	Άρθρο 37α	
Άρθρο 51	Άρθρο 38	
Άρθρα 52 έως 57	—	
Άρθρα 58 έως 61	Άρθρο 39	
—	Άρθρο 40	
—	Άρθρο 41	
—	Άρθρο 41α	
—	Άρθρο 41β	
Άρθρο 65	Άρθρο 42	
—	Άρθρο 43	
Άρθρο 66	Άρθρο 44	
Άρθρο 67	Άρθρο 45	
Άρθρο 68	Άρθρο 46	
Άρθρο 69	Άρθρο 47	

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 199 της 31ης Ιουλίου 2007)

Στη σελίδα 12, στο σημείο 4.7:

αντί: «4.7. Επιλογή δικαστηρίου από τους διαδίκους »

διάβαζε: «4.7. Επιλογή δικαστηρίου από τους διαδίκους ».

ISSN 1977-0669 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2547 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL